

*Co powiniennem uczynić,
aby odziedziczyć życie
wieczne?*

Margaret Davis

**Co powinienem
uczynić, aby
odziedziczyć życie
wieczne?**

Wydanie drugie

„Ten, kto nie ma wystarczającej wiary w Chrystusa, aby uwierzyć, że On może zachować go od grzeszenia, nie posiada wiary, która da mu wejście do Królestwa Bożego” (RH 03.10.1904).

Co powinienem uczynić, aby odziedziczyć życie wieczne?

Kompilacja Biblii i Ducha Proroctwa wraz z komentarzem

napisana przez

Margaret Davis
3020 Murison Place
Armstrong, BC V0E 1B 4
Canada

www.whatshallido.org

Filadelfia
-2012-

Tytuł oryginału: What shall I do to inherit eternal live

Projekt okładki: Marcin Sołóściuk; Obraz namalowany przez Heinricha Hofmanna przedstawia Chrystusa rozmawiającego z bogatym młodzieńcem

Tłumaczenie: Beata Maciejewska; Zbigniew Wiergowski

Książka dostępna jest również w wersji elektronicznej w formacie PDF na stronie www.filadelfiamedia.com w dziale „książki”. Kopiowanie jak i drukowanie tej książki jest dozwolone i zalecane. Wszystkie publikacje z wydawnictwa *Filadelfia* są bezpłatne.

ISBN 978-83-931738-3-9

W sprawach zamówień prosimy zwracać się do:

Wydawnictwo Filadelfia
Piotr Paweł Maciejewski
Glinik Zaborowski 166
38-100 Strzyżów

Tel. kom.: 609-981-808
e-mail: filadelfiamedia@gmail.com

www.filadelfiamedia.com

Spis treści

Przedmowa	9
Rozdział I	13
CO POWINIENEM UCZYNIĆ, ABY ODZIEDZICZYĆ ŻYCIE WIECZNE?	
Pozwól Bożej miłości wejść do twego serca	13
Narodzisz się na nowo	22
Miejcie oliwę w swych naczyniach	26
Włóż na siebie weselną szatę	28
Bądź gorącym Chrystianinem	31
Zaproś Jezusa do swego serca	33
Rozdział II	35
WSPÓLPRACUJ Z BOGIEM W SWOIM ZBAWIENIU	
On cię przyciągnie	36
Nie opieraj się, gdy On cię przyciąga	38
On przekona nas o grzechu, sprawiedliwości i o sądzie	40
Uznaj tylko swoją winę i potrzebę Jego sprawiedliwości	41
On da ci skruczę	45
Wyznaj i porzuć swoje grzechy i oddaj Mu swoje serce	46
On wybaczy, oczyści, odnowi i uwolni cię abyś żył uświęconym życiem	49
Uwierz, że może On tego dokonać i przyjmij Jego dar	56
On będzie żył w tobie i obdarzy cię mocą	62
Trwaj w Nim i przynoś owoc	64
Staczaj dobry bój wiary	71
On Ci pomoże, kiedy jesteś kuszony, a wraz z pokusą da drogę wyjścia	76
Podążaj za Bożą drogą wyjścia i poddaj się jej	79
On może uchronić cię przed upadkiem	80
Wszyscy będą kuszeni - pokusa to nie grzech	82
Chodź w duchu i nie zaspakajaj pragnień ciała	86

On będzie twoim Obroncą, jeśli upadniesz	90
Pokutuj, wyznaj i nawróć się do Niego	93
Przebaczajcie sobie nawzajem.....	96
Pomagaj upadającym odbudować się	97
Umocnijcie swoje powołanie i wybranie.....	99
Ciągle wzrastanie w łasce.....	102
Przyprowadźcie swoje dzieci do Jezusa	105
Dyscyplinujcie swoje dzieci z miłością.....	108
On cię pokieruje i nauczy swojej woli.....	116
Jego aniołowie będą cię strzec.....	118
Zaufaj Bogu i wytrwaj próbę wiary.....	121
Rozdział III	123
DOŚWIADCZ TRÓJANIELSKIEGO POSELSTWA	
Pierwszy anioł przynosi ewangelię.....	124
On wzywa nas, abyśmy bali się Boga i oddali Mu chwałę	126
Bo godzina sądu Jego nadeszła	127
Drugi anioł przestrzega przed winem Babilonu	130
Sprawdź wszystkie nauki.....	131
Boża miłość nie zakrywa i nie usprawiedliwia żadnych grzechów, lecz daje nam moc, aby żyć Jego życiem.	136
Jezus nie miał przewagi nad uświęconymi.....	145
Przez wiarę możemy być posłuszni Bożemu prawu	153
Przestrzegaj Jego przykazań.....	157
Szczerłość nie wystarczy	165
Wszyscy, a nie tylko 144 tysiące muszą zwyciężyć i osiąść moral- ną doskonałość.....	168
Poselstwo z roku 1888 było odrodzeniem prawdziwej sprawiedli- wości	191
Trzeci anioł ostrzega przed przyjęciem znamienia.....	193
Bóg zapieczętuje swój lud	194
On oddzieli pszenicę od plewy	196
Przygotuj się na Późny Deszcz	197
Wydadaj z siebie Głośny Zew	198
Czwarty anioł wzywa do opuszczenia Babilonu	199

Szatan wytoczy wojnę przeciwko ludowi Bożemu	201
Czas łaski się skończy	204
Nastanie czas trwogi Jakubowej.....	207
Bóg wyzwolodzi Swój lud.....	208
On nas nagrodzi.....	211
Chrystus zakończy dzieło na tej ziemi	214
On wkrótce przyjdzie – bądź gotowy	215

Przedmowa

Książka, którą właśnie czytasz odpowiada na najważniejsze pytanie, jakie powinien postawić sobie każdy człowiek: „Co powinienem uczynić, aby odziedziczyć życie wieczne?”

Wydaje się oczywistym, że każdy *chrześcijanin* zna odpowiedź na to podstawowe pytanie. Tymczasem okazuje się, że tak nie jest, gdyż wróg czuwa, aby ewangelia wieczna nie była właściwie zrozumiana.

Chrześcijanom może się wydawać, że z racji wyznawanych zasad są już jedną nogą w niebie. I choć te zasady są słuszne, a ich zachowywanie ważne, to jednak kluczową i rozstrzygającą sprawą jest *oddanie całego serca Jezusowi*.

Kierując się tą myślą, autorka książki - Margaret Davis zebrała setki tekstów biblijnych i opatrzyła je komentarzem Ducha Proroctwa, dzieląc je tematycznie.

Dokonała ogromnej pracy w czasach, kiedy nie było jeszcze komputerów, tak bardzo ułatwiających obecnie wyszukiwanie i opracowywanie tekstu.

W wyniku tej wnikliwej analizy powstało dwutomowe dzieło o objętości 1400 stron zatytułowane: „What must I do to be saved”, czyli „Co muszę uczynić, aby być zbawionym?”. Książka, choć niezwykle wartościowa dla wytrwałych czytelników, to dla przeciętnego odbiorcy okazała się zbyt obszerna w swej treści.

W związku z tym Margaret Davis postanowiła wybrać z owych dwóch tomów najważniejsze teksty i wydała kolejną, jedną książkę, która zawiera kwintesencję istoty bycia chrześcijaninem i nauki o usprawiedliwieniu z łaski przez wiarę.

Książka ta nosi tytuł: „What shall I do to inherit eternal live?”, czyli „Co powinienem uczynić, aby odziedziczyć życie wieczne?”, i właśnie tę książkę przetłumaczoną na język polski trzymasz teraz Drogi Czytelniku w swoich dłoniach.

Będąc członkinią Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego, Margaret Davis postawiła sobie za życiowy cel usługiwanie zborom i osobom spragnionym ewangelii. Toteż otrzymała uwierzytelnienie od ówczesnego przewodniczącego (1966-1979) Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego Roberta Piersona na wygłaszanie na pod-

stawie tej książki wykładów, jako zgodnych z zasadami tego kościoła.

Odtąd Margaret Davis otrzymywała niezliczone zaproszenia do setek zborów na wszystkich kontynentach, gdzie wykładała przepiękne nauki o usprawiedliwieniu z łaski przez wiarę. Była zapraszana ze swoimi wykładami jako mówca na konferencje duchownych, a także przez kościoły innych wyznań.

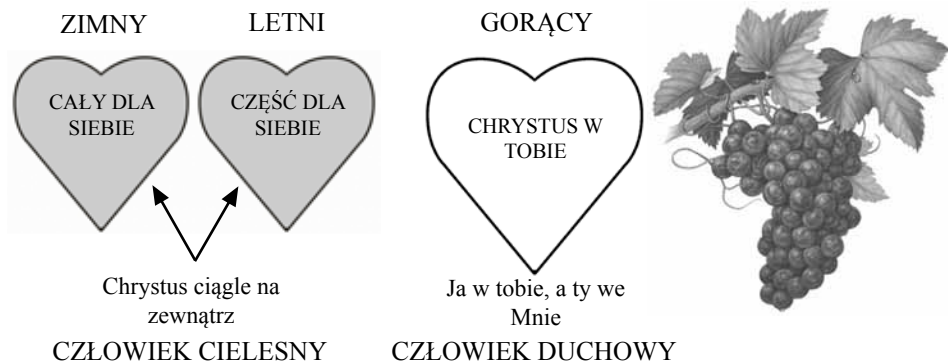
W roku 1997 mieliśmy ogromny przywilej gościć Margaret Davis w Polsce wraz z jej mężem Thomasem, emerytowanym pracownikiem Generalnej Konferencji KADS. Wspólnie ogłosili oni serię wartościowych wykładów, które zostały zarejestrowane i dostępne są na stronie www.filadelfiamedia.com.

Thomas i Margaret Davis spędzili wiele lat na polach misyjnych w różnych częściach świata, przyczyniając się do krzewienia ewangelii wśród wyznawców innych religii.

Zamówienia na książkę pt. „Co powinienem uczynić, aby odziedziczyć życie wieczne” napływały z całego świata, również z zakonów Kościoła Katolickiego. Ta niezwykła popularność tej pozycji wynika z głębokiej analizy i niezwykle trafnego poselstwa, ujmującego za serce i wpływającego na zmianę życia. Lektura ta serdecznie jest polecana każdemu, kto poszukuje Zbawiciela i pragnie Mu oddać swoje serce i życie.

Wydawcy

EWANGELIA JEST MOCĄ

WSPÓLPRACUJ Z BOGIEM W SWOIM ZBAWIENIU

On pociąga cię poprzez swoją miłość i uprzejmość - My odpowiadamy poprzez uczenie się poznawania Go w studium i modlitwie.

On przekonuje nas o grzechu, sprawiedliwości i sądzie, wywołując winę - My uznajemy naszą winę bez obwiniania innych.

On doprowadza nas do skruchy, wywołując w nas prawdziwy smutek serca za popełniane grzechy - My wyznajemy ze skruszonym sercem, poddając Bogu wszelkie prawa do siebie samych i prawo do zabrania nam grzechu.

On wybacza i oczyszcza nas z wszelkiego grzechu i tworzy nowe serce i umysł - My wierzymy i doświadczamy oczyszczenia i odnowy.

On zamieszkuje w nas poprzez Ducha Świętego, dodając nam sił witalnych, do wykonywania Jego woli - My wyżywamy to, co On w nas czyni, a to powoduje pojawianie się owoców Jego Chwały.

On czyni nas czujnymi, gdy jesteśmy kuszeni, i wyposaża w siłę do odparcia kusiciela - My poddajemy się Jemu i opieramy się dzięki Jego mocy, odnosząc zwycięstwo.

On będzie naszym obrońcą i będzie za nami się wstawiał na wypadek upadku - My okazujemy skruchę i zwracamy się do Niego tak, aby mógł odbudować nas dla Siebie.

**Poprzez Chrystusa Bóg wypracował nasze
zupełne zbawienie.**

Rozdział I

CO POWINIENEM UCZYNIĆ, ABY ODZIEDZICZYĆ ŻYCIE WIECZNE?

Pozwól Bożej miłości wejść do twego serca

„I oto zapytał Go pewien dostojnik: Nauczycielu dobry, co mam czynić, żeby osiągnąć życie wieczne?” (Łuk. 18:18, BWP)

To jest najważniejsze pytanie, jakie musimy sobie zadać, a potem znaleźć na nie odpowiedź w Słowie Bożym.

„Jeśli chcesz zacząć żyć, zachowuj przykazania. A ten odpowiedział Mu: Które? Jezus odpowiedział: Nie będziesz zabijał, Nie będziesz cudzołożył, Nie będziesz kradł, Nie będziesz składał fałszywego świadectwa, Czcij ojca swego i matkę swoją: I miłuj sąsiada swego jak siebie samego. Młody mężczyzna odpowiedział Mu, wszystkie te rzeczy zachowywałem od młodości swojej, czego mi jeszcze brak?” (Mat. 19:17-20, KJV)

„Chrystus został pociągnięty do tego młodego mężczyzny. Wiedział o nim, że jest szczerzy w swoim stwierdzeniu: ‘wszystko to zachowywałem od młodości swojej.’” (DA 519).

Był on dobrym, posłusznym młodym mężczyzną. Nie zabijał, nie kradł, nie kłamał, ani nie popełniał cudzołóstwa. Ale jednak miał problem!

„**Jego pojęcie o prawie było zewnętrzne i powierzchowne.** Sądząc według ludzkich standardów, zachował niesplamiony charakter. Jego zewnętrzne życie było w dużym stopniu wolne od winy; on szczerze sądził, że jego posłuszeństwo było bez skazy. A jednak miał potajemne poczucie strachu, że nie wszystko było dobrze pomiędzy jego duszą a Bogiem. A to wywołało pytanie ‘**czego mi jeszcze brak?**’” (COL 391)

„Chrystus czytał w sercu owego dostojnika. Tylko jednej rzeczy mu brakowało, witalnej, darzącej życiem zasady. **On potrzebował miłości Boga w swoim sercu.** Ten brak, okazałby się dla niego śmiertelny, chyba, że zostałby uzupełniony.” (DA 519)

Co oznacza „witalna, darząca życiem”? Oznacza, że jest do życia niezbędna. Potrzebował miłości Boga w swojej duszy, a nie miłości ludzkiej. Ludzka miłość może być bardzo egoistyczna.

„Aby mógł otrzymać miłość Bożą, jego nadrzędna miłość własna, miłość samego siebie musi zostać poddana.” (DA 519)

„Rzekł mu Jezus: Jeśli chcesz być doskonały, idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, potem przyjdź i naśladowaj mnie. A gdy młodzieniec usłyszał to słowo, odszedł zasmucony, miał bowiem wiele majątności.” (Mat. 19:21-22, BW)

A Jezus bardzo się zasmucił, gdy widział, że ten odszedł.

„Niekórtym ich droga wydaje się słuszna, w rzeczywistości jest to droga do śmierci.” (Przyp. 14:12, BWP).

Młodzieniec był na drodze do śmierci i wybrał pozostanie na tej drodze. Był bardzo samolubnym młodym człowiekiem, pożądając wszystkich swych bogactw dla siebie i nie dzieląc się z innymi. Nie posiadał miłości Bożej w swoim sercu.

„Czyż może trwać miłość Boga w człowieku, który będąc posiadaczem dóbr tego świata, zamyka swe serce na widok brata cierpiącego niedostatek?” (1Jana 3:17-18, BWP)

„Najmilsi, kochajmy się nawzajem, gdyż prawdziwa miłość od Boga pochodzi. Tak więc każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Ten zaś, **kto nie miłuje, nie zna Boga, gdyż Bóg jest miłością**” (1Jana 4:7,8, BWP)

„Tylko wtedy gdy akceptujesz w swoim własnym życiu zasadę samopoświęcającej się miłości, która jest zasadą Jego charakteru, możesz poznać Boga.” (MB 25)

„**Miłość jest podstawą boskości.** Bez względu na zawód i wykształcenie, żaden człowiek nie posiada czystej Bożej miłości, jeśli nie posiada miłości do swego brata. Możemy nigdy nie dojść do posiadania tego ducha, jeśli będziemy tylko starać się kochać innych. To czego nam potrzeba, to miłości Chrystusa w naszych sercach. Kiedy nasze ja jest zatopione w Chrystusie, prawdziwa miłość wyrasta i puszcza pędy spontanicznie. Pełnia chrześcijańskiego charakteru jest uzyskana wówczas, gdy impuls pomagania i błogosławienia innym bezustannie wyrasta i wydobywa się na zewnątrz z naszego wnętrza.” (COL 384)

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.” (Jan. 13:35, BW)

„Jest niemożliwością, aby serce, w którym trwa Chrystus było pozbawione miłości. Jeśli miłujemy Boga, ponieważ On pierwszy nas umiłował, powinniśmy kochać wszystkich, za których On umarł.” (COL 384)

„Miłość bliźniemu złości nie wyrządza; a tak wypełnieniem zakonu jest miłość.” (Rzym. 13:10, KJV)

Twój bliźni to osoba, która potrzebuje twojej pomocy. Twoim bliźnim jest twoja żona. Twoim bliźnim jest twoje dziecko. Jak traktujemy naszych bliźnich w naszej własnej rodzinie? Czy naprawdę kochamy ich Bożą miłością? Jaka jest Boża miłość?

„**Miłość jest cierpliwa i uprzejma**; [nawet, kiedy twoje dzieci są nieposłuszne, miłość ciągle jest cierpliwa i uprzejma, nawet, jeśli musisz je dyscyplinować] **Miłość nie zazdrości, nie jest chępliwa; nie jest arogancka czy niegrzeczna. Miłość nie szuka swego**; [Nie byłoby kłótni w rodzinie gdybyśmy mieli taką miłość. Cierpliwie omówilibyśmy problem, modlilibyśmy się i znajdowali wyjście] **Miłość nie irytuje się i nie chowa urazy**; [nawet jeśli inni się z nami nie zgadzają, lub czynią rzeczy, które nas boją] **nie cieszy się ze złego, ale raduje się dobrem. Miłość wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, na wszystko ma nadzieję, wszystko wytrzyma.**” [z cierpliwością i uprzejmością, bez irytacji i urazy] (1Kor. 13:4-7, KJV)

„Miłość nie zajmuje się błędami innych, ale pogodnie poddaje się wszelkiemu cierpieniu czy niedogodności, jaką niesie za sobą wyrozumiałość.” (5T 169)

„Albowiem miłość Chrystusowa sprawuje nad nami kontrolę.” (2Kor. 5:14, KJV)

Kiedy tak dzielę się tymi myślami, ludzie często mówią: „Ale przecież jesteśmy tylko ludźmi! Jak możemy posiadać ten rodzaj miłości?” Jeśli jesteśmy tylko ludźmi, to nie jesteśmy Chrystianami. Chrystianie są uczestnikami boskiej natury. Mają w sobie Chrystusa, nadzieję chwały. Są połączeni z Winoroślą i są wypełnieni Duchem Świętym, dlatego są wypełnieni Bożą miłością, która jest pierwszym owocem Ducha Świętego.

„...miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który nam jest dany.” (Rzym. 5:5, BW)

„Wielu się oszukuje; gdyż zasada miłości nie zamieszkuje w ich sercach.” (SD 49)

„Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się miedzią dźwięczą lub cymbałem brzęącym. Gdybym posiadał dar przemawiania z natchnienia Bożego i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i wiarę miał taką, żebym mógł

góry przенosić, a miłości bym nie miał, niczym jestem. Gdybym cały swój majątek rozdał na żywienie ubogich i własne ciało wydał na spalenie, a miłości bym nie miał, nic mi nie pomoże.” (1Kor. 13:1-3, BP)

*Wychowałam się w rzekomo Chrześcijańskim domu. Byłam drugim z jedenastu dzieci. Mój tato był bardzo stanowczy w wychowywaniu swoich dzieci, aby były posłuszne rodzicom i Bogu. **Ale on nie potrafił panować nad sobą!** Jeśli ktokolwiek zawodził we współpracy, on łatwo stawał się niecierpliwy, a często bardzo rozgniewany. A potem musiał znajdować usprawiedliwienie dla swoich porażek i winił za to albo swoje dzieci, albo żonę, albo kogokolwiek kto go sprowokował. **Boża miłość nie sprawowała nad nim kontroli!***

Mój tato broniłby prawd w które wierzył nawet za cenę stania się męczennikiem, gdyby to było konieczne, ale nic by tym nie zyskał! Można udzielić dziesięciu lekcji biblijnych dziennie, a iść do domu i kłócić się z rodziną, i ciągle myśleć o sobie, że jest się pracownikiem Bożym. Jakie to smutne!

„Możemy być aktywni, możemy wykonywać dużo pracy; ale bez miłości, takiej miłości, która mieszkała w sercu Chrystusa, nie możemy być zaliczeni do niebiańskiej rodziny.” (COL 158)

Lubiłam być posłuszną, więc miałam dobre relacje z rodzicami. Gdy dorastałam, szczerze ufałam, że jestem na drodze do nieba. Z zadowoleniem pomagałam rodzicom w opiece nad resztą dzieci i w pracach na roli. Wszystko zmieniło się po moim zamążpójściu. Kiedy urodziłam dzieci, bycie chrześcijanką nie było już takie łatwe. Mój mąż i ja nie zawsze mieliśmy ten sam pogląd na wychowanie dzieci i często się o to spieraaliśmy, każde naciskając tak, aby przeforsować własne zdanie. Czulałam, że wiem więcej o wychowaniu dzieci skoro to właśnie ja opiekowałam się moim młodszym rodzeństwem. Mój mąż nie miał żadnego doświadczenia z dziećmi i kiedy był egoistyczny lub szorstki wobec nich, czulałam do niego urazę. Kiedy dzieci były nieposłuszne, a my stawaliśmy się niecierpliwi lub poirytowani, to również uważaliśmy, że możemy zrzucić winę na dzieci! Kiedy dzielę się tymi myślami z innymi, przyznają, że też tak czynili, bądź zdarza im się nadal tak czynić. Jakie to smutne! Dzieci niosą swoją własną winę kiedy się potykają i jeszcze winę ich rodziców. Ale my staraliśmy się być dobrymi rodzicami, nie zdając sobie sprawy z tego, że polegamy wyłącznie na naszej ludzkiej miłości.

W 1970 roku po powrocie do domu z naszego spotkania misyjnego w Indiach, pojechałam odwiedzić moich rodziców. Podczas pobytu u nich, kilkoro z moich braci i siostr, którzy również tam gościli, podnieśli temat usprawiedliwienia z wiary. Niektórzy z nich już przez jakiś czas wcześniej studiowali to zagadnienie. Podczas rozmowy z tatą, wyrazili parę poglądów, które wydawały się odmienne od jego zrozumienia zbawienia. Jako że byłam obecna na tym spotkaniu, tato pragnął dotrzeć do samej głębi tego zagadnienia. Byłam przecież żoną pastora! Wcześniej byłam misjonarką! Tato uważał, że powinnam była znać odpowiedzi na pojawiające się pytania.

*Tak więc, gdy moi bracia i siostry opisywali swoje nowe poglądy, tato zapytał: „Margaret, czy oni mają rację?” Za każdym razem wszystko co mogłam odpowiedzieć to: „Ja nie wiem tato.” Byłam pracownikiem Bożym, ale nie byłam studentem Jego Słowa. O tak, ja czytałam moją Biblię, ale nie rozumiałam jak karmić się Jego Słowem tak, aby stało się mocą w moim życiu. **Byłam powierzchownym czytelnikiem!***

Podczas gdy rozmowa trwała dalej, tata stawał się coraz bardziej zaniepokojony. Czyżby jego nadzieja na Niebo budowana była na ruchomych piaskach? Jego wiarą było po prostu wierzyć w Jezusa i robić wszystko, aby być posłusznym i stopniowo pokonywać swoje grzechy. Czyż uświęcenie nie jest dziełem całego życia? I czyż Jezus nie zakrywa naszych grzechów, podczas gdy my staramy się je pokonać, jak wielu naucza?

Tak więc mój tata przez większość swojego życia starał się pokonać grzechy temperamentu, irytacji, niecierpliwości, konfliktowości, pożądlivosti, wszelkich urazów, wierząc, że zawsze był na pozycji zbawionej, zakrytej sprawiedliwością Chrystusa, nawet kiedy świadomie grzeszył. Teraz usłyszał o konieczności oczyszczenia serca, a potem potrzebie mocy Boga, aby utrzymywać go od grzeszenia, i że sprawiedliwość Chrystusa nie zakrywa grzechu!

A gdy rozmowa ciągnęła się dalej, mój tato nie był jedynym, który czuł się zakłopotany. Ja też się tak czułam, gdyż musiałam się przyznać, że nie wiem o usprawiedliwieniu z wiary. Moja religia była taka jak mojego taty. Rób wszystko, co możesz by być posłuszną Bogu! I skoro moje główne grzechy były doprawdy niewielkie w porównaniu z jego, wydawało się, że odnoszę zwycięstwo.

W owym czasie mój tato miał 78 lat. Jego serce było w takim stanie, że w każdej chwili mógł umrzeć. Wiedział, że tylko ten, który pokonał grzech może się znaleźć w niebie, a on przecież grzechu nie pokonał!!! Ciągle miał 17-sto letniego syna w domu, urodzonego 12 lat po całej gromadce, który przysparzał mu więcej nerwów, niż cała reszta 10-cioroga dzieci razem. Teraz, przybity po zdaniu sobie sprawy ze swojego problemu, wykrzyknął: „Margaret, pomóż mi!”

„Wszędzie są serca wołające o coś, czego nie mają. Pragną mocy, która da im panowanie nad grzechem, mocy, która uwolni ich od niewoli zła, mocy, która da im życie, zdrowie, pokój.” (MH 143)

Kiedy spojrzałam w proszące oczy mojego taty, nagle uświadomiłam sobie, że nie miałam nic do zaoferowania grzesznikowi. Mogłam mu powiedzieć: „Staraj się bardziej próbować, Tato!” Ale on przecież starał się całe swoje życie, i w tym momencie wiedziałam, że to nie była poprawna odpowiedź. Tak więc milczałam.

Pojechałam do domu, zdeterminowana, aby zrobić coś, by pomóc mojemu tacie. Zaczęłam pilnie badać Biblię, by odkryć, co to naprawdę oznacza być Chrystianinem. Początkowo było to nudne, ale nie przestałam i stopniowo Biblia stawała się żywą wodą i żywym chlebem dla mej duszy.

„Kiedy karmią się Jego Słowem, odnajdują, że w Słowie jest Duch i życie. Słowo Boże niszczy naturalną, ziemską naturę i czyni częścią nowego życia w Jezusie Chrystusie.” (DA 391)

Kiedy tak studiowałam, otrzymywałam odpowiedzi, i po raz pierwszy zdałam sobie sprawę, że posiadam tylko formę pobożności, ale nie posiadam mocy ewangelii. Pozornie zachowywałam prawo zewnętrznie, ale nie wiedziałam jak poddać mojego ducha pod przewodnictwo Ducha Bożego tak, abym zachowywała posłuszeństwo wiary.

„Wielu, którzy nazywają siebie Chrześcijanami są tylko zwykłymi ludzkimi moralistami. Dzieło Ducha Bożego jest dla nich obcym dziełem.” (COL 315)

Ponieważ posiadałam naturalne inklinacje do bycia bardzo współpracującą, i ponieważ nauczona byłam przez rodziców być posłuszną im i Bogu, bezwiednie zaczęłam ufać w moje posłuszeństwo. Myślałam, że jestem odnoszącą sukces chrześcijanką.

„Ludzie są szczególnie pełni nieświadomości i niewiedzy, jeśli chodzi

o plan zbawienia i potrzebują więcej pouczeń właśnie w tym ogromnie ważnym temacie niż w jakimkolwiek innym.” (4T 394)

„Bo muszę im wydać świadectwo, że pałają żarliwością ku Bogu, nie opartą jednak na pełnym zrozumieniu [pałają żarliwością do Boga, lecz prawdziwie Go nie znają, BP]. **Albowiem nie chcąc uznać, że usprawiedliwienie pochodzi od Boga, i uporczywie trzymając się własnej drogi usprawiedliwienia,** [nie poznali Bożej sprawiedliwości i usiłowali własną ustanowić, BP] **nie poddali się usprawiedliwieniu pochodzącemu od Boga.**” (Rzym. 10:2-3, BT)

„Szczera, prawdziwa wiara przywłaszcza sobie sprawiedliwość Chrystusa, a grzesznik uczyniony jest zwycięzcą z Chrystusem; gdyż uczyniony jest uczestnikiem boskiej natury i w ten sposób boskość i ludzkość są połączone. Ten, który stara się osiągnąć niebo swoimi własnymi czynami, w celu zachowania prawa, próbuje dokonać tego co niemożliwe. Człowiek nie może być zbawiony bez posłuszeństwa, ale nasze czyny nie mogą pochodzić z nas; Chrystus powinien działać w nas, aby wykonać chcenie i działanie według Jego upodobania.” (ISM 363,364).

„Jesteście bowiem zbawieni mocą łaski przez wiarę. Tak więc jest to dar Boży, a nie wasze dzieło. **Nie zawdzięczacie go własnym wysiłkom i dlatego nikt z was nie może się nim chlubić.** Jesteśmy bowiem dziełem Bożym; **to Bóg w Chrystusie Jezusie stworzył nas, byśmy pełnili dobre uczynki,** przygotowane zresztą u Boga od dawna do spełniania przez nas.” (Efez. 2:8-10, BWP)

Kiedy zaczęłam dzielić się moimi odkryciami z moim mężem, przyłączył się do mnie w badaniach i poszukiwaniach. Był kaznodzieją przez dwadzieścia lat, ale również nie rozumiał prawdziwego doświadczenia ewangelii.

„**Powinniśmy być oświeceni w temacie zbawienia. Nie ma ani jednego na stu, kto sam rozumiałby prawdę Biblijną w tym temacie, która jest tak konieczna dla naszego obecnego i wiecznego dobra. Wróg człowieka i Boga nie chce, aby te prawdy zostały jasno przedstawione; gdyż wie, że jeśli ludzie w pełni je otrzymają, jego władza będzie złamana.**” (RH 09.03.1889)

Kiedy tak studiowaliśmy i oboje odkryliśmy jak poddawać codziennie nasze serca Bogu, nasze życie odmieniło się. Szybko nasze dzieci zdały sobie sprawę, że mama i tata doświadczyli czegoś autentycznego w swo-

im życiu i one również chciały odnaleźć dla siebie duchowe życie. Nasz syn Arlen, miał 23 lata, nasza córka Cheryl, miała 22 lata i była już mężatką, a nasza najmłodsza, Lorna, miała 14 lat.

Kiedy Cheryl przyjechała do domu, by nas odwiedzić, podzieliliśmy się z nią naszym nowo odkrytym doświadczeniem i zrozumieniem zbawienia. Ona wykrzyknęła: „Tego właśnie szukałam całe moje życie! Jak moge odnaleźć to doświadczenie?” Zachęciliśmy ją do spędzania czasu z Jezusem, prawdziwie Go poznając poprzez czytanie Jego Słowa i rozumienie Jego nauk. Kilka tygodni później ona zadzwoniła do mnie i powiedziała: „Mamo, to nie ma sensu. Ja po prostu czytam słowa. To się wydaje bez znaczenia.” Ona również była powierzchownym czytelnikiem. Zachęcałam ją do kontynuowania, aż słowa staną się dla niej żywą wodą i żywym chlebem.

Nasza najmłodsza córka, Lorna, zdecydowała się zostać rok w domu po ukończeniu szkoły, aby studiować Biblię i Ducha Proroctwa. W tym czasie podjęła decyzję pójścia za Bogiem i było to wielkim błogosławieństwem.

„W walce o życie wieczne, nie możemy polegać czy opierać się na innych. Chleb życia musi być jedzony osobiście przez każdego. Musimy w tym uczestniczyć indywidualnie, tak, aby dusza, ciało i umysł mogły być odbudowane do życia i umocnione przez jego przekształcającą moc.” (TM 385)

„Gdyż nie jestem zawstydzony ewangelią: Jest ona mocą od Boga do zbawienia dla każdego, kto ma wiarę, ... gdyż w niej objawia się sprawiedliwość Boga poprzez wiarę w wiarę; jak napisano, **Ten, kto przez wiarę jest sprawiedliwy będzie żył.”** (Rzym. 1:16,17, RSV).

Po tym jak sama dla siebie doświadczyłam mocy ewangelii, modliłam się, aby Pan wysłał mnie z powrotem do moich rodziców i całej mojej rodziny. Pragnęłam podzielić się z nimi cudownymi prawdami zbawienia, jakie odnalazłam.

„Aby przekonać innych o mocy łaski Chrystusowej, musimy znać jej siłę w naszych sercach i życiu.” (MH 469)

„Ta ewangelia ma być przedstawiana, nie jako martwa czy pozbawiona życia teoria, ale jako żywa moc mogąca zmieniać życie. Bóg chciałby mieć swoje sługi, które poniosą świadectwo, że dzięki Jego łasce ludzie mogą posiadać charakter Chrystusowy i mogą się radować w zapewnieniu Jego wielkiej miłości.” (MH 99)

Kiedy dzieliłam się moim świadectwem z rodziną, byłam bardzo wdzięczna, że mój tato i moja mama odpowiedzieli na zbawiające przesłanie ewangelii.

Niektórzy z moich braci i siostr powiedzieli mi: „To odmieni całe nasze życie. Nie możesz tej wiedzy sobie zatrzymać. Czy podzieliłabyś się nią z naszymi przyjaciółmi? Czy przemówisz w naszym kościele?” „Ja? Przemawiać w kościele?” Do tej pory czyniłam tylko dzieło dla dzieci, i nigdy nie przemawiałam w kościele, ale wiedziałam, że odnalazłam coś prawdziwego w moim Chrystyjskim doświadczeniu. Tak więc modliłam się prosząc Boga, aby zabrał mój strach i dał mi swobodę mówienia.

Dokładnie następnego poranka usługiwałam w kościele. Nie było strachu. Potem ludzie pragnęli jeszcze jednego spotkania po południu i jeszcze jednego wieczorem. Potem kaznodzieja podszedł do mnie i powiedział: „Studiowałem i studiowałem i starałem się zrozumieć usprawiedliwienie przez wiarę, ale jakoś nie mogłem tego ogarnąć. Teraz rozumiem, i teraz ja też mogę poddać siebie Bogu.”

„Chcę, abyście wyraźnie zrozumieli tę kwestię, że dusze są powstrzymane od posłuszeństwa Prawdzie przez pomieszanie pojęć, i również dlatego, że nie wiedzą jak poddać swoją wolę i umysł Jezusowi. Chcą specjalnych instrukcji jak stać się Chrystianami.” (Ev 152)

„Nie pozwól, aby cokolwiek odciągnęło Twoją uwagę od pytania: „Co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?” Jest to pytanie życia i śmierci, które musimy rozstrzygnąć dla wieczności.” (ISM 171)

„Szukajcie, och szukajcie drogocennej Biblii głodnymi sercami” (COL 111)

„Domniemana, rzekoma nadzieja i nic więcej, przypieczeruje twoją ruinę.” (1T 163)

*„Wielu jest świadomych swoich wielkich braków, i czytają, i modlą się i postanawiają, a jednak nie czynią postępów. Wydają się być bezsilni, aby oprzeć się pokusie. **Powodem tego jest to, że nie idą dość głęboko.** Nie szukają dogłębnej zmiany serca tak, aby strumienie, które mają się z niego wydobywać były czyste, a ich sposób bycia mógł świadczyć, że Chrystus rządzi w nich. Wszystkie wady charakteru mają swój początek w sercu. Duma, próżność, agresywny temperament i poządlliwość wydobywają się z cielesnego serca nieodrodzonego przez łaskę Chrystusową.”* (OHC 336)

Cielesne serca i umysł nie mogą być posłuszne duchowym prawom, mogą tylko być posłuszne literze prawa. Było to również doświadczeniem Pawła przed nawróceniem. Czy są też inni, którzy byli aż tak nieświadomi w kwestii usprawiedliwienia jak my? Pomyślmy o Nikodemie. Co mu Jezus powiedział?

Narodzisz się na nowo

„Wśród faryzeuszów był człowiek, dostojnik żydowski, imieniem Nikodem. Przyszedł on kiedyś nocą do Jezusa i powiedział: Rabbi, wiemy, że przyszedłeś od Boga, by nas nauczać. Nikt bowiem nie mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby nie był z nim sam Bóg.” (Jan. 3:1-2, BWP)

„Jezus skierował swój wzrok na mówcę, jak gdyby czytał w samej jego duszy. W swej nieograniczonej mądrości widział przed sobą poszukującego Prawdy.” (DA 168)

„A Jezus rzekł do niego: Zaprawdę, zaprawdę mówię ci, **jeżeli ktoś nie narodzi się ponownie, nie będzie mógł ujrzeć królestwa Bożego.**” (Jan. 3:3, BWP)

„Był on surowym Faryzeuszem, i chlubił się przed sobą ze swych dobrych uczynków. Był szeroko szanowany za swoją zyczliwość, dobroduszość i hojność we wspomaganiu służby świątynnej, i **czuł się pewny, że posiada Bożą przychylność.** Był zdziwiony tą myślą, że Królestwo Niebios jest zbyt czyste, aby on mógł się w nim znaleźć w swoim obecnym stanie... z uwagi na swoje godne pochodzenie jako Izraelita uważał, że posiada pewne miejsce w Królestwie Niebios. Nie czuł potrzeby żadnych zmian. Stąd jego zdziwienie na słowa Zbawiciela.” (DA 171)

„Wtedy zapytał Go Nikodem: Jak może narodzić się ponownie człowiek, który jest już starcem? Czy może powtórnie wejść do łona matki, by się narodzić? A Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę mówię ci, **kto nie narodzi się ponownie z wody i z Ducha, nie będzie mógł wejść do królestwa Bożego.** To, co narodziło się z ciała, jest ciałem; to zaś, co narodziło się z Ducha, jest duchem. Niech cię nie dziwi, że powiedziałem: Musicie się powtórnie narodzić. Wiatr wieje tam, gdzie chce; słyszy się co prawda jego szum, lecz nie wiadomo, ani skąd pochodzi, ani dokąd

zmierza. Otóż tak samo jest z każdym, kto narodził się z Ducha. A na to rzekł Nikodem: Jakżeż może się to stać? Odpowiadając, rzekł doń Jezus: To ty jesteś nauczycielem w Izraelu, a nie wiesz tego?” (Jan. 3:4-10, BWP)

Ja również nie wiedziałam, czym było nowonarodzenie lub jego konieczność. W mojej naturalnej naturze ja również tak jak Nikodem, starałam się być posłuszną Bogu.

„Zda się pod czas droga być prosta człowiekowi; wszakże dokończenie jej jest drogą na śmierć.” (Przyp. 14:12, BG)

„**Z natury serce jest złe**, i ‘któż pokaże czyste z nieczystego? Ani jeden’ (Job. 14:4, BG). Żaden ludzki wynalazek nie znajdzie lekarstwa dla grzeszącej duszy. ‘Przeto iż zmysł ciała jest nieprzyjacielem Bogu; bo się zakonowi Bożemu nie poddaje, gdyż też i nie może’ (Rzym. 8:7, BG). ‘Albowiem z serca wychodzą złe myśli, mężobójstwa, cudzołóstwa, wszeteczeństwa, złodziejstwa, fałszywe świadectwa, bluźnierstwa’ (Mat. 15:19, BG). Źródło serca musi być oczyszczone zanim strumienie mogą stać się czyste. Ten kto stara się osiągnąć niebo swoją własną pracą w zachowywaniu prawa stara się dokonać rzeczy niemożliwej. Nie ma bezpieczeństwa dla tego, kto posiada tylko legalną religię, formę pobożności. **Chrześcijańskie życie to nie modyfikacja lub ulepszenie starego, ale zmiana natury. To jest śmierć samego siebie i grzechu, i nowe życie potem.** Ta zmiana może być dokonana tylko poprzez efektywne działanie Ducha Bożego.” (DA 172)

Ja również nie znalazłam potrzeby śmierci własnego ja dla grzechu oraz potrzeby Ducha Świętego, aby odnowić serce.

„**Nowonarodzenie jest rzadkim zjawiskiem w świecie w dzisiejszych czasach.** To jest powodem, dlaczego jest tyle konsternacji w kościołach. Wielu, tak wielu, którzy uznają imię Chrystusa jest nieuświęconych i nieświętych. Zostali ochrzczeni, **ale są pogrzebani za życia.** Ich własne ja nie umarło, i dlatego nie powstałi do nowego życia w Chrystusie.” (6BC 1075)

*Jakie to smutne! Jest tyle nieporozumień w kościołach i domach, ponieważ ludzie nie wiedzą jak umrzeć swemu ja i narodzić się na nowo. Nie wiedzą jak pozwolić Bożej miłości kontrolować ich. Pomyślcie przez chwilę; czy byliście uczeni przed swoim chrztem, aby pozostawić grzechy tego świata? Palenie, picie, cudzołóstwo, kradzież itd.? Kiedy zadaję to pytanie w naszych kościołach, zazwyczaj prawie każda ręka unosi się do góry. Ale kiedy pytam: **Jak wielu z was było uczonych przed chrztem,***

w jaki sposób umrzeć swemu ja i poddać swoje prawo do wszystkich grzechów serca - nienawiści, złości, zgorzknieniu, urazom, goryczy, niecierpliwości, irytacji, zazdrości i egoizmowi? Kilka, jeśli w ogóle jakiegokolwiek ręce, idą do góry. **To jest nasz problem! Tak niewiele zrozumiało jak poddać swe serce ze wszystkimi grzechami serca.**

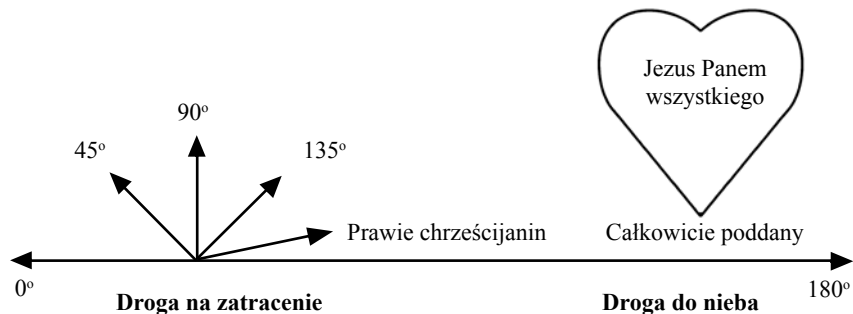
Ja również nie zostałam o tym pouczona, i tak długo jak nie popełniałam grzechów zewnętrznych, sądziłam, że jestem dobrą Chrześcijką. Czyniłam usprawiedliwienia dla wad mego charakteru takich jak: uraza, niecierpliwość i irytacja. Ale kiedy poddałam całe swoje serce Bogu, wtedy On mógł oczyścić mnie od wszystkich grzechów serca.

„...krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.” (1Jana 1:7, BG)

„Jeźlibyśmy wyznali grzechy nasze, wierny jest Bóg i sprawiedliwy, aby nam odpuścił grzechy i oczyścił nas od wszelkiej nieprawości.” (1Jana 1:9, BG)

„A tak jeżeli kto jest w Chrystusie, **nowem jest stworzeniem**; stare rzeczy przeminęły, oto się wszystkie nowymi stały.” (2Kor. 5:17, BG)

„To, co było niedopuszczalne i nie na miejscu w charakterze, zostało oczyszczone z duszy przez miłość Jezusa. Cały egoizm został wyrzucony, cała zawiść, złorzeczenie jest wykorzeniane i radykalna zmiana zostaje wyrzyta w sercu.” (RH 07.22.1890)

„Wielu, którzy utrzymują, że podążają za Jezusem nie posiadają czystej, prawdziwej religii. Nie objawiają w swoim życiu owoców prawdziwego nawrócenia. Kontrolowani są przez te same nawyki, tego samego ducha ciągłego wyszukiwania błędów i egoizmu, które kontrolowały ich zanim przyjęli Jezusa. Nikt nie może wejść do miasta Boga, kto nie

posiadł wiedzy o prawdziwym odrodzeniu. W prawdziwym odrodzeniu dusza rodzi się na nowo. Nowy duch bierze w posiadanie świątynię duszy. Nowe życie się zaczyna. Chrystus objawia się w charakterze.” (RH 07.30.1901)

„Bocoinieźnego było zakonowi, w czym on był słaby dla ciała, Bóg posłał Syna swego w podobieństwie grzesznego ciała i dla grzechu, potępił grzech w ciele, Aby ona sprawiedliwość zakonu była wypełniona w nas, którzy nie według ciała chodzimy, ale według Ducha.” (Rzym. 8:3-4, BG)

„Jako, że prawo jest święte, Żydzi nie mogli uzyskać sprawiedliwości swoimi własnymi wysiłkami skierowanymi na zachowywanie prawa. Uczniowie Chrystusa, jeśli pragną wejść do królestwa niebios, muszą uzyskać sprawiedliwość inną niż tę, którą szczylicili się faryzeusze. Bóg zaoferował im, w swoim Synu, doskonałą sprawiedliwość prawa. **Gdyby** zechcieli otworzyć swoje serca w pełni, aby otrzymać Chrystusa, **wtedy** to prawdziwe życie Boga, **Jego Miłość**, zamieszkałaby w nich, przemieniając ich na Jego obraz i podobieństwo; i w ten sposób poprzez Boży darmowy dar osiągnęliby sprawiedliwość, jakiej wymaga prawo... **odtworzenie w nich charakteru Chrystusa.**” (MB 54,55)

„Nikodem... badał teraz Pismo Święte w nowy sposób, nie w celu teoretycznej dyskusji, ale aby otrzymać życie dla duszy. Zaczął widzieć królestwo niebios głębiej z każdym poddaniem siebie prowadzeniu Ducha Bożego.” (DA 175)

„Możemy sobie schlebiać, tak jak Nikodem, że nasze życie zostało wyprowadzone na prostą, że nasza moralność jest wysoka, możemy myśleć, że nie potrzebujemy korzyć naszego serca przed Bogiem, jak zwykły grzesznik, ale kiedy światło Chrystusa oświeca nasze dusze, powinniśmy rozpoznać egoizm naszych motywów, wrogość wobec Boga, która zanieczyszcza każdy nasz czyn. Wtedy powinniśmy ujrzyć, że nasza sprawiedliwość jest doprawdy jak szata splugawiona, i że tylko krew Chrystusa może zmyć z nas brud grzechu i odnowić nasze serca na Jego obraz i podobieństwo.” (SC 28)

„Dla każdej duszy wielkim brzemieniem powinno być pytanie: Czy moje serce jest odnowione? Czy moja dusza jest przemieniona? Czy moje grzechy zostały odpuszczone poprzez wiarę w Chrystusa? Czy narodziłem się na nowo?” (2SM 117)

Czy Jezus opowiedział nam o innych, którzy tak samo mieli złe pojęcie o ewangelii? Czego potrzebowały głupie panny?

Mieście oliwę w swych naczyniach

„Tedy podobne będzie królestwo niebieskie dziesięciu pannom, które wzięwszy lampy swoje, wyszły przeciwko oblubieńcowi. A było z nich pięć mądrych, a pięć głupich. One głupie wzięwszy lampy swoje, nie wzięły oleju z sobą. Lecz **mądre wzięły oleju w naczynia swoje z lampami swymi**. A gdy oblubieniec odwłaczał z przyjściem, zdrzemały się wszystkie i posnęły. A o północy stał się krzyk: Oto oblubieniec idzie; wynijďte przeciwko niemu! Tedy wstały one wszystkie panny i ochędożyły lampy swoje. Ale głupie rzekły do mądrych: Dajcie nam z oleju waszego, boć lampy nasze gasną. I odpowiedziały one mądre, mówiąc: Nie damy, byś nam i wam nie dostało; idźcie raczej do sprzedawających, a kupcie sobie. A gdy odeszły kupować, przyszedł oblubieniec; a te, które były gotowe, weszły z nim na wesele; **i zamknięte są drzwi**. Lecz potem przyszły i one drugie panny, mówiąc: Panie, Panie, otwórz nam! A on odpowiadając, rzekł: Zaprawdę powiadam wam, **nie znam was**.” (Mat. 25:1-12, BG)

Jakie jest znaczenie tej bardzo ważnej przypowieści?

„Te dwie grupy przypatrujących się reprezentują dwie grupy tych, którzy oczekują przyjścia Pana. Nazwani są dziewicami, ponieważ wyznają czystą wiarę. **Lampy reprezentują słowo Boże... Oliwa jest symbolem Ducha Bożego...** W przypowieści wszystkie dziesięć panien wyszło na spotkanie oblubieńca. Wszystkie miały lampy i naczynia dla oliwy... **Ale pięć zaniedbało napelnić swoje naczynia oliwą...** Przez jakiś czas wydawało się, że nie ma między nimi różnicy. Tak samo jest z kościołem, który żyje tuż przed drugim przyjściem Chrystusa. Wszystkie mają znajomość Pisma. Wszystkie słyszały wieść o rychłym nadejściu Chrystusa, i z ufnością oczekiwały Jego pojawienia się... ‘Patrzcie, Oblubieniec nadchodzi; wyjdźcie mu na spotkanie.’ **Wielu jest niegotowych. Nie mają oliwy w swoich naczyniach przy lampach. Tacy są pozbawieni Ducha Bożego.**” (COL 406, 408)

„**Wszystkie miały lampy, co jest zewnętrznym przejawem religijności; ale tylko pięć miało wewnętrzną pobożność.** Pięciu z nich brakowało oliwy łaski. **Duch życia Jezusa Chrystusa, Święty Duch, nie trwał w ich sercach.**” (SD 118)

Wszystkie miały lampy z oliwą. Wszystkie studiowały Słowo Boga i

prosiły Ducha Bożego, aby je prowadził, ale tylko pięć zaprosiło Ducha Bożego, aby je prowadził w życiu, które symbolizowane jest przez naczynia.

„...a jeżeli kto Ducha Chrystusowego nie ma, ten nie jest jego.”
(Rzym. 8:9, BG)

„Oto jest **największe zwiedzenie, jakie** może dotknąć ludzki umysł; ci ludzie myślą, że są w porządku, podczas gdy się myślą... Znalezieni zostają potrzebującymi, podczas gdy jest już na wieki za późno, aby wyjść naprzeciw ich potrzebie.” (1T 417)

Byłam jedną z tych głupich panien. Żyłam szczerze i pracowałam dla Boga, ale nie zdawałam sobie sprawy, że nie mam oliwy w naczyniu.

„Ta grupa reprezentowana przez głupie panny, to nie są hipokryci. Oni mają szacunek dla Prawdy, bronili tę Prawdę, pociągają ich ci, którzy wierzą w Prawdę; **ale nie poddali się dziełu Ducha Bożego w nich. Nie roztrzaskali się na Skale, Jezusie Chrystusie, i nie pozwolili, aby ich stara natura została złamana...** Duch działa na ludzkie serca, zgodnie do ludzkiego pragnienia i przyzwolenia na zaszczepienie w nas nowej natury; grupa reprezentowana przez głupie panny zadawała się powierzchownym dziełem. Oni nie znają Boga. Nie studiowali Jego charakteru; nie utrzymywali z Nim społeczności; stąd **nie wiedzą jak ufać, jak patrzeć i żyć.**” (COL 411)

„Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci.” (Przyp. 14:12, BW)

Czasem ludzie mówią, że sprawiam, iż czują się zagubieni. Wychwalajcie Boga, gdyż ciągle jest czas, aby być oczyszczonym od grzechu i przyjąc do swego życia Ducha Bożego. Czy możesz sobie wyobrazić jak ci szczerzy ludzie, reprezentowani przez te pięć głupich panien, poczują się, gdy Chrystus powróci, a dla nich będzie już na wieki za późno? Jestem taka wdzięczna, że mój tato tak wołał o pomoc, że obudził mnie zanim byłoby za późno na otrzymanie oliwy do mojego naczynia.

„Teraz jest czas, aby usilnie błagać, aby dusze nie tylko słyszały Słowo Boga, ale bez opóźnienia zapewniły sobie oliwę w naczyniach obok swoich lamp. **Tą oliwą jest sprawiedliwość Chrystusa. Ona reprezentuje charakter, a charakter nie poddaje się przenoszeniu z jednej osoby na drugą.** Nikt nie może zabezpieczyć charakteru drugiej osobie. Każdy musi zdobyć sam dla siebie charakter oczyszczony **z każdej pla-**

my grzechu.” (TM 233,234)

„...oczyśćcie się wy, którzy nosicie naczynie Pańskie.” (Izaj. 52:11, BW)

„Całe niebo czeka na kanały, przez które można by wylać święty olej, aby był radością i błogosławieństwem dla ludzkich serc... Gdyby wszyscy byli chętni do przyjęcia, wszyscy zostaliby wypełnieni Jego Duchem.” (COL 419)

„Religia Chrystusa to coś więcej niż tylko wybaczenie grzechu; religia Chrystusa to zabranie grzechów, i wypełnienie próżni łaską Ducha Świętego.” (COL 419,420)

„Poprzez zaszczepienie w naszych sercach zasad Jego Słowa, Duch Boży rozwija w ludziach atrybuty Boga. Światło jego Chwały, Jego Charakteru, ma świecić na Jego naśladowców. Tak mają wielbić Boga, aby oświetlić ścieżkę do domu Oblubieńca, do miasta Boga, na weselną wieczerzę Baranka.” (COL 414)

Czego jeszcze potrzebujemy, aby być przygotowanymi na weselną wieczerzę?

Włóż na siebie weselną szatę

„Podobne jest królestwo niebieskie człowiekowi królowi, który sprawił wesele synowi swemu... A wszedłszy król, aby oglądał goście, obaczył tam człowieka nieodzianego szatą weselną; I rzekł mu: Przyjacielu! Jakoś tu wszedł, nie mając szaty weselnej? A on zamilknął [Lecz on oniemiał, BT]. Tedy rzekł król sługom: Zwiąawszy nogi i ręce jego, weźmijcie go, a wrzucicie do ciemności zewnętrznych, tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Albowiem **wiele jest wezwanych, ale mało wybranych [wielu jest powołanych, lecz mało wybranych, BT].**” (Mat. 22:2,11-14, BG)

„Powołanie i usprawiedliwienie to nie dwie i te same rzeczy. Powołanie to przyciągnięcie grzesznika do Chrystusa, i jest to dzieło wykonane przez Ducha Świętego na ludzkim sercu, przekonując go o grzechu i zapraszając do pokuty.” (ISM 390)

Wszyscy jesteśmy powołani, ale tylko ci, co włożyli na siebie szatę weselną będą wybrani. A czym jest szata weselna?

„Przypowieść o szacie weselnej otwiera przed nami lekcję o najwyższej konsekwencji. Poprzez małżeństwo pokazany jest związek ludzko-

ści z boskością; **szata weselna reprezentuje charakter**, który wszyscy muszą posiadać, aby być uznaniymi za godnych zaproszenia na ucztę weselną.” (COL 307)

„Kościołowi objawione zostało, że oblubienica powinna być odziana w czysty, lśniący bisior, ‘bez skazy, czy zmayı lub czegoś w tym rodzaju.’ (Obj. 19:8; Efez. 5:27, BW) To sprawiedliwość Chrystusa, Jego własny nieskalany charakter, poprzez wiarę jest wszczepiany w tych, którzy akceptują Go jako osobistego Zbawiciela.” (COL 310)

Jak otrzymujemy ten wszczepiony charakter, który jest sprawiedliwością świętych?

„Poprzez swoje doskonałe posłuszeństwo uczynił możliwym, aby ludzie byli posłuszni Bożym przykazaniom. **Kiedy oddajemy siebie Chrystusowi, nasze serce jest zjednoczone z Jego sercem, nasza wola jest połączona z Jego wolą, nasz umysł staje się jedno z Jego umysłem, nasze myśli ujęte są w Jego niewolę; żyjemy Jego życiem. Oto, co oznacza być odzianym w szatę Jego sprawiedliwości.**” (COL 312)

Wielu nie chce w to wierzyć. Wierzą, że szata weselna jest tylko okryciem, jakie Chrystus nam daje, kiedy przychodzi, ale tacy są zwiedzieni. Szatą jest charakter, jaki Bóg w nas wypracowuje.

„Sprawiedliwość Chrystusa to nie szata, którą można przykryć niewyznany czy nieodpuszczony grzech; Sprawiedliwość Chrystusa **to zasada życia, która przemienia charakter i kontroluje jego prowadzenie. Świętość jest dla Boga całościowa; sprawiedliwość Chrystusa to całkowite poddanie serca i życia dla zamieszkania w nich zasad Bożych.**” (DA 555,556)

„Kaźda twoja myśl musi być poddana we władzę woli Boga, a twoje uczucia kontroli rozumu i Ducha. Twoja wyobraźnia nie została Ci dana, abyś pozwalał jej puszczać wodze fantazji i krążyć własnymi ścieżkami bez wstrzemięźliwości czy zdyscyplinowania. **Jeśli myśli są złe, uczucia też będą złe, a myśli i uczucia razem składają się na moralny charakter.**” (5T 310)

„**Doskonałość moralna wymagana jest od wszystkich.** Nigdy nie powinniśmy zaniżyć standardu sprawiedliwości, aby dostosować się do odziedziczonych i pielęgnowanych tendencji do czynienia źle. **Potrzebujemy zrozumieć, że niedoskonałość charakteru jest grzechem.**” (COL 330)

„Ludzie mogą teraz usprawiedliwiać braki swojego charakteru, ale owego dnia nie zaoferują żadnego usprawiedliwienia.” (COL 317)

„Bóg nie zaakceptuje niczego poza czystością i świętością; jedna skaza, jedna zmaza, **jeden defekt charakteru**, na wieki wykluczy ich z nieba, w którym jest cała Jego chwała i skarby” (2T 453)

Czym są skazy i zmazy oraz defekty charakteru? Skoro „myśli i uczucia razem składają się na charakter moralny”, tymi defektami są złe myśli i uczucia, oraz złe nastawienia.

Jakżeby Bóg mógł wpuścić nas do nieba, jeśli w sercu nosimy urazę, gorycz, zawiść, zazdrość, nienawiść, złe domysły, czy jakiegokolwiek inne defekty charakteru? Charakter nie będzie zmieniony, kiedy Jezus przyjdzie.

„Wielu zwodzi siebie myśląc, że charakter będzie zmieniony przy przyjściu Chrystusa. Nie będzie odmiany serca przy Jego pojawieniu się. Nasze defekty charakteru muszą być odpokutowane tutaj, a poprzez łaskę Chrystusa musimy je pokonać jak długo trwa czas łaski.” (AH 319)

„Jeśli **przyznajemy** się do naszych grzechów [Jeżeli **wyznajemy** nasze grzechy, BT], to Bóg, będąc wiernym i sprawiedliwym, odpuści nam je i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.” (1Jana 1:9, BWP)

„...a krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.” (1Jana 1:7, BG)

***Dziś** nasze serca mają się stać czyste. **Dziś** już mamy mieć odpowiedni stosunek i nastawienie. Jeśli przyjdziemy do Jezusa i oddamy Mu wszystkie nasze złe myśli i uczucia, nasze złe nastawienia i motywy, krew Chrystusa oczyści nas z każdego grzechu. On może oczyścić nasze serca i wypełnić nas swoją miłością już **dziś**.*

„...Chrystus również umiłował Kościół [Swój] i wydał zań samego siebie. Chciał przez to uświęcić Kościół i obmyć go wodą przy użyciu słowa; pragnął stawić przed sobą ów Kościół w całym jego pięknie, bez żadnej skazy lub rysy albo jakiegoś braku [bez jakiegokolwiek uchybień, BP], ale w świętości i nieskazitelności [bez nagany, BG; nieskalany, BT].” (Efez. 5:25-27, BWP)

„Tylko **błogosławieni i święci będą gotowi na pierwsze zmartwychwstanie**; gdyż gdy Chrystus przyjdzie, On nie zmieni charakteru... Słowo Boga oświadcza, że musimy zostać znalezieni bez skazy, zmazy, lub czegoś w tym rodzaju.” (ST 02.09.1891)

„**To duchowy i moralny charakter ma wartość w oczach Nieba, i on przetrwa grób, a nieśmiertelność uczyni go pełnym chwały dla niekończących się wieków w wieczności.**” (1SM 259)

„Dlatego, najmilsi, oczekując na to wszystko, dokładajcie wszelkich starań, aby Pan zastał was **bez żadnej skazy i zbrukania** [aby On zastał was **nieskałanych, BP**], **w prawdziwym pokoju.**” (2Piotra 3:14, BWP)

„Łaska Chrystusa musi być utkana w każdym kawałku charakteru.” (CH 633)

„W swoich wysiłkach, by osiągnąć Boży ideał dla Niego, nic nie może być dla Chrześcijanina utrapieniem. **Moralna i duchowa doskonałość, poprzez łaskę i moc Chrystusa jest obiecana wszystkim. Jezus jest źródłem tej mocy, źródła życia...** Na każdym kroku dotykamy Jego żywej mocy.” (AA 478)

Popatrzmy na jeszcze jeden przykład ludzi, którzy sądzili, że są prawdziwymi naśladowcami Jezusa, ale później odkryli, że byli zwiedzeni. Czego brakowało Laodycejczykom?

Bądź gorącym Chrystianinem

„A do anioła zboru w Laodycei napisz: To mówi ten, który jest Amen, świadek wierny i prawdziwy, początek stworzenia Bożego: Znam uczynki twoje, żeś ani zimny, ani gorący. Obyś był zimny albo gorący! A tak, żeś letni, a nie gorący ani zimny, wypluję cię z ust moich.” (Obj. 3:14-16, BW)

„Poselstwo do Laodycei odnosi się do ludzi Bożych, którzy utrzymują, że wierzą w obecną prawdę. **Większa ich część to letni wyznawcy.**” (4T 87)

Laodycea nie oznacza letnich, ale „osądzony lud.” Żyjemy w czasie sądu i gdy Pan patrzy na swój kościół, stwierdza, że większość jest letnia, i chce, aby zrozumieli swój prawdziwy stan.

*Gorący doświadczyli nowonarodzenia i znają konieczność codziennego pozwalania Duchowi Świętemu kontrolować ich ducha. Jeśli zawiodą, nie usprawiedliwiają swoich grzechów, ale szybko proszą o wybaczenie i oczyszczenie. Zimni wiedzą, że nie są w związku przebaczenia z Bogiem. Ale letni sądzą, że są prawi przed Bogiem, **nie wiedząc**, że są w stanie zguby.*

„Albowiem mówisz: Jestem bogaty i zubożyłem się, a niczego nie potrzebuję; **a nie wiesz**, żeś ty biedny i mizerny, i ubogi, i ślepy, i nagi.” (Obj. 3:17, BG)

„Jakże wyraźnie jest zobrazowana pozycja tych, którzy sądzą, że mają całą prawdę, którzy chełpią się swoją znajomością słowa Boga, podczas gdy jego uświęcająca moc nie jest odczuwalna w ich życiu.” (ISM 357)

„Gdyby **wewnętrzne życie** wielu, którzy wyznają prawdę, było im przedstawione i pokazane, nie twierdziliby, że są Chrześcijanami.” (5T 161)

„Mogą krzyczeć ‘Świątynią Pana, świątynią Pana jesteśmy’, podczas, gdy komnaty i dziedzińce ich dusz są ulubionym miejscem zawiści, dumy, pasji, złych domysłów, goryczy, i płytkiego formalizmu. Chrystus spogląda żałośnie na swoich rzekomych wyznawców, którzy czują się bogaci i ubogaceni w wiedzę, a którzy są pozbawieni prawdy w życiu i charakterze.” (OHC 349)

„**Potrzeba im wewnętrznego dzieła łaski w sercach.**” (4T 88)

„Czyż może być większe zwiedzenie w ludzkich umysłach niż ufność, że mają rację, podczas gdy tkwią w błędzie?! Przesłanie Wiernego Świadka znajduje Bożych ludzi w smutnym zwiedzeniu, choć jednak szczerych w swoim zwiedzeniu.” (3T 252, 253)

Ja również byłam szczerą w moim zwiedzeniu. Sądziłam, że letniość oznaczała, że nie pracujemy dość ciężko dla Boga, ale myliłam się co do tego osądu. Ja byłam zajęta pracą dla Boga, ale nie wiedziałam, że byłam nędzna, biedna, ślepa i goła. Kiedy zdałam sobie sprawę ze swojego stanu, Jezus miał lekarstwo.

„Radzę ci kupić u mnie złota w ogniu oczyszczonego, abyś się wzbogacił, i białe szaty, abyś się obłókł, aby nie ujawniła się haniebna twa nagość, i balsamu do namaszczenia twych oczu, byś widział.” (Obj. 3:18, BT)

„Złotem wypróbowanym w ogniu jest **wiara czynna w miłości**. Tylko to może nas przywieść do harmonii z Bogiem.” (COL 158)

„Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezka nic nie waży, ani nieobrzezka, ale wiara przez miłość skuteczna.” (Gal. 5:6, BG)

„Człowiek potrzebuje mocy spoza siebie, aby odbudować w nim podobieństwo Boże; ale ponieważ potrzebuje Boskiej pomocy, nie umniejsza to ludzkiego wkładu. Ze strony człowieka potrzebna jest wiara; gdyż wiara działa poprzez miłość i oczyszcza duszę.” (ISM 375)

„**Biała szata** to sprawiedliwość Chrystusa, która ma być wszyta w cha-

rakter. Czystość serca, czystość motywów będzie charakteryzować każdego, kto pierze swoją szatę i czyni ją białą we krwi Baranka.” (7BC 965)

„To w tym życiu mamy nałożyć szatę sprawiedliwości Chrystusa. To jest nasza jedyna możliwość, aby ukształtować charaktery dla domu, który Chrystus uczynił gotowym dla tych, którzy są posłuszni Jego przykazaniom.” (COL 319)

„**Oko** jest bardzo czułym sumieniem, wewnętrznym światłem umysłu. Od tego czy poprawnie postrzega rzeczy, zależy duchowe zdrowie całej duszy i jestestwa. **Maść na oczy**, słowo Boga, po jej zastosowaniu, czyni sumienie mądrym; gdyż ona przekonuje o grzechu. Stanie się mądrym jest konieczne, aby mogło nastąpić uzdrowienie, a oko by służyło wyłącznie na chwałę Bogu.” (7BC 965)

„Jeśli choć jeden grzech jest pielęgnowany w duszy, lub jedna zła praktyka zachowana w życiu, całe jestestwo jest skażone. Człowiek staje się wówczas instrumentem niesprawiedliwości.” (DA 313)

Co musimy zrobić?

Zaproś Jezusa do swego serca

„Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną.” (Obj. 3:20, BW)

„Jak chętnym jest Chrystus, aby wziąć w posiadanie świątynię duszy, jeśli Mu tylko na to pozwolimy! Przedstawiony jest jako czekający i pukający do drzwi serca. **Więc dlaczego nie wchodzi?** Dlatego, że miłość grzechu zamknęła drzwi serca. Tak szybko jak tylko godzimy się na to, aby oddać grzech, by uznać naszą winę, usunięta zostaje bariera pomiędzy duszą a Zbawicielem.” (ISM 325)

„Widziałam, że wielu ma tyle śmieci uzbieranych u drzwi swych serc, że nie mogą ich otworzyć. Zanim otworzą drzwi, wielu musi usunąć problemy pomiędzy sobą a swoimi braćmi, czy złe usposobienie, czy egoistyczną pożyteczność. Jeszcze inni wwieźli i postawili świat u drzwi swego serca, który je zastawia i blokuje. Wszystkie te śmieci muszą być zabrane/usunięte, a dopiero potem można otworzyć drzwi i przywitać Zbawiciela zapraszając Go do wewnątrz.” (1T 143)

„Wydalenie grzechu jest dziełem samej duszy. To prawda, że nie mamy

takiej mocy, by uwolnić siebie spod kontroli szatana; ale kiedy pragniemy być uwolnieni od grzechu, i w swej wielkiej potrzebie wołamy o moc pochodzącą z góry spoza nas, wtedy moce duszy są przepełnione Boską energią Ducha Bożego i są posłuszne poleceniom wydawanym z woli Boga.” (DA 466)

„Ukórcie siebie przed Bogiem i uczynicie gorliwy wysiłek, by opróżnić świątynię duszy ze śmieci, takich jak **wszystkie zawiści, wszystkie zazdrości, wszystkie podejrzenia, wszystka drobiazgowość w wynajdywaniu wad.** ‘Obmyjcie ręce, grzesznicy, i oczyśćcie serca, ludzie o rozdwojonej duszy [którzyście umysłu dwoistego, BG; uświęćcie serca, ludzie rozdarci wewnątrznie! BP]’” (Jak. 4:8, BW; 5T 163)

*Jak mam to zrobić? Módl się, Panie, oto moje serce, ze wszystkimi jego grzechami; urazami, goryczą, nienawiścią, zrzucaniem winy na innych za moje grzechy irytacji i niecierpliwości; wyznaj wszystko, co jest złe w twoim sercu; i módl się dalej, weź moje serce i oczyść mnie z całego grzechu i stwórz we mnie nowe serce, przyjdź do mojego życia i obdarz mnie mocą twego Ducha Świętego. Jezus może uczynić to **dziś**, jeśli cały Mu się oddasz.*

„Jeśli prosimy Go, Pan da nam Ducha Swego Świętego, aby oczyścić nawyki duszy; gdyż każde pomieszczenie w świątyni Boga musi być odwiedzone i oczyszczone.” (RH 09.10.1895)

„Kiedy ktoś zupełnie **wyrzeknie się siebie**, kiedy każdy bożek jest wyrzucony z duszy, próżnia jest wypełniona wpływem Ducha Bożego. Taki ktoś ma wiarę, która oczyści duszę od zanieczyszczenia. Jest on dopasowany do Ducha, i zabiega on o sprawy duchowe. Nie ma ufności w samym sobie. Chrystus jest wszystkim i we wszystkim.” (GW 287)

Jeśli zdamy sobie sprawę ze swojego zgubionego stanu nie ma potrzeby by czuć się zniechęconym. Bóg ma cudowny plan, aby nas zachować i dać nam moc do uświęconego życia. Musimy odkryć Jego plan, aby z Nim współpracować.

Rozdział II

WSPÓLPRACUJ Z BOGIEM W SWOIM ZBAWIENIU

„Zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drzeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z Jego wolą.” (Filip. 2:12,13, BT)

„Aby Boża łaska mogła stać się naszą, musimy wykonać naszą część. Nasz Pan nie proponuje, że wykona za nas chcenie czy konkretne działanie. Jego łaska jest dana do pobudzenia w nas chcenia i wykonania, ale **nigdy nie ma ona zastąpić naszego własnego wysiłku**. Nasze dusze mają się wznosić we współpracy. **Duch Boży działa w nas, tak abyśmy mogli sprawować swoje własne zbawienie.**” (MYP 147)

Oto pewien szkic jak możemy współpracować z Bogiem.

Boża część: On cię przyciągnie

Nasza część: nie opieraj się Jego przyciąganiu

Boża część: On przekona cię o grzechu sprawiedliwości i sędzie

Nasza część: uznaj swoją winę i potrzebę Jego sprawiedliwości

Boża część: On przywiedzie cię do skruchy

Nasza część: wyznaj i zarzuć swoje grzechy i oddaj Mu swoje serce

Boża część: On wybaczy, oczyści, odnowi i uwolni cię byś wiódł uświęcone życie

Nasza część: uwierz i zaakceptuj

Boża część: On będzie żył w tobie i będzie cię wzmacniał

Nasza część: żyj Jego mocą i owocuj

Boża część: On wskaże drogę ucieczki gdy będziesz kuszony

Nasza część: idź drogą Bożej ucieczki i poddaj się Jemu

Boża część: On będzie twoim obrońcą jeśli upadniesz

Nasza część: odczuj skruchę i zawróć do niego

Jak mogłeś zauważyć, wszystko po stronie Bożej dotyczy działania w naszym sercu, podczas gdy nasza część dotyczy współpracy i wyżywiania na zewnątrz tego co On pobudza wewnątrz. Kiedyś tego nie rozumiałam, tak więc próbowałam po swojemu zachowywać swoje serce w porządku. Co jest pierwszym dziełem jakie Jezus w nas czyni, by nam pomóc?

On cię przyciągnie

Jezus powiedział: „A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie.” (Jan. 12:32, BT)

„Pierwszą i najważniejszą rzeczą jaką mamy uczynić jest stopić i poddać nasze dusze Panu Jezusowi Chrystusowi jako Zbawicielowi, który poniósł i odpuścił nasze grzechy, czyniąc ewangelię tak prostą jak to tylko możliwe.” (EV 264)

Jezus był wyniesiony na krzyżu, aby umrzeć za nasze grzechy, tak aby mógł wybaczyć i oczyścić i odbudować nas dla Siebie. Jest to najważniejsza Prawda w Słowie Boga.

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.” (Jan. 3:16,17, BT)

„Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów.” (Mat. 1:21, BT)

„Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas się obrócił ku własnej drodze, a Pan zwałił na Niego winy nas wszystkich.” (Izaj. 53:6, BT)

„Nienawidząc grzechu doskonałą nienawiścią, zgarnął jednak do swojej duszy grzechy całego świata. Ten, który nie miał winy, niósł na sobie karę winowajców. Niewinny, a jednak ofiarujący Siebie w zamian za przestępców. **Wina każdego grzechu odciskała się ciężarem na jego boskiej duszy Wybawiciela świata.** Złe myśli, złe słowa, złe uczynki każdego syna i córki Adama, wołały o boską karę, którą wziął na Siebie; Wstawił się w miejsce człowieka. Chociaż wina za grzech nie należała do Niego, Jego duch był rozdarty i pokaleczony przez przestępstwa ludzi. I On, który nie znał grzechu stał się grzechem za nas, tak abyśmy mogli być uczynieni sprawiedliwością Bożą w Nim.” (1SM 322)

Jezus prawdziwie odczuwał wszystkie nasze grzechy i doświadczał winy za nie, i prawdziwie pragnie uczynić nas sprawiedliwymi w Sobie.

„On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.” (2Kor. 5:21, BT)

„Gdy tylko Jezus wkroczył na pustynię pokuszenia, Jego oblicze zmieniło się... Ciężar grzechów całego świata naciskał na Jego duszę... Zdał sobie sprawę z siły jaką ma nad ludzkością pobłażanie apetytowi, czy

nieświętym namiętnościami, które kontrolują świat. A to wszystko z kolei przywiodło na człowieka niewyobrażalne cierpienie.” (ISM 271)

„Lecz Bóg, co przez usta wszystkich proroków swoich przepowiedział, iż Chrystus jego cierpieć miał, to tak ziścił.” (Dz. Ap. 3:18, BG)

„Gdyby szatan mógł skłonić Chrystusa do poddania się choć jednej pokusie, jednemu złemu czynowi, czy nawet myśli, by splamić Jego doskonale czysty charakter, księżę ciemności triumfowałby nad tym, który jest Poręczycielem ludzkości, i zyskałby całą ludzką rodzinę dla siebie. I chociaż szatan mógł gnębić bólem i cierpieniem, nie mógł jednak skazić czy zanieczyścić. Mógł spowodować agonię, ale nie zhańbienie czy skalanie. Uczynił życie Chrystusa jednym ciągłym pasmem konfliktów i prób.” (PK 701)

„Znęcano się nad nim, lecz on znosił to w pokorze i nie otworzył swoich ust, jak jagnię na rzeź prowadzone i jak owca przed tymi, którzy ją strzygą, zamilkł i nie otworzył swoich ust.” (Izaj. 53:7, BW)

„W swoich ostatnich godzinach, podczas gdy wisiał na krzyżu, doświadczył w największym stopniu to czego człowiek musi doświadczyć podczas walki przeciwko grzechowi. Zdawał sobie sprawę jak złym może stać się człowiek, gdy podda się grzechowi. Zdawał sobie sprawę z potwornych konsekwencji przestępstwa Bożego prawa; gdyż nieprawość i niegodziwość całego świata ciążyła na Nim.” (5BC 1082)

„On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni.” (1Piotra 2:24, BT)

„Podczas gdy grzesznik jest jeszcze daleko od domu Ojca, marnotrawiąc swoją żywotność i istotę w obcym kraju, Ojcowskie serce tęskni za nim; a każda tęsknota pobudzona w duszy, aby powrócił do Boga objawia się w łagodnej prośbie Jego Ducha, zabiegając o względy, błagając, przyciągając zgubionego wędrowca do Ojcowskiego serca pełnego miłości.” (SC 54)

„Umiłowałem cię miłością wieczną: dlatego z miłosierną uprzejmością przyciągam cię.” (Jer. 31:3, KJV)

Wiele dzieci nie zaznało ojcowskiej miłości. Były odrzucone, wykorzystywane i dlatego ciężko im uwierzyć, że Bóg prawdziwie je kocha i chce je ratować. Kiedy nasz syn dorastał odkryłam, że czuł, iż nie może być zbawiony. Długo nie rozumiałam dlaczego.

Kiedy zaczął chodzić do szkoły wydawało się, że jest niezdolny by nauczyć się czytać, tak więc nauczyciele sądzili, że albo jest niemądry albo leniwy. Robiłam co mogłam, by go nauczyć, ale było to bardzo trudne zadanie. Nie wiedzieliśmy, że miał on niedyspozycję nazywaną dysleksją, aż do dnia gdy przeczytałam o tym kiedy nasz syn miał już 22 lata. Odkryliśmy, że mógł widzieć tylko dwie literki na raz i to w dodatku od tyłu. Kiedy tak porozmawiałam z nim o tym problemie, powiedział: „Och mamo, a każdy myślał, że byłem głupi albo leniwy, ale gdzieś wewnątrz siebie wiedziałem, że to nieprawda, a ty byłaś jedyną, która we mnie wierzyła.”

*Potem zachęciłam go, aby przeczytał Życie Jezusa. Kiedy skończył ją czytać wykrzyknął: „Czyż to nie wspaniale, że Bóg **mnie** kocha?!” Potem mógł oddać się Bogu, gdyż ostatecznie zrozumiał, że Bóg zawsze go kochał i nigdy by go nie odrzucił tak jak zrobili to ludzie.*

„Pierwszym krokiem na drodze do Boga jest poznać i uwierzyć w miłość jaką ma do nas; gdyż to poprzez przyciąganie Jego miłością jesteśmy prowadzeni, aby do Niego przyjść.” (MB 104,105)

„Poprzez reprezentantów niewidzialnych jak wiatr, Chrystus bezustannie oddziałuje na nasze serca. Krok po kroku, być może nawet nieświadomie dla odbiorcy odciskane są wrażenia, które mają przyciągnąć duszę do Chrystusa. Można tego doświadczyć poprzez rozmyślanie o Nim, poprzez czytanie Pism, lub poprzez słuchanie słów kaznodziei. Nagle, gdy Duch wchodzi z bardziej bezpośrednim wezwaniem, dusza z radością oddaje siebie Jezusowi. Przez wielu jest to nazywane nagłym nawróceniem; ale jest to rezultatem długiego zabiegania Ducha Bożego – cierpliwego i przedłużającego się procesu.” (DA 172)

Nie opieraj się, gdy On cię przyciąga

„Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie...” (Izaj. 55:3, BT)

„Światło bijące z krzyża objawia miłość Bożą. Jego miłość przyciąga nas do Niego. **Jeśli nie będziemy opierać się Jego przyciąganiu, poprowadzeni zostaniemy do stóp krzyża w skrusze za grzechy, które ukrzyżowały Zbawiciela.** Potem Duch Boga poprzez wiarę wywoła nowe życie w naszej duszy. Myśli i pragnienia będą doprowadzone

do posłuszeństwa woli Chrystusa. Serce, umysł będą stworzone na nowo na obraz i podobieństwo Tego, który działa, aby poddać Sobie wszystko, co jest w nas.” (DA 175,176)

„Chrystus wyratuje z dna korupcji i z cierni grzechu każdego, kto podda się wykupieniu.” (COL 188)

„Dla wszystkich tych, którzy wybrali słuchanie, skrucę i wiarę, droga została oczyszczona. Całe niebo czeka na chęć podjęcia współpracy przez grzesznika, a jedyną przeszkodą, która stoi mu na drodze, a którą może sam usunąć, jest jego własna wola. Grzesznik musi się poddać woli Boga i poprzez skrucę i wiarę przyjść do Boga po Zbawienie. **Nikt nie będzie zmuszany wbrew swej woli; Chrystus przyciąga, ale nigdy nie przymusza.**” (RH 03.24.1896)

„...jakże my unikniemy /kary/, jeśli nie będziemy się troszczyć o tak wielkie zbawienie?...” (Hebr. 2:3, BT)

*Jeśli nie zdajemy sobie sprawy z naszego zgubionego stanu, łatwo jest zaniedbać to wielkie zbawienie. Głupie panny, Nikodem, ci co są letni, i ja, wszyscy myśleliśmy, że byliśmy zbawieni w Chrystusie i dlatego zaniedbaliśmy studium, poprzez, które moglibyśmy rozpoznać stan w jakim się naprawdę znajdujemy. Bóg wiedział, że jestem głupią panną, więc starał się przykuć moją uwagę. **Rok po roku moje sumienie nawoływało mnie, abym studiowała! Studiowała!! Studiowała!!!** Bóg wiedział, że gdy zasiądę i poważnie zbadam plan zbawienia, zdam sobie sprawę ze swojego zgubionego stanu. Ale dopiero wtedy, gdy mój tato wołał o pomoc ostatecznie poświęciłam czas i odkryłam swoją prawdziwą sytuację.*

„Prawdziwa wiedza o sobie może być uzyskana tylko w jeden sposób. Musimy patrzeć na Chrystusa! To nieznanostwo i lekceważenie Chrystusa czyni ludzi tak uniesionymi ich własną sprawiedliwością. **Dopiero, gdy rozmyślamy o Jego czystości i wytworności, ujrzymy siebie zagubionych i beznadziejnych, odzianych w szaty własnej sprawiedliwości, takie jakie nosi na sobie każdy inny grzesznik.** Dostrzeżemy, że jeśli mamy być kiedykolwiek wyratowani, nie stanie się to poprzez naszą własną dobroć, ale poprzez niezmierną łaskę Boga.” (COL 159)

Co On może dla nas uczynić, gdy zdamy sobie sprawę z własnej potrzeby?

On przekona nas o grzechu, sprawiedliwości i o sądzie

„On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie.” (Jan. 16:8, BT)

Gdybym zrobiła cokolwiek złego, jak np. oszukałabym kogoś lub skłamała, byłabym silnie przekonana o grzechu i wiedziałabym, że mam go wyznać i zadośćuczynić. Takie grzechy są łatwe do ujrzenia. Ale co z grzechami serca? Kiedy mój tato gniewał się na dzieci to winił je zamiast siebie i w ten sposób mógł się czuć usprawiedliwiony. A kiedy ja miałam już własne dzieci, robiłam dokładnie to samo. Kiedy byłam zniecierpliwiona czy poirytowana, winę zrzucalam na dzieci, bo to one przecież zrobiły coś, co nie cieszyło się moją aprobatą lub coś, na co nie miały mojego przyzwolenia. A kiedy mój mąż był samolubny czy szorstki wobec dzieci, żywiłam do niego urazę i klóciłam się z nim. W swoim umyśle obwiniałam go za moje uczucie urazy. Tak więc usprawiedliwiałam swoje grzechy serca aż do czasu, gdy zaczęłam studiować. Wtedy dopiero Bóg był w stanie przekonać mnie, że nie byłam sprawiedliwa, i że nie byłam gotowa na sąd. Nie przynosiłam owocu Ducha Świętego, jakim jest Jego charakter.

„To przez wpływ Ducha Bożego jesteśmy przekonywani o grzechu i zaczynamy odczuwać potrzebę usprawiedliwienia. Nikt, tylko ci, co odczuwają skruchę mogą dostąpić przebaczenia; nic, tylko łaska Boga czyni serce skruszonym. Jemu dobrze znane są wszystkie nasze słabości i niemoce, i On nam pomoże.” (ISM 353)

„...aby otworzyć ich oczy, odwrócić od ciemności do światłości i od władzy szatana do Boga, aby dostąpili odpuszczenia grzechów i przez wiarę we mnie współudziału z uświęconymi.” (Dz. Ap. 26:18, BW)

„**Bóg nie posyła swoich posłańców, aby przypodobywali się grzesznikowi.** Nie wysyła przesłania pokoju, aby ukołysać ludzi nieuświęconych do śmiertelnego w skutkach acz pozornie bezpiecznego snu. W zamian nakłada ciężkie brzemię na sumienie złoczyńcy i przesywa serce strzałami przekonywania o grzechu. A służący aniołowie przedstawiają grzesznikowi straszny sąd Boga, aby pogłębić w śmiertelniku potrzebę skruchy i przyspieszać wołanie: „**Co mam uczynić, abym był zbawiony?**” (DA 104)

Uznaj tylko swoją winę i potrzebę Jego sprawiedliwości

„Wróć, Izraelu - Odstępcu - wyrocznia Pana. Nie okażę wam oblicza surowego, bo miłosierny jestem - wyrocznia Pana - nie będę pałał gniewem na wieki. **Tylko uznaj swoją winę, że zbuntowałaś się przeciw Panu, Bogu swemu**, i włóczyłaś się po wszystkich drogach ku obcym - pod każdym zielonym dębem, a głosu mego nie słuchałaś - wyrocznia Pana.” (Jer. 3:12,13, BT)

*Po powrocie z Indii, gdy odwiedzałam moją rodzinę i rozważaliśmy usprawiedliwienie z wiary, ktoś zasugerował, abyśmy uklęknęli w kole i wyznali wszystkie urazy, jakie są między nami. Gdy klęczeliśmy, jedna z moich sióstr spojrzała na tatę w nadziei, że ten uzna jak głęboko mylił się, co do niej! Ale on nie potrafił tego zrobić, wstał i wyszedł na zewnątrz. Poszłam za nim chcąc uchronić go przed nim samym, ponieważ pamiętałam z dzieciństwa, że za każdym razem, gdy tato miał uznać swoją winę, groził, że siebie zabije. Objęłam go za szyję i mocno uścisnęłam! Nie był ode mnie wyższy. Potem pomodliłam się, „Ojcze, co mogę powiedzieć mojemu tacie?” Bóg zdumiał mnie mówiąc przeze mnie: „Tato, powodem, dla którego stajesz się spięty gdy twoje dzieci przyjeżdżają na wizyty, jest to, że boisz się, że będziemy chcieli mówić o naszym dzieciństwie. Tak bardzo myliłeś się, co do własnych dzieci, że krzywdziłeś je! Jedynym dzieckiem, wobec którego tego nie czyniłeś byłam ja.” Tato pomyślał przez chwilę, potem powiedział, „Margaret, ciebie też skrzywdziłem!” Coś zaczęło się w nim dokonywać! **On zaczął uznawać swoją winę!***

Potem wziął mnie do swego pokoju i zaczął wylewać przede mną swoją winę, nawet grzechy jego młodości. To brzemień winy gniotło go i wcześniej nie wiedział, co ma zrobić.

„Ludzie nazywający siebie naśladowcami Chrystusa upadają nisko, ciągle uzalając się nad własnymi niedociągnięciami, ale nigdy nie pokonują i nie ścierają szatana swoimi stopami. Wina i potępienie ciągle ciemnią ich dusze, jeśli tylko uświadomią sobie swój stan, i zechcą ukorzyć swe serca, to ich wołanie może brzmieć: „O nędzny ja człowiek! Któż mnie wybawi z tego ciała śmierci?” (6T 52,53)

Na dwa lata przed tym wydarzeniem, tato dał się ochrzcić na nowo, mając nadzieję, że wina stanie się lżejsza, ale ona stała się jeszcze cięższa. Nikt nie nauczył go jak ma podejść do krzyża i tam złożyć swój ciężar

u stóp Zbawiciela. On nie rozumiał planu zbawienia. Potem nagle wykrzyknął: „Margaret, pomóż mi!” Ale ja nie wiedziałam jak mu pomóc! Mogłam mu powiedzieć, „Staraj się usilniej”, ale w tamtym momencie wiedziałam, że to nie była dobra odpowiedź. Więc milczałam! W tym stanie musiałam go zostawić. Ale pojechałam do domu i zaczęłam poszukiwać, badać i kopać w Słowie Bożym, aby pomóc mojemu tacie. I kiedy tak studiowałam, sama odkrywałam swój pożalowania godny, zgubiony stan. Potem studiowałam wnikliwie Słowo Boże, by znaleźć odpowiedzi, których i ja potrzebowałam, i znalazłam je. Potem Pan Jezus wysłał mnie z powrotem do mojej taty i do mojej całej rodziny.

„Bóg objawia nam naszą winę, tak abyśmy mogli uciec i ukryć się w Chrystusie, i poprzez Niego być uwolnionymi z niewoli grzechu.” (MB 10)

„Winni wiedzą, które grzechy mają wyznać, aby ich dusze były czyste przed Bogiem. Teraz Jezus daje im sposobność do wyznania grzechów i odczucia skruchy w głębokiej pokorze.” (1T 156)

„Ci, którzy nie upokorzyli swych dusz przed Bogiem w uznaniu swojej winy, nie spełnili pierwszego warunku koniecznego do bycia zaakceptowanymi.” (SC 37,38)

*Gdybyś był dla kogoś niecierpliwy lub porytowany, nie wiń tego kogoś, choć być może to on popełnił błąd. Uznaj **swoją** winę, że to **ty** nie przedstawiłeś mu Jezusa. Kiedy twoje dzieci są nieposłuszne to nie potrzebują zagniewanego rodzica, potrzebują raczej pomocy i modlitwy. Boska moc nie może działać w dyscyplinowaniu, jeśli nie używasz Jego metod. Rodzice często winią dzieci, kiedy się na nie gniewają, i dzieci muszą borykać się ze swoją własną winą i tą nałożoną im przez rodziców. Jakże to smutne! Potem rodzice karcą dzieci, ale nie modlą się z nimi i nie przyprowadzają ich do stóp Zbawiciela po przebaczenie i uzdrowienie. Jakże jest to złe! I tak właśnie rozwijają się korzenie zgorzknienia i rozgoryczenia.*

Kiedy mój mąż i ja zaczęliśmy rozumieć ewangelię, byliśmy doprowadzeni do głębokiej skruchy i uznania jak bardzo zawiedliśmy siebie nawzajem i nasze dzieci poprzez niewiedzę jak pozwolić Bożej miłości kontrolować nas w naszych wzajemnych relacjach.

Jeśli nawet nie jesteś gotowy, by uznać swoją winę, ale chcesz być zbawiony, to i tak możesz przyjść do Niego, a On Ci pomoże.

„Przyjdź do Chrystusa taki, jaki jesteś, i rozmyślaj nad Jego miłością, aż twoje twarde serce zostanie złamane... Jest to cnota, jaką

oferuje nam Jezus, cnota, która umacnia cele serca, by je odwrócić od grzechu i nawrócić do tego, co jest prawdą. **To prawdziwa zaleta, że Jezus czyni skruczę szczerą i czystą.**” (RH 09.03.1901)

Kiedy przygotowywałam się, by znowu odwiedzić mego tatę, modliłam się, aby Jezus sprawił, by moja rodzina zadzwoniła i zaoferowała mi opłacenie wydatków podróży, bym mogła do nich przyjechać i dzielić się z nimi ewangelią. W ten sposób chciałam się upewnić, że to Bóg mnie posyła.

Okolo dwa miesiące później zadzwoniła jedna z moich siostr i powiedziała: „Margaret, pomóż mi!” „Co się stało?” „Moja córka uciekła ode mnie. Bierze narkotyki. Jest z jakimś mężczyzną. Nie wiem, co robić.” Odpowiedziałam, „Właśnie kilka miesięcy temu Tom i ja doświadczyliśmy Pana Jezusa. Czujemy, że po raz pierwszy możemy pomóc grzesznikowi. Czy ona przyjechałaby do nas z wizytą?” „Ja nawet nie wiem gdzie ona jest”, żaliła się moja siostra. Powiedziałam, „Nic nie szkodzi. Będziemy się modlić i jeżeli możemy jej pomóc Bóg przyśle ją do nas.”

Za kilka dni była już u nas w domu. Mężczyzna, z którym mieszkała, zostawił ją i nie wiedząc, co ma ze sobą zrobić, pojechała do domu. A tam mama powiedziała jej, że chciałabym by do mnie przyjechała. Tak, więc, była u nas.

Gdy tego wieczoru próbowałyśmy rozmawiać, modliłam się „Panie, jak mam dotrzeć do tej dziewczyny? Co mogę jej powiedzieć? Nie wiem jak to zrobić! Panie, musisz otworzyć drzwi jej serca.”

I wtedy ktoś zapukał do drzwi. W drzwiach stała żona kaznodziei, byli to nasi sąsiedzi, którzy mieszkali nieopodal. Właśnie przeprowadziliśmy się w tę okolicę, więc jeszcze nie poznaliśmy ich bliżej. „Wyczuwam, że ty i twój mąż znaleźliście coś bardzo prawdziwego w chrześcijaństwie. Ja też tego pragnę. Czy podzielisz się ze mną? Czy mnie pouczysz?”

*Cóż, całkiem łatwo się z nią dzieliło tym, co odkryłam o planie zbawienia i **mocy** ewangelii. Miałyśmy razem dobre studium, i ona była bardzo wdzięczna, a w tym czasie moja siostrzenica cały czas była obecna w pokoju i słuchała naszej rozmowy.*

*Po tym jak mój gość nas opuścił, powiedziała, „**Jeśli jest tak dużo mocy w ewangelii, to znaczy, że jest dla mnie nadzieja!**” Zapytałam „Dlaczego tak mówisz?” Odpowiedziała, „Przecież wiesz, jaka jestem uparta! Obserwowałam moich rodziców. Nie odnosili zwycięstw. [Jej tata był nauczycielem szkoły sobotniej] Obserwowałam rodziców moich*

przyjaciół. Oni także nie odnosili zwycięstw. Tak więc zdecydowałam, że skoro oni starają się już tyle lat i nie mogą odnieść zwycięstwa, to ja z moim upartym charakterem, równie dobrze mogę poddać się już teraz, i w takim razie, równie dobrze mogę cieszyć się życiem i światem. I to właśnie robię. Kocham grzech a moje sumienie już mnie nawet nie obwinia. **Ale jeśli prawdą jest to, co ty mówisz, to być może jednak jest dla mnie jakaś szansa!**”

Długo i wnikliwie porozmawialiśmy tego wieczoru, aż nadeszła pora snu. Dziękowałam Bogu za otworenie drzwi jej serca i oczekiwałam, że będę w stanie kontynuować to studium z nią, by pomóc jej odnaleźć żywą społeczność z Bogiem. Ale następnego dnia drzwi były zamknięte! Znalazła pracę w restauracji i rzadko ją widywaliśmy.

Pewnego dnia rozmawiałam z przyjaciółką przez telefon, która właśnie zostawiła męża, młodych synów i uciekła z innym mężczyzną. Wyraziłam smutek, rozczarowanie i prosiłam, by rozważyła swoją decyzję, ale obstawała przy swojej drodze.

Kiedy odwiesiłam słuchawkę, zdałam sobie sprawę, że moja siostrzenica weszła do pokoju i słyszała moje prośby. Powiedziała: „Czy nie zaprosiłaś mnie tutaj, by mnie przyprowadzić do Chrystusa? Czy nie jesteś rozczarowana?” Wnet pojęłam, że narodziła się nowa sposobność i szybko pomodliłam się do Boga, by włożył w me usta odpowiednie słowa. „Nie, nie jestem zawiedziona czy rozczarowana”, powiedziałam: „Bóg ma długofalowy plan dla ciebie, a ja Mu ufam.” Odetchnęła z ulgą. Nie miałam zamiaru naciskać jej, by podjęła decyzję.

Wielu z nas naciskało i napierało na swoje dzieci, i być może zdecydowały się, by być ochrzczone, ale czy znały Boga? Czy naprawdę poddały swe serca? Czy naprawdę doświadczyły mocy ewangelii? Znowu wspaniale sobie porozmawialiśmy, ale następnego dnia, ona znowu była nieosiągalna.

Po około tygodniu przysłała z mężczyzną i poprosiła, abym podzieliła się z nim ewangelią. Uczyniłam to, ale jak tylko wyszedł, powiedziałam: „Co ty robisz? Prowadzisz go do grzechu, a potem przyprowadzasz do mnie, bym nauczala go ewangelii?!” „Tak, wiem”, odpowiedziała „teraz wierzę, że każdy może być zbawiony - oprócz mnie!” Dlaczego ciągle sądziła, że jest dla niej niemożliwym bycie zbawioną? **W czym tkwiła bariera?**

Poprosiłam Boga, by pokazał mi, jaka to przeszkoda stała na jej drodze. Kilka dni później, gdy wyjeżdżała do swego domu, Bóg dał mi odpowiedź. Rzekłam do niej: „Jeśli kiedykolwiek zapragniesz podążać za Jezusem, nie zaczynaj od starania się porzucenia swoich grzechów. Zaczynj od poznania Jezusa. Spędzaj godziny siedząc u Jego stóp, czytając Biblię i Życie Jezusa. Poznaj Go. Zanurz siebie w tym, co Boże”. Nie powiedziała, że zacznie tak robić, po czym wyjechała. Ale my trwaliliśmy w modlitwie za nią.

Dwa miesiące później zadzwoniła do nas. „Robię to, co mi powiedziałaś. Przez ostatnie dwa miesiące zanurzam siebie w Bożym Słowie. Spędzłam godziny czytając o Jezusie. Ledwie mogę uwierzyć w to, co się dzieje! Całe moje serce i umysł są przyciągane do Jezusa, i już w ogóle nie obchodzi mnie grzech!”

*I kto to sprawił? Kto przywiódł ją do skruchy? Kto odmienił jej myślenie? Duch Boży. Dlaczego? Bo dała Mu szansę. Zaczęła poznawać Jezusa i pozwoliła Mu wywierać wrażenie na swoim sercu, i przywodzić ją do upamiętania. Kiedy jej mama zobaczyła taką zmianę w swojej córce, zadzwoniła do mnie i poprosiła, bym mogła przyjechać i ją również nauczać i zaferowała, że opłaci moją podróż! Teraz czułam się wolna, by jechać do całej mojej rodziny i dzielić się z nimi i **pomóc im również odnaleźć prawdziwą skruchę serca.***

On da ci skruchę

„Tego wywyższył Bóg prawicą swoją jako Wodza i Zbawiciela, aby **dać Izraelowi możliwość upamiętania się** i odpuszczenia grzechów.” (Dz. Ap. 5:31, BW)

„Poprzez manifestację Swojej Miłości, poprzez błaganie Jego Ducha, zabiega o ludzi, aby się upamiętali; gdyż upamiętanie jest darem Boga, a kogo on ułaskawia tego najpierw prowadzi do skruchy.” (ISM 324)

„Skrucha wywołuje żal za grzech, i odwrócenie się od grzechu. Nie powinniśmy porzucać grzechu dopóki nie widzimy w pełni jego grzeszności; **tak długo dopóki nie odwrócimy się od grzechu w sercu, to nie nastąpi prawdziwa zmiana w naszym życiu.**” (SC 23)

„Jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z

nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę.” (2Kron. 7:14, BT)

„Prawdziwa skrucha poprowadzi człowieka do poniesienia swojej winy i uznania jej bez oszustwa czy hipokryzji.” (SC 40)

Kiedy Bóg doprowadza nas do skruchy, to nie jest już trudno wyznać i porzucić nasze grzechy i poddać się Mu.

Wyznaj i porzuć swoje grzechy i oddaj Mu swoje serce

„Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi.” (Przysł. 28:13, BT)

„Chrystus jest w stanie uchronić do najwyższych granic i zbawić każdego, kto przychodzi do Niego w wierze. On oczyści nas z każdego zanieczyszczenia, jeśli Mu na to pozwolimy. Ale jeśli grzesznik przywrze do swoich grzechów, wtedy nie może być uratowany; **gdyż sprawiedliwość Chrystusa nie zakrywa żadnego nieodżałowanego grzechu.**” (7BC931)

Jezus nigdy nie zakrywa żadnych naszych grzechów. On chce nas oczyścić ze wszystkich. Ale jak może nas oczyścić, jeśli my nie oddajemy Mu ich? Jak może stworzyć w nas nowe serca, jeśli nie oddajemy Mu naszych starych serc?

„Wielu próbuje reform poprzez poprawianie tego czy tamtego złego nawyku, i w ten sposób mają nadzieję na stanie się Chrześcijanami, ale zaczynają od złego punktu. **Nasze pierwsze dzieło odbywa się w sercu.**” (COL 97)

„Synu, daj mi swe serce, dróg moich niech strzegą twe oczy.” (Przysł. 23:26, BT)

„Całe serce musi być poddane Bogu, inaczej żadna zmiana nie może być w nas dokonana, przez którą moglibyśmy być przemienieni na Jego podobieństwo. Z natury jesteśmy wyobcowani od Boga i mocno trzymani w szatańskich wnykach; ‘i może oprzytomnieją i wyrwą się z siideł diabła, żywcem schwytni przez niego, zdani na wolę tamtego’ (2Tym. 2:26, BT). Bóg pragnie nas uzdrowić, by móc nas uwolnić. Lecz skoro wymaga to całkowitej przemiany, odnowienia całej naszej natury, musimy poddać się Bogu całkowicie. Wojna prowadzona przeciwko własnemu ja to największa bitwa, jaka była kiedykolwiek stoczona. Poddanie siebie, całościowe poddanie się woli Boga, wymaga zmagania; ale dusza musi się poddać Bogu **zanim** może być odnowiona w świętości.” (SC 43)

„...co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, **stworzonego na podobieństwo Boga**, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.” (Efez. 4:22-24, BT)

„Chrześcijańskie życie to nie modyfikacja czy ulepszenie starego, ale przemiana natury. **Musi nastąpić śmierć dla własnego ja i grzechu, i narodzić się nowe życie.**” (DA 172)

„Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.” (Rzym. 6:11, BT)

*Co to znaczy być umarłym dla własnego ja i grzechu i zacząć żyć dla Boga? Jeśli umarliśmy dla własnego ja i grzechu, **oddaliśmy nasze prawa do egoizmu i światowych pożądlivości. Porzuciliśmy również nasze prawa**, by używać szatańskich metod w staczanych przez nas walkach. On chce wykorzenić z nas niecierpliwość, irytację, urazy, złość, zawiść, zazdrość, pożądlivość, nienawiść, gorycz, i bunt. Ale kiedy jesteśmy poddani Bogu, może On wypracować w nas miłość, tak abyśmy umieli cierpliwie i uprzejmie odnosić się do innych, wybacząc im i modląc się za nich, gdy się z nami źle obchodzą. Tak właśnie Bóg odnosi się do ludzi, którzy nie traktują nas uprzejmie. Oni potrzebują naszych modlitw! Natomiast nie potrzebują naszej złości, niecierpliwości czy irytacji. Dla czegoż mielibyśmy pozwolić szatanowi kontrolować nas, gdy im w taki sposób odpowiadamy?*

*Tak więc poszłam do Boga i powiedziałam: „Chcę umrzeć dla własnego ja! Porzucam i oddaję moje prawa, aby działać według podszeptów mojej niższej grzesznej natury. **Porzucam moje prawo do odczuwania urazy wobec mego męża bez względu na to co robi.** Porzucam moje prawo do bycia niecierpliwą czy poirytowaną wobec dzieci, kiedy one same zmagają się i przechodzą swój ciężki okres ze swoimi problemami. Będę się raczej wtedy za nie modliła, aby im pomóc. Porzucam moje prawo, by pozwalać szatanowi wypracowywać we mnie jego metody dyscyplinowania dzieci. Porzucam moje prawo, by czuć się poruszoną, gdy inni nie robią rzeczy tak jak ja to widzę. Chcę umrzeć dla własnego ja i pozwolić Duchowi Bożemu kontrolować mojego ducha.*

„Złóż całe swoje jestestwo w rękach Pana, swoją duszę, ciało i ducha, i zdecyduj, że będziesz Jego kochającym i poświęconym przed-

stawicielem, poruszonym przez Jego wolę, kontrolowanym przez Jego umysł i napełnionym Jego Duchem.” (SD 105)

„Niektórzy, nazywający siebie wyznawcami Chrystusa, nigdy nie umarli dla własnego ja. Nigdy nie upadli i nie roztrzaskali się na Skale. I dopóki tak będzie, będą żyli dla siebie, a jeśli umrą w takim stanie, będzie już na wieki za późno, by naprawić i wyprostować ich uchybienia.” (FE 284)

„Ukórzcie siebie przed Bogiem, i uczynicie żarliwy wysiłek, by opróżnić świątynię duszy ze wszystkich śmieci - całej zawiści, zazdrości, podejrzeń, wynajdywania błędów. ‘Obmyjcie swoje ręce, wy grzesznicy i oczyśćcie swoje serca, wy o rozdwojonym umyśle’” (5T 163)

„Nie możemy być w połowie Pańscy, a w połowie światowi. **Nie jesteśmy dziećmi Boga, jeśli nie stajemy się nimi całkowicie.**” (SC 44)

„Z Boga nie można robić sobie żartów; Chrystus nie akceptuje rozdwojonej służby. On prosi o wszystko.” (4T 214)

„**Tak, więc nikt z was, kto nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem.**” (Łuk. 14:33, BT)

Bóg nie ustanie w kochaniu nas i przyciąganiu nas i robieniu wszystkiego, co tylko może, aby przyprowadzić nas do pełnego poddania. Ale On nie może nas zbawić, jeżeli w pełni nie podążamy za Chrystusem.

„Bóg nie zajmie miejsca w rozdwojonym sercu czy też nie będzie rządził z rozdwojonego tronu. Każdy bożek, który przyciąga nasze uczucia i odciąga je od Boga miłości musi być zdetronizowany.” (KH 63)

„Niechaj nikomu się nie wydaje, że Chrystus może się usatysfakcjonować jakimś małym kącikiem w naszym sercu, podczas gdy szatanowi pozwalamy wzniesić w nim swój tron i wypełnić naszą moralną atmosferę skalaniem. Chrystus będzie trwał w duszy **tylko** wtedy, gdy **całe** serce jest Jemu poddane.” (YI 01.09.1896)

To my mamy być oblubienicą Chrystusa. Ale czy może On nas zaakceptować, jeśli chcemy jednocześnie dzielić nasze serca z szatanem i pozwalamy jego duchowi kontrolować nas zamiast Duchowi Bożemu?

„**Częściowe poddanie** prawdzie daje szatanowi wolną rękę do działania. Dopóki świątynia duszy nie będzie w pełni poddana Bogu, jest twierdzą wroga.” (RH 11.28.1899)

„Szatan nie chce, aby ktokolwiek upatrywał konieczność całkowitego poddania się Bogu. Kiedy dusza nie poddaje się, grzech nie jest porzu-

cony; apetyty i namiętności walczą o dominację; pokusy zaciemniają sumienie, to prawdziwe odrodzenie nie może mieć miejsca.” (6T 92)

„**Pan nie może oczyścić duszy dopóki całe jestestwo nie jest poddane działaniu Ducha Bożego.**” (RH 02.27.1900)

„On wymaga wszystkiego. Kiedy zaczynamy poddawać się wszystkim Jego roszczeniom, i cali się poddajemy, to wtedy i tylko wtedy, roztoczy On nad nami ramiona swego miłosierdzia. Ale co to znaczy poddać wszystko? To znaczy oddać swą zanieczyszczoną duszę Jezusowi, by ją oczyścił; by obmył ją w swoim miłosierdziu, i by uchronił przed śmiercią poprzez swą niezrównaną miłość.” (1T 160)

„Nawróćcie się! Odstąpcie od wszystkich waszych grzechów, aby wam już więcej nie były sposobnością do przewiny. Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy, któreście popełniali przeciwko Mnie, i utwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha. Dlaczego mielibyście umrzeć, domu Izraela?” (Ezech. 18:30,31, BT)

Co zrobi Jezus, gdy już w pełni się Mu poddamy?

On wybaczy, oczyści, odnowi i uwolni cię abyś żył uświęconym życiem

„Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuszcza nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.” (1Jana 1:9, BW)

Jak wiele niesprawiedliwości może oczyścić Pan Jezus? Całą. Całą złość i zazdrość, nienawiść i pożądlivość, urazy, gorycz i miłość świata.

„...**i krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.**” (1Jana 1:7, BW)

„Drogocenna krew Jezusa jest przygotowanym dla nas źródłem do oczyszczenia naszych dusz ze skalania grzechem.” (4T 625)

„Kiedy żołnierz przekuł bok Jezusa gdy ten wisiał na krzyżu, wypłynęły z Niego **dwie odrębne strużki, jedna krwi, a druga wody.** Krew ma symbolizować oczyszczenie z grzechów tych, którzy uwierzą w Jego imię, a **woda** symbolizuje wodę żywą, którą wierzący otrzymuje od Jezusa, aby ożywić swoje życie.” (EW 209)

„...zbawił nas nie dla uczynków sprawiedliwości, które spełniliśmy, lecz dla miłosierdzia swego **przez kąpiel odrodzenia oraz odnowienie przez Ducha Świętego,** którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chry-

stusa, Zbawiciela naszego, abyśmy, **usprawiedliwieni łaską Jego**, stali się dziedzicami żywota wiecznego, którego nadzieja nam przyświeca. Prawdziwa to mowa...” (Tyt. 3:5-8, BW)

Krew oczyszcza nas z każdego grzechu, a woda daje nam nowonarodzenie przez Ducha Bożego. To właśnie wyjaśnił Jezus Nikodemowi.

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. Co się narodziło z ciała, ciałem jest, a co się narodziło z Ducha, duchem jest. Nie dziw się, że ci powiedziałem: Musicie się na nowo narodzić.” (Jan. 3:5-7, BW)

„Bez odnowienia przez wiarę w Jego krew, nie ma odpuszczenia grzechów, nie ma skarbu dla umierającej duszy.” (COL 113)

„Ta oczyszczająca i podtrzymująca życie krew, potwierdzona żywą wiarą jest naszą nadzieją.” (7BC 948)

„Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł. Tym bardziej więc teraz, usprawiedliwieni krwią jego, będziemy przez niego zachowani od gniewu.” (Rzym. 5:8-9, BW)

„W nim mamy odkupienie przez Jego krew, [nawet] wybaczenie grzechów.” (Kol. 1:14, KJV)

„Przebaczenie ma szersze znaczenie niż wielu przypuszcza... Boże przebaczenie to nie jedynie akt sądowy, przez który Bóg uwalnia nas od potępienia. To nie jest *tylko* wybaczenie grzechu, ale nawrócenie *od* grzechu. Przebaczenie to strumień odkupiającej miłości, która przekształca serce. Dawid miał dobrą koncepcję przebaczenia, kiedy się modlił: ‘Serce czyste stwórz we mnie o Boże, i ducha prawego odnów we mnie.’” (MB 114)

*Usprawiedliwienie to **nie tylko** ogłoszenie nas sprawiedliwymi, ale oczyszczenie nas z wszelkiego grzechu i stworzenie w nas nowego serca i nowych postaw. Dzieje się tak, gdy w pełni poddajemy się Bogu i wierzymy, że On może to dla nas uczynić.*

„Nikt tylko Bóg może opanować dumę człowieczego serca. Nie możemy siebie zbawić. **Nie możemy siebie odnowić... Czym jest usprawiedliwienie przez wiarę?** To dzieło Boga, aby pochować w prochu dumę i chwałę człowieka; To uczynienie dla człowieka tego, czego on sam nie ma mocy dla siebie uczynić.” (TM 456)

„Gdy grzesznik, pociągnięty mocą Chrystusa, podchodzi do uniesio-

nego krzyża i upada przed nim, staje się nowym stworzeniem. **Dane mu jest wtedy nowe serce. Staje się on nowym stworzeniem w Chrystusie.** Świętość odkrywa, że nie ma już nic do zażądania. **‘Sam Bóg jest usprawiedliwiającym tego, który wierzy w Jezusa’.** Rzym. 3:26.” (COL 163)

„W momencie wybaczenia łaska Chrystusa oczyszcza i wyposaża człowieka w gotowość do świętego Nieba.” (KH 336)

„I pokropię was czystą wodą, i będziecie czysti od wszystkich waszych nieczystości i od wszystkich waszych bałwanów oczyszczę was. I dam wam serce nowe, i ducha nowego dam do waszego wnętrza, i usunę z waszego ciała serce kamienne, a dam wam serce mięsiste. Mojego ducha dam do waszego wnętrza i uczynię, że będziecie postępować według moich przykazań, moich praw będziecie przestrzegać i wykonywać je.” (Ezech. 36:25-27, BW)

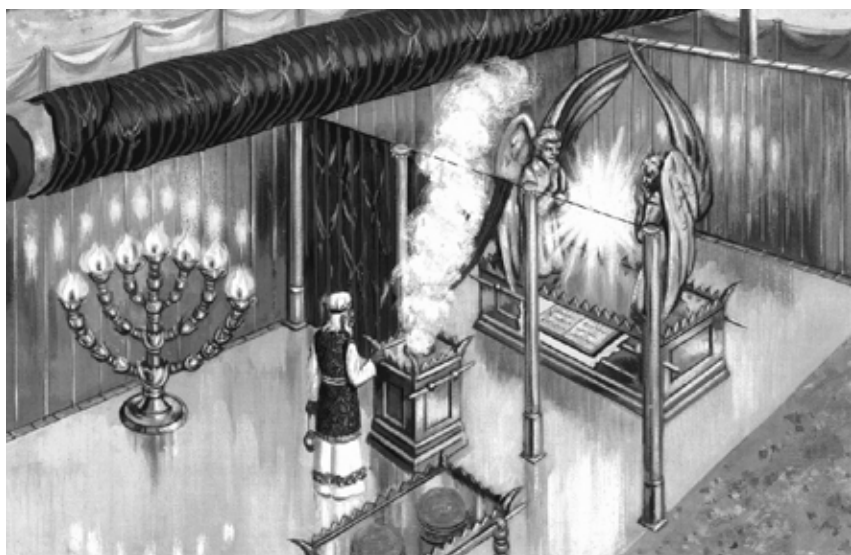
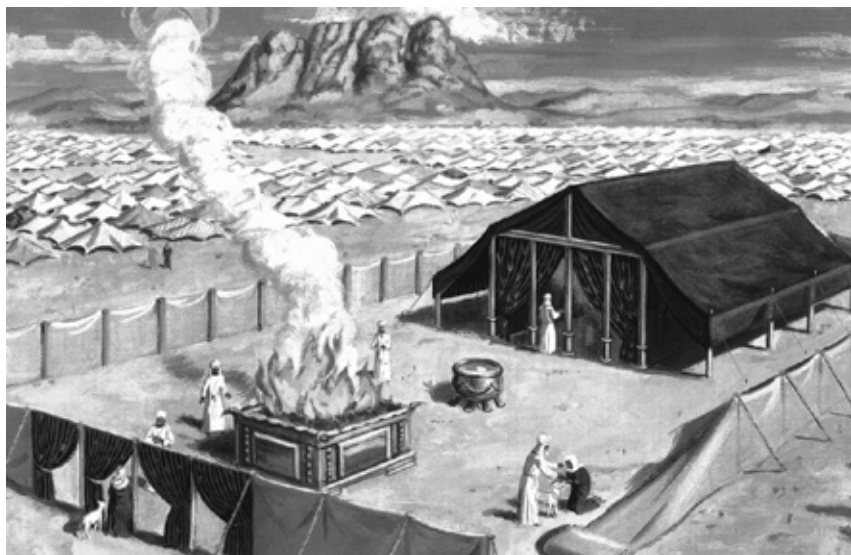
Kiedy lotr na krzyżu poddał się Jezusowi, doświadczył przebaczenia, oczyszczenia i nowonarodzenia. Był zbawiony w taki sam sposób jak wszyscy inni grzesznicy i uczyniony gotowym do wejścia do nieba. Jego umysł został zmieniony.

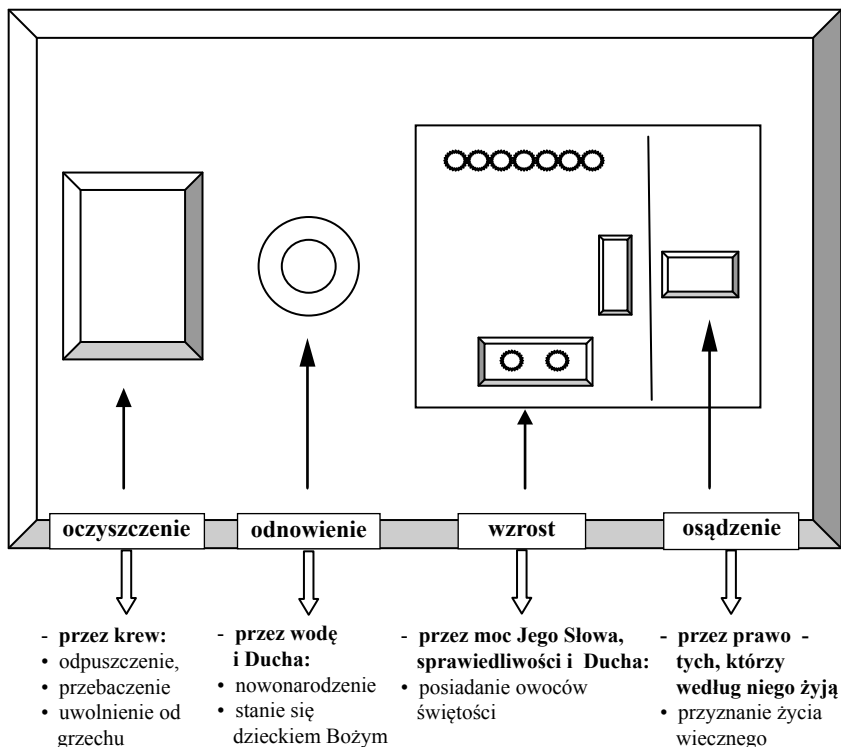
„**Tak, więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe.**” (2Kor. 5:17, BW)

„...to, co było niedopuszczalne i niemiłe w charakterze jest oczyszczone i wyrugowane z duszy przez miłość Jezusa. **Cały egoizm jest wydalony, cała zawiść, zlorzeczenie są wykorzenione i dokonuje się radykalna przemiana w sercu.**” (RH 7.22.1890)

„Ponieważ upodobał sobie Bóg, żeby w nim zamieszkała cała pełnia boskości i żeby przez niego **wszystko**, co jest na ziemi i na niebie, **pojednało się z nim** dzięki przywróceniu pokoju przez **krw** krzyża jego.” (Kol. 1:19-20, BW)

Teraz, kiedy już jesteśmy pojednani z Bogiem, możemy wejść i doświadczyć Miejsca Świętego, a to nazywa się uswięceniem.

„Mając więc bracia, ufność, iż przez **krew Jezusa** mamy wstęp do świątyni drogą nową i żywą, którą otworzył dla nas poprzez zasłonę, to jest przez ciało swoje, oraz kapłana wielkiego nad domem Bożym, wejdźmy na nią ze szczerym sercem, w pełni wiary, oczyszczeni w sercach od złego sumienia i obmyci na ciele wodą czystą.” (Hebr. 10:19-22, BW)

Wielu ludzi źle pojmuje znaczenie usprawiedliwienia i uświęcenia. Sądzą oni, że uświęcenie to dzieło całego życia, dzieło usilnych starań porzucenia swoich grzechów, podczas gdy cały czas są one usprawiedliwione, ale to nie prawda. Usprawiedliwienie oczyszcza z grzechu i stwarza nowe serce, a potem daje nam siłę do życia uświęconym życiem - życiem codziennego trwania i wzrastania w Chrystusie i rodzenia owoców świętości.

„Teraz zaś, po wyzwoleniu z grzechu i oddaniu się na służbę Bogu, jako

owoc zbieracie uświęcenie. A końcem tego - życie wieczne.” (Rzym. 6:22, BT)

Nie jesteście już niewolnikami szatana, jesteście teraz dobrowolnymi niewolnikami lub synami Boga, żyjącymi w Jego mocy. I to jest dziełem życia!

„**Czym jest uświęcenie?** To całkowite i bez zastrzeżeń poddanie – duszy, ciała i ducha – Bogu; to sprawiedliwe życie, umiłowanie łaski i pokorne chodzenie z Bogiem; Uświęcenie to znajomość i wykonywanie woli Boga bez patrzenia na swoje korzyści czy własny interes; Uświęcenie to posiadanie niebiańskiego umysłu, to bycie czystym i nieegoistycznym, świętym, bez skazy czy zmazy.” (OHC 212)

„Wielu, którzy wyznają, że podążają za Jezusem nie mają w sobie prawdziwej duchowości. Nie objawiają w swoim życiu owocu prawdziwego nawrócenia. Kontrolowani są przez te same nawyki, tego samego ducha wynajdywania błędów i egoizmu, który kontrolował ich zanim przyjęli Chrystusa.

Nikt nie może wejść do miasta Bożego, kto nie ma znajomości prawdziwego odrodzenia. W prawdziwym odrodzeniu dusza rodzi się na nowo. Nowy duch bierze w posiadanie świątynię duszy. **Nowe życie się rozpoczyna. Chrystus objawiony jest w charakterze.**” (RH 7.30.1901)

„Obecnie jednak **uwolnieni od grzechu staliście się sługami Boga i zbieracie owoce, które wiodą was ku świętości**, a końcem ich jest życie wieczne.” (Rzym. 6:22, BP)

„**Uświęcenie to stan świętości, na zewnątrz i wewnątrz;** To bycie świętym, całkowicie i bez zastrzeżeń oddanym Panu nie w formie, ale w prawdzie. Każda nieczystość myśli, każda pożądliva namiętność, oddziela duszę od Boga; gdyż Chrystus nigdy nie otuli szatą sprawiedliwości grzesznika po to, aby zakryć jego ułomność i zniekształcenie.” (OHC 214)

„**Sprawiedliwość Chrystusa to nie szata, która ma przykryć niewyznane i nieporzucone grzechy; Sprawiedliwość Chrystusa to zasada życia, która przemienia charakter i kontroluje bieg życia. Świętość to pełnia dla Boga; to całkowite poddanie się serca i życia do zamieszkania w nich zasad nieba.**” (DA 555,556)

„...jako niewolnicy Chrystusa, którzy z duszy pełnią wolę Bożą” (Efez. 6:6, BT)

„**Całkowite i prawdziwe posłuszeństwo pochodzi z serca**, i zawsze jest wynikiem działania w sercu Chrystusa. **Jeśli damy Mu na to przyzwolenie**, On tak zidentyfikuje się z naszymi myślami i celami, i tak

doprowadzi nasze serca i umysły do zgody z Jego wolą, że będąc Mu posłusznymi, będziemy wyżywać posłuszeństwo, jako nasze własne impulsy. Oczyszczona i uświęcona wola odnajdzie największą przyjemność w służbie dla Niego. **Kiedy już poznamy Boga takim, jakim mamy przywilej móc Go poznać, nasze życie stanie się życiem ciągłego posłuszeństwa.**” (DA 668)

„Dzięki jednak niech będą Bogu za to, że gdy byliście niewolnikami grzechu, **daliście z serca posłuch** nakazom tej nauki, której was oddano, a uwolnieni od grzechu oddaliście się w niewolę sprawiedliwości.” (Rzym. 6:17, BT)

„Temu, który ma moc utwierdzić was zgodnie z Ewangelią i moim głosem Jezusa Chrystusa, zgodnie z objawioną tajemnicą, dla dawnych wieków ukrytą, teraz jednak ujawnioną, a przez pisma prorockie na rozkaz odwiecznego Boga wszystkim narodom obwieszoną, **dla skłonięcia ich do posłuszeństwa wierze.**” (Rzym. 16:25-26, BT)

Nauczona byłam posłuszeństwa prawu, ale nie rozumiałam posłuszeństwa wiary.

„**Prawdziwe posłuszeństwo to działanie i wyżywanie zasady od wewnątrz.**” (COL 97)

„Jeśli nasze serca są odnowione na podobieństwo Boga, jeśli Boża miłość jest zasadzona w duszy, czyż wtedy prawo Boga nie będzie wyżywane w życiu? ...Zamiast uwalniania człowieka od posłuszeństwa, to wiara i tylko wiara czyniąc nas uczestnikami łaski Chrystusa, czyni nas właśnie *zdolnymi* do posłuszeństwa.” (SC 60,61)

„Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. **Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili.**” (Efez. 2:8-10, BT)

„Poprzez łaskę Chrystusa możemy żyć w posłuszeństwie prawu Boga wypisanemu na naszych sercach. Posiadając Ducha Chrystusowego, będziemy iść z Nim krok w krok.” (PP 372)

„bądźcie posłuszni [Jako synowie posłuszni, BG], nie kierujcie się dawnymi pożądaniami, którym ulegaliście, gdy żyliście jeszcze w nieświadomości, lecz **w całym postępowaniu stańcie się świętymi, tak jak świętym jest Ten, który was powołał.** Napisane jest bowiem: Świę-

tymi bądźcie, bo Ja jestem Święty!” (1Piotra 1:14-16, BP)

„Świętość to nie zachwyty: to raczej całkowite oddanie woli Bogu; to życie każdym słowem, które pochodzi z Jego ust. To czynienie woli naszego niebiańskiego Ojca; to ufanie Bogu w czasie próby, zarówno w ciemności jak i w światłości; to chodzenie na wiarę, a nie na wzrok; to poleganie na Bogu z niekwestionowaną wiarą i odpoczywanie w Jego miłości.” (AA 51)

Oto dzieło całego życia, utrzymywanie siebie w pełni poddanych Bogu i chodzenie w zgodzie z Jego wolą.

„**Prawdziwe uświęcenie** jest niczym więcej jak miłowaniem Boga całym sercem, przykładowym chodzeniem w Jego przykazaniach i rozporządzeniach. **Uświęcenie to nie emocja, ale narodzona w niebie zasada, która poddaje wszystkie namiętności i pragnienia pod kontrolę Ducha Bożego**; to dzieło wykonane jest w nas przez naszego Pana i Zbawiciela.” (FW 87)

„A Bóg, Dawca pokoju, niech ześle na was **pełnię świętości**, tak aby całe wasze jestestwo z duchem, duszą i ciałem było bez zarzutu, gdy przyjdzie Pan nasz Jezus Chrystus. Ten, który was powołał do świętości, wierny jest; doprowadzi więc swoje dzieło do końca.” (1Tes. 5:23-24, BWP)

Uwierz, że może On tego dokonać i przyjmij Jego dar

„A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.” (Jan. 3:14-15, BT)

„A wy wyznaliście swoje grzechy, i **w sercu porzuciliście je**. Zdecydowaliście się oddać siebie Bogu. Idźcie teraz do Niego, i poproście, aby zmył wasze grzechy i dał Wam nowe serca. A potem **uwierzcie**, że On tak uczyni, bo tak obiecał.” (SC 49)

„Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat popęcił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.” (Jan. 3:17, BT)

„Śmiertelne skutki grzechu mogą być usunięte tylko pod warunkiem, jaki stawia Bóg. Izraelici uratowali swoje życie tylko dlatego, że spojrzeli na wywyższonego węża. To spojrzenie oznaczało wiarę. Żyli, ponieważ uwierzyli w Boże słowo, i ufali w środki dostarczone dla ich uzdrowienia.

W taki sam sposób grzesznik może spojrzeć na Chrystusa i żyć.” (PP 431)

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.” (Jan. 1:29, BW)

„Przez krzyż grzesznik jest wyciągany z mocy grzechu, ze wszelkich związków z mocami zła; przy każdym zbliżeniu się do krzyża jego serce cichnie i w skrusze krzyczy: ‘to moje grzechy ukrzyżowały Syna Bożego’ **Na krzyżu zostawia on swoje grzechy i poprzez łaskę Chrystusa jego charakter jest przemieniany.** Odkupiciel podnosi grzesznika z prochu, i stawia go pod przewodnictwem Ducha Świętego. Gdy grzesznik spogląda na Odkupiciela, odnajduje nadzieję, zapewnienie i radość. Wiara chwyta się Chrystusa w Jego miłości. Wiara działa poprzez miłość i oczyszcza duszę.” (ISM 349)

„Obfite Boże zasoby łaski oczekują na potrzeby każdej chorej na grzech duszy. Boża łaska wyleczy każdą duchową chorobę. Poprzez nią serca mogą być oczyszczone ze skalania. Boża łaska to lekarstwo ewangelii dla każdego, kto wierzy.” (HP 34)

„Wielu z Izraelitów nie widziało pomocy w lekarstwie wskazanym przez Niebo. Nieżyjący i umierający byli wszędzie dookoła tych niedowiarków, którzy wiedzieli, że bez tej boskiej pomocy, przesądząją własny los. A jednak oni dalej woleli lamentować nad swoimi ranami, bólem, i ich pewną śmiercią, aż uszły z nich siły i ich oczy zamglily się, i to dokładnie w momencie, gdy mogli otrzymać natychmiastowe uleczenie.” (PP 432)

„**Jezus uwielbia, gdy przychodzimy do Niego takimi, jakimi jesteśmy,** grzeszni, bezsilni, zależni. Możemy i mamy przychodzić do Niego z całą naszą słabością, błędami, grzesznością i upaść u Jego stóp w skrusze. To Jego chwała otoczy nas ramionami Jego miłości, opatrzy nasze rany i oczyści z wszelkiej nieczystości. **Oto, na czym potyka się tysiące ludzi; nie wierzą, że Jezus wybacza im osobiście, indywidualnie.** Nie trzymają Boga za Słowo. Nikt nie jest tak grzeszny, by nie mógł odnaleźć siły, czystości i sprawiedliwości w Jezusie, który za nas umarł. On czeka, aby zedrzeć z nas nasze poplamione i zanieczyszczone grzechem szaty i nałożyć na nas swoją białą szatę sprawiedliwości. On oferuje nam życie, a nie śmierć.” (SC 52,53)

*Dlaczego jest tak, że wielu ludzi nie wierzy, że Jezus może ich oczyścić i dać im nowe serce i umysł już dziś? Ponieważ sądzą, że pozbycie się grzechów trwa całe życie. Uwierzyli kłamstwu. **Dziś** jest dzień zbawie-*

nia. **Dzisiaj** możesz być oczyszczony ze wszystkich swoich grzechów. **Już dzisiaj** możesz mieć sprawiedliwe relacje z Bogiem. **Jutro** możesz już nie żyć. **Przyjdź już dzisiaj!** Łotr na krzyżu uwierzył i natychmiast został zbawiony.

„Przez wszystkie wieki i w każdym narodzie, ci, którzy uwierzyli, że Jezus może i zbawi ich osobiście od grzechu, są powołanymi i wybranymi Boga; Są Jego szczególnym skarbem. Oni są posłuszni Jego woli i wychodzą ze świata i oddzielają siebie od każdej nieczystej myśli i nieświętej praktyki... **smutną rzeczywistością jest fakt, że wielka liczba ludzi rzekomo oddanych Bogu nie ma wiary w Chrystusa, jako swego osobistego Zbawiciela.**” (RH 8.1.1893)

„Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu. Przystępujący bowiem do Boga musi uwierzyć, że Bóg jest i że wynagradza tych, którzy Go szukają.” (Hebr. 11:6, BT)

„...**i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym.**” (Jan. 20:27, BT)

„...Wszystko możliwe jest dla tego, kto wierzy.” (Mar. 9:23, BT)

„Ta sama moc, która zamieniła wodę w wino na uczcie weselnej w Kanie jest w stanie wypłenić i wykorzenić całe zło z naszej natury, i uczynić nas uczestnikami Boskiej natury. Ta sama moc, która uczyniła trędowatego czystym może oczyścić nasze serca, wyposażyć i uczynić gotowymi dla Bożej społeczności aniołów i Gospodarza, który nas odkupił.” (ST 8.10.1891)

„Bo ja nie wstydę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego...” (Rzym. 1:16, BT)

„**Według wiary waszej niech wam się stanie!**” (Mat. 9:29, BT)

„Wiara jest prosta i mocna w swoim działaniu i w rezultatach. Wielu przyznających się do Chrystusa, którzy wierzą w Jego prawdziwość i znają Jego święte słowa, upadają, kiedy przychodzi potrzeba dziecięcego zaufania, które jest kwintesencją prawdziwej religii Jezusa. Nie mogą osiągnąć Jego dotyku, który ma uzdrawiającą moc.” (6BC 1074)

Jeśli nie posiadacie tej wiary, która przynosi duchowe uzdrowienie, to co możecie zrobić? Spędzajcie więcej czasu z Jezusem, ucząc się od Niego.

„**Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa**” (Rzym. 10:17, BT)

Kiedy usłyszysz słowo Boga i będziesz działać według tego co usłyszysz, Bóg będzie mógł dokonać cudu uratowania Ciebie.

„Wiara jest mocnym przekonaniem, że istnieje to, czego się spodziewamy, jest świadectwem o wydarzeniach, których nie widzimy.” (Hebr. 11:1, BP)

„**Nie czekaj aż poczujesz, że jesteś uczyniony całością/pełnią.** Uwierz w Jego słowo, a spełni się. Oddaj swą wolę Chrystusowi. Wolę, by Mu służyć, a działając według Jego Słowa otrzymasz siłę. Jakakolwiek by nie była grzeszna praktyka czy potworna pożądlivość, która przez długie pobłażanie oplotła zarówno naszą duszę jak i ciało, to Chrystus jest w stanie i tęskni by móc nas z niej uwolnić. On wszczepi życie w duszę, która jest umarła ‘wskutek występków i grzechów’ Efez. 2:1. On uwolni uwiązanych w swoje słabości i niedolę oraz pasma grzechów.” (DA 203)

Cudownie jest być uwolnionym od uczuć, nastawień i postaw pełnych złości, urazy, goryczy, irytacji, nienawiści, egoizmu lub jakiegokolwiek innego grzechu i pozwolić Bożej miłości by nas kontrolowała.

„Dzięki Bogu za to, że - będąc niegdyś niewolnikami grzechu - okazaliście płynące z serca posłuszeństwo nauce, która stała się wzorem waszego postępowania. Uwolnieni od grzechu staliście się niewolnikami sprawiedliwości.” (Rzym. 6:17, BP)

„Teraz jednak dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, nie ma już potępienia. Albowiem prawo Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, wyzwoliło cię spod prawa grzechu i śmierci. Co bowiem było niemożliwe dla Prawa, ponieważ ciało czyniło je bezsilnym, tego dokonał Bóg. On to zesłał Syna swego w ciele podobnym do ciała grzesznego i dla usunięcia grzechu wydał w tym ciele wyrok potępiający grzech, aby to, co nakazuje Prawo, wypełniło się w nas, o ile postępujemy nie według ciała, ale według Ducha.” (Rzym. 8:1-4, BT)

„Chrystus przyszedł, aby złamać okowy grzechu, które zniewalały duszę. ‘Jeśli Syn was uczyni wolnymi, prawdziwie wolnymi będziecie’ (DA 466)

„**Prawdziwe nawrócenie to radykalna zmiana.** Odmienienie umysłu i zmiana serca uczynią życie nowym w Chrystusie.” (4T 17)

„...gdyż jest tak, że gdy Duch Boga dotyka duszy, jej moc staje się szybsza i większa, i człowiek staje się nowym stworzeniem w Chrystusie.” (RH 11.22.1892)

„I wy byliście umarłymi na skutek waszych występków i grzechów, w których żyliście niegdyś według doczesnego sposobu tego świata, według sposobu władcy mocarstwa powietrza, to jest ducha, który działa teraz w synach buntu. Pośród nich także my wszyscy niegdyś postępo-

waliśmy według żądz naszego ciała, spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. I byliśmy potomstwem z natury zasługującym na gniew, jak i wszyscy inni. A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia. Łaską, bowiem jesteście zbawieni. Razem też wskrzesił i razem posadził na wyżynach niebieskich - w Chrystusie Jezusie, aby w nadchodzących wiekach przemożne bogactwo Jego łaski wykazać na przykładzie dobroci względem nas, w Chrystusie Jezusie.” (Efez. 2:1-7, BT)

„Wskrzeszenie tych, którzy są duchowo umarli i stworzenie w nich nowych smaków, nastawień, postaw i motywów wymaga takiego wydatkowania mocy jak wskrzeszenie umarłego.” (RH 3.12.1901)

„Bóg wykupił nas z niewolnictwa grzechu i uczynił nas zdolnymi do życia odnowionego i przemienionego w służbie dla Niego.” (MYP 69)

„Kiedy Duch Boga bierze w posiadanie serce, przemienia on życie. Grzeszne myśli są odrzucone, złe uczynki zaniechane; miłość, pokora i pokój zajmują miejsce złości, zawiści i walki. Radość zajmuje miejsce smutku, a oblicze odbija światło nieba. Nikt nie widzi dłoni, która podniosła ciężar, lub światła płynącego z niebiańskiego dworu. Błogosławieństwo przychodzi, kiedy wiarą dusza poddaje siebie Bogu. **Wtedy moc, której żadne ludzkie oko nie widzi stwarza nową istotę na podobieństwo Boże.**” (DA 173)

Oto, czego doświadczył łotr na krzyżu, kiedy poddał się wiarą Jezusowi. On zobaczył nawet to światło, o którym mowa poniżej, schodzące z nieba i potwierdzające jego pojednanie z Bogiem.

„Kiedy Jezus wypowiedział słowa obietnicy, ciemna chmura, która okalała krzyż została przebita jasnym, żywym światłem. Proszącemu łotrowi udzielono doskonałego spokoju wynikającego z przyjęcia go przez Ojca. Chrystus w trakcie swego pohańbienia, został uwielbiony... Jego królewskim prawem jest do ostatka zbawić tych, którzy przychodzą do Ojca poprzez Niego.” (DA 751)

„Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!” (Izaj. 55:7, BW)

„Być usprawiedliwionym w sposób, w jaki Chrystus usprawiedliwia, to nie tylko doświadczyć przebaczenia, ale to znaczy być odnowionym

duchowo w naszych umysłach. Pan mówi: ‘Dam wam nowe serce’. Podobieństwo Chrystusa musi być odbite pieczęcią na naszych umysłach, sercach i duszach.” (3SM 190)

„Zewlecście z siebie starego człowieka wraz z jego poprzednim postępowaniem, którego gubią zwodnicze żądze, i odnowcie się w duchu umysłu waszego, a oblecście się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i świętości prawdy.” (Efez. 4:22-24, BT)

„Kiedy człowiek nawraca się do Boga, obdarzony zostaje nowym moralnym smakiem i nową mocą do czystości motywów. Taki człowiek kocha to, co kocha Bóg. On ma moc obdarzyć życiem i odnowić zdolności duszy, które zostały sparaliżowane grzechem i zaciemnione cielesnym umysłem oraz wypaczoną wolą” (Ed 29)

„Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i porучzył nam służbę pojednania” (2Kor. 5:17-18, BW)

„**Ci, którzy przyjmują Zbawiciela stają się synami Boga.** Są Jego duchowymi dziećmi, narodzonymi na nowo, odnowionymi w sprawiedliwości i prawdziwej świętości. Ich umysły są zmienione.” (ST 12.17.1902)

„**Musimy poznawać Chrystusa.** Musimy wiedzieć, kim jest dla tych, za których dał okup. Musimy zrozumieć, że poprzez wiarę w Niego jest naszym przywilejem być uczestnikami Boskiej natury i w ten sposób uniknąć zepsucia, które istnieje na tym świecie przez żądze. **Wtedy dopiero będziemy oczyszczeni ze wszystkich grzechów, wszystkich wad charakteru. I nie potrzebujemy pozostawiać sobie ani jednej grzesznej skłonności.** To Chrystus jest tym, który poniósł nasze grzechy. Jan wskazał na Niego ludziom mówiąc: ‘Oto Baranek, który gładzi grzech świata.’” (RH 4.24.1900)

„Jeśli jesteś pogodzony dziś z Bogiem, to jesteś już dziś gotowy na Jego przyjście. To, czego potrzebujemy to Chrystus ukształtowany wewnątrz nas - nadzieja chwały.” (HP 227)

„Ci, którzy widzą Chrystusa w Jego prawdziwym charakterze i przyjmują Go do serc, mają życie wieczne. **To poprzez swego Ducha Chrystus w nas zamieszkuje;** Duch Boga przyjęty wiarą do serca jest po-

czątkiem życia wiecznego.” (DA 388)

On będzie żył w tobie i obdarzy cię mocą

„Albowiem nie wstydzę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy...” (Rzym. 1:16, BW)

„Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego’ Jan. 1:12. Ta moc nie leży w gestii człowieka. Jest to moc Boża. **Kiedy dusza przyjmuje Chrystusa, otrzymuje moc, by żyć Jego życiem.**” (COL 314)

Kiedy żyjemy Wiarą Syna Bożego, Owoce Ducha będą widziane w naszym życiu - ani jednego nie zabraknie.

Kiedy dusza przyjmuje Chrystusa, otrzymuje moc, by żyć Jego życiem.

„Kiedy grzesznik przyjmie Chrystusa i zamieszka w Nim, Jezus zabiera jego grzechy i słabości, potem **wszczepia** pokutującą duszę w Samego Siebie i w ten sposób podtrzymuje relacje z Chrystusem jak latorośl w krzewie. **Niczego nie mamy i nikim nie jesteśmy, dopóki nie przyjmiemy łaski i zasług Chrystusa.**” (KH 100)

„**Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.**” (Jan. 15:5, BT)

Nie zdawałam sobie sprawy jak ważną jest przypowieść o krzewie i latoroślach, a jest ona dla nas kluczową lekcją do zrozumienia.

„**Nie ma innego sposobu na zbawienie człowieka.** ‘Beze mnie’ mówi Chrystus ‘nic uczynić nie możecie.’ Przez Chrystusa i tylko Chrystusa,

który jest źródłem życia, ludzka natura może być ożywiona, zepsute smaki przemienione, a skłonności ukierunkowywane ku niebu.” (1SM 341)

„Boska Jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę.” (2Piotra 1:3, BW)

„Niewyczerpane zasoby nieba są do naszej dyspozycji. **Chrystus daje nam oddech swego własnego Ducha, swoje własne życie.** Duch Boży wypuszcza swoją największą energię, by działała w naszych sercach i umysłach.” (6T 306)

„...aby według bogactwa swej chwały sprawił w was **przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka.** Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości wkorzeni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość, i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Bożą.” (Efez. 3:16-19, BT)

„Z Jego pełniłości wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce.” (Jan. 1:16, BT)

„Życie krzewu winorośli krąży w łodydze i kiściach, wnika w najniższe włókna i dosięga najwyższych liści, tak łaska i miłość Chrystusa będzie płonąć i wypełniać duszę, wysyłając swoje cnoty do każdej części jestestwa, przenikając każdy odruch ciała i umysłu.” (SD 76)

„**Istotą ewangelii jest Chrystus w naszym życiu - żyjąca, aktywna zasada.** To łaska Chrystusa objawiona w charakterze i wyżywana w dobrych uczynkach.” (COL 384)

„Gdyż ja poprzez prawo umarłem dla prawa, tak bym mógł żyć dla Boga. Jestem ukrzyżowany z Chrystusem; Pomimo to żyję, a jednak nie ja, ale Chrystus żyje we mnie: i życie, którym żyję w ciele wyzywam wiarą Syna Bożego, który mnie kocha i dał samego siebie za mnie.” (Gal. 2:19-20, KJV)

„**Prawdziwe posłuszeństwo to działanie zasady wewnątrz nas.**” (COL 97)

„Kiedy przyjmujemy Jego wskazania, On nami kieruje, staje się trwającą w nas obecnością, kontrolującą nasze myśli i czyny... **To już nie my żyjemy, ale Chrystus żyje w nas i On jest tą nadzieją chwały.** Własne ja umarło, ale Chrystus jest żyjącym Zbawicielem.” (TM 389)

„Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wywiódł

spomiędzy zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego Jezusa, niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście czynili Jego wolę, **sprawując w was**, co miłe jest w oczach Jego, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki wieków! Amen.” (Hebr. 13:20-21, BT)

„Wszyscy muszą przeżyć własne żywe doświadczenie ze Zbawicielem; ich serce musi się stać świątynią Chrystusa, Jego Duch musi kontrolować uczucia, inaczej wyżywanie wiary nie ma wartości, a stan ostateczny takiego człowieka będzie nawet gorszy niż gdyby nigdy nie usłyszał Prawdy.” (5T 619)

„Niechaj dobry Bóg pomoże nam umrzeć dla własnego ja i narodzić się na nowo, tak, aby Chrystus mógł w nas zamieszkać, jako żywa, czynna zasada; jako moc, która będzie utrzymywać nas w świętości.” (9T 188)

„Życie Boga w naszej duszy jest jedyną nadzieją człowieka.” (MH 115)

„Tajemnica ta, ukryta od wieków i pokoleń, teraz została objawiona Jego świętym, którym Bóg zechciał oznajmić, jak wielkie jest bogactwo chwały tej tajemnicy pośród pogan. Jest nią Chrystus pośród was, [**Chrystus w was**, BW] - nadzieja chwały.” (Kol. 1:26-27, BT)

Jezus chce, abyśmy pozwolili Mu mieszkać w sobie każdego dnia, tak, aby mógł On obfitować w nas owocem Ducha Świętego, abyśmy my z kolei mogli reprezentować Jego charakter innym.

Trwaj w Nim i przynos owoc

„Wytrwajcie we Mnie, a Ja będę trwał w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. **Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity**, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.” (Jan. 15:4-5, BT)

„Nasze życie musi pochodzić z Ojcowskiego krzewu. **Tylko poprzez osobiste zjednoczenie się z Chrystusem, przez codzienne i w każdej godzinie obcowanie z Nim, możemy przynosić owoce Ducha.**” (5T 47,48)

„Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to się wam spełni. Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie **i staniecie się moimi uczniami.**” (Jan. 15:7-8, BT)

„Chrystus mieszkający w duszy człowieka wydobywa z niej przemieniającą moc i zewnętrzne sytuacje stają się świadectwem i odbiciem wewnętrzznego pokoju i radości. **My** wypijamy miłość Chrystusa, tak jak latorośl pobiera soki i pożywienie z krzewu. **Jeśli** jesteśmy zaszczerpieni w Chrystusie, **jeśli** włókno po włóknie jesteśmy zjednoczeni z Żywym Krzewem, będziemy tego żywym dowodem rodząc obfite kiście żywego owocu.” (ISM 337)

„**Poznacie ich po ich owocach.**” (Mat. 7:16, BT)

„Owocem zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim cnотom nie ma Prawa.” (Gal. 5:22-23, BT)

„**Kiedy żyjemy wiarą w Syna Bożego, owoce Ducha będą widziane w naszym życiu, żadnego nie zabraknie...** Życie Jezusa w tobie wydaje te same owoce jakie są w Nim.” (DA 676)

„Czy odczuwasz obecnie, że nie posiadasz tych cnót, i tak szybko jak tylko ktoś zdenerwuje cię lub obrazi, w twoim sercu narasta uczucie goryczy i duch buntu? Jeśli takiego właśnie posiadasz ducha, to zdaj sobie sprawę, że nie masz w sobie ducha Chrystusowego. **To inny duch Tobą kieruje.**” (RH 12.21.1886)

„Duch Chrystusowy objawi się w każdym, kto z Boga się narodzi. Kwestie sporne, rywalizacje i walki nie pojawią się w tych, którzy są kierowani Duchem Bożym.” (5T 227)

„Poznacie ich po ich owocach.’ Albo Bóg albo szatan kontroluje nasz umysł; Życie [owoc] wielu ludzi jest wyraźnym dowodem na to, że nie muszą błądzić w przekonaniu, co do źródła, z jakiego czerpią moc do popelniania swych czynów w przypadku, kiedy jest ono **przeciwne Bogu**. Owoc życia pokazuje, że źródłem tym było zaparcie się posłuszeństwa Bogu i odrzucenie tej drogi, którą nam wskazał, a wejście na drogę samowoli i czerpania ze źródła szatana.” (FE 89)

„Kiedy poddajemy się niecierpliwości, wyrzucamy Ducha Bożego z naszego serca, a w jego miejsce wchodzą atrybuty szatana.” (2SM 236)

„**Czemu bowiem ktoś ulega, tego niewolnikiem się staje.**’ Jeśli poddajemy się pożądliwości, złości, namiętności, nienawiści, egoizmowi lub jakiemukolwiek innemu grzechowi, stajemy się sługami grzechu. **‘Nikt nie może dwóm panom służyć’, Jeśli** służymy grzechowi, nie możemy służyć Chrystusowi.” (MYP 114)

„Chrystus nie mówi, że człowiek nie będzie, albo nie zechce dwóm panom służyć, ale że nie może.” (MB 93)

Pomyślcie o tym w ten sposób. Jeśli zezłosczyć się na moje dziecko, gdzie są miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, wierność, łagodność, samokontrola? Nie ma ich wtedy. Nie możesz służyć dwóm panom, a testem tego są owoce Ducha. Mógłbyś wykonać wiele pracy i myśleć, że jesteś doskonałym chrześcijaninem, ale jeśli w swoim domu jesteś nieuprzejmy i poirytowany dla swojej rodziny, to coś jest nie tak. I albo nie wiesz jak oddać swoje serce w posiadanie Boga, albo nie chcesz tego wiedzieć.

„Nie możemy być rozdrażnieni czy niecierpliwi i ciągle być Chryścijanami gdyż rozdrażniony i niecierpliwy duch nie pochodzi z Boga.” (RH 8.14.1888)

„Niecierpliwość wprowadza wroga Boga i człowieka do domu rodzinnego i wygania stamtąd aniołów Boga Najwyższego. Jeśli trwasz w Chrystusie, a Chrystus w tobie, nigdy nie wypowiedz przykrych słów.” (HP 99)

„Bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda.” (Efez. 5:9, BW)

„Natomiast jeżeli żywicie w sercach waszych gorzką zazdrość i skłonność do kłótni, to nie przechwalajcie się i nie sprzeciwiajcie się kłamstwem prawdzie. Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemską, zmysłową i szatańską. Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występki. Mądrość zaś zstępująca z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłądy. Owoc zaś sprawiedliwości sięją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.” (Jak. 3:14-18, BT)

„Nie możesz pobłażać własnym humorom i nastrojom oraz poddawać się samemu sobie i sądzić, że ciągle pozostajesz dzieckiem Boga. Mamy walczyć z naszymi dziedzicznymi skłonnościami, tak abyśmy nie byli wodzeni na pokuszenie, albo nie rozgniewali się, gdy jesteśmy prowokowani.” (RH 10.11.1892)

„Człowiek, który poddaje się niecierpliwości służy szatanowi. Czemu bowiem ktoś ulega, tego niewolnikiem się staje.” (4T 607)

„Szatan przejmuje kontrolę nad każdym umysłem, który świadomie, czyli na mocy podjętej decyzji, nie poddaje się pod panowanie ducha

Miłości.” (TM 79)

„Niechaj nikt nie oszukuje siebie w tej sprawie. Jeśli masz w sobie dumę, poczucie własnej wartości, miłość do panowania i przewagi, próżną chwałę, nieświęte ambicje, szemranie, niezadowolenie, gorycz, złorzeczenie, kłamstwo, oszustwo, zniesławianie, plotkarstwo, **to znaczy, że nie masz w sercu Chrystusa**, a dowody tylko potwierdzają, że masz w sercu i umyśle szatana, nie Jezusa Chrystusa, który był pokorny, cichy, łagodny i uniżonego serca.” (TM 441)

„Duma i egoizm nie znajdują miejsca w charakterze bez uprzedniego wyparcia Tego, który jest łagodny i uniżonego serca.” (RH 11.24.1885)

„**Wypróbujcie samych siebie, czy trwacie w wierze, i doświadczajcie siebie samych. Czy nie znacie siebie i nie wiecie, że Jezus Chrystus jest wśród was? Chyba, że nie wytrzymujecie próby.**” (2Kor. 13:5, BP)

„Ale powiecie, skąd mam wiedzieć czy Chrystus jest w moim sercu? **Jeśli w chwilach**, w których jesteście krytykowani, poprawiani lub naponinani, albo gdy sprawy nie układają się tak jak wy uważacie, że powinny się układać, - **jeśli wtedy** pozwalacie w sobie narastać złym emocjom, zamiast znosić wszystko w pokorze będąc cierpliwymi i uprzejmymi, to znak, że Chrystus nie mieszka w waszym sercu.” (RH 7.12.1887)

„Głosimy wam więc to, cośmy sami ujrzeli i usłyszeli, abyście byli jedno z nami. A być jedno z nami znaczy to być jedno z Ojcem i z Jego Synem Jezusem Chrystusem. Piszemy zaś to wszystko, aby nasza radość była pełna. Zwiastował wam zaś i my to samo głosimy, że Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności. Jeżeli twierdzimy, że stanowimy z Nim jedno, a równocześnie trwamy w ciemnościach, to i słowem, i czynem sprzeniewierzamy się prawdzie. Jeżeli zaś żyjemy w światłości, tak jak On sam trwa w światłości, wówczas stanowimy jedność między sobą, a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.” (1Jana 1:3-7, BWP)

„Czym jest zapieranie się Prawdy? Jest twierdzeniem, że wierzy się w Prawdę, podczas gdy duch, słowa, postawa i sposób bycia nie reprezentują Chrystusa, ale szatana. Dopuszczać zło, być niecierpliwym, niewybaczającym, to zapieranie się Prawdy, natomiast miłość, cierpliwość, i głęboka wyrozumiałość są w zgodzie z zasadami Prawdy. Prawda jest zawsze czysta, zawsze uprzejma, oddychająca niebiańskim zapachem niez mieszanym z egoizmem.” (KH 185)

„Egoizm nie może mieszkać w sercu, które wyżywa wiarę w Chrystusa, gdyż światło i ciemność nie mogą istnieć razem.” (5T 48)

„Bóg jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności.” (1Jana 1:5, BT)

„**Gdy w sercu hołubione są duma, rozbieżność słów i czynów, oraz walka o przewagę i wyższość, nie może w nim zamieszkać Jezus Chrystus.**” (DA 650)

„Tylko wtedy, gdy chcemy być doskonale oczyszczonymi z grzechu, możemy wejść do społeczności z Nim. **Tylko czyści w sercu mogą ostać się w Jego obecności.**” (DA 108)

„Ci, którzy twierdzą, że służą Bogu, ale źle interpretują Jego charakter przynoszą ogromny wstyd naszemu Panu; gdyż w ten sposób zwodzą wielu i prowadzą innych ludzi na fałszywe ścieżki.” (DA 439)

„**Dzieci, nie dajcie się zwodzić nikomu;** kto postępuje sprawiedliwie, jest sprawiedliwy, tak jak On jest sprawiedliwy. Kto grzeszy, jest dzieckiem diabła, ponieważ diabeł trwa w grzechu od początku. Syn Boży objawił się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. Każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy, gdyż trwa w nim nasienie Boże, taki nie może grzeszyć, bo się narodził z Boga. Dzięki temu można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła: każdy, kto postępuje niesprawiedliwie, nie jest z Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata.” (1Jana 3:7-10, BT)

„Największą obrazą jest dla Niego, gdy udajemy, że jesteśmy Jego uczniami, podczas, gdy w słowach, w usposobieniu i w czynach manifestujemy ducha szatana.” (3BC 1160)

„Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.” (1Jana 4:7-8, BT)

„Tak długo jak nie przyjmiesz w swoim życiu zasady samo poświęcającej się miłości, która jest zasadą Jego miłości, nie znasz Boga.” (MB 25)

„Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa.” (Rzym. 13:10, BT)

„**Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli zachowujemy Jego przykazania.** Kto mówi: Znam Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Kto zaś zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość Boża jest doskonała. Po tym właśnie poznajemy, że jesteśmy w Nim. **Kto twierdzi, że w Nim trwa, powinien również sam postępować tak, jak On postępował.**” (1Jana 2:3-6, BT)

„O’ możecie powiedzieć ‘Przecież ja zachowuję przykazania’ Czy tak? Czy wyżywasz zasady Bożych przykazań w domu i w rodzinie? Czy nigdy nie okazujesz niegrzeczności, nieuprzejmości w rodzinnym gronie? Jeśli jednak okazujesz nieuprzejmość w domu, nie ważne jak wysokie zajmując stanowisko zawodowe czy kościelne, łamiesz Boże przykazania. I nie ważne ile czasu zabiera Ci głoszenie przykazań innym, jeśli nie wyżywasz miłości Chrystusowej w życiu domowym, jesteś przestępcą zakonu.” (RH 3.29.1892)

„Mężczyźni i kobiety, dzieci i młodzież są mierzeni miarą Nieba odpowiednio do tego, co objawiają życiem w swoich domach i na łonie rodziny. Chrześcijanin w domu, może dopiero być chrześcijaninem wszędzie.” (5BC 1085)

„Łagodność Chrystusa okazywana w domu uczyni domowników szczęśliwymi; gdyż nie prowokuje ona kłótni, nie odpowiada gniewnie, ale łagodzi poirytowany nastrój, emanuje delikatnością, która odczuwalna jest przez wszystkich wewnątrz tego pełnego uroku kręgu rodzinnego. Gdziekolwiek jest wyżywana i wielbiona, czyni ziemskie rodziny częścią jednej wielkiej rodziny niebiańskiej.” (MB 16)

„Przez to poznajemy, iż w nim mieszkamy, a on w nas, iż z Ducha swego nam dał.” (1Jana 4:13, BG)

„Jeśli mamy w duszy miłość Chrystusową, to naturalną konsekwencją będzie posiadanie wszystkich pozostałych cnót: radości, pokoju, wytrwałości, łagodności, dobroci, wiary, potulności i wstrzeźliwości.” (ML 50)

„Jest wielu takich, którzy nigdy nie poczuli potrzeby poddania siebie Bogu i pokonywania niegodziwych nastrojów. W swoich sercach pławią się w goryczy i gniewie, a te złe cechy kalają ich dusze. **W ten sposób zapierają się Chrystusa**, i zaciemniają innym ścieżkę życia. Każdy, kto pokazuje niekontrolowane nastroje nie będzie usprawiedliwiony; tysiące rozminą się z Niebem tylko dlatego, że bardziej woleli sami siebie kontrolować niż poddać pod kontrolę Bogu.” (ST 12.17.1885)

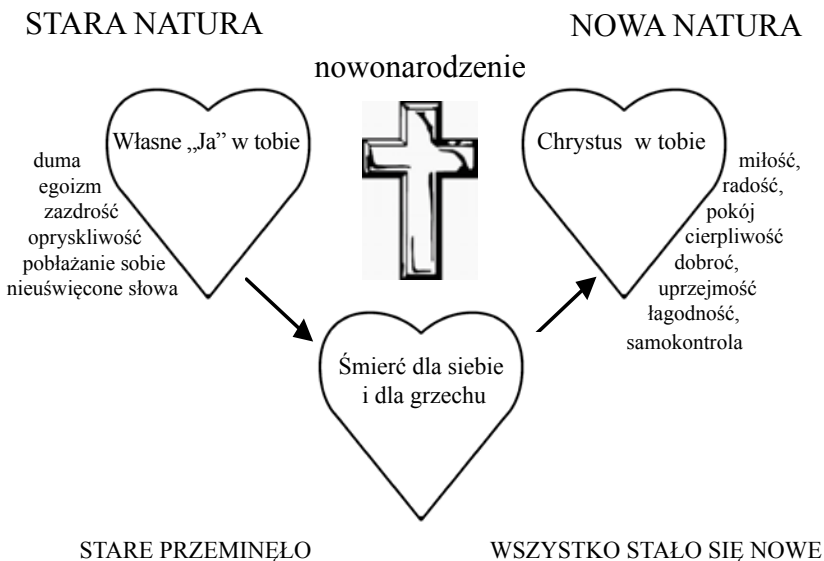
„Kiedy ludzie nazywają siebie Chrześcijanami, ale ich religia nie czyni ich lepszymi mężczyznami albo lepszymi kobietami we wszystkich relacjach życiowych, i nie stają się oni żywymi reprezentantami Chrystusa w postawie, obejściu i charakterze - oznacza to, że nie są Jego.” (ML 257)

Ale wielu ludzi mówi mi, że jeśli nawet nie jesteśmy posłuszni rodzicom i czynimy zło, to przecież ciągle jesteśmy ich dziećmi! Tak, fizycznie tak, ale nie duchowo! A to wielka różnica.

„Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem.” (1Kor. 6:17, BT)

„Duch przeciwny duchowi Chrystusa będzie się Go zapierał. I tak też ludzie zapierają się Chrystusa przez złorzeczenie, głupią mowę, przez nieprawdziwe i nieuprzejme słowa. Zapierają się Go poprzez stronienie od życiowych trudów, pogonią za grzesznymi przyjemnościami. Zapierają się Go przez dostosowywanie się do świata, niegodne zachowania, umiłowanie swoich opinii, usprawiedliwianie siebie, pielęgnowanie wątpliwości, kuszenie losu i pakowanie się w tarapaty oraz życie w ciemności. **Na wszystkie te sposoby ludzie pokazują i udowadniają, że Chrystus w nich nie mieszka.**” (DA 357)

„**Chrystus nie przyszedł, aby zbawić człowieka w jego grzechach, ale od grzechów.** 'Grzech jest przestępstwem zakonu', i jeśli upadamy w przestrzeganiu Prawa, znaczy to, że nie przyjęliśmy Zbawiciela do serca. Jedyną nadzieję, jaką mamy na zbawienie jest nadzieja w Chrystusie. **Jeśli Jego Duch mieszka w sercu, grzech nie może tam mieszkać.**” (RH 3.16.1886)

Co musimy robić, aby trzymać grzech z dala od nas?

Staczaj dobry bój wiary

„Staczaj dobry bój wiary, uchwyc się żywota wiecznego, do którego też zostałeś powołany i złożyłeś dobre wyznanie wobec wielu świadków. Nakazuję ci przed obliczem Boga, który wszystko ożywia, przed obliczem Chrystusa Jezusa, który przed Poncjuszem Piłatem złożył dobre wyznanie, abys zachował przykazanie bez skazy i bez nagany aż do przyjścia Pana naszego Jezusa Chrystusa.” (1 Tym. 6:12-14 BW)

„Kiedy dusze są nawrócone, nie oznacza to, że ich zbawienie jest już osiągnięte. Pozostaje jeszcze **do przebiegnięcia wyścigu**; a jest nim żmudna, mozolna walka, aby ‘stoczyć dobry bój wiary’... **Ta walka trwa całe życie.**” (OHC 163)

„Przeto i my, mając około siebie tak wielki obłok świadków, złożysz z siebie wszelki ciężar i grzech, który nas usidla, **biegnijmy** wytrwale w **wyścigu**, który jest przed nami, patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego.” (Hebr. 12:1-2, BW)

„**‘Ciężarem’... są złe nawyki i praktyki, które ukształtowały się w nas na skutek pozwalania na panowanie własnym, naturalnym, skłonnościami i usposobieniem.**” (7BC 934)

*Kiedy chylimy się pod krzyżem, kładziemy tam wszystkie nasze grzeszne nawyki i praktyki. Jak to robimy? **Oddajemy Bogu nasze prawo do życia według naszych starych sposobów i zasad, i decydujemy się na życie tylko z Nim w Jego mocy.***

„**Każda dusza odziedziczyła pewne niechrześcijańskie cechy charakteru.** Utrzymanie pod Bożą kontrolą tych nieświętych tendencji do czynienia zła, jest wielkim i szlachetnym dziełem całego życia. To właśnie małe, drobne sprawy, przecinają ścieżkę naszego życia i bardzo często powodują, że tracimy panowanie nad sobą.” (HP 231)

„Każdego dnia musimy odnawiać nasze uświęcenie, każdego dnia staczać bój ze złem. Stare nawyki i dziedziczne tendencje do zła będą walczyć o pierwszeństwo i przeciwko nim musimy cały czas stać na straży walcząc w sile Chrystusa o zwycięstwo.” (AA 477)

„Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, abyście nie byli posłuszni pożądliwościom jego, i nie oddawajcie członków swoich grzechowi na oręż nieprawości, ale oddawajcie siebie Bogu jako ożywionych z martwych, a członki swoje Bogu na oręż sprawiedliwości.” (Rzym. 6:12-13, BW)

„Gdy tylko zapagniemy zharmonizować naszą wolę z wolą Boga, Jego łaska będzie w pełni gotowa do współpracy z ludzkim czynnikiem w nas.” (HP 27)

„Niechaj nikt z nas nie pozostawi siebie w sytuacji tych, za których śmierć Chrystusa okazała się być daremną. W Chrystusie jest dość łaski i siły, aby pokonać wszystkie nasze złe cechy charakteru.” (RH 3.17.1891)

„W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej mocy jego. Przywdziejcie całą zbroję Bożą, abyście mogli ostać się przed zasadzkami diabelskimi. Gdyż bój toczy my nie z krwią i z ciałem, lecz z nadziemskimi władzami, ze zwierchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okręgach niebieskich.” (Efez. 6:10-12, BW)

„Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając, kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.” (1Piotra 5:8-9, BT)

„Każdy Chrześcijanin musi nieustannie stać na straży i obserwować każdy zakamarek swojej duszy, w którym szatan może mieć swój przyczółek. Każdy Chrześcijanin musi modlić się o Bożą pomoc i w tym samym czasie świadomie i stanowczo opierać się wszelkim inklinacjom do grzechu. Może on zwyciężyć poprzez odwagę, wiarę i wytrwały trud. Ale pamiętajmy, że aby odnieść zwycięstwo Chrystus musi zamieszkać w nas, a my w Nim...

Tylko poprzez osobiste zjednoczenie się z Chrystusem, przez społeczność z Nim każdego dnia, o każdej godzinie możemy rodzić owoce Ducha Bożego.” (5T 47,48)

„...wśród wszelkiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych.” (Efez. 6:18, BT)

„Możemy pokonywać moc złego, gdy naszym nawykiem staje się rozmowa z Bogiem; gdyż szatan nie może przebywać blisko duszy, która przybliży się do Boga.” (RH 12.3.1889)

„Nigdy nie wolno nam czuć się na tyle bezpiecznie, nawet gdy mocno odczuwamy bliskość Nieba, czy pokładać takie zaufanie w sobie, by zacząć myśleć, że jesteśmy zabezpieczeni czy też wolni od pokus.” (COL 155)

„**Czuwajcie, trwajcie mocno w wierze, bądźcie mężni i umacniajcie się! Wszystkie wasze sprawy niech się dokonują w miłości!**” (1Kor. 16:13, BT)

„**Strzeż się** tego ukradkowego i zakamuflowanego działania wroga, **strzeż się** starych nawyków i naturalnych tendencji, nie pozwól im się ujawniać; ...**Strzeż się** myśli, **strzeż się** planów, aby nie były egoistyczne i skoncentrowane na sobie.” (KH 351)

„**Strzeż się**, aby twoja mowa nie była pospieszna, pochopna, rozdrażniona, marudna lub niecierpliwa. **Strzeż się**, aby duma nie miała miejsca w Twoim sercu. **Strzeż się**, aby nie pokonały cię złe namiętności, podczas gdy to ty powinienes nad nimi panować.” (FL 224)

„Wielu zadawało pytanie: Czy nieustannie muszę stać na straży i odczuwać ograniczenie siebie? Pokazano mi jak wielkie dzieło jest przed nami, dzieło badania własnych serc i strzeżenia ich z zazdrosną troską. Musimy się nauczyć gdzie upadamy i strzec siebie skuteczniej właśnie w tych punktach. Musimy mieć doskonałą kontrolę nad naszym własnym duchem.” (1T 308)

„Nie ma takiego impulsu naszej natury, czy zdolności naszego umysłu, czy inklinacji naszego serca, które nie musiałyby w każdej chwili, minuta po minucie być pod kontrolą Ducha Bożego.” (PP 421)

„Jeśli tylko zechcesz się **strzec**, nieustannie **strzec siebie** w modlitwie, jeśli będziesz robił wszystko tak jak gdybyś był w ciągłej obecności Boga, będziesz uchroniony przed poddaniem się pokusie, i możesz mieć nadzieję na bycie zachowanym w czystości, bez skazy i skalania aż do samego końca.” (GW 128)

„Poprzez łaskę Boga i swój własny pilny wysiłek, musicie być zwycięzcami w walce ze złem.” (GC 425)

„Musicie pamiętać, że to wasza wola jest sprężyną napędową wszystkich waszych działań. Ta wola, która jest tak ważnym składnikiem ludzkiego charakteru, **przy upadku została poddana pod kontrolę szatanowi**; i od tamtego czasu szatan czyni w człowieku wolę i wykonanie zgodne z jego upodobaniem, a wszystko ku najwyższej ruinie i nędzy człowieka. Ale niezmierną ofiarą Boga w swoim oddanym i umiło-

wanym Synu, który stał się ofiarą za grzech, pozwoliła Mu powiedzieć, bez złamania jakiegokolwiek zasady Jego rządów: 'Poddajcie się Mnie; oddajcie Mnie tę wolę, weźcie ją spod władania szatana, a wezmę ją w posiadanie; wtedy będę mógł wieść was ku wyborom i czynom zgodnym z Moim upodobaniem.' (5T 515)

„To poprzez wolę grzech pozostawia nas w swojej mocy.” (MB 61)

„**Kuszony powinien zrozumieć prawdziwą siłę i znaczenie woli.** Jest ona rządzącą mocą w naturze człowieka – mocą, dzięki której podejmuje się decyzje i dokonuje wyborów. **Wszystko polega na dobrym działaniu woli.** Bez względu na to jak dalece pragniemy dobra i czystości, wynikających z Bożych motywów; jednakże jeśli zatrzymamy się *tylko* na nich, na nic zdadzą się dotychczasowe wysiłki. Samo pragnienie to za mało. Wielu stoczy się w dół ku ruinie ciągle mając nadzieję i *pragnienie* pokonania swoich złych skłonności, **podczas gdy nie poddali swej woli Bogu.** Oni *nie wybierają* drogi służenia Mu.

Bóg dał nam moc do dokonywania wyborów, stała się naszą, by ją wyżywać. Nie możemy zmienić naszych serc, nie możemy kontrolować naszych myśli, impulsów, czy uczuć; Nie możemy uczynić siebie czystymi czy sami wyposażyć się do służby dla Niego. Ale możemy wybrać służenie Bogu, możemy oddać Mu swoją wolę; wtedy On będzie czynił w nas chcenie i wykonanie zgodne z Jego upodobaniem. I w ten sposób cała nasza natura będzie poddana pod kontrolę Chrystusowi.

Przez poprawne ćwiczenie woli, w życiu może nastąpić całkowita zmiana. Poprzez poddanie woli Chrystusowi, stajemy się sprzymierzeńcami niebiańskich mocy. Otrzymujemy siłę z góry by stać niewzruszenie na straży Bożych zasad. Każdy, kto zjednoczy swoją słabą, chwiejną ludzką wolę z wszechmocną, niezachwianą wolą Boga może prowadzić czyste i szlachetne życie, obfitujące w zwycięstwa nad apetytem i pożądlivością.” (MH 176)

„**Cała inteligencja Niebios współpracuje z człowiekiem, który szuka z determinacją doskonałości charakteru, która to z kolei ma go doprowadzić do doskonałości w działaniu.** Do każdego, kto jest zaangażowany w to dzieło Chrystus mówi: 'Jestem u twego prawego boku, aby ci pomóc.'

Gdy wola człowieka współpracuje z wolą Boga, staje się wszechmocna. Cokolwiek ma być wykonane na Jego rozkaz może być osiągnięte w

Jego mocy. Wszystkie Jego polecenia pomagają rozwinąć umiejętności i uskrzydlać człowieka.” (COL 333)

„**Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie**, [który mię posila, BG].” (Filip. 4:13, BW)

„Żadna szczerza reforma nie będzie skuteczna, jeśli będzie podejmowana poza Niebiańską pomocą i mocą. Ludzkie bariery i tarcze wobec naturalnych i kulturowanych w nas tendencji i nawyków są niczym innym jak mur z piasku wobec burzy piaskowej. Tylko wtedy, gdy życie Chrystusa staje się naszą życiodajną mocą możemy oprzeć się pokusom, które napierają na nas z zewnątrz i z wewnątrz.” (MH 140)

„Kiedy dusza poddaje siebie Chrystusowi, nowa moc bierze w posiadanie nowe serce. Osiągnięta zostaje zmiana, której żaden człowiek nie osiągnąłby samodzielnie. To dzieło mocy nadprzyrodzonych, wnoszących nadprzyrodzony element w ludzką naturę. Dusza, która poddaje się Chrystusowi, staje się Jego własną fortecą, której On przewodzi w tym zbuntowanym świecie. W tej fortecy Jego zamiarem jest, aby żaden inny autorytet nie był uznawany poza Jego własnym. **Taka dusza będąca własnością Nieba jest nie do pokonania przez ataki szatana. Ale jeśli nie poddamy siebie pod kontrolę Chrystusa, będziemy zwyciężeni przez moce ciemności.** Nie unikniemy faktu, że jesteśmy kontrolowani przez **jedną** z tych dwóch mocy, które walczą o supremację na tym świecie. Nie trzeba świadomie wybierać służby mocom ciemności, aby być pod ich kontrolą, wystarczy tylko zaniedbać chodzenia w światłości. Jeśli nie współpracujemy z mocami Nieba, szatan przejmuje władzę nad sercem i uczyni z niego swoje miejsce zamieszkania. **Jedyną obroną przed złym jest zgoda na zamieszkanie poprzez wiarę Chrystusa i Jego Sprawiedliwości w naszych sercach.** Tylko pod warunkiem, że będziemy życiodajnie związani z Bogiem, będziemy w stanie oprzeć się nieświętym wpływom naszego samouwielbienia, samopobłazania i innym pokusom do grzechu. Możemy porzucić wiele złych nawyków, nawet na jakiś czas możemy rozstać się z towarzystwem szatana; ale bez życiodajnego połączenia z Bogiem, poprzez całkowite poddanie siebie Jemu chwila po chwili, sekunda po sekundzie, ostatecznie przegramy. Bez osobistej znajomości z Chrystusem i ustawicznego z Nim obcowania, jesteśmy na łasce wroga i ostatecznie będziemy wykonywać jego polecenia.” (DA 324)

Co takiego obiecał nam Chrystus, abyśmy nie zostali pokonani przez szatana?

On Ci pomoże, kiedy jesteś kuszony, a wraz z pokusą da drogę wyjścia

„Pokusa, która was ogarnęła, nie przekracza ludzkich możliwości. Bóg jest wierny i nie pozwoli, abyście byli kuszeni ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, równocześnie wskaże wyjście z niej, abyście mogli ją przewyciężyć [równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać, BWP].” (1Kor. 10:13, BP)

„Nasz Niebiański Ojciec mierzy i waży każdą próbę zanim pozwoli, by nawiedziła ona **wierzącego**. On rozważa okoliczności i siłę tego, który ma stanąć wobec próby i testu Bożego, i **nigdy nie zezwala, aby pokusy były większe nad możliwość oparcia się im**. Jeśli jednak w trakcie próby dusza jest złamana, a człowiek pokonany, nigdy nie można za to obwiniać Boga – to ten, który był kuszony nie był dość czujny i rozmodlony i **nie przywłaszczył sobie zasobów jakie Bóg w obfitości dla niego na ten czas zgromadził**. Chrystus jeszcze nigdy nie opuścił nikogo w jego godzinie próby. Wierzący musi powoływać się na tę obietnicę i spotkać się z wrogiem w imieniu swego Pana.” (OHC 323)

*Kiedy jesteś prawdziwie wierzącym, nie będziesz kuszony ponad to, co możesz znieść, a On pokaże Ci wraz z pokusą drogę wyjścia, ale to **my** musimy podjąć się wyjścia, inaczej On nie może nam pomóc.*

*Kiedy tylko w pełni zrozumiałam, co oznacza być Chrześcijanką, poddałam swoje serce Bogu wraz ze wszystkimi jego grzechami. Powiedziałam Bogu „Oddaję Ci moje prawo do bycia niecierpliwą lub poirytowaną wobec moich dzieci. **A w szczególności oddaję Ci moje prawo do odczuwania urazy i niechęci wobec mego męża, bez względu na to, co robi**. Pewnie nie będzie wykonywał czynności czy po prostu żył w zgodzie z moim sposobem myślenia, ale nie mam prawa czuć do niego niechęci. Dlaczegoż miałabym poddawać się szatańskiemu duchowi w poprawianiu innych. Wolę i chcę poddać się Twemu Świętemu Duchowi i pozwolić Tobie Boże wzbudzać we mnie Twoją miłość wobec moich dzieci i mego męża, i modlić się za nich zamiast pozwalać szatanowi używać mnie, by przeze mnie mógł wnieść do domu swego złego ducha.*

Kiedy w pełni poddałam się Bogu, uwierzyłam, że On zabierze uczucie urazy i niechęci, a w zamian da stosunek pełen zrozumienia wobec mego męża i dzieci. I On to uczynił! Potem uwierzyłam również, że tak jak obiecał może podtrzymywać i wstrzymywać mnie przed upadaniem.

Następnego dnia, kiedy wykonywałam moje prace, nie pamiętam żadnej pokusy aż do wieczora, kiedy to mieliśmy nabożeństwo, podczas którego czytałam fragmenty z pewnej książki o modlitwie. Nagle mój mąż, który był wydawcą tej książki, poprawił jakieś problematyczne zdanie (poprawił zdanie, które źle brzmiało) Nie ma nic złego w poprawianiu zdań, ale bardzo nie lubiłam, gdy robił to w czasie nabożeństwa, ponieważ rozpraszało to naszą uwagę. No i zazwyczaj napominałam go w złym duchu, i całe nabożeństwo było popsute, a ja winiłam męża za to, że je popsuł!

*Tego wieczoru, gdy tylko poprawił zdanie, natychmiast zareagowałam. W tym samym momencie Duch Boży silnie oskarżył mnie, że **zgrzeszyłam!** Rodzina była zdumiona moim wyznaniem. Jakiś czas później, kiedy dzieliłam się z kimś tym doświadczeniem w obecności mojego syna, on zauważył: „Oh, Mamo, jak dobrze pamiętam tamtą noc! **To był pierwszy raz, kiedy usłyszałam, że wzięłaś na siebie swoją winę!**”*

Widzicie, od mojego ojca nauczyłam się zawsze winić innych za to, że mnie zdenerwowali, rozstrajali lub niepokoiли, nawet wtedy, kiedy to ewidentnie mój duch był zły. O, jakże łatwo jest winić innych, kiedy pozwalamy sobie na poirytowanie przez coś, co mówią lub robią. Ale dla grzechu nie ma usprawiedliwienia!

*Tamtego wieczoru znowu prosiłam Boga, aby przebaczył, oczyścił i odbudował mnie dla Siebie. Potem błagałam usilnie, **aby pokazał mi drogę i sposób wyjścia**, tak abym nie zareagowała w ten sam sposób następnym razem. Wierzyłam, że On nauczy mnie jak strzec się przed upadkiem, ponieważ obiecał, że jest w stanie to uczynić.*

Następnego dnia ponownie wykonywałam swoje prace i ponownie nie pamiętam, abym była kuszona aż do wieczora, kiedy znowu mieliśmy rodzinne nabożeństwo, a ja czytałam z tej samej książki. Mój mąż znowu poprawił jakieś zdanie, a ja natychmiast poczułam pokusę, by zareagować.

*Czytamy, że Chrześcijanin będzie czuł pokusy do **grzechu**. Oto gdzie potrzebna jest pomoc Chrystusa. Natychmiastowo Duch Boży przypomniał mi: „Przecież poddałaś swoje prawo do urazy czy niechęci wo-*

bec swojego męża bez względu na to co zrobi, pamiętasz?” Natychmiast odpowiedziałam: „**Tak i przecież naprawdę tego chciałam!**” Od razu Duch Boży tak przejął kontrolę nad moim duchem, że nie odezwałam się nawet słowem. I nikt nawet nie wiedział, że byłam kuszona! **A ja wiedziałam, że znalazłam drogę i sposób wyjścia!**

Kiedy jesteśmy kuszeni Duch Boży będzie się starał wprowadzić nas w stan czujności, i jeśli tylko szybciućko poddamy się Bogu, oddamy Mu w ten sposób prawo do kontrolowania naszego ducha i odniesienia zwycięstwa. Potem znalazłam te cytaty.

„A gdy będziecie chcieli iść w prawo albo w lewo, twoje uszy usłyszą słowo odzywające się do ciebie z tyłu: To jest droga, którą macie chodzić!” (Izaj. 30:21, BW)

„**Głosy natchnione przez Boga wołają, ‘To jest droga, chodźcie nią!’. Jeśli ludzie usłyszą głosy ostrzeżenia, jeśli zaufają Bożemu prowadzeniu a nie ostatecznemu osądowi, ostaną się.**” (HP 103)

Szybko poddaj się Bogu w chwili pokusy. On zawsze daje ci wolność wyboru.

„Gdy tylko zharmonizujesz swoją wolę z Bożą wolą, łaska Chrystusa będzie gotowa do współpracy z ludzkim czynnikiem w nas.” (HP 27)

„Jeśli głos Chrystusa nie jest natychmiast rozpoznany i poważany, zmiesza się w naszej głowie z tysiącem innych głosów.” (7BC 967)

„Pragniemy stać się tak czuлыми na wpływ Ducha Bożego, by nawet najdelikatniejszy i najcichszy szept Jezusa, poruszał nasze sumienia i dusze.” (KH 361)

„Nie pozwól, aby jakakolwiek drwina, czy szyderstwo, czy groźba, czy kpiąca uwaga w najdrobniejszej sprawie sprowokowała cię do pogwałcenia twojego sumienia i w ten sposób otworzyła drzwi szatanowi do przyścia i kontrolowania twojego umysłu.” (SD 211)

„**Sumienie to głos Boga słyszany pośród gmatwaniny ludzkich namiętności; kiedy się go odpycha, wówczas Duch Boży jest odrzucany (zasmucany).**” (5T 120)

„Nie zasmucajcie Ducha Świętego Boga.” (Efez. 4:30, BP)

„Duch Boży nie zmusza ludzi, aby podążali pewną przez niego wskazaną drogą. Jesteśmy wolnymi panami samych siebie; i kiedy dostateczne dowody zostały nam dane, by pokazać słuszność jedyne go możliwego kursu, Duch Boży nam pozostawia decyzję wyboru drogi.” (FE 124)

Podążaj za Bożą drogą wyjścia i poddaj się jej.

„**Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknijcie od was. Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca, ludzie chwiejni** [ludzie rozdarci wewnątrz, BP; którzyście umysłu dwoistego, BG]!” (Jak. 4:7-8, BT)

„**Jezus zwyciężył poprzez poddanie i wiarę w Boga**, i poprzez apostoła mówi do nas: ‘Bądźcie, więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknijcie od was. Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca, ludzie chwiejni!’ Nie możemy sami siebie ochronić przed mocą kusiciela; on podbił całą ludzkość, i kiedy staramy się trwać w naszej własnej sile, staniemy się łatwym łupem jego zakusów; ale ‘Imię Pana jest mocną twierdzą: sprawiedliwy chowa się w niej i jest bezpieczny.’ Szatan drży i ucieka przed najsłabszą duszą, która znajduje schronienie w tym wszechmocnym imieniu.” (DA 131)

„Umie Pan pobożnych z pokuszenia wyrwać, a niesprawiedliwych na dzień sądu ku karaniu chować.” (2Piotra 2:9, BG)

„**Ludzki wysiłek sam w sobie nie jest wystarczający**. Bez pomocy sił z Nieba zda się na nic. Bóg działa i człowiek działa. Opór wobec pokusy musi wyjść i być postawiony przez człowieka, który zaczerpnie do tego moc od Boga. ...Bóg chce, abyśmy panowali nad sobą. **Ale On nie może nam pomóc bez naszej zgody i współpracy**. Człowiekowi nadane zostały moce i zdolności, poprzez które działa Duch Boży.” (AA 482)

Jak może On w nas działać, jeśli Mu na to nie pozwalamy?

„**Gdy tylko zharmonizujesz swoją wolę z Bożą wolą, łaska Chrystusa będzie gotowa do współpracy z ludzkim czynnikiem w nas.**” (HP 27)

„We wszystkich siłach, jakimi dysponuje szatan nie ma takiej, która mogłaby pokonać duszę zdaną ufnie na Chrystusa.” (COL 157)

Kiedy tylko wyczuwamy nadchodzącą pokusę powinniśmy szybko i gotowo poddać się Bogu. Wtedy On uczyni w nas wszystko, co jest konieczne do odniesienia zwycięstwa. Aniołowie Boga otoczą nas i pokusa straci swoją moc.

„Zastępy aniołów otaczają każdą kuszoną duszę gotowe podnieść ją na wyższy poziom pojmowania sprawiedliwości, jeśli tylko kuszony wyka-

że się duchem oporu wobec złego.” (RH 8.8.1907)

„Poprzez wiarę i modlitwę wszyscy możemy spełnić wymagania ewangelii. Żaden człowiek nie może być zmuszony do przestąpienia prawa. Najpierw szatan uzyskuje jego zgodę; dusza musi najpierw pojąć zamiar wykonania grzesznego czynu, potem pożądanie zdominuje rozum czy też nieprawość zatriumfuje nad sumieniem. Nie ma tak silnej pokusy, aby mogła być usprawiedliwieniem grzechu. ‘Oczy Pana są nad sprawiedliwymi, a Jego uszy otwarte są na ich modlitwy.’ **Nękana duszo zwróć się do Pana. W poczuciu własnej bezsilności i bezwartościowości zdaj się na Pana i powołuj się na Jego obietnice. Pan cię usłyszy. On wie jak silne są tendencje i naturalne skłonności serca; On pomoże w każdej chwili kuszenia.**” (5T 177)

„Właśnie dlatego, że On sam doznał, czym jest pokusa, może wspomagać kuszonych.” (Hebr. 2:18, BT)

Za każdym razem, gdy podczas kuszenia podążałam Bożą drogą wyjścia natychmiastowo poddając się Bogu, wypracowywał On we mnie poprawne i sprawiedliwe nastawienia; dawał mi wszystko, co było mi potrzebne, by chronić mnie przed upadkiem.

On może uchronić cię przed upadkiem

„Temu zaś, który ma moc uchronić was przed upadkiem i postawić przed obliczem swej chwały bez zarzutu [nieskalanych, BP; nienaganymi, BT] i w prawdziwej radości.” (Judy 24, BWP)

„Albowiem Ja, Pan, twój Bóg, ująłem cię za prawicę mówiąc ci: Nie lękaj się, przychodzę ci z pomocą.” (Izaj. 41:13, BT)

„Aby kroczyć przez życie bez potknięć musimy mieć pewność, że Wszechmocna ręka podtrzyma nas, a niezmiernie współczucie i litość będą nam okazane gdy upadniemy.” (SD 154)

„Mając zatem wielkiego arcykapłana, który wszedł do nieba, Jezusa, Syna Bożego, mocno trwajmy przy wierze. Nie mamy przecież arcykapłana, który nie potrafiłby współczuć w naszych słabościach, ale takiego, który podobnie jak my doznał tego wszystkiego, czego my doznajemy z wyjątkiem grzechu. Przystąpmy więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali zmiłowanie i znaleźli pomocną łaskę w potrzebie.” (Hebr. 4:14-16, BP)

„Lecz Pan mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali...” (2Kor. 12:9, BT)

„...niech twój odpoczynek trwa tak długo, jak dni twego życia [jak dni twoje moc twoja trwała, BT].” (5Mojż. 33:25, BWP)

„Mamy żyć tylko jednym dniem. Nie musimy dokonać dzieła całego życia w kilka godzin. Nie musimy ze strachem spoglądać w przyszłość; gdyż **Bóg uczynił nas zdolnymi do bycia zwycięzcami każdego dnia.**” (FL 249)

„Czy zwyciężasz? Czy raczej jesteś zwyciężany każdego dnia przez swoje pożądliwości, apetyt i namiętności?” (5T 511)

„Naszą jedyną nadzieją na zwycięstwo każdego dnia, godzina po godzinie jest pełne zjednoczenie naszej woli z wolą Boga i pełna z Nim współpraca.” (MB 143)

„Życie chrześcijańskie to codzienne poddanie się, uległość i posłuszeństwo oraz nieustanne pokonywanie pokus.” (4BC 1154)

Nawet, jeśli mieliśmy mnóstwo złych nawyków zanim poddaliśmy się Jezusowi, to jeżeli będziemy stawiać jeden krok za krokiem na raz, pozostając Mu poddani i polegając na Jego mocy to wtedy nieustannie będziemy odnosić zwycięstwo nad starymi nawykami.

„Wszystko mogę w Chrystusie, który mię posila.” (Filip. 4:13, BG)

„To łaska Chrystusa czyni człowieka zdolnym do posłuszeństwa Prawu. To łaska Chrystusa czyni go zdolnym do złamania jarzma złego nawyku. To jedyna moc, która czyni go stabilnym na prawej ścieżce.” (MH 115)

„Tak więc, synu mój, bądź silny łaską [nabieraj mocy w łasce, BT], którą mamy dzięki zjednoczeniu z Chrystusem Jezusem.” (2Tym. 2:1, BWP)

„Chrystus zawsze oddziela skruszoną duszę od grzechu. Przyszedł po to by zniszczyć dzieła szatańskie i zapewnić nas, że Duch Boży będzie uczyniony częścią każdej pokutującej duszy, aby uchronić ją przed grzeszeniem.” (DA 311)

„Ten, kto nie posiada wystarczającej wiary, że Chrystus może powstrzymać go od grzeszenia, nie posiada wiary koniecznej by stać się członkiem Jego królestwa.” (RH 3.10.1904)

„Możesz pokonać każdą pokusę. Tak, możesz! W pełni i całkowicie. Jezus umarł, aby przygotować nam drogę ucieczki i wyjścia, abyśmy

mogli pokonać każdy zły nastrój, każdy grzech, każdą pokusę i nareszcie z Nim usiąść.” (1T 144)

Wszyscy będą kuszeni - pokusa to nie grzech

„Kto doznaje pokusy, niech nie mówi, że Bóg go kusi. Bóg bowiem ani nie podlega pokusie ku złemu, ani też nikogo nie kusi. **To własna pożądlivość wystawia każdego na pokusę i nęci.** Następnie pożądlivość, gdy pocznie, rodzi grzech, a skoro grzech dojrzeje, przynosi śmierć.” (Jak. 1:13-16, BT)

„Pokusy będą na nas zlewane w obfitości gdyż tylko poprzez nie jesteśmy próbowani i doświadczani i uczeni wytrwałości w czasie tego okresu próbnego tu na ziemi. **To proces dowodowy Boga, objawienie naszych własnych serc.** Nie ma grzechu w pokusach; ale grzech rodzi się, gdy ulegamy pokusie.” (4T 358)

Co to znaczy, że pokusa jest „objawieniem naszych własnych serc”?** Kiedy stajemy w obliczu pokusy, pokazuje nam ona, co zrobilibyśmy gdybyśmy się sztychciutko nie poddali Bogu. **Pokazuje nam potencjał i możliwości naszej grzesznej cielesnej natury, z którą musimy się borykać tak długo jak żyjemy na tym świecie. Jezus Chrystus wziął na siebie naszą grzeszną, cielesną naturę, by mógł z nami odczuwać pokusy.

„Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla uzyskania pomocy w stosownej chwili.” (Hebr. 4:15-16, BT)

„**Pokusa nie jest grzechem.** Jezus był święty i czysty; a jednak był kuszony we wszystkich tych samych zakresach i dziedzinach, w jakich my jesteśmy kuszeni, tyle, że z o wiele większą siłą i natężeniem, jakie nigdy nie będą na nas nałożone. Swoim pełnym sukcesu oporem pozostawił nam jasny, świetlany przykład jak mamy podążać Jego drogą. Jeśli jesteśmy pewni siebie, pełni własnej sprawiedliwości w chwili pokusy, będziemy pozostawieni na pastwę upadku; Ale jeśli będziemy spoglądać na Jezusa i ufać Mu, będziemy mieli dostęp do mocy, która pokonała już wroga na polu walki. W każdej pokusie, On wskaże drogę wyjścia. Kiedy szatan wlewa się w nasze życie jak strumień powodziowy, mu-

simy odeprzeć jego napływ mieczem Ducha Bożego, a Jezus stanie się naszym pomocnikiem i podniesie nasze moralne standardy wobec rozpoznawania zła” (5T 426)

„Starszy Brat naszej rasy jest przy wiecznym tronie Boga i spogląda na każdą duszę, która zwraca się do Niego, jako do Zbawiciela. Z własnego doświadczenia wie, jakie są słabości ludzkiej natury, jakie są nasze pożądlivości i gdzie leży siła każdej pokusy; gdyż jest ‘doświadczony we wszystkim podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu.’ Hebr. 4:15. On cię obserwuje - Jego drżące dziecko Boga. Czy jesteś kuszony? On cię uchroni. Czy jesteś słaby? On cię wzmocni. Czy brakuje ci wiedzy? On cię oświeci. Czy jesteś zraniony? On cię uleczy.” (MH 71)

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.” (Hebr. 4:16, BW)

„Już nie będę z wami wiele mówił, nadchodzi bowiem władca tego świata. Nie ma on jednak nic swego we Mnie;’ Jan. 14:30. W Jezusie nie było niczego co korespondowałoby z szatańskim sposobem rozumowania i myślenia (sofistyki). W Jezusie nie było zgody na grzech. Nawet w myśli nie poddał się pokusie. **I tak samo może być z nami.**” (DA 123)

„Są takie myśli i uczucia zasugerowane i podsunięte przez szatana, które naprzykrzają się nawet najlepszym z ludzi. **Jeśli nie będą pielęgnowane w umyśle, jeśli są odpierane jako zniechęczone, wtedy dusza nie jest skażona winą, i inni nie są skalani poprzez jej wpływ.**” (RH 3.27.1888)

„Szatan znajduje w ludzkim sercu przyczółki, w których może znaleźć swój punkt oparcia; **jeśli pielęgnowujemy jakieś grzeszne pragnienie, to poprzez nie szatan wzmocni siłę swojej pokusy.**” (GC 623)

„Bez wahania czy jakiegokolwiek dyskusji musimy zamknąć i strzec ścieżek prowadzących do naszej duszy przed złym.” (3T 324)

„**Tolerowanie jednej nieczystej myśli, pielęgnowanie jednego nieświętego pragnienia zanieczyszcza duszę i rujnuje jej integralność i pełnię...** Jeśli nie chcemy popełniać grzechu, musimy opierać się mu od samego jego zarania. Każda emocja i pragnienie musi być poddane rozumowi i sumieniu. **Każda nieświęta myśl musi być natychmiastowo odrzucana.**” (5T 177)

„**Nie dawajcie diabłu przystępu.**” (Efez. 4: 27, BW)

„Ani przez chwilę nie uznawajcie szatańskich pokus za będące w zgodzie z waszym umysłem. Odwróćcie się od nich tak jakbyście się odwrócili od samego diabła.” (OHC 85)

Nie starajcie się koncentrować na waszych złych myślach i czynić je przedmiotem rozmyślań, raczej odwróćcie i skierujcie myśli w Boży, niebiański kanał i skoncentrujcie się na Bożych myślach.

„Gdyż oręż nasz, którym walczyliśmy, nie jest cielesny, lecz ma moc burzenia warowni dla sprawy Bożej; nim też unicestwiamy złe zamysły i wszelką pychę, podnoszącą się przeciw poznaniu Boga, i **zmuszamy wszelką myśl do poddania się w posłuszeństwo Chrystusowi**” (2Kor. 10:4-5, BW)

„Wasze myśli muszą być poddane woli Bożej, a wasze uczucia muszą się znaleźć pod kontrolą rozumu i religii. Wyobraźnia nie została wam dana po to by pozwalać jej swobodnie przepływać, ale musi być poddana ograniczeniom i dyscyplinie. **Jeśli masz złe myśli, to i twoje uczucia będą złe, a przecież myśli i uczucia razem tworzą moralny charakter człowieka.** Ale jeśli uważasz, że jako Chrześcijanin nie musisz ograniczać swoich myśli i uczuć, to zapraszasz do swego życia złych aniołów i znajdziesz się pod ich wpływem i kontrolą.” (5T 310)

„**Nie wolno nam pozwolić sobie na działanie pod wpływem impulsów.** Nawet na moment nie wolno nam przestać mieć się na baczności. Nękanie niezliczonymi pokusami, musimy stanowczo się im oprzeć albo... dać się im zwyciężyć.” (MH 452)

„Szatan kontroluje każdy umysł, który świadomie nie poddał się pod działanie Bożego Ducha.” (TM 79)

„Ci, którzy nie padają ofiarą zasadzek diabelskich muszą tak i tak cały czas czujnie strzec dróg do bram duszy; muszą unikać czytania, oglądania, słyszenia i słuchania wszystkiego, co mogłoby choćby delikatnie sugerować nieczystość myśli.” (MYP 285)

„**Nie będę zwracał oczu ku sprawie niegodziwej; w nienawiści mam przestępstwa: nie przylgną one do mnie.**” (Ps. 101:3, BT)

„Ten, kto znajduje przyjemność w oglądaniu nieczystych scen, kto poddaje się złym myślom, pożądlivemu spojrzeniu, patrzy prosto w grzech, z całym jego ciężarem wstydu łamiącym serce żalem, taki ktoś doświadcza prawdziwej natury zła, którą schował sobie w zakamarkach swojej duszy.” (MB 60)

„Tak jak myślisz w sercu swoim - takim jesteś.” (Przyp. 23:7, KJV)

„Kiedy tylko usłyszysz pierwsze sugestie złego, wznies modlitwę do nieba, a potem mocno oprzyj się pokusie.” (3BC 1155)

„**Ale niech prosi z wiarą, bez powątpiewania.**” (Jak. 1:6, BW)

„Początek ulegania pokusie leży w grzechu pozwalania umysłowi na chwiejność i powątpiewanie, w grzechu dopuszczania chwili zawahań i niestabilności w ufności Bogu. Niegodziwiec zawsze szuka okazji, aby źle reprezentować Boga i przyciąga swoją uwagę ku rzeczom, które są zabronione. Jeśli tylko może to scala swój umysł z rzeczami i myślami tego świata. **Będzie próbował podniecić emocje, podochocić namiętności, zaczepić uczucia na tym, co nie jest dobre; ale to ty masz kontrolować każdą emocję i namiętność, poddawać ją spokojnemu i wyważonemu rozumowi i sumieniu. Wtedy dopiero szatan traci prawo i moc do kontrolowania twojego umysłu.**” (OHC 87)

„Dlatego okiełzajcie umysły wasze i trzeźwymi będąc, połóżcie całkowicie nadzieję waszą w łasce, która wam jest dana w objawieniu się Jezusa Chrystusa. Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądliwościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej, lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym, ponieważ napisano: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty.” (1Piotra 1:13-16, BW)

„Sposób działania kusiciela nie może służyć za usprawiedliwienie dla nawet najmniejszego złego czynu. Szatan się raduje, kiedy słyszy, że rzekomi wyznawcy Chrystusa usprawiedliwiają niedoskonałości swoich charakterów. **To właśnie te usprawiedliwienia prowadzą do grzechu. Dla grzeszenia nie ma usprawiedliwienia.** Święte usposobienie, życie podobne temu, jakie wiódł Chrystus jest dostępne każdemu pokutującemu i wierzącemu dziecku Boga.” (DA 311)

„W końcu, bracia moi, umacniajcie się w Panu i w potężnej mocy jego.” (Efez. 6:10, BT)

„Polegajcie na Panu; i dzięki Jego mocy zgaście wszystkie ogniste pociski wroga, a okażecie się więcej niż zwycięzcami.” (4T 213)

„Kiedy jesteśmy otoczeni pokusami, nie patrzmy na okoliczności czy własną słabość, ale wsłuchajmy się w moc Słowa. Cała Jego moc należy do ciebie. ‘Słowo Twoje’ mówi psalmista ‘przechowuję w sercu moim, abym nie zgrzeszył przeciwko Tobie.’ Ps. 119:11; ‘Według słowa warg twoich unikałem dróg, na których grasują rozbójnicy.’ Ps. 17:4” (DA 123)

„Ojciec kłamstwa drży i trzęsie się, gdy prawda Boga, w swej palącej mocy, jest rzucana mu w twarz.” (5T 426)

Chodź w duchu i nie zaspakajaj pragnień ciała

„A teraz posłuchajcie, co wam powiem: Starajcie się, by Duch Boży kierował waszym postępowaniem, a nie ulegajcie požądaniom ciała. Pożądania naszego ciała są bowiem sprzeczne z tym, czego żąda od nas Duch; to zaś, czego żąda Duch, wyklucza pożądanie ciała; tak więc Duch pozostaje w ustawicznej sprzeczności z tym, do czego odczuwa pociąg ciała. I dlatego nie możecie czynić czegoś jedynie dlatego, że odczuwacie ku temu pociąg.” (Gal. 5:16-17, BWP)

Musimy pamiętać, że nasza grzeszna natura nie została zniweczona w momencie, kiedy zostaliśmy oczyszczeni i odnowieni w naszych umysłach, i kiedy włożyliśmy na siebie nową naturę stworzoną w prawdziwej sprawiedliwości i świętości. Stara natura zostanie dopiero uczyniona świętą przy ponownym przyjściu Jezusa. Tu na ziemi Jezus wziął na siebie tę grzeszną, cielesną naturę po to, by móc być kuszonym tak jak my, pokusa bowiem nie jest grzechem. Nie musimy ulegać prowokowanym i wywoływanym w nas pokusom egoizmu, urazy, irytacji, niecierpliwości czy jakiegokolwiek innej pokusy. Bóg może uchronić nas przed upadaniem, jeśli się Mu poddamy.

„Chrześcijanin będzie odczuwał prowokowanie do grzechu, gdyż ciało pożąda wbrew duchowi; a duch walczy przeciwko ciału, i tak są ze sobą w stanie ciągłej walki. **I to właśnie w tym miejscu potrzebna jest pomoc Chrystusa.** Ludzka słabość jednoczy się z Boską siłą i wiara wykrzykuje: 'Dzięki niech będą Bogu, który daje nam zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa!'" (MYP 114)

„**Największym triumfem danym nam poprzez religię Chrystusową jest samokontrola. Nasze naturalne skłonności muszą być kontrolowane, albo nigdy nie pokonamy pokus, tak jak je Chrystus zwyciężył.**" (4T 235)

„On był tak samo kuszony jak my. Szatan stał gotowy na każdym kroku, by Go kusić, nacierał na Niego w najbardziej żarliwy sposób; a jednak On nie zgrzeszył, ani nie znaleziono winy w ustach Jego; **Cierpiał...** **będąc kuszonym,** cierpiał wprost proporcjonalnie do stanu doskonało-

ści swojej świętości. Ale księżę ciemności nic w Nim nie znalazł; żadna Jego myśl, ani uczucie nie odpowiedziało na kuszenie.” (4T 422)

„Bolesnie był kuszony i wypróbowywany na punkcie szybkiej i złośliwej mowy, a jednak ani razu nie zgrzeszył swoimi ustami. Z cierpliwym spokojem znosił szyderstwo, naśmiewanie się, drwiny swoich współpracowników.” (7BC 936)

„Jezus nigdy nie utrzymywał, że ma do czegoś prawo. I dlatego, że był chętny i nigdy nie narzekał, często nakładano na niego dodatkowe zadania, przez co czyniono Jego pracę niepotrzebnie cięższą. A jednak nigdy nie zawiódł i nie zniechęcił się. Żył zawsze ponad tymi trudnościami, tak jakby zawsze był przed obliczem Ojca. Nie oddawał złem, gdy ktoś grubiańsko Go potraktował; wszelkie obelgi znosił cierpliwie.” (DA 89)

„Jesteśmy więc bracia dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli **zaś przy pomocy Ducha** uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli. Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogryźć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze! Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale.” (Rzym. 8:12-17, BT)

„**Chrystus cierpiał dotkliwie z powodu obelg i nadużyć wobec Swojej osoby.** Z rąk tych, których stworzył i za których składał nieskończoną ofiarę, otrzymywał wszelkie poniżenie.” (DA 700)

„Szatan może wprowadzić w nas niepokój i dyskomfort, ale nie może nas skazić czy zanieczyścić. Mógł spowodować agonię, ale nie skalenie. Uczynił życie Chrystusa jednym ciągłym pasmem konfliktów i prób.” (PK 701)

„Nie doświadczasz trudności, która nie byłaby i Jego udziałem, ani smutku, którego nie doświadczyło Jego serce. Jego uczucia mogły być ranione poprzez obojętność i lekceważenie ze strony Jego rzekomych przyjaciół, dokładnie z taką samą łatwością jak ranione są Twoje. Czy Twoja ścieżka jest pełna cierni? I taką też była Jego, tyle, że dziesięciokrotnie trudniejszą. Czy odczuwasz ból, cierpienie, rozpacz lub przygnę-

bienie? I On to wszystko odczuwał. Przez to wszystko co przeżył stał się dla nas doskonałym przykładem.” (OHC 59)

„Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępów. On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni.” (1Piotra 2:21-23, BT)

„I chociaż wziął na siebie całą siłę ludzkiej grzesznej namiętności, to jednak nigdy nie poddał się pokusie choćby w najdrobniejszym czynie, który nie byłby czysty, szlachetny i wznoszący w górę.” (HP 155)

Same w sobie słowa „namiętność” czy „pragnienie” są neutralne, po prostu odnoszą się do silnych uczuć i emocji, dobrych lub złych. Chrystus nigdy nie zezwolił, aby Jego „namiętności” i „pragnienia” były złe.

„A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie.” (Jan. 17:19, BT)

„Uświęcenie to nie emocja, ale zrodzona w niebie zasada, która sprowadza wszystkie namiętności i pragnienia pod kontrolę Ducha Świętego; a to dzieło może być dokonane przez naszego Pana i Zbawiciela.” (FW 87)

„Nie można sprzeciwić się żądaniom naszej upadłej natury naszą własną siłą. Poprzez ten kanał szatan będzie sprowadzał na nas pokusy. Chrystus wiedział, że wróg przyjdzie do każdej ludzkiej istoty, aby zaczerpnąć korzyść z jej dziedzicznych słabości, i swoimi fałszywymi insynuacjami usidlić i omotać tych wszystkich, którzy nie pokładają swojego zaufania w Bogu. **A przez to, że On przebył już tę ziemską drogę, którą każdy człowiek również musi przebyć**, nasz Pan przygotował drogę dla nas, abyśmy zwyciężali.” (DA 122)

„Jego przykład pokazuje, że naszą jedyną nadzieją jest podporządkowanie swojego apetytu i pragnień woli Boga.” (DA 122)

„A skoro Chrystus cierpiał w ciele, wy również bądźcie przygotowani na to samo, pamiętając, że **kto poddaje uciskowi swoje ciało tym samym obumiera dla grzechu** [wyrzeka się grzechu, BP] po to, by zgodnie z wolą Bożą w postępowaniu swym nie kierować się pożądanymi doczesnego życia.” (1Piotra 4:1-2, BWP)

„Siła charakteru składa się z dwóch rzeczy - siły woli i siły samo-

kontroli. Wielu młodych ludzi myli silne, niekontrolowane namiętności uważając je za silny charakter; ale prawda jest taka, że ten, kto jest pod panowaniem własnych namiętności i pragnień jest słabym człowiekiem. Prawdziwa wielkość i szlachetność człowieka mierzona jest jego siłą opanowania uczuć, a nie na odwrót. Najsilniejszym człowiekiem jest ten, kto choć czuły i wrażliwy wobec obelg czy innych nadużyć, pokonuje namiętność, emocje i przebacza swemu wrogowi.” (CG 161,162)

„**Niskie namiętności** mają swoją siedzibę w ciele i działają poprzez ciało. Słowa ‘ciało’ czy ‘cielesny’ czy ‘cielesne pożądliwości’ dotyczą niskiej, zdeprawowanej natury. Jednakże ciało samo w sobie nie może działać w sprzeczności do woli Bożej. Mamy wskazanie by krzyżować ciało wraz z jego pożądliwościami i namiętnościami. Jak to zrobimy? **Czy będziemy skazywać je celowo na ból? Nie; ale uśmiercimy pokusę do grzechu.** Zepsuta myśl musi być odrzucona. Każda myśl musi być poddana w posłuszeństwo Jezusowi Chrystusowi. Wszystkie zwierzęce skłonności mają być podporządkowane **wyższym siłom duszy.** Miłość Boża musi panować w nas niepodzielnie; Chrystus jedynie może zajmować tron serca. Nasze ciała muszą być uważane za Jego wykupioną własność. A członki naszego ciała mają się stać narzędziami sprawiedliwości.” (AH 127,128)

„A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa [którzy stanowią jedność z Chrystusem Jezusem, BP], ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i żądzami [z pożądliwościami, BG].” (Gal. 5:24, BW)

„Niechże więc nie panuje grzech w śmiertelnym ciele waszym, abyście nie byli posłuszni pożądliwościom jego, i nie oddawajcie członków swoich grzechowi na oręż nieprawości, ale oddawajcie siebie Bogu, jako ożywionych z martwych, a członki swoje Bogu na oręż sprawiedliwości.” (Rzym. 6:12-13, BW)

„Ludzki czynnik w nas ma współpracować z Bogiem i trzymać w ryzach te emocje, które muszą być poddane Bogu. Aby tak się stało trzeba być niez mordowanym i nie ustawać w modlitwach, ufając, że w odpowiedzi otrzymamy łaskę, aby kontrolować naszego ducha, nastroje i czyny.” (ISM 380,381)

„Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądliwościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej, lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we

wszelkim postępowaniu waszym.” (1Piotra 1:14-16, BW)

„Jeśli bowiem według ciała żyjecie, umrzecie; **ale jeśli Duchem** sprawy ciała umartwiacie, żyć będziecie.” (Rzym. 8:13, BW)

„Oddajcie się cali, duszę, ciało i ducha w ręce Boga i zdecydujcie się być Jego kochającymi, poświęconymi przedstawicielami, poruszonymi Jego wolą, kontrolowanymi Jego umysłem, napełnieni Jego Duchem.” (SD 105)

„Ukórzcie się więc pod mocną rękę Bożą, aby was wywyższył czasu swego. Wszelką troskę swoją złóżcie na niego, gdyż On ma o was staranie. Bądźcie trzeźwi, czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, chodzi wołoko jak lew ryczący, szukając, kogo by pochłonąć. **Przeciwstawcie mu się**, mocni w wierze, wiedząc, że te same cierpienia są udziałem braci waszych w świecie.” (1Piotra 5:6-9, BW)

„Nie miłujcie świata ani tych rzeczy, które są na świecie. Jeśli kto miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. Bo wszystko, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia, nie jest z Ojca, ale ze świata. I świat przemija wraz z pożądliwością swoją; ale kto pełni wolę Bożą, trwa na wieki.” (1Jana 2:15-17, BW)

„**Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który dał obietnicę.**” (Hebr. 10:23, BT)

On będzie twoim obrońcą, jeśli upadniesz

„Dzieci moje, to wam piszę, abyście nie grzeszyli. A jeśliby kto zgrzeszył, mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, który jest sprawiedliwy.” (1Jana 2:1, BT)

„W tej samej chwili, gdy człowiek przyjął kuszenie szatana, i zrobił rzeczy, o których Bóg powiedział mu, aby nie robił, Chrystus, Syn Boga, stanął pomiędzy życiem a śmiercią, mówiąc: 'Niechaj ta kara spadnie na Mnie. Wstawię się w miejsce człowieka. **A on będzie miał jeszcze jedną szansę**’” (1BC 1085)

Co robi obrońca? Daje nam jeszcze jedną szansę.

„Jakże troskliwy jest nasz Pan Jezus Chrystus, że nie daje żadnej duszy okazji do rozpaczki. Jakże chroni i otacza obronnym murem duszę przed ognistymi atakami szatana. Jeśli wśród mnogości pokus jesteśmy którąś zaskoczeni, czy zwiedzeni w grzech, On się od nas nie odwróci i nie pozostawi, abyśmy zginęli. Nie, nie taki jest nasz Zbawca. **Chrystus**

modlił się za nas.” (7BC 948)

„...Jezus Chrystus, który umarł, więcej, zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami.” (Rzym. 8:34, BT)

Kiedy Piotr zapierał się Pana, Jezus modlił się za nim i tęsknił, aby móc przyjść mu z pomocą.

„I to samo współczucie, które dotarło do Piotra jest dostępne każdej duszy, która upadła podczas kuszenia. Prowadzenie człowieka w grzech, a potem pozostawianie go w stanie beznadziejności, drżenia i lęku przed szukaniem wybaczenia jest specjalnym szatańskim sposobem niszczenia ludzi. **Ale dlaczego mielibyśmy się bać** skoro Bóg powiedział: 'Albo raczej niech się uchwyci mojej opieki, i zawrze pokój ze Mną, pokój ze Mną niech zawrze!' Izaj. 27:5 Jesteśmy zaopatrzeni we wszystko, by pokonać nasze niemoce, dana nam jest wszelka zachęta, aby zbliżyć się do Chrystusa.” (COL 156)

„Aby kroczyć przez życie bez potknięć musimy mieć pewność, że **wszechmocna ręka** podtrzyma nas, a **niezmierzone współczucie** i litość będą nam okazane gdy upadniemy.” (SD 154)

Ziemscy rodzice łajają, karzą i zniechęcają dzieci, gdy te zawodzą, ale Jezus nie jest taki.

„Pan nie zwleka z wypełnieniem tego, co przyobiecał, mimo iż niektórzy myślą inaczej. On tylko jest cierpliwy względem was. Nie chce bowiem niczyjej zagłady, lecz pragnie, żeby się wszyscy nawrócili [żeby się wszyscy do pokuty udali, BG].” (2Piotra 3:9, BWP)

„Pan długo znosi naszą krnąbrność, i każdemu z nas udziela możliwości zobaczenia i porzucenia swoich grzechów.” (PP 626)

„Niemy świadek strzeże każdej żyjącej duszy, szukając możliwości by zwyciężyć i przyciągnąć ją do Chrystusa. Aniołowie nigdy nie pozostawiają kuszzonego, jako ofiarę na pastwę wroga, który z satysfakcją zniszczyłby każdą człowieczą duszę gdyby mu tylko na to pozwolono. **Tak długo jak jest nadzieja, tak długo jak ludzie nie oprą się Duchowi Bożemu ku swej wiecznej zagładzie, są oni strzeżeni przez niebiańską inteligencję.**” (OHC 23)

„Niebiański Nauczyciel znosi cierpliwie błądzących w ich największym stanie zepsucia i deprawacji. Jego Miłość nigdy nie ziębnie; Jego wysiłki by ich zdobyć nigdy nie słabną. Z wyciągniętymi ramionami cały czas oczekuje błądzących, zbuntowanych, a nawet tych w stanie odstęp-

stwa. Jego serce jest wzruszone bezradnością małego dziecka, które zostało źle potraktowane. Wołanie cierpiącej ludzkości nigdy nie dochodzi do Jego uszu na próżno. Choć wszyscy są drogocenni w Jego oczach, to gruboskórni, nadąsani, posepni i uparci przyciągają najwięcej Jego współczucia i miłości, gdyż On idzie za nimi śladem przyczyny i skutku. Ten, który najłatwiej jest kuszony przez szatana i ma największe inklinacje do tego, by błędzić jest przedmiotem Jego specjalnej troski.” (ED 294)

„Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.” (Ps. 103:13-14, BT)

„Powinniśmy często chylić swe głowy i płakać u stóp Jezusa z powodu naszych wad i błędów; ale nie wolno nam się zniechęcać. **Nawet, jeśli jesteśmy pokonani przez naszego wroga, nie jesteśmy odrzuceni, ani nie jesteśmy zapomniani czy opuszczeni.** Nie; Chrystus jest u prawego boku Boga gdzie wstawia się za nami. Umiłowany Jan mówi: ‘A to wam piszę, abyście nie grzeszyli, a jeśli by kto zgrzeszył mamy Orędownika...’ i nie zapomnijcie słów Chrystusa: ‘Sam Ojciec was kocha’ **On pragnie was odbudować i odnowić dla Siebie**, on chce zobaczyć swą czystość i świętość odbitą w was. I jeśli tylko tego zapragniecie poddajcie się Mu, Ten, który rozpoczął dobre dzieło w was poprowadzi je dalej, aż do dnia Jezusa Chrystusa. Módlcie się bardziej żarliwie, wierzcie pełniej i mocniej.” (SC 64)

„Wszyscy jesteśmy omylni, wszyscy popełniamy błędy i upadamy w grzech; ale jeśli złoczyńca jest chętny, by uczciwie zobaczyć swoje grzechy, gdy są mu jasno pokazywane i gdy jest o nich przekonywany przez Ducha Bożego, i wyzna je w pokorze serca, ... **wtedy może być ożywny.**” (KH 238)

„Czy popadłeś w grzech? To bez zwłoki szukaj litości i wybaczenia u Pana... Łaska jest ciągle jeszcze dostępna grzesznikowi. Bóg woła do nas na wszystkich naszych ścieżkach: ‘wracajcie wy, którzy błędzicie, a ja ulecę wasze błędy.’ Błogosławieństwo Boga może stać się naszym, jeśli będziemy zważać na Jego błagalny głos.” (5T 177)

„Pamiętaj, jeśli popełniłeś błędy, to z całą pewnością możesz jeszcze osiągnąć zwycięstwo, jeśli uczciwie je dostrzeżesz, i potraktujesz jako ostrzeżenie. W ten sposób zamienisz porażkę w zwycięstwo, rozczarowując wroga, a zaszczycając swojego Zbawcę.” (COL 332)

„**Jeśli** bowiem wróćcie do Jahwe jak wy sami, to wasi bracia i wasi synowie znajdą miłosierdzie u tych, którzy ich uprowadzili w niewolę, i powrócą do swego kraju. Bo Jahwe, Bóg wasz, jest łaskawy i pełen miłosierdzia i jeśli tylko wróćcie do Niego, On nigdy już nie odwróci od was swojego oblicza.” (2Kron. 30:9, BWP)

Pokutuj, wyznaj i nawróć się do Niego

„Dlatego, domu Izraela, będę was sądził, każdego według jego postępowania - wyrocznia Pana Boga. Nawróćcie się! Odstąpcie od wszystkich waszych grzechów, aby wam już więcej nie były sposobnością do przewiny. Odrzućcie od siebie wszystkie grzechy, któreście popełniali przeciwko Mnie, i utwórzcie sobie nowe serce i nowego ducha. Dlaczego mielibyście umrzeć, domu Izraela? Ja nie mam żadnego upodobania w śmierci - wyrocznia Pana Boga. Zatem nawróćcie się, a żyć będziecie.” (Ezech. 18:30-32, BT)

„Jeśli zostaliśmy pokonani nie zwlekajmy z pokutą i przyjęciem wybaczenia, które postawi nas znów w korzystnej sytuacji. Jeśli wierzymy i pokutujemy, oczyszczająca moc Boga będzie naszą. Jego zbawcza łaska jest nam oferowana darmo... Ani jeden grzesznik nie musi być zgubiony. Dar zbawczej łaski jest bezcenny i pełny.” (GAG 179)

„Pan nie zwleka z wypełnieniem tego, co przyobiecał, mimo iż niektórzy myślą inaczej. On tylko jest cierpliwy względem was. Nie chce bowiem niczyjej zagłady, lecz pragnie, żeby się wszyscy nawrócili [żeby się wszyscy do pokuty udali, BG].” (2Piotra 3:9, BWP)

„Bóg nie poddaje się w walce o nas z powodu naszych grzechów. Możemy popełniać błędy i zasmucać Jego Ducha, ale kiedy pokutujemy i przychodzimy do Niego ze skruszonymi sercami, On nie odwróci się od nas. Owszem są przeszkody, które trzeba usunąć. Pielęgnowane były złe uczucia, była duma, samowystarczalność, niecierpliwość i szemranie. **Wszystko to oddziela nas od Boga.** Grzechy muszą być wyznane; musi być dokonana głębsza praca Ducha Świętego w sercu.” (FW 35)

„Nie ma bezpieczeństwa, ani spoczynku, ani usprawiedliwienia dla przestąpienia prawa. **Człowiek nie może mieć nadziei, że stanie niewinnie i w pokoju przed Bogiem, dzięki zasługom Chrystusa, jeśli trwa w grzechu.** Musi przestać przestępować prawo i stać się lojalnym

i prawym.” (ISM 213)

„Każdego dnia tak długo jak pozostajesz w grzechu jesteś w szeregach szatana; a gdybyś tak zachorował i umarł bez wyznania i pokuty, będziesz stracony na wieki.” (RH 12.24.1889)

„Jeden nieodpokutowany grzech wystarczy by bramy niebios były dla ciebie zamknięte. Jest tak dlatego, że człowiek nie może być zbawiony z jedną choćby plamą grzechu na sobie, za którą przecież Jezus umarł na krzyżu.” (ST 3.17.1890)

„Twoim jedynym bezpieczeństwem jest przyjście do Chrystusa i natychmiastowe zaprzestanie grzeszenia. Dzisiaj słodki głos miłosierdzia rozbrzmiewa w twoich uszach, i kto wie, czy jutro też będzie słyszany?” (ST 8.29.1892)

„Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, **gdyż hojny jest w przebaczeniu.**” (Izaj. 55:6-7, BT)

„Pan jest blisko skruszonych w sercu i wybawia złamanych na duchu.” (Ps. 34:18, BT)

„Jeśli człowiek zgrzeszył przeciwko świętemu i pełnemu miłosierdzia Bogu, to nie ma dla niego innej szlachetniejszej ścieżki od wykazania szczerzej pokuty i we łzach wyznania wszystkich błędów i goryczy duszy. Tego Bóg wymaga od niego; On nie zaakceptuje niczego innego poza **złamanym i skruszonym sercem.**” (4T 178,179)

„Jeśli upokorzy się mój lud, nad którym zostało wezwane moje Imię, i będą błagać, i będą szukać mego oblicza, a odwrócą się od swoich złych dróg, Ja z nieba wysłucham i przebaczę im grzechy, a kraj ich ocalę.” (2Kron. 7:14, BT)

„Boży lud musi poruszać się z dużą świadomością i zrozumieniem. **Nie powinni być usatysfakcjonowani zanim nie wyznają każdego grzechu;** wtedy dopiero będzie ich przywilejem, a nawet obowiązkiem uwierzyć, że Jezus ich przyjął.” (1T 167)

*Bóg rozprawia się w nas ze znanymi i uświadomionymi nam grzechami, ale musimy pamiętać, że te, które są potajemne i skryte, tak naprawdę też są Mu znane. **Przecież to nie są nieświadome grzechy,** i tylko ty i Bóg wiecie, czym one są. Wszystkie one muszą być poddane, wyznane i wybaczone.*

„Prawo Boże potępia zazdrość, zawiść, nienawiść, złośliwość, zemstę, pożądlivość i ambicje, które błakają się po duszy, a nie znalazły ujęcia w zewnętrznym zachowaniu czy działaniu człowieka, tylko dlatego, że nie było ku temu okazji, ale gdyby się tylko taka nadarzyła te cechy objawiłyby się natychmiastowo. Te grzeszne emocje będą brane pod uwagę w dniu kiedy ‘Bóg weźmie każde działanie pod sąd i każdą skrytą rzecz czy dobrą, czy złą.’” (ISM 217)

Istnieją też grzechy ignorancji, niewiedzy, pewnej nieświadomości, i tymi grzechami Bóg też zajmie się w swoim czasie.

„Jezus stoi przed arką gdzie ostatecznie wstawia się za tymi wszystkimi, nad którymi jest jeszcze łaska, i którzy złamali prawo w swej niewiedzy i nieświadomości. **To pojednanie uczynione jest dla sprawiedliwych zmarłych i sprawiedliwych żyjących.** Obejmuje wszystkich, którzy umarli ufając Chrystusowi, ale którzy nie otrzymawszy światła dotyczącego Bożych przykazań, grzeszyli w swej nieświadomości.” (EW 254)

„Jezus pojednał nas z Ojcem za wszystkie grzechy nieświadomości, ale nie ma ofiary za grzech świadomej ślepoty.” (5BC 1154)

„Boże oko nie śpi. On zna każdy grzech, który jest ukryty przed ludzkim okiem. **Winny wie, które grzechy ma wyznać, aby jego dusza była czysta przed Bogiem.** Teraz Jezus daje ludziom możliwość wyznania swych grzechów i pokuty w głębokim uniżeniu, teraz jest czas na oczyszczenie swego życia poprzez posłuszeństwo i wyżywanie prawdy.” (1T 156)

„Prawdziwe wyznanie ma zawsze **specjalny charakter**, i przyznaje się do poszczególnych grzechów. Mogą to być tego rodzaju grzechy, które wyznaje się tylko Bogu; mogą to też być grzechy, które oprócz Bogu muszą też być wyznane ludziom, których przez nie skrzywdziliśmy; a jeśli nasze grzechy miały charakter publiczny muszą być wyznane publicznie. Każde wyznanie musi być konkretne, sprecyzowane i rzeczowe, **uznające i wyznające dokładnie grzechy, których jest się winnym.**” (SC 38)

„Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, Bóg jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości.” (1Jana 1:9, BT)

„Przestępcy prawa postawiony jest tylko jeden warunek. Uczciwe i wierne wyznanie grzechu i wiara w oczyszczającą krew Chrystusa, która przynosi przebaczenie i ułaskawienie, które zostanie zapisane przy imie-

niu grzesznika.” (2T 293)

„Szczęśliwy ten, komu została odpuszczona nieprawość, którego grzech został puszczonej w niepamięć. Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje winy, w którego duszy nie kryje się podstęp.” (Ps. 32:1-2, BT)

„... a krew Jezusa, Syna Jego, oczyszcza nas z wszelkiego grzechu.” (1Jana 1:7, BT)

Przebaczajcie sobie nawzajem

„Uważajcie na siebie. Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. I jeśli siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: żałuję tego, przebacz mu.” (Łuk. 17:3-4, BT)

„Jeśli jakiś brat błądzi, przebacz mu gdy o to prosi. **A jeśli nie jest dość pokorny, by cię o to prosić, przebacz mu w swoim sercu, i wyrażaj swoje przebaczenie w słowie i czynach. Wtedy waga jego grzechu w żadnej mierze nie spocznie na tobie.** ‘Zważajcie jedni na drugich, a tak nie będziecie kuszeni...’ i nie tylko siedem razy mamy wybaczać, ale siedemdziesiąt siedem. Mamy sobie wybaczać tak często jak Bóg wybacza nam.

Nikt nie może powiedzieć drugiemu: ‘Wiesz, kiedy już zobaczę reformy w twoim życiu wtedy ci wybaczę.’ Tak nie wygląda Boży plan. Takie myślenie jest bardziej w zgodzie z ludzką naturą, ale nie Bożą. Pokazując, że nie dążysz do przyjaźni z twoim bratem, nie tylko ranisz jego duszę, ale także swoją własną, i również ranisz i kaleczysz serce Chrystusa.” (RH 4.8.1902)

„... **Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.**” (Mat. 18:35, BT)

„Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.” (Efez. 4:31, BT)

„A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze.” (Mar. 11:26, BT)

„Ten, kto sam odmawia przebaczenia, odrzuca swoją własną nadzieję na własne ulaskawienie.” (COL 247)

„Jest prawdą, że może sam kiedyś otrzymał przebaczenie; ale jego nie-miłosierny duch wobec innych pokazuje, że teraz odrzuca Bożą ulaskawiającą miłość. Oddzielił siebie od Boga, i jest w takim samym stanie, w jakim był przed własnym wybaczeniem. Wyrzekł się swojej pokuty, i jego grzechy ciążyą na nim tak jakby nigdy nie pokutował.” (COL 251)

Pomagaj upadającym odbudować się

„Bracia, a gdyby, komu przydarzył się jaki upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie uległ pokusie. Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe.” (Gal. 6:1-2, BT)

„Wykazywanie błędów upokarza winnego. Nie czynmy zatem tego wydarzenia jeszcze bardziej gorzkim przez niepotrzebne potępienie czy krytykę. Nieuprzejma krytyka przynosi zniechęcenie, czyniąc życie bezsłonecznym i nieszczęśliwym.

Bracia Moi, zwyciężajcie i zdobywajcie siebie nawzajem miłością, a nie srogością. Gdy ktoś staje się świadomy swego błędu, bądźcie ostrożni by nie zniszczyć jego godności. Nie szukajcie okazji, by ranić i kaleczyć, ale by opatrzeć rany i leczyć.” (7T 265)

„Tych, którzy grzeszą, strofuj wobec wszystkich, aby też inni się bali.” (1Tym. 5:20, BT)

„Chrystus jasno nauczał, że ci, którzy trwają w otwartym grzechu muszą być odłączeni od kościoła, ale pomimo tego nie powierzył innym dzieła oceniania charakterów czy motywów.” (COL71)

„**Nie sądzcie, abyście nie byli sądzeni**?. Nie mniemajcie o sobie lepiej niż o innych i nie czyńcie siebie sędziami innych. **Bo nie potraficie odróżnić motywów, jesteście niezdolni osądzać siebie nawzajem.**” (DA 314)

„...ten, który mnie sądzi, Pan jest. A tak nie sądzcie przed czasem, ażby Pan przyszedł, który też oświeci, co skrytego jest w ciemności i objawi rady serc; a tedy każdy będzie miał chwałę od Boga.” (1Kor. 4:4-5, BG)

„Osądzanie a napominanie to dwie odrębne rzeczy. Pan Bóg nałożył

na swoje sługi dzieło napominania błędzących w miłości, ale zakazał i otwarcie zganił bezmyślne osądzanie tak powszechne wśród rzekomych wyznawców.” (RH 10.29.1901)

„Mów tak by dodawać ludziom odwagi. Podnoś ich do Boga w modlitwie. Wielu, którzy pokonani zostali przez pokusę jest upokorzonych swoim upadkiem, i czują, że zbliżanie się do Boga jest dla nich daremne; Ale taka myśl pochodzi od wroga. Kiedy zgrzeszyli i czują, że nie mogą się modlić do Ojca, powiedz im, że to jest właśnie czas, kiedy powinni się do Niego modlić. Nieważne jak bardzo zawstyżeni się czują i jak głęboko czują się poniżeni; ale kiedy tylko wyznają swoje grzechy, ten, który jest wierny i sprawiedliwy przebaczy ich grzechy i oczyści ich z wszelkiej niesprawiedliwości.” (MH 181)

„A kiedy powiem do występnego: Z pewnością umrzesz, on zaś odwróci się od swego grzechu i zacznie postępować według prawa i sprawiedliwości, oddaje zastaw, zwraca co porwał, żyje według praw, które dają życie, nie dopuszczając się zbrodni, to z pewnością zostanie on przy życiu i nie umrze.” (Ezech. 33:14-15, BT)

„Jeszcze nie jest za późno, aby naprawić całe zło. Okaż swoją pokutę i skruczę wobec minionego popełnionego przez ciebie zła i zrekompensuj tamten zły czas. Jeśli uczyniłeś komuś jakieś zło, również mu to zrekompensuj, jeśli tylko taka możliwość zaświta w twoim umyśle. Tylko w taki sposób możesz sam mieć nadzieję na wybaczącą łaskę Boga.” (3T 549,550)

„Wydawajcie więc owoce godne upamiętania [nawrócenia, BT]” (Łuk. 3:8, BW)

„Jeśli zraniliśmy kogokolwiek przez jakąkolwiek nieuczciwą transakcję w interesach..., powinniśmy wyznać ten grzech i **tak jak tylko leży to w naszej mocy zrekompensować oszustwo.**” (DA 556)

„Nie możesz już naprawić każdego zła, gdyż wielu z tych, których skrzywdziłeś umarło, i zapis w niebie ciąży przy twoim imieniu. W takich przypadkach jedyne co najlepsze możesz zrobić, to przynieść ofiarę na ołtarz Pana, a On przyjmie ją i wybaczy. Ale wszędzie tam gdzie możesz, napraw swoje błędy i przewinienia.” (5T 339)

„...jeżeli więc kto popełni jedno z tych przestępstw, to niech wyzna, że przez to zgrzeszył.” (3Mojż. 5:5, BT)

„**Winny wie, które grzechy ma wyznać tak, aby jego dusza była czysta przed Bogiem.**” (1T 156)

„Jeśli wystąpiły jakieś trudności, ...jeśli w twoim życiu pojawiły się zawiść, złośliwość, gorycz, złe domysły i przypuszczenia, wyznaj te grzechy, nie w sposób ogólny, ale idź do twoich braci i siostr osobiście. Bądź rzeczowy i konkretny. Jeśli ty wobec nich zgrzeszyłeś raz, a oni wobec ciebie dwadzieścia razy, to tak i tak wyznaj swój grzech w taki sposób jakby był tym głównym i jedynym między wami. Weź ich za rękę, niechaj twoje serce zmiękczy się pod wpływem działania Ducha Bożego i zapytaj: ‘Czy wybaczysz mi?’” (OHC 370)

„Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest więzią doskonałości. A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni!” (Kol. 3:12-15, BT)

Umocnijcie swoje powołanie i wybranie

„Dlatego, bracia, tym bardziej dołóżcie starań, aby swoje powołanie i wybranie umocnić; czyniąc to bowiem, **nigdy się nie potkniecie** [nigdy nie upadniecie, BP; nigdy nie popadniecie w zło, BWP]. W ten sposób będziecie mieli szeroko otwarte wejście do wiekuistego Królestwa Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.” (2Piotra 1:10-11, BW)

„Powołanie i usprawiedliwienie nie są jedną i tą samą rzeczą. Powołanie jest przyciąganiem grzesznika do Chrystusa, i jest to dzieło wykonane przez Ducha Bożego na sercu grzesznika. Duch Święty przekonuje również o grzechu i zaprasza do skruchy.” (1SM 390)

„Albowiem wielu jest wezwanych, ale mało wybranych.” (Mat. 22:14, BW)

„Wielu tych co słyszą zaproszenie łaski są próbowanych i sprawdzanych; ale niewielu jest zapieczętowanych pieczęcią żywego Boga. Niewielu upokorzy się jak małe dziecko, aby mogli wejść do królestwa niebios.” (5T 50)

„Pan pokazał mi niebezpieczeństwo pozwalania na to, by nasze umysły były wypełnione światowymi myślami i troskami... gdyż jeśli umysł wypełniony jest innymi rzeczami, obecna prawda jest wypierana, i nie

ma miejsca na naszych czołach na pieczęć żywego Boga.” (EW 58)

„Nie jest to żadna pieczęć lub znak, który może być widoczny, ale osadzenie w prawdzie, zarówno intelektualne jak i duchowe, tak, że nie mogą być już usunięte.” (4BC 1161)

„Nikt z nas nie otrzyma pieczęci Bożej, jeżeli nasze charaktery będą miały choćby jedną skazę lub plamę. To nam pozostawiono zadośćuczynienie i uleczenie każdego defektu w naszych charakterach, oraz oczyszczenie świątyni duszy z każdego zanieczyszczenia.” (5T 214)

„Kiedy dusza została oczyszczona, obowiązkiem chrześcijanina jest zachować ją nieskalaną.” (SD 99)

„Perfekcyjna [doskonała] moralność wymagana jest od wszystkich.” (COL 330)

„Dlatego, najmilsi, oczekując na to wszystko, dokładajcie wszelkich starań, aby Pan zastał was bez żadnej skazy i zbrukania, w prawdziwym pokoju.” (2Piotra 3:14)

„Tylko błogosławieni i święci będą gotowi na pierwsze zmartwychwstanie; **gdyż gdy przyjdzie Chrystus, nie odmieni On już charakterów.**” (ST 2.9.1891)

„To duchowy i moralny charakter jest tym co ma wartość w oczach Nieba, i jest tym co przeżyje grób, i będzie uczynione chwalebnym i nieśmiertelnym dla nieskończonych wieków wieczności.” (ISM 259)

„Sam Chrystus zdecyduje, kto jest wart tego, by zamieszkać z niebiańską rodziną. On osądzi każdego człowieka stosownie do jego słów i jego dzieł. Na tej skali wykształcenie zawodowe jest niczym. **To charakter decyduje o naszym przeznaczeniu.**” (COL 74)

„...Zachęcam was ja, więzien w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.” (Efez. 4:1-3, BT)

„Czyńcie wszystko bez szemrania i powątpiewania, abyście się stali nienagannymi i szczerymi dziećmi Bożymi bez skazy pośród rodu złego i przewrotnego, w którym świecicie jak światła na świecie. Zachowując słowa żywota... ku chlubie mojej na dzień Chrystusowy, na dowód, że nie na próżno biegałem i nie na próżno się trudziłem.” (Filip. 2:14-16, BW)

„Nie powołał nas Bóg do nieczystości, ale do świętości.” (1Tes. 4:7, BT)

„...abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości.” (1Piotra 2:9, BW)

„Boska Jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który **nas powołał** przez własną chwałę i cnotę, przez które darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknąwszy skażenia, jakie na tym świecie pociąga za sobą pożądliwość.” (2Piotra 1:3-4, BW)

„Żadne z nas nie potrzebuje usprawiedliwiać naszych pochopnych temperamentów, naszych zniekształconych charakterów, naszego egoizmu, zazdrości, zawiści, czy jakiegokolwiek innej nieczystości duszy, ciała czy ducha. Bóg powołał nas do chwały i cnoty. **Mamy być posłuszni wezwaniu.**” (RH 4.24.1900)

„Przez wszystkie wieki i w każdym narodzie ci, którzy wierzą, że Jezus może i zbawi ich osobiście od grzechu, są wybranymi Boga i są Jego szczególnym skarbem. Oni są posłuszni Jego powołaniu i wychodzą ze świata i oddzielają się od każdej nieczystej myśli i nieświętej praktyki... **Jest smutnym faktem, że wielki odsetek rzekomo Bożych ludzi nie ma wiary w Chrystusa jako swojego osobistego Zbawiciela.** Gdyby byli uwierzyli w obietnice Boga, które miał dla nich, byłiby codziennie odbierali łaskę Boga i zatriumfowałiby poprzez zasługi ukrzyżowanego i powstałego z martwych Zbawiciela.” (RH 8.1.1893)

„Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy. A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości.” (Kol. 3:12-15, BW)

„I o to modłę się, aby miłość wasza coraz bardziej obfitowała w poznanie i wszelkie doznanie, abyście umieli odróżniać to, co słuszne, od tego co niesłuszne, abyście byli czysti i bez nagany na dzień Chrystusowy, pełni owocu sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i czci Boga.” (Filip. 1:9-11, BW)

„Miłość niech będzie nieobłudna, brzydziecie się złem, trzymajcie się dobrego. Miłością braterską jedni drugich miłujcie, wyprzedzajcie się wzajemnie w okazywaniu szacunku, w gorliwości nie ustawiając, pło-

mienni duchem, Panu służcie, w nadziei radośni, w ucisku cierpliwi, w modlitwie wytrwali; wspierajcie świętych w potrzebach, okazujcie gościnność... Jeśli można, o ile to od was zależy, ze wszystkimi ludźmi pokój miejcie.” (Rzym. 12:9-18, BW)

„A w końcu: Bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni; Nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgę, lecz przeciwnie, błogosławcie, gdyż na to powołani zostaliście, abyscie odziedziczyli błogosławieństwo” (1Piotra 3:8-9, BW)

„Czujnij niż wszystkiego innego strzeż swego serca, bo z niego tryska źródło życia!” (Przyp. 4:23, BW)

„Pilne strzeżenie serca jest kluczowe dla zdrowego wzrostu w łasce.” (SD 99)

Ciągle wzrastanie w łasce

„Wzrastajcie raczej w łasce, i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa” (2Piotra 3:18, BW)

„**Jezus, uważany za człowieka, był doskonały, a jednak wzrastał w łasce.** ‘Jezus wzrastał w mądrości i postawie na rzecz Boga i człowieka’. Nawet najbardziej doskonały chrześcijanin może ustawicznie wzrastać w poznaniu i miłości Boga.” (1T 339,340)

„...Najpierw trawę, potem kłos, potem pełne zboże w kłosie.” (Mar. 4:28, BW)

„**Na każdym etapie rozwoju naszego życia możemy być doskonali; a gdy tylko Boży cel dla nas zostanie spełniony, nastąpi stałe zaawansowanie.** Uświęcenie to praca całego życia. Jak tylko nasze możliwości się zwielokrotnią, nasze doświadczenie poszerzy się i nasza wiedza wzrośnie. Staniemy się silni, aby znieść odpowiedzialność i nasza dojrzałość będzie proporcjonalna do naszych przywilejów.” (COL 65,66)

„Kiedy otrzymacie Ducha Chrystusa - Ducha nieegoistycznej miłości i pracy dla innych - wzroście i przyniesiecie owoc. Łaska Ducha będzie dojrzewać w twoim charakterze. Twoja wiara wzrośnie, twoje przekonania się pogłębią, twoja miłość będzie uczyniona doskonałą. Coraz bardziej będziesz odzwierciedlać podobieństwo Chrystusa we wszystkim, co czyste, szlachetne i cudowne.” (COL 68)

„Abyśmy wzrastali pod każdym względem w niego, który jest Głową, w Chrystusa.” (Efez. 4:15, BW)

„Naszym dziełem jest usiłować i dążyć do tego, aby osiągnąć w sferach naszego działania doskonałość, jaką Chrystus osiągnął w swoim życiu w każdej fazie kształtowania charakteru.” (KH 130)

„Chrystus pragnie i oczekuje, by móc odtworzyć Siebie w sercach ludzi, a czyni to poprzez tych, którzy w Niego wierzą. Celem chrześcijańskiego życia jest zrodzenie owocu - **odtworzenie charakteru Chrystusa w wierzącym**, tak, aby następnie mógł być odtworzony w innych.” (COL 67)

„Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was.” (Efez. 5:1, BW)

„Nikt nie jest żyjącym chrześcijaninem chyba, że ma codzienne doświadczenie w sprawach Bożych i codzienną praktykę samozaparcia, pogodnie znosząc krzyż i krocząc za Chrystusem. **Każdy chrześcijanin będzie robił postępy każdego dnia prowadząc niebiańskie życie.**” (2T 505)

„Uświęcenie to nie dzieło chwili, godziny, czy dnia. **Jest to ciągły wzrost w łasce.** Żadnego dnia nie wiemy jak silny bój stoczymy dnia następnego. Szatan żyje, jest aktywny, i każdego dnia musimy żarliwie błagać Boga o pomoc i siłę, aby mu się przeciwstawić. Tak długo jak szatan rządzi, powinniśmy ujarzmić nasze ja, pokonywać trudności, i nie ma w tym chwili przestoju; nie ma takiego punktu, do którego moglibyśmy dojść i powiedzieć, że osiągnęliśmy już pełnię.” (1T 340)

Dręczenie trudnościami to sytuacje i pokusy, które przyjdą na ciebie, ale możesz utrzymywać swoje ja poddane Bogu i zwyciężać każdego dnia. To jest nasz czas próby.

„**Tak długo jak jesteśmy na tym świecie, spotkamy się z niekorzystnymi i niepożądanymi wpływami.** Będą występowały prowokacje, aby testować nasze panowanie nad sobą. Reagując na te prowokacje w odpowiednim duchu, spowodujemy, że chrześcijańska łaska będzie się rozwijać. Jeśli Chrystus mieszka w nas, powinniśmy być cierpliwi, uprzejmi, wszystko znoszący, wyrozumiali, pogodni wśród niepokoju i irytacji. Dzień po dniu i rok po roku powinniśmy opanowywać siebie i wzrastać w szlachetnym bohaterstwie. To jest wyznaczone nam zadanie; ale ono nie może być zrealizowane bez pomocy

Jezusa, niezachwianej decyzji i niezłomnych celów, ciągłego czuwania, i nieustającej modlitwy.” (MH 487)

„Przystąpmy tedy z ufną odwagą do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.” (Hebr. 4:16, BW)

„Łaska Chrystusa jest niezbędna każdego dnia, każdej godziny. Jeśli jej zabraknie pojawią się naturalne niespójności i niekonsekwencje serca, a życie objawi podzieloną służbę.” (6BC 1117)

„Tak więc, synu mój, bądź silny łaską [wzmacniaj się w łasce, BW], którą mamy dzięki zjednoczeniu z Chrystusem Jezusem.” (2Tym. 2:1, BWP)

„On da ci łaskę, abyś był cierpliwy, On da ci łaskę, abyś był ufny. On da ci łaskę, by pokonać nerwowość i niepokój, On ogrzeje twoje serce swoim własnym Duchem, on ożywi twoją duszę w jej słabości.” (2SM 231,232)

„Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości.” (2Kor. 12:9, BW)

„Obfita łaska została nam dana, aby wierząca dusza mogła być wolna od grzechu, gdyż całe niebo, wraz ze swoimi nieograniczonymi zasobami stoi do naszej dyspozycji.” (1SM 394)

„W niemającym sobie równego darze Jego Syna, Bóg otoczył cały świat atmosferą łaski tak realną jak powietrze otaczające glob ziemski. Wszyscy, którzy wybiorą oddychanie tą życiodajną atmosferą będą żyć i wzrastać do postawy mężczyzn i kobiet w Jezusie Chrystusie.” (SC 68)

„Pozwól, aby żywa wiara przebiegała jak nitki złota przez każde wykonanie nawet najdrobniejszego obowiązku. Wtedy każda codzienna praca będzie promować chrześcijański wzrost. Będzie w tym ciągle patrzeć na Jezusa. Miłość do Niego da życiodajną, witalną siłę wszystkiemu co zostanie przedsięwzięte. **To jest prawdziwe uświęcenie, gdyż uświęcenie składa się z pogodnego wykonywania codziennych obowiązków w doskonałym posłuszeństwie woli Boga.**” (COL 360)

„A Bóg, Dawca pokoju, niech ześle na was **pełnię świętości**, tak aby całe wasze jęstwo z duchem, duszą i ciałem było bez zarzutu, gdy przyjdzie Pan nasz Jezus Chrystus. Ten, który was powołał do świętości, wier-

ny jest; doprowadzi więc swoje dzieło do końca.” (1Tes. 5:23-24, BWP)

Przyprowadźcie swoje dzieci do Jezusa

„Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.” (Mar. 10:13-16 BT)

„**Dzieci nie podlegają łasce, gdyż nie doświadczyły jeszcze oczyszczającej mocy Jezusa, i dlatego są prawowitą zdobyczą wroga, a źli aniołowie mają do nich dostęp. Niestety wielu rodziców okazuje w tej sprawie bez troskę; Dzieciom pozwala się żyć z niewielkimi ograniczeniami.** Rodzice mają wielką pracę do wykonania w tej dziedzinie poprzez poprawianie i podporządkowywanie swoich dzieci, a potem przyprowadzanie ich do Boga i prośzenie o Jego błogosławieństwo dla nich. Poprzez wierne i niepoddające się zmęczeniu wysiłki rodziców oraz błogosławieństwo i łaskę usilnie wyblagane u Boga dla dzieci, siła złych aniołów będzie pokonana, a uświęcający wpływ będzie roztoczony nad dziećmi; moce ciemności będą musiały ustąpić.” (RH 3.28.1893)

„Niechaj matki przychodzą do Jezusa ze swoimi kłopotami i bezsilnością. U Jego stóp odnajdą wystarczającą łaskę, potrzebną im do wychowywania swoich dzieci. Bramy Niebios są otwarte dla każdej matki, która pragnie przedłożyć swój ciężar u stóp Zbawiciela. Ten, który powiedział: ‘Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie, a nie zabraniajcie im’, ciągle zaprasza matki, aby prowadziły swoje maleństwa, by te były przez Niego błogosławione. Nawet niemowlak w ramionach swojej mamy może leżeć bezpiecznie jak w ukryciu i cieniu Wszchemocnego dzięki wierze swojej modlącej się mamy. Jan Chrzciciel był wypełniony Duchem Świętym od urodzenia. **Jeśli będziemy żyć w społeczności z Bogiem, my również możemy oczekiwać, że Boży Duch będzie kształtował nasze maleństwa od ich najwcześniejszych chwil.**” (DA 512)

„Bóg włożył na matki i ojców odpowiedzialność ratowania dzieci z mocy wroga. To jest ich dzieło. Dzieło, którego w żadnym wypadku nie

wolno im zaniedbać. Ci rodzice, którzy mają żywy kontakt z Chrystusem nie spoczną zanim nie zobaczą swoich dzieci bezpiecznych w zagrodzie Pańskiej. Uczynią to słodkim ciężarem swego życia.” (7T 10)

„Przyjdźcie w pokorze z sercem pełnym łagodności i ze świadomością pokus i niebezpieczeństw, jakie czyhają na was i wasze dzieci w świecie. Wiarą zwiążcie swe dzieci na ołtarzu, błagając usilnie Pana o troskę dla nich. **Opiekuńczy aniołowie będą strzec dzieci, które w ten sposób zostały poświęcone Panu.** Jest obowiązkiem chrześcijańskich rodziców, rano i wieczorem, poprzez żarliwą modlitwę i uporczywą wiarę, zabezpieczyć swoje dzieci. Powinni cierpliwie je instruować, uprzejmie i ustawicznie nauczać jak żyć, aby podobać się Bogu.” (1T 397,398)

Jeśli nie udało wam się prowadzić waszych dzieci w dobrym kierunku, ciągle macie możliwość to zrobić. Nasze dzieci miały 22, 21 i 13 lat, kiedy zaczęły doświadczać prawdziwego Chrystianizmu. Poszliśmy do naszych dzieci i przyznaliśmy się do tego jak zawiedliśmy je na wiele sposobów i poprosiliśmy ich o wybaczenie. Potem Pan mógł działać, by pomóc naszym dzieciom!

„Jeśli rodzice zauważą niepokojący stan rzeczy w swojej rodzinie, **niechaj w pełni poświęcą się Bogu, a On obierze narzędzia, środki i sposoby dzięki, którym przemiana będzie mogła zaistnieć w ich domach.**” (CG 172)

„Nim jednak nadejdzie dzień Pański, dzień ów wielki i straszny bardzo, pošlę do was przedtem proroka Eliasza. Skieruje on znowu serca ojców ku synom i synów ku ojcom, żebym Ja nie musiał przychodzić, aby wydać całą tę ziemię na zgubę.” (Malach. 3:23-24, BWP)

„Przygotujcie się na przyjście Pana. Oto dziś jest dzień przygotowania. Uporządkujcie własne serca i pracujcie żarliwie dla waszych dzieci. Wasze szczerze i pełne poddanie Bogu zniesie bariery, które tak długo blokowały dostęp Niebiańskiej łasce. **Kiedy weźmiesz krzyż i pójdziesz za Chrystusem, kiedy doprowadzisz swoje życie do jedności i zgodności z wolą Bożą, twoje dzieci zostaną nawrócone.**” (5T 323)

„Jeśli poniosłeś porażkę w obowiązkach wobec swojej rodziny, wyznaj swoje grzechy Bogu. Potem zgromadź swoje dzieci dookoła siebie i przyznaj się do swoich zaniedbań. Powiedz im, że pragniesz wprowadzić w domu reformację i poproś je, by Ci w tym pomogły czyniąc dom tym, czym powinien być. Przeczytaj im wskazówki znalezione w słowie

Boga. Módl się z nimi i prosź Boga, by zachował ich życie. Pomóż im przygotować się do domu w Jego królestwie. Tylko w taki sposób możesz rozpocząć dzieło reformacji; a potem kontynuować drogę Pana.” (CG 557,558)

„Przeczytaj im nauki Biblijne dotyczące nawrócenia. Pokażcie im owoce nawrócenia, dowód, że kochają Boga. Pokażcie, że prawdziwe nawrócenie to zmiana serca, myśli i celów. Złe nawyki muszą być porzucone. Grzechy złorzeczenia, zazdrości, nieposłuszeństwa muszą być odłożone. Musi być wypowiedziana wojna wszystkim złym cechom charakteru.” (6T 95)

„Obchodźcie się ze swoimi dziećmi wiernie i uczciwie. Działajcie odważnie i cierpliwie. Nie bójcie się krzyża, nie szczędźcie pracy ani czasu, ciężaru czy cierpienia. Przyszłość waszych dzieci będzie świadczyła o charakterze waszej pracy. Wierność Chrystusowi z waszej strony może być najlepiej wyrażona w zrównoważonym charakterze waszych dzieci, aniżeli w czymkolwiek innym.” (5T 40)

„Jedna dobrze zarządzana, dobrze zorganizowana i dobrze zdyscyplinowana rodzina mówi więcej w imieniu Chrystianizmu aniżeli wszystkie wygłoszone kazania razem.” (AH 32)

„Miara twego Chrystianizmu jest wyrażona charakterem twego życia domowego. Łaska Chrystusa uzdalnia jej posiadaczy, do uczynienia domu szczęśliwym miejscem, pełnym pokoju i odpoczynku.” (CG 481)

„Bóg pragnie, abyś w pełni poświęcił się Jemu i reprezentował Jego charakter w kręgu domu rodzinnego.” (CG481)

„Niech nikt nie lekceważy twójego młodego wieku. Bądź raczej wzorem dla wierzących - w mowie, w zachowaniu [w sposobie bycia, BWP; w postępowaniu, BW], w miłości, w wierze, w czystości.” (1 Tym. 4:12, BP)

„Niewielu rodziców zdaje sobie sprawę z wagi prezentowania Boskiego przykładu i wzoru swoim dzieciom w życiu codziennym. Nie ma lepszego środka, który byłby tak efektywny dla utrzymania dzieci w odpowiednich granicach.” (RH 10.12.1911)

„Niechaj rodzice prowadzą w domu życie takie, jakie prowadził Chrystus, a przemiany w życiu ich dzieci będą świadectwem działania cudownej mocy Bożej.” (RH 7.8.1902)

„Tak jak zarządzasz sobą i prowadzisz się w domowym życiu, tak jesteś zapisany w Niebiańskich księgach. **Ten, który chce stać się świętym w nie-**

bie, musi najpierw stać się świętym w swojej własnej rodzinie.” (AH 317)

Dyscyplinujcie swoje dzieci z miłością

„A wy ojcowie nie pobudzajcie do gniewu dzieci swoich, lecz napominajcie i wychowujcie je w karności, dla Pana.” (Efez. 6:4, BW)

„Ojciec jako kapłan domu, powinien obchodzić się łagodnie i delikatnie ze swoimi dziećmi. Powinien być ostrożny, aby nie wzbudzać w nich wojowniczo - buntowniczego usposobienia. Niemniej nie wolno mu pozwalać na zaniedbanie korygowania wykroczeń i nieprzestrzegania prawa, tym bardziej, że jest sposób na poprawianie i korygowanie bez wzbudzania najgorszych namiętności w ludzkim sercu. Niechaj rozmawia ze swoimi dziećmi słowami pełnymi miłości, mówiąc im jak przykro jest Zbawicielowi z powodu ich złej postawy; a potem **niechaj uklęknie z nimi przed tronem łaski i przedstawi je Chrystusowi, modląc się, by miał dla nich współczucie i umiał prowadzić je ku skrusze i błagał dla nich o przebaczenie.** Takie dyscyplinowanie prawie zawsze kruszy nawet najbardziej uparte dziecięce serca.” (CG 286,287)

„Rodzice nigdy nie powinni powodować bólu swoim dzieciom poprzez szorstkość czy nierozsądne egzekwowanie zasad. Szorstkość prowadzi dusze w sidła szatańskie.” (AH 308)

„Niektóre dzieci szybko zapominają zło wyrządzone im przez matki i ojców; ale inne dzieci, które są inaczej zbudowane i ukształtowane nie mogą zapomnieć srogiej, nierozsądnej kary, na którą nie zasłużyli. W ten sposób ich dusze są poranione, a ich umysły oszołomione.” (CG 249)

„Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mego, który jest w niebie.” (Mat. 18:10, BT)

„Kiedy dzieci tracą panowanie nad sobą i wypowiadają pełne napięcia i pasji słowa, rodzice powinni na chwilę zamilknąć, nie upominając, i nie potępiając ich. W takich chwilach milczenie jest złotem i uczyni więcej, by przywieść je do skrucy niż jakiegokolwiek inne wypowiedziane słowa. Szatan jest uradowany, kiedy rodzice irytują się na własne dzieci wypowiadając szorstkie, rozgniewane słowa. Paweł ostrzegał na tym tle: ‘Ojcowie nie prowokujcie swoich dzieci do gniewu...’ bo będą zniechęcone. Być może one się bardzo myślą, ale tobie nie wolno pro-

wadzić je ku dobremu poprzez utratę cierpliwości. Niechaj twój spokój odbuduje w nich odpowiedni stan umysłu. (RH 1.24.1907)

„Miłość kruszy i usuwa wszystkie bariery. Niechaj nie będzie utyskiwania, podniesionych głosów i wydawania poleceń rozgniewanym głosem.” (RH 7.8.1902)

„Bądźcie tak spokojni, tak wolni od złości i gniewu, aby były przekonane, że je kochacie, nawet, jeśli zmuszeni jesteście, by je skarcić.” (CG 249)

„Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka pokłasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego.” (1Kor. 13:4-5, BT)

„Niechaj żadne pełne niepokoju, szorstkości czy namiętności słowo nie wymyka się z waszych ust. Łaska Chrystusa czeka na każde wasze żądanie. Jego Duch weźmie pod kontrolę wasze serca, świadomość i umysły, i będzie kierować waszymi słowami i czynami. Nigdy nie pozabawiajcie siebie szacunku poprzez wypowiedzianie w pośpiechu bezmyślnych słów. Baczcie, aby wasze słowa były czyste, a wasze rozmowy święte. Dajcie swoim dzieciom przykład tego kim chcecie, aby były.” (CG 219)

„Matki i ojcowie, jeśli z waszych ust wychodzą rozgniewane słowa, to uczycie swoje dzieci mówić w taki sam sposób, a oczyszczający wpływ Ducha Świętego nie ma wtedy na was żadnego wpływu.” (CG 219)

„Nieopanowane przez Ducha Bożego nastroje i humory tworzą ogromne pokłady rozdrażnienia życiowego podsycanego codziennymi uczuciami irytacji, niszczącą troską o byt oraz bólami serca. Harmonia domowego kręgu jest często zakłócana przez pośpieszne słowa oraz obraźliwy i grubiański język. Jakże o wiele lepiej byłoby gdyby te słowa nigdy nie zostały wypowiedziane.” (4T 348)

„Nigdy nie powinniśmy tracić panowania nad sobą. Zawsze miejmy przed sobą doskonały Wzór. Grzechem jest mówić niecierpliwie, czy niespokojnie lub odczuwać gniew - nawet, jeśli go nie wypowiadamy. Mamy chodzić i żyć w pełni Chrystusowej wartości, godnie Go reprezentując. Wypowiedzianie rozgniewanych słów jest jak kamień uderzający o kamień, od razu rozpala pełne gniewu uczucia.” (CG 95)

„Odpowiedź łagodna uśmierza zapalczliwość, słowo raniące pobudza do gniewu.” (Przyp. 15:1, BT)

„Niecierpliwość zaprasza wroga Boga i człowieka do naszych rodzin i wyprasza aniołów Bożych. Jeśli trwasz w Chrystusie, a Chrystus w Tobie, nie możesz wypowiadać rozgniewanych słów. Ojcowie i matki, usilnie was błagam, w imię Chrystusa, abyście byli łagodni, delikatni i cierpliwi w waszych domach.” (HP 99)

„Mamy wiele do nauczenia się w temacie kształtowania naszych dzieci. Kiedy uczymy nasze maleństwa jak wykonywać pewne czynności nie łajamy ich. Nigdy nie powinniśmy powiedzieć, ‘dlaczego tego nie zrobiłeś?’ Lepiej powiedzieć: ‘dzieci, pomóżcie mamie to zrobić.’ Albo „chodźcie dzieci, zróbmy to.” Bądź ich towarzyszem w wykonaniu tych czynności. Kiedy zakończą swoją pracę, pochwal ich.” (RH 6.23.1903)

„Przychylny spojrzanie, słowo zachęty lub aprobaty będzie jak promienie słońca w ich sercach.” (ML 173)

„Ojciec powinien wzmacniać w swojej rodzinie poważniejsze i bardziej stanowcze zalety takie jak energia, scalenie, uczciwość, cierpliwość, odwaga, pilność, i praktyczna użyteczność. A to czego wymaga od swoich dzieci sam powinien praktykować, odzwierciedlając te cnoty w swoim własnym, męskim życiu.

Ale ojcowie nie zniechęcajcie swoich dzieci. Połączcie uczuciowość z autorytetem, uprzejmość i współczucie ze stanowczą powściągliwością.” (MH 391)

„Prowadźcie młodych tak, aby wierzyli, że im ufacie, a zobaczycie, że tylko niewielu będzie takich, którzy nie będą starali się udowodnić sobie i wam, że są warci tego zaufania.

Na tej samej zasadzie lepiej jest prosić niż rozkazywać; Ten, do którego prośba jest zaadresowana ma możliwość okazać się lojalnym wobec dobrych zasad. Jego posłuszeństwo będzie rezultatem wyboru raczej niż przymusu.” (Ed 290)

„Celem dyscypliny jest kształtowanie dziecka do samokontroli. Ono powinno być nauczone samodzielności i samoopanowania. Dlatego tak szybko jak tylko jest zdolne do rozumienia, jego umysł powinien być pozyskiwany dla posłuszeństwa. Niechaj całe nasze obchodzenie się z dzieckiem uczy go posłuszeństwa, które ma być sprawiedliwe i rozumne. Pomóżcie mu dostrzec, że wszystko podlega prawu, a nieposłuszeństwo w ostateczności prowadzi do katastrofy i cierpienia.” (Ed 287)

„Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdzcie

z niej nawet w starości.” (Przyp. 22:6, BW)

„Dzieci wybiorą złą drogę szybciej niż dobrą, jeśli rodzice nie uczynią pierwszym zajęciem swego życia prowadzenie ich małych stóp na ścieżkę sprawiedliwości już od najwcześniejszych lat ich życia.” (ML 261)

„Różga i karcenie dają mądrość, lecz nieposłuszny chłopiec przynosi wstyd swojej matce.” (Przyp. 29:15, BW)

„Im wcześniej wola dziecka kształtowana jest tak, aby ulegała woli rodziców i im bardziej doskonale jest poddana, tym łatwiej będzie dziecku poddać się wymaganiom Boga. I nikt nie może mieć nadziei na miłość i błogosławieństwo Boże, kto nie uczy się posłuszeństwa Jego przykazaniom i nie opiera się stanowczo pokusom.” (SD 130)

„Matki, bądźcie pewne, że poprawnie dyscyplinujecie swoje dzieci w ciągu pierwszych trzech lat ich życia. Nie pozwalajcie im umacniać się w ich życzeniach czy pragnieniach. Matka musi być umysłem swego dziecka. Pierwsze trzy lata są okresem, kiedy można zginać tę miękką gałązkę. Matki powinny rozumieć ważność tego okresu. To właśnie wtedy kładzione są fundamenty. Jeśli te pierwsze lekcje były wadliwe, jak to często ma to miejsce, to dla imienia Chrystusa, dla wiecznego dobra i przyszłości waszych dzieci, szukajcie jak naprawić zło, które wyrządziłyście. Jeśli czekałyście, aż wasze dziecko będzie miało trzy latka, aby nauczyć je samoopanowania i posłuszeństwa, starajcie się usilnie nadrobić stracone lata teraz, nawet ze świadomością, że dzieło to będzie o wiele trudniejsze.” (CG 194)

„Wielu rodziców będzie musiało rozliczyć się ostatecznie przed Bogiem za popełnione zaniechania i zaniedbania wobec swoich dzieci, które zaszczepiły w sobie i pielęgnują złe nastroje i humory przez ciągle naginanie się rodziców do ich życzeń i woli, podczas gdy to wola i życzenia dzieci powinny być poddawane rodzicom. Rodzice ściągnęli przez takie postępowanie na siebie i na dzieci pełne dezaprobaty spojrzienia Boga. Rodzice, czyżbyście zapomnieli tego, co jest zapisane w świętym słowie: ‘Ten, który oszczędza różgę, nienawidzi swego syna’. Dzieci bez różgi pozostawione są własnemu dorastaniu zamiast być wychowywane i kształtowane. Uważa się, że biedne, małe dzieci nie są w stanie zrozumieć korygowania i poprawiania w wieku 10-12 miesięcy, a niestety to właśnie wtedy szybko uczą się okazywać upór. Unikając napominania, poprawiania i podporządkowywania swoich dzieci sobie,

rodzice prowadzą je do oddawania się złym, diabelskim nastrojom i namiętnościom i w ten sposób dzieci pielęgnują i utrwalają te diabelskie namiętności tak, że rosną one wraz z nimi i umacniają się i stają na tyle silniejsze im silniejsze stają się dzieci.” (RH 3.28.1893)

„**Powinieneś poprawiać swoje dzieci w miłości.** Nie pozwól im chodzić własną drogą tak długo, aż w końcu cię rozgniewają i zmuszą do bycia ukaranymi. Takie wychowywanie jeszcze bardziej pomaga złemu, zamiast je leczyć. Jeśli wiernie wykonałeś swój obowiązek wobec dzieci, zanoś modlitwy do Boga, i proś Jego o pomoc. Powiedz Mu, że ty wykonałeś swoją część, a potem w wierze proś Boga, aby On wykonał swoją część, tę, której ty nie możesz. Proś Go, by temperował ich usposobienie, aby uczynił je łagodne i delikatne Swoim Świętym Duchem. On usłyszysz twoją modlitwę. On z miłością odpowie na twoje modlitwy.” (RH 3.28.1893)

„Dzieci powinny być doprowadzane do punktu poddania i posłuszeństwa. Nie wolno pozwalać na nieposłuszeństwo. **Grzech czyha u drzwi rodziców, którzy pozwalają swoim dzieciom na nieposłuszeństwo.**” (CG 85,86)

„Zasad powinno być niewiele i powinny być dobrze przemyślane; a kiedy raz już są ustanowione, powinny być egzekwowane. Umysł uczy się rozpoznawać i przystosowywać do wszystkiego, co znajduje niemożliwym do zmiany. Nieposkromiona pobłażliwość wywołuje pożądlivość, złe nadzieje i niepewność, a rezultatem jest nerwowość, łatwe uleganie irytacji i nieposłuszeństwo.” (Ed 290)

„Nie dawaj dzieciom niczego, o co proszą z płaczem, nawet gdyby twoje łagodne serce bardzo pragnęło to dla nich uczynić; gdyż, jeśli raz osiągną zwycięstwo przez płacz, będą oczekiwały następnej sposobności, by to powtórzyć.” (CG 92)

„Nigdy nie pozwoliłam moim dzieciom myśleć, że mogą mnie zadrećcać w swoim dzieciństwie. W swojej rodzinie wychowywałam również członków innych rodzin, ale nigdy nie pozwalałam im myśleć, że mogą zadrećcać własną matkę. Nigdy nie pozwoliłam sobie powiedzieć szorstkiego słowa, czy stać się niecierpliwą czy niespokojną wobec dzieci. Ani razu, dosłownie ani razu, nie pozwoliłam dzieciom górować nade mną, czy sprowokować mnie do gniewu. Kiedy mój duch został poruszony, lub kiedy czułam, że jestem właśnie prowokowana, mówiłam: ‘dzieci,

zostawmy to teraz na chwilę w spokoju. Od tego momentu nie powiemy już ani słowa na ten temat, a zanim oddalimy się na wieczorny spoczynek, powrócimy do tego tematu i razem porozmawiamy.' Mając przed sobą do dyspozycji czas na refleksję aż do wieczora, a dzieci czas na ochłonięcie, mogłam sobie z nimi miło i łagodnie radzić...

Jest dobra i zła droga. Nigdy nie podniosłam ręki na moje dzieci, zanim z nimi nie porozmawiałam, a jeśli się łamały i widziały swój błąd (a zawsze tak się działo kiedy im stawiałam go przed oczami i modliłam się z nimi) i jeśli były poddane (a zawsze były kiedy to robiłam) wtedy miałam ich pod moją kontrolą. Nigdy nie stało się odwrotnie. Kiedy modliłam się z nimi, kruszyły się na drobne kawałki, i rzucały się w moje ramiona i płakały." (CG 253)

„Dzieci mają czułą i kochającą naturę. Łatwo je zadowolić i uczynić szczęśliwymi. Przez łagodną dyscyplinę, w kochających słowach i czynach, matki mogą związać swoje dzieci z własnymi sercami. Manifestowanie srogości czy bycie wymagającym i rygorystycznym są wielkimi błędami. Jednolita stanowczość i wolna od namiętności i pasji kontrola są konieczne, aby zdyscyplinować każdą rodzinę. Powiedz to, co masz na myśli spokojnie, poruszaj się z rozwagą i realizuj to, co mówisz bez żadnych uchybień.” (3T 532)

„Niekórtzy rodzice są poddani swoim dzieciom. Boją się pokrzyżować wolę swoich dzieci, i dlatego ulegają im. Tymczasem tak długo jak dzieci są pod dachem rodziców, zależne od nich, powinny być podległe kontroli rodziców. Rodzice powinni poruszać się w mocy decyzji, wymagając, aby dzieci podążały za ich dobrymi poglądami.” (1T 216,217)

„Pozwól im łączyć i wyżywać uprzejmość z czułością i miłością pod rządami rodziny, a jednocześnie pozwólcie im być stałymi jak skała wobec słusznych zasad.” (CG 263)

„Karć swojego syna, a oszczędzi ci niepokoju i sprawi rozkosz twojej duszy.” (Przyp. 29:17, BW)

„Nie ma większego przekleństwa nad domem, niż gdy się pozwoli młodym iść ich własną drogą. Kiedy rodzice biorą pod uwagę i spełniają każde życzenie swoich dzieci i pozwalają im oddawać się temu, co nie służy ich dobru, dzieci szybko tracą wszelki szacunek do swoich rodziców, jak również cały szacunek do autorytetu Boga i człowieka, i prowadzone są jako niewolnicy wolą szatana.” (PP 579)

„Heli był przeklęty przez Boga, ponieważ nie powściągał swoich synów natychmiastowo i zdecydowanie.” (4T 651)

„Pan Bóg nie będzie usprawiedliwiał złych rządów rodziców. Dziś setki dzieci poszerzają armię wroga, żyjąc i pracując z dala od Bożych celów. Są nieposłuszne, niewdzięczne i nieuświęcone, ale grzech leży u drzwi ich rodziców. Chrześcijańscy rodzice, tysiące waszych dzieci ginie w grzechach z powodu waszych porażek i waszej nieudolności w mądrym zarządzaniu domem.” (CG 182)

„Pomiędzy obojgiem rodziców nie powinna się pojawić nawet najmniejsza sprzeczność w kierowaniu i wychowywaniu ich dzieci. Rodzice mają działać razem, jako jedność. Nie może być żadnej dysharmonii w ich podejściu. A jednak wielu rodziców nie ma jedności zdania i w ten sposób psują swoje dzieci. Jeśli rodzice w czymś się nie zgadzają, niechaj oddalą się od obecności swoich dzieci aż do chwili, gdy osiągną porozumienie.” (RH 3.30.1897)

„ (...) **dom, rozdwojony sam w sobie, nie ostoi się.**” (Mat. 12:25, BW)

„Cierpliwi, pełni miłości, jako wierni zarządcy nieskończonej łaski Boga rodzice mają wykonać wyznaczoną sobie pracę. Wszystko ma być wykonane w wierze. Nieustannie muszą się modlić, aby Bóg przydał swoją łaskę ich dzieciom. Nigdy nie wolno stać się rodzicom zmęczonymi, niecierpliwymi, nerwowymi w ich dziele. Muszą mocno zacieśnić się i zjednoczyć ze swoimi dziećmi i Bogiem.” (3BC 1154)

„Powinniśmy modlić się do Boga o wiele więcej, aniżeli się modlimy. Jest wielka siła i błogosławieństwo we wspólnym rodzinnym modleniu się, z i za naszymi dziećmi. Kiedy moje dzieci zrobiły coś złego, a ja porozmawiałam z nimi uprzejmie, a potem modliłam się za nie, już nigdy później nie okazywało się koniecznym karanie ich. Ich serca stapały się w łagodności przed Duchem Świętym, który działał w następstwie modlitwy.” (CG 525)

„Nie stawajcie się niecierpliwi wobec swoich dzieci, kiedy one błędzą. Kiedy je poprawiasz, nie mów gwałtownie czy szorstko. To je zbija z tropu, i sprawia, że boją się mówić prawdę.” (CG 151)

„Kiedy dzieci robią coś złego, to same czują się winne za swój grzech, czują się upokorzone i przygnębione. Dodatkowe nadmierne łajanie ich, za ich winy spowoduje, że staną się uparte i zamknięte w

sobie.” (CG 248)

„Lekcja jaką należy nauczyć dzieci już od najmłodszych lat mówi o tym, że wszelkie błędy i pomyłki jakie popełnią powinny przynieść i oddać Jezusowi. Naucz je prosić codziennie o Jego przebaczenie za każde wyrządzone przez nie zło. Ucz je, że Jezus słyszy prostą modlitwę skruszonego serca i ułaskawi oraz przyjmie je.” (CG 494)

„Nigdy nie dopuść, aby Twoje dziecko usłyszało słowa twojej bezsilności: ‘nic nie mogę z tobą zrobić.’ Tak długo jak mamy dostęp do tronu Boga, my rodzice powinniśmy być zawstydzeni, by w ogóle wypowiedzieć takie słowo. Wołaj do Boga, a On pomoże przyprowadzić twoje maleństwa do Niego.” (CG 238)

„Kiedy następuje nagła i trudna sytuacja, pytaj Pana, co mam teraz zrobić? Jeśli odmówisz bycia nerwowym, czy utyskującym, Pan wskaże ci drogę. On pomoże Ci używać talentu mowy w tak podobny sposób do Chrystusowego, że pokój i miłość będą rządzić w domu.” (CT 156)

„Ojcowie i matki, kiedy tylko zaczniecie potrafić kontrolować siebie, odniesiecie wielkie zwycięstwa w kontrolowaniu swoich dzieci.” (CG 217)

„Jeśli tracicie panowanie nad sobą, pozbawiacie siebie tego na co żadna mama czy tato nie powinni sobie pozwolić, mianowicie tracicie szacunek u własnych dzieci. Nigdy nie utyskuj, ani nie pozwalaj na utyskiwanie w domu. Nigdy nie uderz dziecka w emocjach, chyba że chcesz je nauczyć walki i kłótni. Jako rodzice zajmujecie miejsce Boga wobec dzieci, i powinniście mieć się na baczności. Rodzice, nigdy nie działajcie pod wpływem impulsu. Nigdy nie poprawiajcie swojego dziecka kiedy jesteście zagniewani; gdyż jeśli to czynicie, ukształtujecie je na swój obraz i podobieństwo - aby były impulsywne, targane namiętnościami i nierozsądne. Możesz być stanowczy bez gwałtownych gróźb czy utyskiwania.” (RH 7.28.1910)

„Nieważne jak bardzo prowokujące mogą być twoje dzieci w swej nieświadomości, nie pozwól sobie na niecierpliwość. Pouczaj je cierpliwie i z miłością. Bądź wobec nich stanowczy. Nie pozwól, aby szatan je kontrolował. Dyscyplinuj je tylko wtedy gdy sam podlegasz Bożej dyscyplinie. Chrystus będzie zwycięzcą w życiu twoich dzieci, jeśli będziesz się uczyć od Niego, który jest łagodny i uniżony, czysty i nieskażony.” (CG 245)

„A wszyscy synowie twoi będą wyuczeni od Pana, i obfitość pokoju będą mieli synowie twoi. Na sprawiedliwości ugruntowana będziesz (...). (Izaj. 54:13-14, BG)

„Rodzice mogą położyć fundament pod zdrowe i szczęśliwe życie swoich dzieci. Mogą wypuścić je w świat ze swoich domów jako pełne moralnej siły, aby opierały się wszelkim pokusom, jako pełne odwagi i siły do odnoszenia sukcesu w życiowych zmaganiach. Rodzice mogą inspirować w dzieciach cele i rozwijać siłę, aby czyniły swoje życie chwałą dla Boga i błogosławieństwem dla świata.” (MH 352)

„To jest twój dzień zaufania, twój dzień odpowiedzialności i możliwości. Wkrótce nadejdzie dzień twojego sądu. Podejmij się swojej pracy z żarliwą modlitwą i wiernym wysiłkiem. Ucz swoje dzieci, że jest ich przywilejem otrzymywać każdego dnia chrzest Duchem Świętym. Poprzez modlitwę możesz uzyskać doświadczenie, które uczyni twoją służbę doskonałym sukcesem.” (CT 131)

„Jeżeli młodzież pragnie stać się silna w umyśle, czysta w moralności, niezachwiana w swej duchowej sile, niechaj naśladuje przykład Jezusa w Jego prostocie, w Jego poddaniu rodzicielskim ograniczeniom.” (SD 132)

On cię pokieruje i nauczy swojej woli

„Ufaj w Panu ze wszystkiego serca twego, a na rozumie twoim nie polegaj. We wszystkich drogach twoich znaj go, a on prostować będzie ścieżki twoje. Nie bądź mądrym sam u siebie; ale się bój Pana, a odstęp od złego.” (Przyp. 3:5-7, BG)

„Bóg nie łamie niczyjej woli; dlatego też nie może prowadzić tych, którzy są zbyt dumni, aby być pouczeni, którzy upierają się by iść własną drogą. O człowieku o rozdwojonym umyśle, o tym, który szuka jak tu wykonać swoją wolę, podczas gdy rzekomo wykonuje wolę Bożą napisano: ‘Człowiek ten niech nie myśli, że otrzyma cokolwiek od Pana’ Jak. 1:7.” (PP 384)

„Chrystus w swoim życiu na ziemi nie miał żadnych własnych planów. Akceptował dla siebie jedynie Boże plany, i pozwalał, aby Ojciec objawiał je przed Nim dzień po dniu. Tak właśnie my powinniśmy polegać na Bogu. Powinniśmy tak żyć, aby nasze życie było prostym odzwierciedle-

niem i wykonaniem Jego woli. Jeśli poświęcimy i oddamy nasze drogi Jemu, On pokieruje naszymi krokami.” (MH 479)

„Poprowadzi cichych w sędzie, a nauczy pokornych drogi swojej.” (Ps. 25:9, BG)

„Są trzy sposoby za pomocą, których Pan objawia nam swoją wolę, aby nas prowadzić i uczyć nas prowadzenia innych. Jak możemy odróżnić Jego głos od innego obcego głosu? Jak możemy rozróżnić Jego głos od głosu fałszywego pasterza? Bóg objawia nam Swoją wolę w swoim Słowie, w Świętym Piśmie. Jego głos jest również objawiony w dziełach Jego opatrności; i będzie przez nas rozpoznany, jeśli nie oddzielimy naszych dusz od Niego przez chodzenie własnymi drogami, czy też czynienie naszej własnej woli, i podążanie za namowami i zachętami nie-uświęconego serca, aż nasze zmysły staną się tak zagubione, że rzeczy wieczne nie będą rozróżniane, a głos szatana stanie się tak zamaskowany, że zaakceptowany i uznany będzie jako głos Boga.

Następnym sposobem w jaki słyszalny jest głos Boga to apele i prośby Jego Świętego Ducha, odciskanie wrażenia na sercu, które zostanie wyryte/dokonane w charakterze. Jeśli masz wątpliwości w jakimkolwiek temacie musisz najpierw skonsultować się z Pismami. Jeśli prawdziwie rozpoczęłeś życie wiary i oddałeś siebie Panu, aby być w pełni Jego, i On wziął cię, aby cię ukształtował i skroić/wymodelował dla swoich celów, tak, abyś był naczyniem dla celów zaszczytnych, powinieneś mieć żarliwe pragnienie być plastycznym w Jego dłoniach i poddawać Mu się i podążać za Nim dokądkolwiek Cię poprowadzi... **Powinieneś potrafić rozróżnić Jego głos.**” (5T 512)

„Czy młody człowiek może iść drogą prawości? Tak, jeśli pójdzie za słowem Twoim. Szukam Cię, Panie, całym sercem, nie pozwól mi odchodzić od Twoich przykazań. Słowa Twe przechowuję w moim sercu, bym nigdy przeciw Tobie nie zgrzeszył.” (Ps. 119:9-11, BG)

„Ci, którzy decydują się, aby nie uczynić niczego, co mogłoby wywołać Jego niezadowolenie, będą wiedzieli, po przedstawieniu Mu swojej sprawy, jakim kursem podążać i otrzymają nie tylko mądrość, ale i siłę do realizacji Jego woli. Moc do posłuszeństwa i służby będzie im dodana, tak jak to Chrystus obiecał.” (DA 668)

„Bądź silny i nie lękaj się niczego [mężnie sobie poczynaj, BG] (...) Sam Jahwe będzie szedł przed tobą i zawsze będzie z tobą. Nie odstą-

pi od ciebie i nie opuści cię nigdy. Nie bój się niczego, nie lękaj się.” (5Mojż. 31:7-8, BWP)

„Jak małe dziecko, ufaj Jego prowadzeniu, temu, który ‘będzie chronił stóp i kroków twoich świętych.’ Bóg nigdy nie prowadzi swoich dzieci inną drogą aniżeli tą, którą sami by wybrali, aby być prowadzonymi, gdyby od początku mogli zobaczyć koniec i gdyby mogli od razu rozpoznać chwałę celu, który wypełniają jako Jego współpracownicy.” (MH 479)

„We wszystkich potrzebach waszych zaufajcie Jemu, gdyż On troszczy się o was [Jemu zależy na was, BT].” (1Piotra 5:7, BWP)

„Zbyt mocno staramy się sami zatroszczyć o samych siebie. Jesteśmy niespokojni i w dużej mierze brakuje nam niezachwianego zaufania do Boga. Wielu zamartwia się, pracuje, aranżuje i planuje bojąc się, że będą cierpieć z powodu swoich niezaspokojonych potrzeb. Nie stać ich na czas wypełniony modlitwą czy spotkaniem religijnym, i w tej trosce o siebie, nie pozostawiają żadnej szansy Bogu, by On sam zatroszczył się o nich. Dlatego Pan nie robi dla nich wiele, gdyż nie dają Mu takiej sposobności.” (2T 196)

„Martwienie się jest ślepe, i zaciemnia przyszłość; ale Jezus widzi koniec na początku. W każdej trudności ma już swoją przygotowaną drogę, aby przynieść nam ulgę. ‘Żadna dobra rzecz nie będzie wstrzymana tym, którzy chodzą uczciwie i przyzwoicie.’

Nasz niebiański Ojciec ma tysiące sposobów, z których w ogóle nie zdajemy sobie sprawy, aby zaspokoić nasze potrzeby. Ci, którzy zaakceptują służenie Bogu, jako najważniejszą zasadę w życiu, zauważą jak znikają kłopoty i konsternacje, a przed ich stopami rozciągać się będzie prosta, gładka ścieżka.” (MH 481)

„Wrzuć na Pana brzemień twoje, a on cię opatrzy, i nie dopuści, aby się na wieki zachwiać miał sprawiedliwy.” (Ps. 55:23, BG)

„Temu, którego umysł jest stały, zachowujesz pokój, pokój mówię; bo tobie zaufał.” (Izaj. 26:3, BW)

Jego aniołowie będą cię strzec

„Albowiem aniołom swoim polecił, Aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich. Na rękach nosić cię będą, Byś nie uraził o kamień nogi swojej.” (Ps. 91:11-12, BW)

„Ochrona i opieka niebiańskiego gospodarza dana jest wszystkim, którzy będą pracować na ścieżkach Bożych i będą podążać według Jego planu.” (ISM 97)

„Anioł Pański stanął obozem przy bogobojnych, nic im nie może zaszkodzić [niesie im ocalenie, BT].” (Ps. 34:7, BWP)

„Gdyby nasze oczy mogły być otwarte, widzielibyśmy postaci złych aniołów dookoła nas, starających się nas rozdrażnić i zniszczyć. Ale również zobaczylibyśmy aniołów Boga strzegących nas od złych mocy, gdyż strzegące oko Boga jest nad Izraelem na zawsze, i On ochroni i uratuje swoich ludzi, **jeśli** oni złożą w Nim swoje zaufanie.” (EW 60)

„Aniołowie są zawsze obecni tam gdzie są najbardziej potrzebni, są z tymi, którzy staczają najcięższą bitwę ze swoim ja, i których otoczenie jest najbardziej zniechęcające.” (DA 440)

„Nie pozostawił nas, abyśmy się mocowali z siłami wroga używając naszej ograniczonej siły. Niebiańscy aniołowie toczą nasze walki za nas; a współpracując z nimi, możemy być zwycięzcami nad siłami zła.” (GAG 10)

„Jeśli zdamy sobie sprawę z naszej bezsilności i potrzeby Boskiej mocy i pomocy, nie będziemy ufać sobie. Nie wiemy, jakie skutki może wywołać dzień, godzina, czy moment, toteż nigdy nie powinniśmy rozpoczynać dnia bez poświęcenia naszych dróg naszemu Niebiańskiemu Ojcu. Jego aniołowie są postawieni, aby czuwać nad nami, i jeśli poddamy się pod ich ochronę, wtedy w każdej chwili niebezpieczeństwa będą przy naszym prawym ramieniu. **Kiedy nieświadomie jesteśmy w niebezpieczeństwie wywierania złego wpływu, aniołowie będą u naszego boku, popychając nas w lepszym kierunku, wybierając dla nas słowa, i wpływając na nasze działanie.**” (COL 341,342)

„Czyż więc wszyscy aniołowie nie są duchami przeznaczonymi do posługiwania? Czyż nie zostali posłani po to, aby być pomocą dla tych, którzy mają osiągnąć zbawienie?” (Hebr. 1:14, BWP)

„Aniołowie chwały znajdują radość w dawaniu i okazywaniu miłości, i w nieznaną zmęczenia czujnej trosce wobec upadłych i nieświęconych dusz. Niebiańskie istoty zabiegają o względy serc ludzi; przynoszą światło na ten ciemny świat z niebiańskiego dworu. Poprzez delikatną i cierpliwą służbę poruszają ludzkiego ducha, aby przyprowadzić zagubionych do społeczności z Chrystusem, która jest jeszcze bliższa niż ta,

którą same znają.” (DA 21)

„Niebiańscy aniołowie są zaznajomieni z naszym słowem i działaniami, a nawet z myślami czy intencjami naszych serc.” (1T 544)

„Ale dziełem dobrych aniołów nie jest kontrolowanie umysłów ludzi wbrew ich woli. Jeśli ludzie poddają się wrogowi, i nie czynią żadnego wysiłku, by się mu oprzeć, wtedy aniołowie Boży nie mogą uczynić nic więcej ponad pohamowywanie i powstrzymywanie tego, który udzielił gościny szatanowi, aby ten go nie zniszczył, aż do momentu, gdy dalsze światło dane mu będzie w niebezpieczeństwie, by go poruszyć i spowodować, by spojrział w Niebo w poszukiwaniu pomocy. Jezus nie zleci swoim świętym aniołom wyswobodzenia tych, którzy nie czynią żadnego wysiłku, aby pomóc sobie samym.” (1T 345)

„Dziełem tych niebiańskich istot jest przygotowanie mieszkańców tego świata, aby stali się dziećmi Boga, czystymi, świętymi i niebezpiecznymi. Ale ludzie, choć zarzekają się, że są naśladowcami Chrystusa, nie starają się zrozumieć ich służby, i w ten sposób dzieło niebiańskich posłańców jest utrudniane.” (7BC 923)

„Widziałam aniołów Boga w pełni gotowych na dodawanie łaski i siły tym, którzy czują potrzebę Boskiej pomocy. Ale ci niebiańscy posłańcy nie udzielą błogosławieństwa, chyba, że zwróci się do nich z prośbą. Czekają oni na wołanie dusz głodnych i spragnionych błogosławieństwa Bożego. Często czekają na próżno. Bywają doprawdy pobieżne modlitwy, ale nie żarliwe błaganie z pokornych i skruszonych serc.” (OHC 129)

„Gdyby nasze oczy mogły być otwarte, aby rozpoznać i zobaczyć upadłych aniołów w trakcie ich pracy z tymi, którzy czują się tak swobodnie i tak pewni siebie, nie czulibyśmy się bezpieczni. Żli aniołowie śledzą nas na naszych drogach w każdej chwili.” (1T 302)

„Przeciwnik dusz nie ma zezwolenia na czytanie myśli ludzi; ale jest dobrym obserwatorem, i zapamiętuje słowa; bierze pod uwagę czyny i zrećnię przystosowuje swoje pokusy, by spotkać się z tymi, którzy poddają się jego władzy.” (ISM 122)

„Cichy świadek strzeże każdej żyjącej duszy, czekając, aby zdobyć i pociągnąć ją do Chrystusa. Aniołowie nigdy nie pozostawiają kuszonych na pastwę wroga, który doszczętnie zniszczyłby dusze ludzi gdyby mu tylko na to pozwolić. Tak długo jak jest nadzieja, aż do momentu, gdy

ludzie zaczynają opierać się Duchowi Świętemu po dzień swej wiecznej ruin, są oni strzeżeni przez niebiańskie inteligencje.” (OHC 23)

Zaufaj Bogu i wytrwaj próbę wiary

„Umiłowani! Nie dziwcie się poządze rozszalałej wśród was dla waszego wypróbowania, jakby spotykało was coś niezwykłego. Ale gdy uczestniczycie w cierpieniach Chrystusa, radujcie się, abyście mogli jeszcze bardziej się radować, gdy Jego chwała się objawi!” (1Piotra 4:12,13, BG)

„Otrzymałiśmy bowiem Ducha Bożego nie po to, by trwać w bojaźni, lecz po to, byśmy byli napełnieni mocą, miłością i roztropnością. Nie wstydz się więc dawać świadectwa o naszym Panu ani o mnie, Jego więźniu. Przeciwnie, bądź gotów zawsze według danej ci mocy Bożej trudzić się dla Ewangelii.” (2Tym. 1:7,8, BWP)

„A nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą; ale raczej bójcie się tego, który może i duszę i ciało zatracić w piekielnym ogniu.” (Mat. 10:28, BW)

„Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili. Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje.” (1Piotra 5:6-10, BT)

„Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabyłśnie jak światło, a słuszność twoja - jak południe.” (Ps. 37:5-6, BT)

„A wiemy, iż tym, którzy miłują Boga, wszystkie rzeczy dopomagają ku dobremu, to jest tym, którzy według postanowienia Bożego powołani są.” (Rzym. 8:28, BT)

„Każde nasze cierpienie i smutek, każda pokusa i próba, każde przygnębienie i żal, każde prześladowanie i znoszony niedostatek, krótko mówiąc, **wszystko to razem współpracuje dla naszego dobra.** Wszystkie doświadczenia i okoliczności są Bożymi pracownikami, poprzez któ-

re sprowadzane jest na nas dobro.” (MH 489)

„Miejcie wiarę w Boga.” (Mar. 11:22, BT)

„Ufajcież w nim na każdy czas, o narody!” (Ps. 62:8, BT)

„Aleć wierny jest Pan, który was utwierdzi i strzec będzie od złego.”
(2Tes. 3:3, BG)

„Obecność Ojca otaczała Chrystusa, i nie spotkało Go nic czego Jego nieskończona miłość nie dopuściłaby, aby błogosławić świat. Tutaj było Jego źródło pocieszenia, i w Nim jest też ono i dla nas. Ten, który jest przepełniony Duchem Boga trwa w Chrystusie. Uderzenie, które jest dla niego przeznaczone spada na Zbawiciela, który otacza go Swoją obecnością. **Cokolwiek przychodzi na niego przychodzi od Chrystusa.** On nie ma potrzeby opierać się złu, gdyż Chrystus jest jego obroną. Nic nie może go dotknąć bez pozwolenia naszego Pana, a ‘wszystkie rzeczy’, które są dozwolone i dopuszczone, ‘działają razem dla dobra tych, którzy kochają Boga.’” (MB 71)

„Niech moc Jego chwały w pełni was umacnia do okazywania wszelkiego rodzaju cierpliwości i stałości. Z radością dziękujcie Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziele świętych w światłości. On uwolnił nas spod władzy ciemności i przeniósł do królestwa swego umiłowanego Syna, w którym mamy odkupienie - odpuszczenie grzechów. (Kol. 1:11-14, BT)

Rozdział III

DOŚWIADCZ TRÓJANIELSKIEGO POSELSTWA

„I widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał ewangelię wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom, który mówił donośnym głosem: Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu jego, i oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i źródła wód. A drugi anioł szedł za nim i mówił: Upadł, upadł wielki Babilon, który napoił wszystkie narody winem szaleńczej rozpusty. A trzeci anioł szedł za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, to i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha jego gniewu i będzie męczony w ogniu i w siarce wobec świętych aniołów i wobec Baranka. A dym ich męki unosi się w górę na wieki wieków i nie mają wytchnienia we dnie i w nocy ci, którzy oddają pokłon zwierzęciu i jego posągowi, ani nikt, kto przyjmuje znamię jego imienia. Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa.” (Obj. 14:6-12, BW).

„Pokazano mi trzy kroki – pierwsze, drugie i trzecie poselstwo anielskie. Towarzyszący mi anioł powiedział: ‘biada temu, kto poruszy kołek lub szpilkę¹ z tych poselstw. Ich właściwe zrozumienie ma zasadnicze znaczenie. Od sposobu w jaki zostaną przyjęte zależy przeznaczenie dusz.’” (EW 258,259)

„Ci, którzy nie mieli żadnego doświadczenia z poselstwami pierwszego i drugiego anioła, muszą przyjąć je od tych, którzy mieli doświadczenie, i postępować zgodnie z tymi poselstwami. Widziałam, że poselstwa zostały odrzucone, tak jak Jezus był odrzucony. Jak oświadczyli uczniowie, że nie ma zbawienia danego ludziom w żadnym innym imieniu pod niebem, tak samo wiernie i odważnie służy Boga powinni ostrzegać tych, którzy stają się zwolennikami zaledwie części prawd związanych z trzecim poselstwem, że powinni przyjąć wszystkie poselstwa z radością, z jaką

1. Aluzja do budowy Namiotu Świadcstwa, który był rozpięty między innymi za pomocą szpilek. Utrzymywały one całą konstrukcję w pionie. Wyjęcie szpilek spowodowałoby zawalenie się namiotu. W tym sensie tak samo niemożliwe jest pominięcie niektórych elementów poselstwa.

Bóg im je dał, gdyż inaczej nie będą mieli udziału w dziele.” (EW 188,189)

Cóż to za prawdy znajdują się w poselstwie trzeciego anioła, które najprawdopodobniej mamy przyjąć? Że otrzymamy piętno bestii, jeśli nie przestrzegamy przykazań Boga, a w szczególności Sabatu. Posiadanie wiary Jezusa jest często niedoceniane, a bez tej wiary nie doświadczamy nawet poselstwa pierwszego anioła, którym jest wieczna ewangelia, czyniąca dla nas możliwym posłuszeństwo Bożemu prawu w sercu.

„Wielu z tych, którzy przyjęli trzecie poselstwo, nie mieli doświadczenia z dwoma poprzednimi. Szatan to zrozumiał i jego złe oko wodziło za nimi, zamierzając doprowadzić ich do upadku. Jednak trzeci anioł wskazywał im miejsce najświętsze, a ci, którzy mieli doświadczenie w poprzednich poselstwach, wskazywali im drogę do świątyni niebiańskiej. Wielu widziało doskonały łańcuch prawdy w poselstwach anielskich i radośnie przyjęli je w ich porządku i przez wiarę podążali za Jezusem do świątyni niebiańskiej. Poselstwa te były mi przedstawione jako kotwica dla ludu Bożego. Ci, którzy rozumieją i przyjmują je, będą zachowani przed porwaniem przez wiele zwiedzeń szatana.” (EW 256)

Trzeci anioł kierował ich do Miejsca Najświętszego, gdzie prawo jest przykryte ubłagalnią. Ci, którzy doświadczyli ewangelii, mogli im pokazać, jak wejść do świątyni drogą pokuty, poddania, oczyszczenia przez krew i odnowienia przez wodę i Ducha. Wówczas przez służbę Chrystusa w Miejscu Świętym otrzymaliby Ducha Świętego w życiu, żywieni byłiby duchowym chlebem, a dzięki dziele Chrystusa w nich, mogliby wyżywać Jego charakter i w ten sposób wypełniać sprawiedliwe wymogi prawa znajdującego się w Miejscu Najświętszym, prawa, przez które będą sądzeni.

„Wszyscy powinni zrozumieć prawdy zawarte w poselstwach i objawiać je w codziennym życiu, gdyż to jest niezbędne do zbawienia” (Ev. 196)

Sprawdzimy teraz te poselstwa według porządku i sposobu, w jakim zostały podane.

Pierwszy anioł przynosi ewangelię

„I widziałem innego anioła, lecącego przez środek nieba, który miał ewangelię wieczną, aby ją zwiastować mieszkańcom ziemi i wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom...” (Obj. 14:6, BW)

„Zostaliśmy upoważnieni iść naprzód i głosić ewangelię każdemu stworzeniu. Mamy przynieść zgubionym wieści o tym, że Chrystus może przebaczyć grzech, zmienić charakter, przyoblec duszę w szaty Jego sprawiedliwości, przywieść grzesznika do Jego prawego umysłu, pouczyć go i zaopatrzyć tak, aby był współpracownikiem Boga.” (FE 199)

„Ewangelia nie ma być przedstawiana jako niezyciowa teoria, ale jako żywotna siła mogąca zmienić życie. Bóg pragnie, aby odbiorcy Jego ła-
ski byli świadkami jej mocy.” (DA 826)

„Bo ja nie wstydę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka. W niej bowiem objawia się sprawiedliwość Boża, która od wiary wychodzi i ku wierze prowadzi, jak jest napisane: a sprawiedliwy żyć będzie dzięki wierze.” (Rzym. 1:16.17, BT)

„Sami z siebie nie jesteśmy zdolni uczynić czegokolwiek dobrego. Jednak to, czego nie potrafimy uczynić, zostanie dokonane mocą Boga w każdej posłusznej i wierzącej duszy. To właśnie przez wiarę dane było dziecku obietnicy. To właśnie przez wiarę rodzi się duchowe życie, a my zostajemy uzdolnieni do wykonywania czynów sprawiedliwości.” (DA 98)

„By sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzeni i ugruntowani w miłości, ... abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.” (Efez. 3:16-19, BW)

„Niewyczerpane zasoby niebios są do ich dyspozycji. Chrystus daje im tchnienie z Jego własnego Ducha, życie z Jego własnego życia. Duch Święty ofiarowuje swoje najwyższe siły, aby działać w sercu i umyśle.” (6T 306)

„Gdy Jego słowa pouczenia zostały przyjęte by owładnąć nami, Jezus staje się dla nas stałą obecnością, kontrolując nasze myśli, idee i działania (...) Już odtąd nie my żyjemy, ale to Chrystus żyje w nas i On jest nadzieją chwały. Własne ja umarło, lecz Chrystus jest żyjącym Zbawicielem.” (TM 389)

„Tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego. Im to chciał Bóg dać poznać, jak wielkie jest między poganami bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest Chrystus w was, nadzieja chwały.” (Kol. 1:26,27, BW)

„Dusze, które były zrodzone w podobieństwie do szatana, zostały przemienione na obraz Boga. Ta zmiana, sama w sobie jest cudem nad cuda. Zmiana dokonana przez Słowo jest jedną z najgłębszych tajemnic Słowa. Nie potrafimy jej pojąć; możemy jedynie wierzyć, jak powiada Pismo, że to jest ‘Chrystus w nas, nadzieja chwały’ (Kol. 1:27). Znajomość tej tajemnicy wyposaża nas w klucz do innych [tajemnic].” (Ed 172)

„A temu, który ma moc utwierdzić was według ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie, ...żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary.” (Rzym. 16:25-26, BW)

„Prawdziwe posłuszeństwo jest uzewnętrznieniem wewnątrz działającej zasady.” (COL 97)

„Jeżeli dzisiaj jesteś posłuszny Bogu, tym samym jesteś gotowy, gdyby dzisiaj Chrystus powrócił. To, czego potrzebujesz, to Chrystus ukształtowany wewnątrz, nadzieja chwały.” (HP 227)

„Abyście postępowali w sposób godny Pana ku zupełnemu jego upodobaniu, wydając owoc w każdym dobrym uczynku i wzrastając w poznaniu Boga, utwierdzeni wszelką mocą według potęgi chwały jego ku wszelkiej cierpliwości i wytrwałości, z radością” (Kol. 1:10-11, BW)

„I o to modłę się, aby miłość wasza coraz bardziej obfitowała w poznanie i wszelkie doznanie, abyście umieli odróżniać to, co słuszne, od tego, co niesłuszne, abyście byli czysti i bez nagany na dzień Chrystusowy, pełni owocu sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i czci Boga.” (Filip. 1:9-11, BW)

Kiedy poznajemy ewangelię, możemy dać chwałę Bogu, odzwierciedlając w życiu Jego charakter.

On wzywa nas, abyśmy bali się Boga i oddali Mu chwałę

„Wołał on głosem donośnym: Ulęknięcie się Boga i oddajcie Mu chwałę, bo godzina sądu Jego nadeszła...” (Obj. 14:7, BT)

„**Oddać chwałę Bogu** znaczy **objawiać w sobie Jego charakter** i w ten sposób Go rozgłaszać” (7BC 979)

„Nie możesz uświęcić Jego imienia, nie możesz Go przedstawiać światu, **jeśli w życiu i charakterze nie przedstawiasz rzeczywistego życia i charakteru Boga**. Możesz to uczynić jedynie poprzez przyjęcie łaski i

sprawiedliwości Chrystusa.” (MB 107)

„Religia Chrystusa oznacza więcej niż przebaczenie grzechów. Ona oznacza odrzucenie naszych grzechów i wypełnienie pustki łaskami Ducha Świętego. (...) Ona oznacza serce opróżnione z własnego ja, poświęcone przez obecność zamieszkującego w nim Chrystusa. **Gdy Chrystus włada w duszy, panuje w niej czystość i wolność od grzechu.**” (COL419)

„Ci, którzy oczekują na przyjście Oblubieńca, mają mówić ludziom ‘Oto wasz Bóg’. Ostatnie promienie litościwego światła, ostatnie poselstwo łaski, jakie ma być dane światu, **jest objawieniem Jego charakteru miłości**” (COL 415)

„Wszczepiając w ich serca zasady Swego Słowa, Duch Święty rozwija w ludziach atrybuty Boga. Światło Jego chwały – Jego charakter - ma rozblysnąć w Jego naśladowcach. W ten sposób mają uwielbić Boga, oświetlając drogę wiodącą do domu Oblubieńca, do miasta Bożego, na ucztę weselną Baranka.” (COL 414)

„Przybliżamy się do sądu i ci, którzy niosą światu poselstwo przestrogi, muszą mieć czyste ręce i serca. Muszą posiadać żywą łączność z Bogiem. Myśli mają być czyste i święte a dusza nieskazitelna. Ciało, dusza i duch muszą być czystą ofiarą dla Boga, gdyż inaczej On jej nie przyjmie.” (TM 426)

„Precz, precz, wyjdźcie stamtąd, nieczystego nie dotykajcie! Wyjdźcie spośród niego, oczyśćcie się, wy, którzy nosicie naczynia Pańskie!” (Izaj. 52:11, BW)

Bo godzina sądu Jego nadeszła

„Nadszedł bowiem czas, aby się rozpoczął sąd od domu Bożego; a jeśli zaczyna się od nas, to jakież koniec czeka tych, którzy nie wierzą ewangelii Bożej? A jeśli sprawiedliwy z trudnością dostąpi zbawienia, to bezbożny i grzesznik gdzie się znajdą?” (1Piotra 4:17-18, BW)

„Samo wyznanie nic nie znaczy. Imiona są zapisane w księgach zborowych na ziemi, lecz nie w księdze życia.” (1T 504)

„Gdy księgi zapisów są otwarte w czasie sądu, życie każdego, kto wierzył w Jezusa jest przeglądane w obecności Boga. Począwszy od tych, którzy żyli jako pierwsi na ziemi, nasz obrońca przedstawia przypadki każdej kolejnej generacji, a kończy na żyjących. Każde imię jest wy-

mienione, każdy przypadek dokładnie badany. Imiona są przyjmowane, imiona są odrzucane. Jeśli czyjeś grzechy pozostają w księdze zapisów nie odżałowane i nie wybaczone, ich imiona będą wymazane z księgi Bożej pamiętki. Pan oświadczył Mojżeszowi: ‘Tylko tego, który zgrzeszył przeciw Mnie, wymażę z mojej księgi’ Wyj. 32:33, BT, a prorok Ezechiel mówi: ‘A gdy sprawiedliwy odwróci się od swojej sprawiedliwości i popełnia bezprawie, i czyni wszystkie te ohydne rzeczy, których dopuszcza się bezbożny, czy ma żyć? Nie będzie mu się przypominało tych wszystkich sprawiedliwych czynów, które spełnił; z powodu niewierności, której się dopuścił, i z powodu swojego grzechu, który popełnił, umrze!’ Ezech. 18:24, BW

Wszyscy, którzy naprawdę żalowali swojego grzechu i przez wiarę domagali się krwi Jezusa jako ich odkupieńczej ofiary, otrzymali przebaczenie wpisane pod swoim imieniem w księgach niebios. Jeśli stali się oni uczestnikami sprawiedliwości Chrystusa, a ich charaktery okazały się być w zgodzie z Bożym prawem, ich grzechy zostaną wymazane, a oni sami uznani za godnych życia wiecznego.” (GC 483)

„Ja, jedynie Ja, mogę przez wzgląd na siebie zmasać twoje przestępstwa i twoich grzechów nie wspomnę.” (Izaj. 43:25, BW)

„Teraz jest czas, kiedy mamy wyznawać i porzucać nasze grzechy, aby mogły zawczasu podlegać osądowi i być wymazane. Teraz jest czas, aby oczyścić się ‘od wszelkiej zmazy ciała i ducha, dopełniając świątobliwości swojej w bojaźni Bożej’ 2Kor. 7:1.” (HP 348)

„Wielki sąd odbywa się i przez pewien czas będzie trwał. Teraz Pan mówi: zmierzcie świątynię i tych co się w niej modlą. Pamiętaj, gdy zajmujesz się swoimi sprawami, Bóg cię ‘mierzy’, gdy uczestniczysz w swoich obowiązkach domowych, gdy angażujesz się w rozmowy, Bóg cię mierzy. ...To jest dzieło, które się teraz odbywa, aby zobaczyć, kto wytrwa do końca - mierzenie świątyni i tych, którzy się w niej modlą. Ci, którzy stoją wiernie, będą mieli szeroko otwarte wejście do królestwa naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Gdy wykonujemy naszą pracę, pamiętajmy o Tym, który bada ducha, w jakim to czynimy.” (7BC 972)

„Wszystkie drogi człowieka wydają mu się czyste, lecz Pan bada ducha.” (Przyp. 16:2, BW)

Każdego dnia Bóg bada cię, aby ci pomóc trwać i aby zachować cię we właściwym duchu. On cię ostrzega a jeśli zawiedziesz - pomaga poku-

tować. On chce, abyś się nauczył, jak pozwolić Jego Duchowi kierować tobą przez cały czas.

„Jako naśladowcy Chrystusa, badajmy nasze serca jak z zapaloną świecą, aby zobaczyć jakiego rodzaju ducha posiadamy. Dla naszego obecnego i wiecznego dobra poddajmy krytyce nasze działania, aby zobaczyć jak one wyglądają w świetle Bożego prawa, gdyż to prawo jest naszym probierzem.” (7BC 986)

„Wysłuchaj końcowej nauki całości: Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań, bo to jest obowiązek każdego człowieka. Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną - czy dobrą, czy złą.” (Kazn. Salom. 12:13-14, BW)

„Prawo Boże ujawnia tajemnice serca. Każde działanie jest osądzone poprzez motywy, które do niego skłaniają. Tylko to, które jest w zgodzie z zasadami Bożego prawa, ostoi się na sądzie.” (COL 316)

„Boże prawo sięga uczuć i motywów w tej samej mierze jak działań zewnętrznych. Ono ujawnia tajemnice serca, rzucając światło na rzeczy, zanim zostaną ukryte w ciemności. Bóg zna każdą myśl, każdy cel, każdy plan i każdy motyw. Księgi nieba posiadają zapis grzechów, które zostałyby popełnione, gdyby tylko była ku temu okazja. Bóg przywiedzie na sąd każde dzieło i każdą tajemnicę. Za pomocą swego prawa ocenia charakter każdego człowieka.” (5BC 1085)

Ukryte grzechy nie są nieświadomymi grzechami. One są grzechami, które masz w sercu i umyśle, ale których jeszcze nie uzewnętrzniłeś.

„Prawo Boże zauważa zazdrość, zawiść, nienawiść, złośliwość, mściwość, żądzę i ambicję, które przewalają się przez duszę, lecz nie znalazły wyrazu w zewnętrznym działaniu, ponieważ brakowało okazji a nie woli [grzeszenia]. Te grzeszne uczucia brane będą pod uwagę w dniu, kiedy Bóg ‘odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną - czy dobrą, czy złą.’ Kazn. Salom. 12:13-14.” (ISM 217)

„Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie miało być poznane i nie miało wyjść na jaw.” (Łuk. 8:17, BW)

„Bóg odczytuje cele i motywy. Każde dzieło i każda tajemnica odkryte są dla Jego wszechwidzącego oka. Żadna myśl, słowo czy działanie nie umknie jego uwagi. On wie, czy kochamy i uwielbiamy Jego, albo zadowolamy i wywyższamy siebie. On wie, czy nasze uczucia przywiązujemy do rzeczy niebiańskich ... czy też ziemskich - zmysłowych i demonicnych.” (4T 646)

„Ten, kto znajduje upodobanie w zajmowaniu się obrazami nieczystości, kto pobłaża złej myśli i pożądlivemu spojrzeniu, może w otwartym grzechu z jego brzemionami wstydu i rozdzierającym serce smutku, dostrzec prawdziwą naturę zła, które ukrył w zakamarkach duszy.” (MB 60)

„Boże oko nie zasypia. On zna każdy grzech, który jest ukryty przed oczyma śmiertelnika. Winni wiedzą, jakie grzechy mają wyznać, aby ich dusza stała się czysta przed Bogiem. Teraz Jezus daje im możliwość wyznania prawdy.” (1T 156)

„Prawo wymaga, aby dusza była czysta a umysł święty, aby myśli i uczucia mogły być w zgodzie z wzorcem miłości i sprawiedliwości.” (ISM 211)

„Jeśli myśli są złe, uczucia również będą złe; a myśli i uczucia połączone razem tworzą charakter moralny.” (HP 164)

„**Moralna doskonałość jest wymagana od wszystkich.**” (COL 330)

„To duchowy i moralny charakter ma wartość w niebie. Przetrwaj on grób i uczyniony zostanie chwalebny w nieśmiertelności przez niekończoną wieczność.” (ISM 259)

„W miarę przybliżania się sądu, wszyscy objawią swój prawdziwy charakter i stanie się jasne, do kogo należą.” (1T 100)

„Wszyscy, których imiona mają być pozostawione w księdze życia, powinni teraz, w ostatnich pozostających dniach ich czasu łaski, doświadczać dusze przed Bogiem w żalu za grzech i prawdziwej pokucie. Musi nastąpić głębokie i sumienne badanie serca” (GC 490)

„Bóg próbuje i doświadcza Swój lud, lecz wielu nie wytrwa próby charakteru, pomiaru Bożego. Wielu jednak dokończy dzieła zwyciężania ich szczególnych cech charakteru i zostaną bez skazy i zmarszczki lub czegoś w tym rodzaju, bez nagany przed Bogiem i człowiekiem” (1T 533)

Drugi anioł przestrzega przed winem Babilonu

„A drugi anioł szedł za nim i mówił: Upadł, upadł wielki Babilon, który napoił wszystkie narody winem szaleńczej rozpusty.” (Obj. 14:8, BW)

„O Babilonie powiedziano, że jest ‘matką wszetecznic’. Jej córki muszą symbolizować kościoły, które przyłgnęły do jej doktryn i tradycji i podążają za jej przykładem poświęcenia prawdy i aprobaty Boga na korzyść utworzenia nieprawego przymierza ze światem. Poselstwo z 14

rozdziału księgi Objawienia obwieszczające upadek Babilonu musi mieć zastosowanie do ciał religijnych, które niegdyś będąc czyste, teraz stały się zepsute.” (GC 382-383)

„Co jest winem? Jej fałszywe nauki. Ona dała światu fałszywy Sabat zamiast Sabatu z czwartego przykazania i powtarza kłamstwo, które szatan jako pierwszy wypowiedział do Ewy w Edenie – wrodzoną nieśmiertelność duszy. Wiele pokrewnych błędów rozpowszechnia wszczepiając i wzduż, ‘głosząc nauki, które są naukami ludzkimi.’” (2SM 118)

„Jeśli odwracamy się od świadectwa Bożego Słowa i uznajemy fałszywe nauki, ponieważ nasi ojcowie ich nauczali, podlegamy potępieniu ogłoszonemu nad Babilonem; pijemy wino jego wszeteczeństwa.” (GC 536,537)

Fałszywe tradycje, jeśli byśmy się ich trzymali, mogłyby nas pozostawić w niezabawionym stanie. Dlatego wszystko, czego nas uczono musimy poddać próbie, w szczególności to, co dotyczy planu zbawienia.

„Niech ci, którzy przyjmują ludzki autorytet, tradycje kościoła lub tradycje przodków, uważają na ostrzeżenie przekazane w słowach Chrystusa: ‘Daremnie mi jednak cześć oddają, głosząc nauki, które są nakazami ludzkimi’ Mat. 15:9.” (DA 398)

„Nie powinniśmy pozwolić żadnemu ludzkiemu argumentowi, aby odwrócił nas od gruntownego badania prawdy biblijnej. Opinie i tradycje ludzkie nie mają być przyjmowane jako te, które posiadają Boski autorytet. Bóg objawił w Swoim Słowie, co jest całym obowiązkiem człowieka i nie możemy odchyłać się od tego wielkiego standardu sprawiedliwości. On posłał swego jednorodzonego Syna, aby stał się naszym wzorem; wezwał nas, abyśmy Go słuchali i naśladowali. Nie wolno nam ulec żadnemu wpływowi odwołującemu nas od prawdy jaka jest w Chrystusie pod wpływem wielkich i rzekomo dobrych ludzi, którzy forsują swoje idee ponad proste stwierdzenia słowa Bożego.” (FE 128)

Sprawdzaj wszystkie nauki

„A co dotyczy zakonu i objawienia: Jeżeli tak nie powiedzą, to nie zabłyśnie dla nich jutrzeńka.” (Izaj. 8:20, BW)

„Nie wystarczy człowiekowi czynić tego, co uzna za słuszne, lub co kaznodzieja powie mu, że jest właściwe. W grę wchodzi zbawienie jego

duszy i powinien sam dla siebie badać Pisma.” (GC 598)

„W miarę zbliżania się do końca czasu, fałsz będzie tak przemieszany z prawdą, że tylko ci, którzy posiadają kierownictwo Ducha Świętego, będą w stanie odróżnić prawdę od błędu. Musimy uczynić każdy wysiłek, aby zachować drogę Pańską. W żadnym wypadku nie wolno nam się odwrócić od Jego przewodnictwa, aby zaufać człowiekowi.” (7BC 907)

„Ducha nie gaście. Proroctw nie lekceważcie. Wszystkiego doświadczajcie, co dobre, tego się trzymajcie.” (1Tes. 5:19-21, BW)

„Kiedy poselstwo jest przedstawiane ludowi Bożemu, nie powinien stawać w opozycji do niego. Powinien on sięgnąć do Biblii, porównując to [poselstwo] z prawem i świadectwem; a jeśli nie wytrzyma tej próby, nie jest prawdziwe.” (TM 119)

„Umiłowani, nie każdemu duchowi wierzcie, lecz badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków wyszło na ten świat.” (1Jana 4:1, BW)

„Duch Boży oświecił każdą stronę Pisma Świętego, lecz są tacy, na których robi to małe wrażenie, gdyż jest ono niedostatecznie zrozumiałe. Gdy poprzez wprowadzenie fałszywych teorii nadejdzie przesiew, ci powierzchowni czytelnicy, nigdzie niezakotwiczeni, będą jak lotny piasek.” (TM 112)

„Niektórzy, myśląc że mocno stoją, gdyż posiadają prawdę, straszliwie upadną, ponieważ nie posiadają takiej prawdy, jaka jest w Jezusie.” (5T 540)

„Oni żyli na niskim poziomie [duchowym], zadowolając się powierzchownymi prawdami, nie wymagającymi głębszego myślenia ani głębokiego badania.” (6BC 1086)

„Bóg obudzi Swój lud; jeśli inne środki zawiodą, pojawią się wśród nich herezje, które ich przesieją, oddzielając plewę od pszenicy.” (5T 707)

„Ja wiem, że po odejściu moim wejdą między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody, nawet **spomiędzy was samych powstaną mężowie, mówiący rzeczy przewrotne, aby uczniów pociągnąć za sobą.** Przeto czuwajcie...” (Dz. Ap. 20:29-31, BW)

„Zawieje wszelki możliwy podmuch doktryny. Wszystko, co może być wstrząśnięte, zostanie wstrząśnięte i pozostanie jedynie to, co jest odporne na wstrząsy. Szatan czyni najbardziej desperackie wysiłki, aby skłonić dusze, by ustawiły się pod jego sztandarem. **Wszyscy, którzy poddają się jego zwiedzeniom, będą prowadzić wojnę przeciwko sługom**

Księcia Immanuela. Czujność i modlitwa muszą być naszą ochroną w tych niebezpiecznych dniach.” (RH 11.06.1883)

„A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach odstąpią niektórzy od wiary i przystaną do duchów zwodniczych i będą słuchać nauk szatańskich...” (1Tym. 4:1, BW)

„Tłumy nie chcą [przyjmować] prawdy Biblii, ponieważ koliduje ona z pragnieniami grzesznego, miłującego świat serca, więc szatan podkłada im zwiedzenia, które kochają (...) On prowadzi ludzi, aby patrzyli na biskupów, pastorów, profesorów teologii jako na swoich przewodników, zamiast badać Pisma, by na własny użytek poznać swoją powinność. Wówczas, kontrolując umysły tych przywódców, [szatan] może wpłynąć na tłumy według własnej woli.” (GC 595)

„Albowiem przyjdzie czas, że zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich upodobań nabierają sobie nauczycieli, żądni tego, co ucho łąchce, i odwrócą ucho od prawdy, a zwrócą się ku baśniom.” (2Tym. 4:3-4, BW)

„Aby podtrzymać błędne doktryny lub niechrześcijańskie praktyki, niektórzy uchwycą się pozbawionych kontekstu fragmentów Pisma, cytując być może połowę pojedynczego wersetu, dowodzącego jakoby ich stanowiska, podczas gdy pozostała część ukazuje znaczenie będąc całkowitym przeciwieństwem.” (GC 521)

„Innej jednak Ewangelii nie ma: są tylko jacyś ludzie, którzy sięją wśród was zamęt i którzy chcieliby przekreślić Ewangelię Chrystusową.” (Gal. 1:7, BT)

„Oni wolą swoją argumentację boskiego objawienia, swoje plany i ludzką mądrość zastosowaną do napomnień i nakazów Boga. Pobożność i sumienność innych określane są jako fanatyzm, a ci którzy wyzywają prawdę i świętość są obserwowani i krytykowani. **Oni szydą z tych, którzy nauczają i wierzą w tajemnicę pobożności:** ‘Chrystus w was, nadzieja chwały’. Zasady leżące u podstaw tych rzeczy nie są przez nich zauważane, a oni postępują w nieprawości, pozostawiając otwarte rygle dla szatana, aby znalazł łatwy dostęp do duszy.” (4BC 1138)

„Wszyscy muszą uzyskać dla siebie żywe doświadczenie; muszą posiadać w sercu Chrystusa jako najwyższą świętość i Jego Ducha mającego pod kontrolą uczucia. Jeśli tak się nie dzieje, ich wyznanie wiary jest bez wartości a ich stan będzie nawet gorszy niż gdyby nigdy nie usłyszeli prawdy.” (5T 619)

„Religia ewangelii to Chrystus w życiu – żywa, czynna zasada. To łaska Chrystusa objawiona w charakterze i ukazana w dobrych uczynkach.” (COL 384)

„Jeżeli prawda uświęca duszę, **grzechu się nienawidzi i unika**, ponieważ Chrystus jest przyjmowany jako gość honorowy. Jednak Chrystus nie może dzielić rozdwojonego serca; pomiędzy grzechem i Jezusem nigdy nie ma spółki.” (TM 160)

„Szatan zwodzi wielu za pomocą budzącej zaufanie teorii, że Boża miłość do Jego ludu jest tak wielka, iż przebaczy On grzech, który w nich jest [nie porzucony].” (PP 522)

„Miłość uchodzi za najważniejszą cechę Boga, jednak jest ona zdegradowana do roli słabego sentymentalizmu, powodując niewielką różnicę pomiędzy dobrem i złem. Boża sprawiedliwość, Jego potępienie grzechu, wymagania Jego prawa – wszystko to jest utrzymywane poza zasięgiem wzroku.” (GC 558)

„Taka religia, która czyni grzech sprawą małej wagi, przypisana miłości Bożej do grzesznika, nie zważająca na jego czyny, popiera jedynie grzesznika w jego wierzeniu, że Bóg przyjmuje go nawet wtedy, gdy trwa on nadal w tym, o czym wie, że jest grzechem. Oto co czynią niektórzy, twierdząc że wierzą obecnej prawdzie. Prawda jest utrzymywana z dala od życia i to jest powodem, że brak jest mocy przekonywującej i przemieniającej duszę.” (5T 540)

„Tłumy ochoczo przyjmują nauki, które pozostawiają im wolność w podporządkowaniu się podszeptom cielesnego serca. ...Szatan z tryumfem zagarnia do swojej sieci tysiące tych, którzy mienią się być naśladowcami Chrystusa.” (GC 556)

„Uwierzcie, uwierzcie, uwierzcie w Jezusa’ brzmi kojąca złuda, która wielu ucisza, aby zasnęli w kołysce świeckiego bezpieczeństwa. Powinniśmy być tym zaniepokojeni.” (RH 6.10.1890)

„Tam, gdzie nie tylko jest wiara w Słowo Boga, lecz poddanie Jemu woli; gdzie serce jest Jemu poddane, uczucia skoncentrowane na Nim – tam jest wiara, wiara, która działa poprzez miłość i oczyszcza duszę. Przez tę wiarę serce jest odnawiane na podobieństwo Boga.” (SC 63)

„Albowiem nie wstydę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka, bo usprawiedliwienie Boże w niej bywa objawione, z wiary

w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie.” (Rzym. 1:16,17, BW)

„Świat ginie z powodu braku ewangelii. Jest głód Słowa Bożego. Nie wielu jest tych, którzy głoszą Słowo niez mieszane z ludzką tradycją. Choć ludzie mają w swych rękach Biblię, to jednak nie odbierają błogosławieństwa, które dla nich Bóg w niej umieścił. Pan wzywa swoich sług, aby zanieśli Jego poselstwo ludziom. Słowo żywota wiecznego musi być dane tym, którzy giną w swoich grzechach.” (COL 228,229)

„Fałszywe nauki, nieautentyczna wiara, wiele tego co jest piękne w swoim wyglądzie – w to obfitują wszyscy wokół nas. Nauczyciele przyjdą ubrani jak aniołowie światłości i jeśli to możliwe, zwiódą nawet wybranych.” (Ev 364)

„Bez oświecenia Ducha, ludzie nie będą w stanie odróżnić prawdy od błędu. Upadną z powodu mistrzowskich zwiedzeń szatana.” (COL 408,409)

„Bądźcie trzeźwi, czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, chodzi wokoło jak lew ryczący, szukając kogo by pochłonać.” (1Piotra 5:8, BW)

„On będzie działać z wszelką zwodniczością nieprawości, aby zmieszać błędy i niewłaściwe poglądy z dziełem Bożym, oraz sprowadzić ludzi na fałszywe stanowisko.” (5T 644,645)

„Nie zapominajcie, że najbardziej niebezpieczne pułapki, jakie szatan przygotował dla kościoła przyjdą ze strony własnych członków.” (5T 477)

„Lecz byli też fałszywi prorocy między ludem, jak i wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzać będą zgubne nauki i zapierać się Pana, który ich odkupił, sprowadzając na się rychłą zgubę.” (2Piotra 2:1, BW)

„Być może burzyciele już ćwiczą pod ręką szatana i tylko czekają na odejście jeszcze kilku nosicieli sztandaru, aby zająć ich miejsce i głosem fałszywego proroka zawołać: ‘pokój, pokój’ kiedy nie ma pokoju.” (5T 77)

„Wielu jest wrogów Chrystusa, którzy twierdząc, że są sprawiedliwi, nie posiadają sprawiedliwości Chrystusowej. Przybierają pozór aniołów światłości, a są sługami grzechu.” (TM 236)

„I leczą ranę córki mojego ludu powierzchownie, mówiąc: Pokój! Pokój! Choć nie ma pokoju.” (Jer. 8:11, BW)

„Bóg nie będzie żartował (...) Bóg jest Bogiem nienawidzącym grzechu; i tych którzy udzielają poparcia grzesznikowi, mówiąc: ‘wszystko z

tobą w porządku’, Bóg przeklnie.” (RH 6.8.1886)

„Wielu nam mówi: ‘Jesteś zbyt wymagający. Bóg nie oczekuje od nas, abyśmy nieustannie mieli się na baczności, by nie popełniać błędów. On jest zbyt dobry, aby dzień za dniem uważać nas odpowiedzialnymi za nasz kierunek działania’. Lecz musimy pamiętać, że droga wiodąca na zatracenie jest szeroka, a droga wiodąca do życia wiecznego jest wąska i ciasna. Posłuchaj ponownie słów wielkiego Nauczyciela: ‘Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w odzieniu owczym, wewnątrz zaś są wilkami drapieżnymi!’ Mat. 7:15.” (ST 10.29.1885)

„Oni mówią o miłości Boga, twierdząc, że On nie jest surowy i wymagający, lecz cierpliwy i łagodny; w tym samym czasie powtarzają sugestię szatana: ‘Na pewno nie umrzecie.’” (RH 11.18.1890)

„Ponieważ kłamstwem pozbawiacie otuchy serce sprawiedliwego, chociaż Ja nie chciałem, aby go pozbawiać otuchy, a wzmacniacie ręce bezbożnego, aby się nie odwrócił od swojej złej drogi, a życie zachował.” (Ezech. 13:22, BW)

„Bóg nie uczyni najmniejszego kompromisu z grzechem. Gdyby miał to zrobić, wówczas Chrystus nie musiałby przychodzić na nasz świat, aby cierpieć i umierać.” (5BC 1144)

Boża miłość nie zakrywa i nie usprawiedliwia żadnych grzechów, lecz daje nam moc, aby żyć Jego życiem.

Poniżej znajduje się stwierdzenie, które zazwyczaj cytuje się, aby udowodnić tezę, iż dopóki próbujemy zwyciężyć - jesteśmy usprawiedliwieni, nawet wtedy gdy grzeszymy.

„Gdy posłuszeństwo Bogu postanowione jest w sercu, kiedy do końca wyteżamy wysiłki, Jezus akceptuje tę dyspozycję i wysiłek jako najlepszą służbę człowieka i uzupełnia brak swoją własną Boską zasługą.” (FW 50)

Przeanalizujmy ponownie to stwierdzenie, tym razem w szerszym kontekście:

„Nie ma wymówki dla grzechu lub opieszałości. Jezus utorował drogę i życzy sobie abyśmy podążali Jego śladami. On cierpiał, On się poświęcił tak, jak nikt z nas tego nie potrafi, aby zbawienie znalazło się w naszym zasięgu. Nie musimy być zniechęceni. Jezus przyszedł na nasz

świat, aby człowiekowi przynieść Boską moc, abyśmy dzięki Jego łasce mogli zostać przemienieni na Jego podobieństwo.

Gdy posłuszeństwo Bogu postanowione jest w sercu, kiedy do końca wyteżamy wysiłki, Jezus akceptuje tę dyspozycję i wysiłek jako najlepszą służbę człowieka i uzupełnia brak swoją własną Boską zasługą. Jednak On nie zaakceptuje tych, którzy twierdzą, że w Niego wierzą, lecz nie są lojalni wobec przykazań Jego Ojca. Wiele słyszymy na temat wiary, lecz naszą potrzebą jest słuchać o wiele więcej na temat uczynków. Wielu zwodzi swoją duszę, praktykując niewymagającą, dogadzającą sobie religię bez [niesienia] krzyża.” (FW 49,50; 1SM 383)

Jezus nie przykrywa i nie usprawiedliwia naszych grzechów. On przyszedł, aby nas z Sobą związać, aby dać nam możliwość życia dla Niego.

„Lecz powiedział do mnie: Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa.” (2Kor. 12:9, BW)

„Została przygotowana obfita łaska, aby wierząca dusza mogła pozostać wolna od grzechu; gdyż całe niebo ze swoimi bezgranicznymi środkami dane nam zostało do naszej dyspozycji.” (1SM 394)

„Wszystko mogę w tym, który mnie wzmacnia, w Chrystusie.” (Filip. 4:13, BW)

„Ale wy dzięki niemu jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem, Aby, jak napisano: Kto się chlubi, w Panu się chlubił.” (1Kor. 1:30-31, BW)

„Mówiąc: Jedynie w Panu jest zbawienie i moc...” (Izaj. 45:24, BW)

„Wasza nadzieja nie jest w was samych; ona jest w Chrystusie. Wasza słabość połączona jest z Jego mocą, wasza niewiedza z Jego mądrością, wasza kruchość z Jego nieustającą potęgą.” (SC 70)

„On czuwa nad tobą i jeśli jesteś chętny aby być prowadzonym przez Niego, roztoczy wokół ciebie wpływy ku dobremu, które uzdolnią cię do osiągnięcia woli jaką ma wobec ciebie.” (MYP 17)

„Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę.” (2Piotra 1:3, BW)

„Wielu szemra w swoim sercu na Boga, mówiąc: ‘dziedziczymy upadłą naturę Adama i nie jesteśmy odpowiedzialni za nasze wrodzone nie-

doskonałości.” (ST 8.29.1892)

„Poprzez swoją ofiarę, Jezus dostarczył nam obfite zabezpieczenie dostępne dla każdego, kto zapagnie dzięki Jego łasce, pokonać każdą wrodzoną słabość.” (RH 5.24.1887)

„Gdy obmyślamy samolubne wymówki, aby usprawiedliwić złe myśli i słowa, uczymy duszę nieprawości, a gdy będziemy nadal to robić, poddawanie się pokusie stanie się naszym zwyczajem.” (2SM 236)

Oto, co wielu z nas czyniło. Myśleliśmy, że możemy usprawiedliwiać grzechy serca, które w rzeczywistości są skazami charakteru.

„Bóg nie uczyni najmniejszego kompromisu z grzechem. Gdyby miał to zrobić, wówczas Chrystus nie musiałby przychodzić na nasz świat, aby cierpieć i umierać.” (5BC 1144)

„Chrystus miłuje Swoją kościół. Wszystkim, którzy domagają się od Niego siły dla rozwoju Chrystusowego charakteru, udzieli wszelkiej niezbędnej pomocy. Jednak Jego miłość nie jest słabością. On nie będzie służył z ich grzechami, ani nie da im powodzenia, kiedy oni nadal podążają w złym kierunku działania. Ich grzechy zostaną przebaczone tylko dzięki sumiennej pokucie, **gdyż Bóg nigdy nie zakryje zła szatą Swojej sprawiedliwości.**” (SD 13)

„Aureola chwały, jaką Bóg dał świętemu Adamowi, okrywająca go niczym szatą, odstąpiła od niego po jego wykroczeniu. Światło Bożej chwały nie mogłoby zakryć nieposłuszeństwa i grzechu.” (1SM 270)

„Muszę wszystkim powiedzieć prawdę. Ci, którzy przyjęli światło Bożego Słowa, nigdy, ale to nigdy nie powinni w ludzkich umysłach pozostawiać wrażenia, że Bóg służy ludziom w ich grzechach.” (1SM 115)

„Jezus przebywa w Miejscu Najświętszym, aby obecnie wstawić się ze względu na nas przed obliczem Boga. Nie przestaje tam przedstawiać Swojego ludu, który jest w Nim doskonały. Lecz nie mamy sobie wyobrazić, że ponieważ w ten sposób jesteśmy przedstawiani przed Ojcem, możemy nadużywać Jego łaski i stać się niedbałymi, beztroskimi i pobłażliwymi dla siebie. Chrystus nie jest sługą grzechu. Jesteśmy w Nim doskonali, i tylko wtedy zaakceptowani w Umiłowanym, gdy mieszkamy w Nim przez wiarę.” (7BC 933)

„A jeśli szukając usprawiedliwienia w Chrystusie i my sami okazaliśmy się grzesznikami, to czy Chrystus jest sługą grzechu? Z pewnością

nie. Bo jeśli znowu odbudowuję to, co zburzyłem, samego siebie czynię przestępcą” (Gal. 2:17-18, BW)

„Nikt, kto prawdziwie miłuje i boi się Boga, nie będzie nadal przestępował prawa w żadnym szczególe. Przestępca jest potępiany przez prawo i staje się ono dla niego jarzmem niewoli. Bez względu na jego wyznanie, nie jest on usprawiedliwiony, to znaczy ulaskawiony.” (ML 250)

„Gdyż nie ci, którzy zakonu słuchają, są sprawiedliwi u Boga, lecz ci, którzy zakon wypełniają, usprawiedliwieni będą.” (Rzym. 2:13, BW)

„**Choć** Bóg może być sprawiedliwym a jednak usprawiedliwiającym grzesznika poprzez zasługi Chrystusa, nikt z ludzi nie może okrywać swej duszy szatą sprawiedliwości Chrystusa, jednocześnie praktykując znane grzechy lub zaniedbując poznane obowiązki. Zanim usprawiedliwienie będzie mogło nastąpić, Bóg wymaga poddania całego serca. Aby pozostać w posiadaniu usprawiedliwienia, człowiek musi być nieustannie posłuszny dzięki czynnej, żywej wierze, która działa przez miłość i oczyszcza duszę. (...) Aby człowiek mógł być usprawiedliwionym przez wiarę, wiara musi osiągnąć punkt, w którym będzie sprawować kontrolę nad uczuciami i odruchami serca, a właśnie przez posłuszeństwo wiara staje się doskonała.” (ISM 366)

„Sprawiedliwość Chrystusa nie jest płaszczem służącym do zakrywania niewyznanego i nieporzuczonego grzechu; jest zasadą życia, która przekształca charakter i panuje nad zachowaniem. Świątość jest pełnią Boga; jest całkowitym poddaniem serca, aby zamieszkały w nim niebiańskie zasady.” (DA 555,556)

„Religia ewangelii to Chrystus w życiu – żywa, czynna zasada. To łaska Chrystusa objawiona w charakterze i ukazana w dobrych uczynkach.” (COL 384)

„Chrystus zamieszkujący w duszy wywiera przekształcającą siłę, a widok zewnętrzny niesie świadectwo pokoju i radości, które panują wewnątrz. Wchłaniamy miłość Chrystusa tak jak gałąź czerpie pożywienie z krzewu winnego. Jeśli jesteśmy wszczepieni w Chrystusa, jeśli włókno za włóknem zostaliśmy zjednoczeni z Żywą Winoroślą, damy świadectwo tego faktu, przynosząc obfite grona żywego owocu.” (ISM 337)

„Po ich owocach poznacie ich. Czyż zbierają winogrona z cierni albo z ostu figi?” (Mat. 7:16, BW)

„Wewnętrzna łaska będzie objawiana w zewnętrznych czynach.” (5T 568)

„Zewnętrzna sprawiedliwość świadczy o wewnętrznej sprawiedliwości. Kto jest w swoim wnętrzu sprawiedliwy, nie jest nieczuły i obojętny, lecz dzień za dniem wzrasta na podobieństwo Chrystusa, gdy idzie, sił mu przybywa, ‘z mocy w moc wzrastają...’ Ps. 84:8, BW. Kto jest uświęcony przez prawdę, będzie opanowany i dotąd będzie podążał śladami Chrystusa, aż łaska zniknie w chwale. Sprawiedliwość, przez którą jesteśmy usprawiedliwieni jest przypisana, sprawiedliwość, przez którą jesteśmy uświęceni jest udzielona. Pierwsza z nich jest naszym tytułem do nieba, druga jest naszą gotowością do nieba.” (MYP 35)

Przyjęcie Chrystusa jest pierwszą sprawiedliwością – naszym tytułem do nieba. Życie w Jego mocy jest drugą sprawiedliwością – naszą gotowością do nieba.

„Przez wiarę w Jego imię On przypisuje nam Swoją sprawiedliwość a ona staje się żywą zasadą w naszym życiu.” (KH 302)

„Wszystkim, którzy przyjmują Go przez wiarę, daje On Swoją przypisaną łaskę i moc.” (7BC 929)

„Przyjmując Jego przypisaną sprawiedliwość, dzięki przekształcającej mocy Ducha Świętego stajemy się podobni do Niego.” (6BC 1098)

Chrystus żyjący w nas (sprawiedliwość przypisaną) rodzi owoce Ducha (sprawiedliwość udzielona). Ilustracja krzewu winnego i gałązki winorośli jest schematem, jaki dał nam Jezus, by zobrazować Jego związek ze swoimi naśladowcami.

„Tak jak życie winnego krzewu krąży w pniu i gronie, spływając do niższych włókien i docierając do najwyższego liścia, tak też łaska i miłość Chrystusa płonie i obfituje w duszy, posyłając swoją czystość do każdej części istoty, przenikając każde działanie ciała i umysłu.” (SD 76)

„By sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, a wy, wkorzeni i ugruntowani w miłości, ...abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.” (Efez. 3:16-19, BW)

„Niewyczerpane zasoby niebios są do ich dyspozycji. Chrystus daje im tchnienie z Jego własnego Ducha, życie z Jego własnego życia. Duch Święty ofiarowuje swoje najwyższe siły, aby działać w sercu i umyśle.” (6T 306)

„Z Chrystusem działającym w was okażecie tego samego ducha i wykonacie te same dobre uczynki – uczynki sprawiedliwości i posłuszeń-

stwa. Tak więc, nie mamy w sobie niczego, czym mielibyśmy się chlubić. Nie mamy podstaw do wywyższania się. Nasza jedyna podstawa nadziei znajduje się w przypisanej nam sprawiedliwości Chrystusa i w tym, co jest sprawiane przez Jego Ducha, działającego w nas i przez nas.” (SC 63)

„Nikt nie może wierzyć sercem oddanym sprawiedliwości i otrzymać usprawiedliwienie z wiary, trwając jednocześnie w czynieniu tych rzeczy, których Słowo Boże zakazuje lub zaniedbując jakiegoś poznanego obowiązku.

Prawdziwa wiara okaże się w dobrych uczynkach, gdyż są one owocami wiary. Jeśli Bóg działa w sercu a człowiek poddaje Mu swoją wolę i współpracuje z Nim, **realizuje on w życiu zewnętrznym to, co Bóg czyni w nim przez Ducha Świętego**. Panuje wówczas zgodność pomiędzy zamysłem serca a praktyką życia. Każdy grzech musi być usunięty jako znienawidzony, jako ten, który ukrzyżował Pana życia i chwały. Wierzący musi mieć wzrastające doświadczenie, wykonując nieustannie dzieła Chrystusa. **Przez nieustanne poddawanie woli i przez stałe posłuszeństwo zachowane zostaje błogosławieństwo usprawiedliwienia.**

Ci, którzy są usprawiedliwieni przez wiarę muszą mieć serce gotowe przestrzegać drogi Pańskiej. Jeśli czyny nie korespondują z wyznaniem, jest to dowodem braku usprawiedliwienia przez wiarę. Jakub mówi: ‘Widzisz, że wiara współdziałała z uczynkami jego i że przez uczynki stała się doskonała’ Jak. 2:22. Wiara, która nie rodzi dobrych uczynków, nie usprawiedliwia duszy. ‘Widzicie, że człowiek bywa usprawiedliwiony z uczynków, a nie jedynie z wiary’ Jak. 2:24.” (1SM 396,397)

„Prawdziwa wiara wykonuje w wierzącym prawdziwe dzieło. ... Tak zwana wiara, która nie działa przez miłość i nie oczyszcza duszy - nie usprawiedliwi nikogo.” (7BC 936)

„**Stale jest mi ukazywane zagrażające nam jako ludowi niebezpieczeństwo przyjmowania fałszywych idei usprawiedliwienia przez wiarę.** Przez lata pokazywano mi, że szatan będzie działał w szczególnie sposób, aby zdezorientować umysł w tej kwestii.” (FW 18)

„Od sprawy, która się opiera na oszustwie, stroń..., bo nie uniewinnię winowajcy.” (1Moj. 23:7, BW)

„**Nie ma bezpieczeństwa, spoczynku ani usprawiedliwienia w przestępowaniu prawa.** Człowiek nie może mieć nadziei stanięcia niewin-

nym przed Bogiem, mając z Nim pokój przez zasługi Chrystusa, jednocześnie trwając w grzechu. Musi on zaniechać grzeszenia i stać się lojalnym i czystym.” (ISM 213)

„Dlatego okiełzajcie umysły wasze i trzeźwymi będąc, połóżcie całkowicie nadzieję waszą w łasce, która wam jest dana w objawieniu się Jezusa Chrystusa. Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądliwościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej, lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym.” (1Piotra 1:13-15, BW)

„Niech nikt nie zwodzi siebie myślą, że Bóg w Swojej wielkiej miłości i miłosierdziu jednak zbawi nawet tych, którzy odrzucili Jego łaskę. Niezmierna grzeszność grzechu może być oceniona jedynie w świetle krzyża. Gdy ludzie podkreślają, że Bóg jest zbyt dobry, aby odrzucić grzesznika, niech spojrzą na Kalwarię. (...) Miłość, cierpienie i śmierć Syna Bożego – wszystkie one świadczą o straszej potworności grzechu i oznajmniają, że nie ma ucieczki od jego mocy, żadnej nadziei wznioślejszego życia, prócz poddania się duszy Chrystusowi.” (SC 31,32)

„Kiedykolwiek ludzie wybierają własną drogę, stają w opozycji do Boga. Nie będą oni mieli miejsca w królestwie niebios, gdyż pozostają w stanie wojny z prawdziwymi zasadami nieba.” (MB 52)

„Przestępstwo prawa Bożego w każdym pojedynczym przypadku, w najmniejszym szczególe – jest grzechem. Niewykonanie kary za grzech byłoby naruszeniem prawa Bożego rządu. (...) Co to jest sprawiedliwość Boża? To jest świętość Boga w stosunku do grzechu. Chrystus poniósł grzechy świata w zastępstwie człowieka, aby grzesznik mógł mieć kolejną próbę.” (7BC 951)

„Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i poślizgnięcia, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?” (Rzym. 2:4, BW)

„Bóg długo znosi przewrotność ludzi, dając im obfitą możliwość pokuty; jednak On zapamiętuje wszystkie ich plany sprzeciwu wobec autorytetu Jego sprawiedliwego i świętego prawa.” (PP 123)

„Gdy ludzie przyłgną do grzechu, utożsamiają się z nim. Wówczas chwała Boga, która niszczy grzech, musi zniszczyć [także] ich.” (DA 107)

„Wtedy Pan przeszedł obok niego, a on zawołał: Panie, Panie, Boże

miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący łaskę dla tysięcy, odpuszczający winę, występki i grzechy, nie pozostawiający w żadnym razie bez kary...” (2Mojż. 34:6-7, BW)

„Teraz ludzie mogą usprawiedliwiać wady swojego charakteru, lecz w owym dniu nie zaoferują żadnego wytłumaczenia.” (COL 317)

„Albo czy nie wiecie, że niesprawiedliwi Królestwa Bożego nie odziedziczą? Nie łudźcie się!...” (1Kor. 6:9, BW)

„On przywita na dziedzińcach nieba jedynie tych, których chrześcijaństwo jest prawdziwe. Życie tych, którzy uważają się za chrześcijan, a którzy nie żyją życiem Chrystusa jest drwiną z religii.” (HP 318)

„Nasz Pan wystawiany jest na hańbę przez tych, którzy twierdzą, że Mu służą, lecz fałszywie przedstawiają Jego charakter. Całe rzesze są przez to zwiedzione i prowadzone na błędne ścieżki.” (DA 439)

„Sceptycy zaatakowali chrześcijaństwo i wykpiłi Biblię, ponieważ dał im do tego powód Dawid. Przedstawili chrześcijanom przypadek Dawida, jego grzech dotyczący Uriasza i Batszeby oraz wielożeństwa. Utrzymywali, że Dawid został nazwany mężem według Bożego serca (zob. Dz. Ap. 13:22) i zarzucili, że skoro sprawozdanie biblijne jest właściwe - Bóg usprawiedliwił Dawida w jego występkach. (...) Pokazano mi, że Bóg nazwał Dawida mężem według Jego serca wtedy, gdy był on czysty i posłuszny wskazówkom Boga. **Gdy Dawid sprzeniewierzył się Bogu i splamił swój prawy charakter swoim występkiem, nie pozostał już dłużej mężem według Bożego serca. W najmniejszym stopniu Bóg nie usprawiedliwił go w jego grzechach**, lecz posłał do Dawida swego proroka Natana, z przerażającymi oskarżeniami, gdyż przestąpił on przykazanie Pana. Bóg pokazuje swoje niezadowolenie z powodu posiadania przez Dawida dwóch żon, nawiedzając go sądami i pozwalając, aby z jego własnego domu powstało przeciwko niemu wszelkie zło. Straszliwe nieszczęście, jakie za zezwoleniem Boga przyszło na Dawida, który ze względu na swoją prawość został niegdyś nazwany mężem według Bożego serca, jest dowodem dla przyszłych pokoleń, że **Bóg nie usprawiedliwi nikogo w przestępowaniu Jego przykazań, lecz niezawodnie ukarze winę** bez względu na to jak sprawiedliwy i wyróżniony przez Boga mógł być wcześniej, naśladowając Pana w czystości serca.” (1SP 379)

„Kiedy odszedł od Boga i poddał się złemu, stał się na pewien czas agentem szatana.” (PP 719)

„Gdy sprawiedliwi odwracają się od swojej sprawiedliwości i czynią zło, ich wcześniejsza sprawiedliwość nie uchroni ich przed gniewem sprawiedliwego i świętego Boga.” (1SP 379)

„**Jezus umarł nie po to, aby zbawić człowieka w jego grzechach, lecz od jego grzechów.**” (4T 251)

„Jeden nieodpokutowany grzech wystarczy, aby zamknąć przed tobą bramy niebios. Jezus przyszedł, aby umrzeć na krzyżu Kalwarii, ponieważ człowiek nie mógł być zbawiony nawet z jedną plamą grzechu.” (ST 3.17.1890)

„Krew Chrystusa jest przydatna jedynie dla tych, którzy powracają do swojej wierności Bogu, jedynie dla tych, którzy są posłuszni prawu, jakie wcześniej naruszyli. Chrystus nigdy nie będzie brał udziału w grzechu. Ponosząc karę prawa, On daje grzesznikowi kolejną szansę, następną próbę; otwiera drogę, na której grzesznik może być przywrócony do Bożej łaski.” (6BC 1092)

„Czy popadłeś w grzech? Zatem bezzwłocznie szukaj Boga dla łaski i przebaczenia. (...) Łaska jest wciąż jeszcze dostępna dla grzesznika.” (5T 177)

„Szczególnym sposobem szatana jest doprowadzenie człowieka do grzechu, a następnie pozostawienie go bezradnym i roztrzęsionym, bojącym się szukać przebaczenia.” (COL 156)

Jeśli mamy być zwycięzcami w Chrystusie, to po każdym naszym upadku nie zwlekajmy z okazaniem szczerzej skruchy i nie przedłużajmy momentu przyjęcia przebaczenia, które natychmiastowo umiejscowi nas na bezpiecznym gruncie. Jeśli pokutujemy i wierzymy, Boża oczyszczająca moc będzie należała do nas. Jego zbawcza łaska jest nam ofiarowana darmo. Jego przebaczenie dane jest wszystkim, którzy je przyjmą.” (HP 50)

„**Usprawiedliwienie jest pełnym i całkowitym przebaczeniem grzechu.** Gdy tylko grzesznik przyjmuje Chrystusa przez wiarę, w tym samym momencie doznaje on przebaczenia. Sprawiedliwość Chrystusa jest mu przypisana i nie może on dłużej wątpić w Bożą przebaczącą łaskę.” (6BC 1071)

„Dawidowi przebaczone jego przestępstwo, gdyż ukorzył on swoje serce przed Bogiem w pokucie i skrusze duszy. Uwierzył, że Bóg wypełni swoją obietnicę przebaczenia. **Wyznał swój grzech, żałował i został powtórnie nawrócony.** Zachwycony z powodu pewności przebaczenia,

zawołał: ‘Błogosławiony ten, któremu odpuszczono występki, którego grzech został zakryty! Błogosławiony człowiek, któremu Pan nie poczytuje winy, a w duchu jego nie ma obłudy!’ Z powodu przebaczenia przychodzi błogosławieństwo. Przebaczenie przychodzi przez wiarę, że grzech wyznany i odpokutowany, poniesiony został przez wielkiego Nościela grzechów.” (3BC 1146)

„Ktokolwiek wobec nagany Boga, ukorzy duszę wraz z wyznaniem i pokutą, jak uczynił to Dawid, może być pewny, że jest dla niego nadzieja. Ktokolwiek z wiarą przyjmie Bożą obietnicę, odnajdzie przebaczenie. Pan nigdy nie odrzuci nawet jednej prawdziwie żałującej duszy. On dał tę oto obietnicę: ‘Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu!’ Izaj. 55:7.” (PP 726)

„Przebaczenie i usprawiedliwienie są jednym i tym samym.” (6BC 1070)

„Otrzymać przebaczenie, tak jak Jezus przebacza, oznacza nie tylko odpuszczenie, lecz i odnowę w duchu umysłu.” (3SM 190)

„Dawid miał właściwe zrozumienie przebaczenia, gdy modlił się: ‘Serce czyste stwórz we mnie, o Boże, a ducha prawego odnow we mnie!’ Ps. 51:12.” (MB 114)

Jezus nie miał przewagi nad uświęconymi

„Widzimy raczej tego, który na krótko uczyniony został mniejszym od aniołów, Jezusa, ukoronowanego chwałą i dostojnością za cierpienia śmierci, aby z łaski Bożej zakosztował śmierci za każdego. Przystało bowiem, aby Ten, dla którego i przez którego istnieje wszystko, który przywiódł do chwały wielu synów, sprawcę ich zbawienia uczynił doskonałym przez cierpienia. **Bo zarówno ten, który uświęca, jak i ci, którzy bywają uświęceni, z jednego są wszyscy; z tego powodu nie wstydzą się nazywać ich braćmi.**” (Hebr. 2:9-11, BW)

„Jezus Chrystus jest we wszystkim naszym przykładem. On rozpoczął życie, przechodząc przez jego doświadczenia i skończył jego zapis z uświęconą wolą człowieka. We wszystkim był kuszony, tak jak my jesteśmy kuszeni, a jednak, ponieważ utrzymywał Swoją wolę w poddaniu i uświęceniu, nigdy nie skłonił się nawet w najmniejszym stopniu w kierunku

ku czynienia zła lub objawienia buntu przeciwko Bogu.” (ST 10.19.1894)

„Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał.” (Jan. 6:38, BW)

„O swoim życiu Zbawiciel powiedział: ‘Zachowałem przykazania Ojca mego’ Jan. 15:10, ‘A Ten, który mnie posłał, jest ze mną; nie zostawił mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się jemu podoba.’ Jan. 8:29. Bóg zamierza, aby naśladowcy Jezusa postępowali tak samo jak Jezus, będący w ludzkiej naturze. **W Jego mocy mamy żyć tak jak Zbawiciel – życiem czystości i szlachetności.**” (8T 289)

„I za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie.” (Jan. 17:19, BW)

„**Co to jest uświęcenie?** Jest to całkowite i bez zastrzeżeń oddanie siebie - duszy, ciała i ducha - Bogu, aby sprawiedliwie postępować, miłować łaskę i pokornie chodzić z Bogiem; **aby poznać i czynić wolę Bożą bez względu na siebie lub własny interes; aby być przejętym sprawami nieba, czystym, niesamolubnym, świętym, oraz bez skazy i plamy.**” (OHC 212)

„Prawdziwy chrześcijanin... jest żywym przedstawicielem prawdy, którą wyznaje. O tych wiernego serca naśladowcach, Jezus wyznaje, że nie wstydzi się nazywać ich braćmi.” (ST 3.9.1882)

„Albowiem ktokolwiek czyni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten jest moim bratem i siostrą, i matką.” (Mat. 12:50, BW)

„Wszyscy, którzy przyjęliby Chrystusa przez wiarę, zostaliby połączeni z Nim węzłem mocniejszym niż ludzkie pokrewieństwo. **Staliby się jedno z Nim, tak jak On był jedno z Ojcem.**” (DA 325)

„Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego, Którzy narodzili się nie z krwi ani z cielesnej woli, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga.” (Jan. 1:12-13, BW)

„Dzięki Jezusowi upadli synowie Adama stają się synami Bożymi. ‘Bo zarówno ten, który uświęca, jak i ci, którzy bywają uświęceni, z jednego są wszyscy; z tego powodu nie wstydzi się nazywać ich braćmi’ Hebr. 2:11.” (GC 477)

„Ci, którzy przyjmują Zbawiciela, stają się synami Boga. Są jego duchowymi dziećmi, nowonarodzonymi, odrodzonymi w sprawiedliwości i świętości prawdy.” (ST 12.17.1902)

„Albowiem wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezu-

sa Chrystusa. Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie. A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy.” (Gal. 3:26-29, BW)

„To znaczy, że nie dzieci cielesne są dziećmi Bożymi, lecz dzieci obietnicy liczą się za potomstwo.” (Rzym. 9:8, BW)

„Odpowiadając, rzekli mu: Ojcem naszym jest Abraham. Jezus im rzecze: Jeżeli jesteście dziećmi Abrahama, spełniajcie uczynki Abrahama (...) Ojcem waszym jest diabeł i chcecie postępować według pożądliwości ojca waszego...” (Jan. 8:39,44, BW)

„Zwyczajny potomek Abrahama w prostej linii był bez wartości. Bez duchowego połączenia z nim, co powinno się ujawnić w posiadaniu tego samego ducha i czynieniu tych samych dzieł, nie byli oni jego dziećmi.” (DA 467)

„To ich charakter i życie miały zdecydować o ich pozycji przed Bogiem. [Samo] wyznanie było bez wartości. Jeśli ich życie i charakter nie były w zgodzie z Bożym prawem, nie byli Jego ludem.” (DA 107)

„Stara natura, zrodzona z krwi i z woli ciała, nie może odziedziczyć królestwa Bożego. Stare sposoby, odziedziczone skłonności i poprzednie zwyczaje muszą zostać porzucone, gdyż łaska nie jest dziedziczna. Nowonarodzenie polega na posiadaniu nowych motywów, nowych upodobań i nowych skłonności. Zrodzeni przez Ducha Świętego do nowego życia, stali się uczestnikami Boskiej natury i we wszystkich swoich zwyczajach i praktykach dadzą świadectwo swego związku z Chrystusem.” (6BC 1101)

„Skoro zaś dzieci mają udział we krwi i w ciele, więc i On również miał w nich udział, aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła, i aby wyzwolić wszystkich tych, którzy z powodu lęku przed śmiercią przez całe życie byli w niewoli. Bo przecież ujmuje się On nie za aniołami, lecz ujmuje się za potomstwem Abrahama. **Dlatego musiał we wszystkim upodobnić się do braci**, aby mógł zostać miłosiernym i wiernym arcykapłanem przed Bogiem dla przebłagania go za grzechy ludu. A że sam przeszedł przez cierpienie i próby, może dopomóc tym, którzy przez próby

przechodzą.” (Hebr. 2:14-18, BW)

„Chrystus **nie udawał**, że przyjął ludzką naturę, **On przyjął ją naprawdę**. On w rzeczywistości posiadał ludzką naturę. ‘Skoro zaś dzieci mają udział we krwi i w ciele, więc i On również miał w nich udział...’ On był synem Marii; według pochodzenia ludzkiego był z pokolenia Dawida. Powiedziano o Nim, że jest człowiekiem, a dokładnie ‘Człowiekiem Chrystusem Jezusem’ 1Tym. 2:5.” (ISM 247)

„Lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi, aby wykupił tych, którzy byli pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili.” (Gal. 4:4-5, BW)

„On miał zająć swoje miejsce na czele ludzkości, przyjmując naturę, jednak nie grzeszność człowieka.” (ST 5.29.1901)

„I odpowiadając anioł, rzekł jej: Duch Święty zstąpi na ciebie i moc Najwyższego zacieni cię. Dlatego też to, co się narodzi, będzie święte i będzie nazwane Synem Bożym.” (Łuk. 1:35, BW)

„Urodził się bez skazy grzechu, lecz przyszedł na świat w podobny sposób jak ludzie. Nie tylko jego ciało było podobne, lecz przyjął On ludzką naturę, uczestnicząc w życiu rodu ludzkiego.” (7BC 925)

„Stał się podobny do Swych braci, z tą samą duchową i fizyczną podatnością.” (RH 2.10.1885)

„On stał się ciałem, takim jakim my jesteśmy. Bywał głodny, spragniony i zmęczony. Pokrzepiał go pokarm i odświeżał go sen. Dzielił los człowieka, ale był nieskazitelnym Synem Bożym. Był Bogiem w ciele.” (DA 311)

„Chrystus, który nie znał najmniejszej skazy grzechu lub skalania, **przyjął naszą naturę w jej upadłym stanie**.” (ISM 253)

„Przyjęcie natury człowieka byłoby dla Syna Bożego nieomal bezgranicznym upokorzeniem nawet wtedy, gdy Adam pozostawał w swej niewinności w Edenie. Jednak Jezus przyjął człowieczeństwo wówczas, gdy ludzkość była już osłabiona tysiącami lat grzechu. Jak każde dziecko Adama przyjął On efekty działania wielkiego prawa dziedziczności. Jakie to były efekty, ukazuje nam historia Jego ziemskich przodków. On przyszedł z taką właśnie dziedzicznością, aby dzielić nasze smutki i pokuszenia i **aby dać nam przykład bezgrzesznego życia**.” (DA 49)

„Jezus został umieszczony tam, gdzie Jego charakter mógł być poddany próbom. Aby zachować czystość, koniecznym było dla Niego mieć

się stale na baczności. Poddany był wszelkim konfliktom, jakie i my musimy spotkać, aby mógł być dla nas przykładem w dzieciństwie, młodości i życiu dorosłym. (...) Szatan był niestrudzony w swych wysiłkach zwyciężenia Dziecka z Nazaretu. Od najmłodszych lat Jezus był strzeżony przez niebiańskich aniołów, jednak jego życie było jedną długą walką z siłami ciemności. Dla księcia ciemności przyczyną obrazy i zdumienia było to, że na ziemi może być choć jedno życie wolne od skalania złem. Nie pozostawił on żadnego sposobu niewypróbowanym, aby usidlić Jezusa. Żadne dziecko ludzkiego rodu nigdy nie będzie wezwane do życia w świętości wśród tak zacieklej walki z pokusami, jak było to przypadku naszego Zbawiciela.” (DA 71)

„Zbawiciel wziął na Siebie ułomności człowieczeństwa i żył bezgrzesznym życiem, aby ludzie nie musieli się obawiać, że z powodu słabości natury ludzkiej nie mogą zwyciężyć. Chrystus przyszedł, aby uczynić nas ‘uczestnikami Boskiej natury’, a Jego życie świadczy o tym, że **człowieczeństwo połączone z Boskością nie ma udziału w grzechu.**” (MH 180)

„Mężczyźni i kobiety wymyślają wiele wymówek, aby usprawiedliwić swoją skłonność do grzechu. Grzech jest przedstawiany jako konieczność, zło którego nie można zwyciężyć. Jednak grzech nie jest koniecznością. Chrystus żył na tym świecie od niemowlęctwa do wieku dojrzałego i w tym czasie napotkał i odparł wszystkie pokusy, którymi osaczony jest człowiek. **Jest On doskonałym wzorem dzieciństwa, młodości i dorosłości.**” (FL 219)

„On przyjął naszą naturę i zwyciężył, abyśmy przyjąwszy Jego naturę [również] mogli zwyciężyć. Będąc w podobieństwie grzesznego ciała, żył bezgrzesznym życiem. Teraz za sprawą swojej Boskości chwytą się tronu Bożego, a za sprawą swojego człowieczeństwa dosięga nas. On pragnie, abyśmy przez wiarę w niego dostąpili chwały Bożego charakteru. Dlatego mamy być tak doskonali, jak Ojciec, który jest w niebie doskonały jest.” (DA 311,312)

„Życie Chrystusa przedstawia męską doskonałość. **W ludzkiej naturze był On tym, kim i ty możesz być.** Przyjął nasze słabości. On nie tylko stał się ciałem, lecz był uczyniony na podobieństwo grzesznego ciała.” (5BC 1124)

„Jezus nie przejawiał żadnych cech i nie korzystał z żadnej mocy, któ-

rych ludzie nie mogliby osiąść przez wiarę w Niego. Jego doskonale człowieczeństwo jest tym, co wszyscy Jego naśladowcy mogą osiąść, jeśli tylko będą tak poddani Bogu, jak On był poddany.” (DA 664)

„Jezusowi, który dla zbawienia upadłej ludzkości wyrzekł się samego siebie, Duch Święty dany został bez miary. Tak samo dany będzie każdemu naśladowcy Chrystusa, pod warunkiem, że całe serce będzie oddane jego zamieszkiwaniu. Nasz Pan osobiście wydał polecenie: ‘bądźcie pełni Ducha’ Efez. 5:18. To polecenie jest też jednocześnie obietnicą napełnienia [Duchem].” (MB 21)

„Dlatego zginam kolana moje przed Ojcem, ... by sprawił według bogactwa chwały swojej, żebyście byli przez Ducha jego mocą utwierdzeni w wewnętrznym człowieku, żeby Chrystus przez wiarę zamieszkał w sercach waszych, ... abyście zostali wypełnieni całkowicie pełnią Bożą.” (Efez. 3:14-19, BW)

„Gdyż w nim mieszka wszystka zupełność Bóstwa cielesnie. I jesteście w nim napełnieni...” (Kol. 2:9-10, KJV)

„W Chrystusie ‘mieszka wszystka zupełność Bóstwa cielesnie.’ Właśnie dlatego, choć kuszony był we wszystkim tak jak my jesteśmy kuszeni, od pierwszego Swego przybycia stał przed światem nieskazony zepsuciem, choć Go ono zewsząd otaczało. Czy nie powinniśmy również i my stać się uczestnikami tej ‘zupełności’? Czy nie jest tak i jedynie tak, że możemy zwyciężyć tak jak On zwyciężył? Wiele tracimy nie rozważając stale charakteru Chrystusa. (7BC 907)

„On przybył na ten świat i żył bezgrzesznym życiem, aby w Jego mocy Jego lud mógł również wieść życie bezgrzeszności. Poprzez wyżywanie przez nich zasad prawdy pragnie On pokazać światu, że Boża łaska ma moc uświęcającą serce.” (RH 4.1.1902)

„Boska wszechmoc sprawiła, że posiadamy wszystko, co niezbędne do [prawdziwego] życia i pobożności, i że mogliśmy poznać Tego, który nas powołał do uczestnictwa w swojej chwale i mocy. To właśnie przez Niego zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice. Dzięki nim macie się stać uczestnikami natury samego Boga po wydośtaniu się z zepsucia, które panuje w świecie na skutek ulegania pożądlivosti.” (2Piotra 1:3-4, BWP)

„Będąc uczestnikami boskiej natury, możemy być czystymi, świętymi i nieskalanymi.” (3SM 131)

„Nikt z nas nie musi tłumaczyć naszego popędliwego usposobienia, zdeformowanego charakteru, samolubstwa, zawiści, zazdrości, albo jakiegokolwiek nieczystości duszy, ciała lub ducha. Bóg nas powołał do uczestnictwa w swojej chwale i mocy, a my mamy być posłuszni temu wezwaniu.” (RH 4.24.1900)

„Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na ziemi. Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy się ukaże Chrystus, nasze Życie, wtedy i wy razem z Nim ukażecie się w chwale. Zadajcie więc śmierć temu, co przyziemne w członkach: rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądz i chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem. Z ich powodu nadchodzi gniew Boży na synów buntu. I wyście niegdyś tak postępowali, kiedyście tym żyli. A teraz i wy odrzucicie to wszystko: gniew, zapalczywość, złość, znieważanie, haniebną mowę wychodzącą – z ust waszych. Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, a przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku głębszemu poznaniu Boga, na obraz Tego, który go stworzył.” (Kol. 3:1-10, BT)

„Przetoż o królu! Rada moja niech ci się podoba, a **grzechy twoje przerwij sprawiedliwością...**” (Dan. 4:27, BG)

„Widziałam, że Pan dał ci światło i doświadczenie, abyś mógł zobaczyć grzeszność porywczego ducha i kontrolować swoje namiętności. Jeśli tę sprawę zaniedbasz, z pewnością nie uda ci się osiągnąć życia wiecznego. (...) Wielokrotnie mówiłeś: ‘nie mogę powstrzymać mojego usposobienia. Muszę mówić’. Brak ci łagodnego i pokornego ducha. Własne ja wciąż jest żywe a ty stoisz nieustannie na jego straży, aby bronić go przed upokorzeniem lub znieważeniem. Apostoł mówi: ‘Umarliście bowiem, a życie wasze jest ukryte wraz z Chrystusem w Bogu’. Ci, którzy są dla swego ja martwi, nie będą odczuwać tak łatwo i nie będą gotowi opierać się wszystkiemu, co może ich drażnić. Martwy człowiek niczego nie czuje. Ty nie jesteś martwy. Gdybyś takim był i gdyby twoje życie było ukryte wraz z Chrystusem w Bogu, tysiące rzeczy, które teraz zauważasz i które cię dotyczą, zostałyby pominięte, jako niegodne uwagi. Chwytałbyś wówczas wieczność i byłbyś ponad mało znaczącymi próbami tego życia. Jezus, kiedy Go obrzucano obelgami, gdy Mu złorzeczono i znieważano, nie odpłacał tym samym. (...) ‘On, gdy Mu złorzeczono, nie odpowiadał złorzeczeniem’. Kiedy za sprawą ludz-

kiego okrucieństwa cierpiał z powodu bolesnych pręg i ran, nie groził, lecz powierzył Siebie Temu, który sprawiedliwie sędzi. (...) ‘Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie.’ (...) Chrystus dał nam Swoje życie na wzór. Hańbimy Go, jeśli stajemy się czuli na każde lekceważenie i jesteśmy gotowi obrażać się o każdą domniemaną lub rzeczywistą krzywdę. Nie jest to świadectwem szlachetnego umysłu - być przygotowanym do obrony siebie i do zachowania własnej godności. Lepiej dla nas abyśmy sto razy niesprawiedliwie cierpieli, niż skrzywdzili czyjąś duszę w duchu odwetu lub dając upust gniewowi.” (2T 424,427)

Ludzie często mówią: “Przecież Jezus się gniewał!” Czy Jezus odczuwał sprawiedliwe oburzenie czy niesprawiedliwy gniew?

„’A do nich rzekł: Czy wolno w sabbat dobrze czynić, czy źle czynić, życie zachować czy zabić? A oni milczeli. I spojrzął na nich **z gniewem**, zasmucił się z powodu zatwardziałości ich serca, i rzekł owemu człowiekowi: Wyciągnij rękę! I wyciągnął, i ręka jego wróciła do dawnego stanu’ Mar. 3:4,5. On nieustraszenie obnażał hipokryzję, niewiarę i niesprawiedliwość, jednak w Jego głosie były łzy, gdy wyrażał Swoje chłосzczące nagany.” (DA 353)

„’Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie’. Ten fragment Pisma odnosi się do sprawiedliwego oburzenia na grzech, które wypływa z żarliwości dla chwały Bożej, a nie gniewu sprowokowanego miłością własnego ja lub urażoną ambicją.” (TM 100)

„Kiedy oni widzą, że Bóg jest znieważany a Jego służba wystawiona na hańbę, gdy widzą uciskanego niewinnego, sprawiedliwe oburzenie porusza duszę. Taki gniew zrodzony z wyczulonej moralności nie jest grzechem. Jednak ci, którzy przy jakiegokolwiek domniemanej prowokacji czują się wolni do ulegania gniewowi lub urazie, otwierają serce szatanowi. Zawziętość i wrogość muszą być wypędzone z duszy, jeśli mamy być w zgodzie z niebem.” (DA 310)

„A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu. Bo gniew człowieka nie czyni tego, co jest sprawiedliwe u Boga.” (Jak. 1:19-20)

„On grzechy nasze sam na ciełe swoim poniósł na drzewo, abyśmy, obumarłszy grzechom, dla sprawiedliwości żyli; jego sińce uleczyły was.” (1Piotra 2:24, BW)

Przez wiarę możemy być posłuszni Bożemu prawu

„Albowiem nie wstydę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka, bo usprawiedliwienie Boże w niej bywa objawione, z wiary w wiarę, jak napisano: A sprawiedliwy z wiary żyć będzie.” (Rzym. 1:16-17, BW)

„Szatan twierdził, że dla człowieka posłuszeństwo Bożym przykazaniom jest czymś niemożliwym. To prawda, o własnych siłach nie potrafimy ich przestrzegać. Jednak Chrystus przyszedł w postaci człowieka i dzięki Jego doskonałemu posłuszeństwu **dowiodł tego, że człowieczeństwo połączone z Boskością jest w stanie spełnić każde z Bożych przykazań.**

‘Lecz którykolwiek go przyjęli, dał im tę moc, aby się stali synami Bożymi, to jest tym, którzy wierzą w imię jego.’ Jan. 1:12, BG. Ta moc nie jest czynnikiem ludzkim. To jest moc Boża. **Gdy dusza przyjmuje Chrystusa – przyjmuje moc do życia życiem Chrystusa.**” (COL 314)

„Warunek życia wiecznego jest obecnie taki sam, jaki był zawsze - taki sam, jaki był w Raju przed upadkiem naszych pierwszych rodziców - doskonałe posłuszeństwo prawu Bożemu, doskonała sprawiedliwość. Gdyby życie wieczne było darowane pod jakimkolwiek innym warunkiem niż ten, wówczas szczęście całego wszechświata byłoby zagrożone. Istniałaby otwarta droga dla grzechu, aby wraz z jego wszelkimi następstwami niedoli i nieszczęścia został on unieśmiertelniony.

Ukształtowanie sprawiedliwego charakteru przez posłuszeństwo prawu Bożemu było możliwe dla Adama sprzed upadku. Lecz nie uczynił tego i z powodu jego grzechu nasza natura jest upadła i nie jesteśmy w stanie uczynić siebie sprawiedliwymi. Ponieważ jesteśmy grzeszni, pozbawieni świętości, nie potrafimy doskonale okazywać posłuszeństwa świętemu prawu. Nie posiadamy własnej sprawiedliwości, aby nią zadośćuczynić żądaniom prawa Bożego. Lecz Chrystus sprawił nam drogę ucieczki. Żył na ziemi wśród takich prób i pokus, z jakimi i my musimy się spotykać. Żył bezgrzesznym życiem. Umarł za nas, a obecnie proponuje zabranie naszych grzechów i danie nam Swojej sprawiedliwości. Jeśli oddasz się Mu oraz przyjmiesz Go jako swego Zbawiciela, wówczas, jakkolwiek grzeszne nie byłoby twoje życie, przez wzgląd na

Niego jesteś uznany za sprawiedliwego. Charakter Chrystusa znajduje się na miejscu twojego charakteru i jesteś przyjęty przed Bogiem, tak jak gdybyś nie zgrzeszył.

Co więcej - Chrystus odmienia serce. Przez wiarę pozostaje w twoim sercu. Masz zachowywać tę łączność z Chrystusem przez wiarę oraz ciągle poddawanie Jemu twojej woli; i tak długo, jak to czynisz, On sprawuje w tobie chcenie i skuteczne wykonanie według upodobania Swego. Tak więc możesz powiedzieć: 'Obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego Siebie za mnie' Gal. 2:20. Jezus tak powiedział do Swoich uczniów: 'Nie wy jesteście tymi, którzy mówią, lecz Duch Ojca waszego, który mówi w was' Mat. 10:20. Wtedy, z Chrystusem działającym w tobie, będziesz manifestował tego samego ducha oraz wykonywał te same dobre uczynki - uczynki sprawiedliwości, posłuszeństwa.'" (SC 62,63)

„A temu, który ma moc utwierdzić was według ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie... według postanowienia wiecznego Boga obwieszczonej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary..." (Rzym. 16:25-26)

„Przeto teraz nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie. Bo zakon Ducha, który daje życie w Chrystusie Jezusie, uwolnił cię od zakonu grzechu i śmierci. Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesznego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele, **aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha.**" (Rzym. 8:1-4, BW)

„Uczniowie Chrystusa, jeśli mają wejść do Królestwa Niebios, muszą uzyskać sprawiedliwość różniącą się w swym charakterze od sprawiedliwości Faryzeuszy. Bóg ofiarował im w Swym Synu doskonałą sprawiedliwość zakonu. Gdyby otworzyli w pełni swoje serca na przyjęcie Chrystusa, wówczas samo życie Boga, Jego miłość, zamieszkałyby w nich, przemieniając ich na Jego podobieństwo. W ten sposób za sprawą daru Bożego posiadliby sprawiedliwość, jakiej wymaga zakon ...odzwierciedlenie w nich charakteru Chrystusa." (MB 54,55)

„Istnieją dwa błędy, przed którymi dzieci Boże - a w szczególności te, które dopiero co zaczęły ufać Jego łasce - potrzebują strzec się przede

wszystkim. Pierwszy, już uwydatniony, polega na tym, że spoglądają one na własne uczynki, pokładając zaufanie we wszystkim, co są w stanie uczynić, aby doprowadzić siebie do harmonii z Bogiem. Ten, kto usiłuje stać się święty przez zachowywanie zakonu swoimi własnymi uczynkami, próbuje rzeczy niemożliwej. Wszystko, czego człowiek jest w stanie dokonać bez Chrystusa, jest skażone egoizmem i grzechem. Jedyne łaska Chrystusa może poprzez wiarę uczynić nas świętymi.

Będący przeciwieństwem i nie mniej niebezpieczny błąd polega na tym, że wiara w Chrystusa uwalnia ludzi od zachowywania prawa Bożego; że skoro jedynie wiarą stajemy się uczestnikami łaski Chrystusowej, nasze uczynki nie mają nic wspólnego z naszym zbawieniem.

Zauważ jednak tutaj, że posłuszeństwo nie jest jedynie zgodnością zewnętrzną, lecz służbą miłości. Prawo Boże jest wyrazem Jego natury; stanowi ono ucieleśnienie wielkiej zasady miłości i stąd jest fundamentem Jego rządów w niebie i na ziemi. Jeśli nasze serca zostały odnowione na podobieństwo Boże, jeśli w duszę wszczepiona została Boska miłość, czy prawo Boże nie będzie spełniane w życiu? Gdy w serce wszczepiona jest zasada miłości, gdy człowiek odnowiony jest na obraz Tego, który go stworzył, spełniona zostaje obietnica nowego przymierza: 'Prawa Moje włożę w ich serca i na umysłach ich wypiszę je' Hebr. 10:16. Jeśli więc prawo wypisane jest w sercu, czy nie nada ono kształtu życiu? Posłuszeństwo - służba i poddaństwo miłości - jest prawdziwą oznaką uczniostwa. Tak mówi Pismo Święte: 'Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań Jego'. 'Kto mówi: Znam Go, a przykazań Jego nie zachowuje, kłamcą jest i prawdy w nim nie ma' 1Jana 5:3; 2:4. To właśnie wiara i tylko wiara jest tym, co zamiast uwolnienia człowieka od posłuszeństwa czyni nas uczestnikami łaski Chrystusowej, która umożliwia nam okazywanie posłuszeństwa." (SC 59-61)

„A temu, który ma moc utwierdzić was według ewangelii mojej i zwiastowania o Jezusie Chrystusie ... według postanowienia wiecznego Boga obwieszczanej wszystkim narodom, żeby je przywieść do posłuszeństwa wiary." (Rzym. 16:25-26, BW)

„Nie to jest dziełem ewangelii, aby osłabiać żądania Bożego świętego prawa, lecz aby przywieść ludzi tam, gdzie mogą oni spełniać jego nakazy. Wiara w Chrystusa, która zbawia duszę nie jest tym, co przedstawiane jest przez wielu. 'Uwierzcie, uwierzcie' jest ich okrzykiem, 'tylko

uwierzcie w Chrystusa, a będziecie zbawieni. To jest wszystko, co musicie uczynić.' Tymczasem prawdziwa wiara, co do zbawienia, w pełni zawiera Chrystusowi, prowadząc do doskonałej zgodności z prawem Bożym. Wiara uzewnętrznia się w czynach.” (6BC 1073)

„A z tego wiemy, że go znamy, jeśli przykazania jego zachowujemy. Kto mówi: Znam go, a przykazań jego nie zachowuje, kłamcą jest i prawdy w nim nie ma. Lecz kto zachowuje Słowo jego, w tym prawdziwie dopełniła się miłość Boża. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy. Kto mówi, że w nim mieszka, powinien sam tak postępować, jak On postępował.” (1Jana 2:3-6, BW)

„Musimy się wystrzegać pozornej świętości, która zezwala na przestępowanie prawa Bożego.” (2SM 51)

„A bądźcie wykonawcami Słowa, a nie tylko słuchaczami, **oszukującymi samych siebie**. Bo jeśli ktoś jest słuchaczem Słowa, a nie wykonawcą, to podobny jest do człowieka, który w zwierciadle przygląda się swemu naturalnemu obliczu; bo przypatrzył się sobie i odszedł, i zaraz zapomniał, jakim jest. Ale kto wejrzał w doskonały zakon wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą; ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.” (Jak. 1:22-25, BW)

„Tutaj jest dla człowieka dzieło do wykonania. Musi stanąć wobec zwierciadła, jakim jest Boże prawo, rozpoznać defekty w swoim charakterze i odrzucić grzechy, piorąc szatę swego charakteru w krwi Baranka.” (4T 294)

„...krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu.” (1Jana 1:7, BW)

„Nie znając prawa, ludzie nie mają właściwego pojęcia na temat czystości i świętości Boga lub też odnośnie swojej winy i nieczystości. Brak im prawdziwego przekonania o grzechu, nie odczuwają też potrzeby pokuty. Nie widząc swego zgubionego stanu, jako przestępcy Bożego prawa, nie uświadamiają sobie swojej potrzeby pojednawczej krwi Chrystusa. Nadzieja zbawienia jest przyjmowania bez radykalnej zmiany serca lub reformy życia. **Takie powierzchowne nawrócenia są powszechne a do kościoła przyłączają się tłumy tych, którzy nigdy nie połączyli się z Chrystusem.**” (GC 468)

„Uwaga jest skupiana na miłości, jako najważniejszym atrybucie Boga, jednak degraduje się ją do słabego sentymentalizmu, czyniącego tylko

niewielką różnicę pomiędzy dobrem a złem. Sprawiedliwość Boga, Jego potępienie grzechu, wymagania Jego Świętego Prawa trzymane są poza zasięgiem wzroku.” (GC 558)

„A On mu odrzekł: Czemu pytasz mnie o to, co dobre? Jeden jest tylko dobry, Bóg. **A jeśli chcesz wejść do żywota, przestrzegaj przykazań.**” (Mat. 19:17, BW)

„Są tylko dwie kategorie ludzi w dzisiejszym świecie i tylko dwie kategorie będą rozpoznane w dniu sądu – ci, którzy przestępują prawo Boże i ci, którzy go przestrzegają. Chrystus daje test sprawdzający naszą lojalność lub nielojalność. ‘Jeśli mnie miłujecie’ mówi, ‘przykazań moich przestrzegać będziecie.’” (DA 309)

„Nie każdy, kto do mnie mówi: Panie, Panie, wejdzie do Królestwa Niebios; lecz tylko ten, kto pełni wolę Ojca mojego, który jest w niebie.” (Mat. 7:21, BW)

Przestrzegaj Jego przykazań

„Wysłuchaj końcowej nauki całości: Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań, bo to jest obowiązek każdego człowieka. Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną - czy dobrą, czy złą.” (Przyp. 12:13-14, BW)

„A On mu powiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej myśli swojej. To jest największe i pierwsze przykazanie. A drugie podobne temu: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się cały zakon i prorocy.” (Mat. 22:37-40, BW)

„Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał innych bogów obok mnie.” (2Mojż. 20:2-3, BW)

„Cokolwiek pielęgnujemy, jeśli skłania nas to do zmniejszenia miłości ku Bogu lub jest przeszkodą w należnej Mu służbie, czynimy to bożiem.” (SD 56)

„Dzieci, wystrzegajcie się fałszywych bogów.” (1Jana 5:21, BW)

„Nie czyń sobie podobizny rzeźbionej czegokolwiek, co jest na niebie

w górze, i na ziemi w dole, i tego, co jest w wodzie pod ziemią. Nie będziesz się im kłaniał i nie będziesz im służył, gdyż Ja Pan, Bóg twój, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze winę ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia tych, którzy mnie nienawidzą. A okazują łaskę do tysięcznego pokolenia tym, którzy mnie miłują i przestrzegają moich przykazań.” (2Mojż. 20:4-6, BW)

„Nie nadużywaj imienia Pana, Boga twojego, gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego.” (2Mojż. 20:7, BW)

„To przykazanie nie tylko zakazuje fałszywego przysięgania i pospolitego zaklinania się, lecz zakazuje nam używania imienia Boga w beztrocki i bezmyślny sposób. (...) Lekkomyślnie wspominając Boga w zwykłej rozmowie, wzywając Go w błahych sprawach, powtarzając często i bezmyślnie Jego imię, zniesławiamy Go.” (PP 306)

„Modlitwa w imieniu Chrystusa wiele znaczy. Oznacza, że mamy przyjąć Jego charakter, objawiać Jego ducha i czynić Jego dzieła.” (DA 668)

„**Pamiętaj** o dniu sabatu, aby go święcić. Sześć dni będziesz pracował i wykonywał wszelką swoją pracę, Ale siódmego dnia jest sabat Pana, Boga twego: Nie będziesz wykonywał żadnej pracy ani ty, ani twój syn, ani twoja córka, ani twój sługa, ani twoja służebnica, ani twoje bydło, ani obcy przybysz, który mieszka w twoich bramach. Gdyż w sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze i wszystko, co w nich jest, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego Pan pobłogosławił dzień sabatu i poświęcił go.” (2Mojż. 20:8-11, BW)

„Bóg dał ludziom sześć dni, w których mają pracować i wymaga, aby ich praca była wykonana w sześciu dniach roboczych. Czyny niezbędne i akty miłosierdzia są w Sabat dozwolone, chorzy i cierpiący mają być nieustannie pielęgnowani; jednak zbędna praca ma być całkowicie wykluczona.” (PP 307)

„Szczęśliwy człowiek, który to czyni, i syn człowieczy, który się tego trzyma, który przestrzega sabatu, nie beczeszcząc go, i który strzeże swojej ręki, aby nie czyniła nic złego.” (Izaj. 56:2, BW)

„Wśród nas, którzy twierdzimy, że zachowujemy święty Boży dzień odpoczynku, istnieje potrzeba reformy Sabatu. Niektórzy w Sabat omawiają sprawy i układają plany związane ze swoim biznesem. Bóg patrzy na to w taki sam sposób, jak gdyby byli oni zaangażowani w realne załatwianie interesów zawodowych.” (Ev. 245)

„Jeżeli powstrzymasz swoją nogę od bezczeszczenia sabatu, aby załatwić swoje sprawy w moim świętym dniu, i będziesz nazywał sabat rozkoszą, a dzień poświęcony Panu godnym czci, i uczcisz go nie odbywając w nim podróży, nie załatwiając swoich spraw i nie prowadząc pustej rozmowy, wtedy będziesz się rozkoszował Panem, a Ja sprawię, że wzniesiesz się ponad wyżyny ziemi, i nakarmię cię dziedzictwem twojego ojca, Jakuba, bo usta Pana to przyrzekły.” (Izaj. 58:13-14, BW)

„Powinniśmy zazdrośnie strzec ram Sabatu. Pamiętaj, że każda chwila jest poświęconym, jest świętym czasem.” (6T 356)

„Jednak, **aby zachować Sabat w świętości, ludzie sami muszą być świętymi.** Muszą stać się przez wiarę uczestnikami sprawiedliwości Chrystusa.” (DA 283)

„Czcij ojca swego i matkę swoją, aby długo trwały twoje dni w ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.” (2Mojż. 20:12, BW)

„Piąte przykazanie wymaga od dzieci nie tylko poszanowania, uległości i posłuszeństwa rodzicom, lecz również miłości, czułości, ulżenia w ich troskach, aby strzec ich dobrego imienia oraz przychodzić z pomocą i pocieszeniem w latach starości. Ono również nakazuje szacunek dla kaznodziejów, przywódców i wszystkich, którym Bóg powierzył władzę.” (PP 308)

„Nie zabijaj.” (2Mojż. 20:13, BW)

„Każdy, kto nienawidzi brata swego, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie ma w sobie żywota wiecznego.” (1Jana 3:15, BW)

„Wszelkie akty bezprawia mogące przyczynić się do skrócenia życia, duch nienawiści i zemsty czy pobłażanie jakiegokolwiek namiętności, która czyni krzywdę innym, lub nawet sprawia, że źle im życzymy, samolubne zaniedbanie troski o potrzebujących i cierpiących, wszelkie

poślazanie samemu sobie czy zbyteczne wyrzeczenia lub nadmierna praca, która szkodzi zdrowiu - wszystko to, w większym lub mniejszym stopniu, jest pogwałceniem szóstego przykazania.” (PP 308)

„Nie cudzołóż” (2Mojż. 20:14, BW)

„To przykazanie zakazuje nie tylko nieczystych czynów, ale także zmysłowych myśli i pragnień oraz jakichkolwiek praktyk, które je wywołują. Czystość jest wymagana nie tylko w życiu zewnętrznym, ale także w ukrytych zamiarach i uczuciach serca. Chrystus, który uczył o dalekosiężnej obligacji prawa Bożego, oświadczył, że zła myśl czy spojrzanie jest tak samo grzechem jak nieprawy czyn.” (PP 308)

„Jeśli mamy nie popełnić grzechu, musimy go unikać od samego początku. Każde uczucie i pragnienie musi być podporządkowane rozumowi i sumieniu. Każda nieuświęcona myśl musi być natychmiast odrzucona.” (5T 177)

„Nieczyste myśli nie muszą być wyrażone słowem lub czynem, aby zrealizować grzech i doprowadzić duszę do potępienia.” (4T 623)

„Nie kradnij.” (2Mojż. 20:15, BW)

„Ósme przykazanie potępia porywanie ludzi i handel niewolnikami oraz zakazuje zaborczych wojen. Potępia kradzież i rabunek. Wymaga bezwzględnej uczciwości w najdrobniejszych detalach życiowych spraw. Zakazuje oszukiwania w handlu i wymaga płacenia należnego wynagrodzenia i spłacania długów. Głosi, że każda próba wykorzystania czyjejś niewiedzy, słabości czy nieszczęścia jest zapisana w księgach niebieskich jako oszustwo.” (PP 309)

„Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.” (2Mojż. 20:16, BW)

„Jakikolwiek oszczerstwo, obmowa, wszelka próba lub zamiar oszkania bliźniego, objęte są tym przykazaniem. Już zamiar oszukania sam w sobie stanowi oszustwo. Fałsz może być wyrażony przez spojrzanie, ruch ręki lub wyraz twarzy, równie skutecznie jak przy pomocy słów.

Wszelka rozmyślna przesada, każda aluzja czy niedomówienie, które mają wywołać błędne lub przesadne wrażenie, a nawet stwierdzenie faktów w sposób, który może wprowadzić w błąd, są kłamstwem. To przykazanie zakazuje jakichkolwiek prób szkodenia reputacji bliźniego przez wprowadzanie w błąd lub szerzenie fałszywych domysłów, oszczerstwo czy rozprowadzanie plotek. Nawet celowe ukrycie prawdy, które w rezultacie może zaszkodzić innym, jest pogwałceniem dziewiątego przykazania.” (PP 309)

„Odrzuciwszy więc wszelką złość i wszelką zdradę, i obłudę, i zazdrość, i wszelką obmowę...” (1Piotra 2:1, BW)

„Niechaj więc mowa wasza będzie: Tak - tak, nie - nie, bo co ponadto jest, to jest od złego.” (Mat. 5:37, BW)

„Słowa te potępiają wszelkie nic nieznaczące powiedzenia i wyrazy uzupełniające, które graniczą z nieprzyzwoitością. Potępiają również - bałamutne komplementy, uchylanie się od mówienia prawdy, pochlebstwa, przesadę, wprowadzanie w błąd w handlu - powszechnie przyjęte w społeczeństwie i w świecie biznesu. Uczą, że nikt, kto próbuje ukazać się tym kim faktycznie nie jest, lub kogo słowa nie przekazują rzeczywistej intencji jego serca, nie może być nazwany prawdomównym. (...) Wszystko, cokolwiek chrześcijanie czynią winno być tak przejrzyste, jak blask słońca. Prawda pochodzi od Boga; zwiedzenie, w każdej z jego tysięcy form pochodzi od szatana i każdy, kto w jakikolwiek sposób odbiega od prostej linii prawdy, oszukuje samego siebie, poddając się mocy złego.” (MB 68)

„Nie pożądaj domu bliźniego swego, nie pożądaj żony bliźniego swego ani jego sługi, ani jego służebnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.” (2Mojż. 20:17, BW)

„Dziesiąte przykazanie godzi w sam korzeń wszelkich grzechów, zakazując grzesznego pożądania, które jest źródłem grzesznego czynu.” (PP 309)

„Życie dla siebie oznacza śmierć. Chciwość, pożądanie pożytku dla własnej korzyści, odcina duszą od źródła życia. W duchu szatana bierzemy, czerpiemy dla siebie; w duchu Chrystusa dajemy, poświęcamy się dla dobra innych.” (COL 259)

„Przykazania bowiem: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj i wszelkie inne w tym słowie się streszczają: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego. Miłość bliźniemu złego nie wyrządza; wypełnieniem więc zakonu jest miłość.” (Rzym. 13:9-10, BW)

„Albowiem powiadam wam: Jeśli sprawiedliwość wasza nie będzie obfitsza niż sprawiedliwość uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejście do Królestwa Niebios. Słyszeliście, iż powiedziano przodkom: Nie będziesz zabijał, a kto by zabił, pójdzie pod sąd. A Ja wam powiadam, że każdy, kto się gniewa na brata swego, pójdzie pod sąd, a kto by rzekł bratu swemu: Racha, stanie przed Radą Najwyższą, a kto by rzekł: Głupcze, pójdzie w ogień piekielny. Jeślibyś więc składał dar swój na ołtarzu i tam wspomniałbyś, iż brat twój ma coś przeciwko tobie, zostaw tam dar swój na ołtarzu, odejź i najpierw pojednaj się z bratem swoim, a potem przyszedłszy, złóż dar swój. Pogódź się rychło z przeciwnikiem swoim (...)

Słyszeliście, iż powiedziano: Nie będziesz cudzołożył. A Ja wam powiadam, że każdy kto patrzy na niewiastę i pożąda jej, już popełnił z nią cudzołóstwo w sercu swoim (...)

Powiedziano też: Ktokolwiek by opuścił żonę swoją, niech jej da list rozwodowy. A Ja wam powiadam, że każdy, kto opuszcza żonę swoją, wyjąwszy powód wszeteczeństwa, prowadzi ją do cudzołóstwa, a kto by opuszczoną poślubił, cudzołoży.

Słyszeliście także, że powiedziano przodkom: Nie będziesz fałszywie przysięgał, ale dotrzymasz Panu przysięg swoich. A Ja wam powiadam, abyście w ogóle nie przysięgali ...niechaj więc mowa wasza będzie: tak - tak, nie - nie, bo co ponadto jest, to jest od złego.

Słyszeliście, iż powiedziano: Oko za oko, ząb za ząb. A Ja wam powiadam: Nie sprzeciwiajcie się złemu, a jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi. A temu, kto chce się z tobą procesować i zabrać ci szatę, zostaw i płaszcz. A kto by cię przymuszał, żebyś szedł z nim jedną milę, idź z nim i dwie, temu, kto cię prosi, daj, a od tego, który chce od ciebie pożyczyć, nie odwracaj się.

Słyszeliście, iż powiedziano: Będziesz miłował bliźniego swego, a będziesz miał w nienawiści nieprzyjaciela swego. A Ja wam powiadam: Miłujcie nieprzyjaciół waszych i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli synami Ojca waszego, który jest w niebie, bo słońce

jego wschodzi nad złymi i dobrymi i deszcz pada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. A jeśli byście pozdrawiali tylko braci waszych, cóż osobliwego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

„Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest.” (Mat. 5:20-48, BW)

„Uczniowie Chrystusa, jeśli mają wejść do Królestwa Niebios, muszą uzyskać sprawiedliwość różniącą się w swym charakterze od sprawiedliwości Faryzeuszy. Bóg ofiarował im w Swym Synu doskonałą sprawiedliwość zakonu. Gdyby otworzyli w pełni swoje serca na przyjęcie Chrystusa, wówczas samo życie Boga, Jego miłość, zamieszkałyby w nich, przemieniając ich na Jego podobieństwo. W ten sposób za sprawą daru Bożego posiadliby sprawiedliwość, jakiej wymaga zakon ...odzwierciedlenie w nich charakteru Chrystusa.” (MB 54,55)

„Prawo Boże jakie przedstawione jest w Piśmie Świętym, jest obszerne w swoich wymaganiach. Każda zasada jest święta, sprawiedliwa i dobra. Prawo nakłada ludziom zobowiązanie wobec Boga; sięga do myśli i uczuć. U każdego, kto jest wrażliwy na przekroczenie jego postanowień, wytworzy ono przekonanie o grzechu. Gdyby prawo dotyczyło wyłącznie zewnętrznego postępowania, ludzie nie byłiby winni złych myśli, pragnień i dążeń. Jednak prawo wymaga, aby dusza była czysta a umysł święty, aby myśli i uczucia były zgodne ze standardem miłości i sprawiedliwości.

W Swoim nauczaniu Chrystus pokazał, jak dalekosiężne są zasady prawa wypowiedzianego z Góry Synaj. On dokonał żywego zastosowania prawa, którego zasady pozostają na zawsze wielkim standardem sprawiedliwości, standardem, według którego wszyscy będą sądzeni w owym wielkim dniu, kiedy sąd zasiądzie i księgi zostaną otwarte. On przyszedł, aby wypełnić wszelką sprawiedliwość i jako przywódca ludzkości, pokazać człowiekowi, że może on dokonać tego samego dzieła, stosując się do każdego wykazu wymagań Boga. Dzięki mierze Jego łaski dostarczonej człowiekowi, nikogo nie musi ominąć niebo. **Doskonałość charakteru jest dostępna dla każdego, kto o nią zabiega. To jest uczynione samą podstawą nowego przymierza ewangelii.**” (ISM 211,212)

„Albowiem czego zakon nie mógł dokonać, w czym był słaby z powodu ciała, tego dokonał Bóg: przez zesłanie Syna swego w postaci grzesz-

nego ciała, ofiarując je za grzech, potępił grzech w ciele, **aby słuszne żądania zakonu wykonały się na nas**, którzy nie według ciała postępujemy, lecz według Ducha.” (Rzym. 8:3-4, BW)

„Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego, a przykazania jego nie są uciążliwe.” (1Jana 5:3, BW)

„Żydzi tak wypaczyli prawo, że uczynili z niego jarzmo niewoli. Jego bezsensowne wymagania stały się pośmiewiskiem dla innych narodów.” (DA 204)

„Bo wiązą ciężkie brzemiona i kładą na barki ludzkie, ale sami nawet palcem swoim nie chcą ich ruszyć.” (Mat. 23:4, BW)

„Jest to pragnieniem i celem szatana, aby wprowadzić wpośród nas tych, którzy dążą do wielkich skrajności (...) Będą wymagający, próbując narzucać rygorystyczne obowiązki oraz dążyć do wyolbrzymiania spraw małej wagi, lekceważąc jednocześnie ważniejsze kwestie dotyczące prawa: sądu, łaski i miłości Boga.” (Ev. 212)

„Oznajmiono ci, człowiecze, co jest dobre i czego Pan żąda od ciebie: tylko, abyś wypełniał prawo, okazywał miłość bratnią i w pokorze obcował ze swoim Bogiem.” (Mich. 6:8, BW)

Ważną rzeczą jest wiedzieć, że twoje serce jest w pełni poddane, a następnie zrozumieć, co Bóg chciałby, abyś uczynił w kwestii wprowadzenia reform.

„Badajcie skrupulatnie swoje serca i w swoim życiu naśladowajcie nieomylny Wzór a wszystko z wami dobrze się ułoży.” (2T 71)

„W sprawach sumienia dusza musi pozostać nieskrępowana. Nikt nie może kontrolować czyjegoś umysłu, być dla kogoś sędzią, lub dyktować komuś jego obowiązków. Bóg daje każdej duszy wolność myślenia i postępowania według własnych przekonań. ‘Tak więc każdy z nas za samego siebie zda sprawę Bogu’ Rzym. 14:12. Nikt nie ma prawa wpływać własną osobowością na osobowość drugiego człowieka. We wszystkim obowiązuje zasada: ‘Niechaj każdy pozostanie przy swoim zdaniu’ Rzym. 14:5.” (DA 550)

„Przy tym sam usilnie staram się o to, abym wobec Boga i ludzi miał zawsze czyste sumienie” (Dz. Ap. 24:16, BW)

„Przekonanie, jakie masz, zachowaj dla siebie przed Bogiem. Szczęśliwy ten, kto nie osądza samego siebie za to, co uważa za dobre.” (Rzym. 14:22, BW)

„Przywilejem każdego człowieka jest życie w taki sposób, aby Bóg akceptował i błogosławił go. Możesz mieć nieustanny związek z Niebem. Wołaj twójgo Ojca niebiańskiego nie jest to, abyś zawsze znajdował się w ciemności, w stanie potępienia. Powinieneś kultywować poczucie własnej godności, żyjąc w taki sposób, aby być w zgodzie z własnym sumieniem, wobec ludzi i aniołów.” (KH 140)

„Błogosławieni ci, którzy żyją nienagannie, Którzy postępują według zakonu Pana! Błogosławieni ci, którzy stosują się do napomnień jego, Szukają go z całego serca, Którzy nie czynią krzywdy, ale chodzą drogami jego.” (Ps. 119:1-3, BW)

Szczerść nie wystarczy

„Niejedna droga zda się człowiekowi prosta, lecz w końcu prowadzi do śmierci.” (Przyp. 14:12, BW)

Musimy pamiętać, że bogaty młodzieniec, Nikodem, głupie panny, człowiek bez szaty weselnej, a także letni Laodycejczyk – wszyscy oni byli szczerzy i przekonani, że są na prostej drodze do nieba!

„Nieświadomość nie stanowi wymówki dla błędu czy grzechu, jeśli tylko istnieje wszelka możliwość poznania woli Boga. Wędrowiec przychodzi do miejsca, gdzie drogi się rozdzielają i gdzie stoi drogowskaz wskazujący, dokąd każda z nich prowadzi. Jeśli zignoruje on drogowskaz i obierze drogę, która wydaje mu się słuszną, to pomimo swojej szczerści, wedle wszelkiego prawdopodobieństwa znajdzie się na złej drodze.” (GC 597,598)

„Niewiele dróg prowadzi do nieba i nie może każdy wybrać własnej. Chrystus mówi: ‘Ja jestem drogą.’” (DA 663)

„Ci, którzy są zbawieni muszą podróżować tą samą drogą, po której odbył podróż Chrystus. Mówi On: ‘Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój i naśladuje mnie.’” (5BC 1095)

„**Krzyż stoi w miejscu, gdzie rozchodzą się drogi.** Jedna, która prowadzi do nieba, jest ścieżką posłuszeństwa. Druga prowadzi do szerokiej drogi, po której człowiek może łatwo podążać ze swoim brzemieniem grzechu i zepsucia, jednak wiedzie ona na zatracenie.” (5BC 1095)

„Błagam cię, mój bracie, abyś pilnie badał swoje serce i pytał: ‘Którą drogą podążam i gdzie ona się kończy?’” (2T 295)

„A ludowi temu powiedz: **Tak mówi Pan: Oto Ja daję wam do wyboru: drogę życia albo drogę śmierci.**” (Jer. 21:8, BW)

„Chrystus nas wzywa, abyśmy weszli na wąską ścieżkę, gdzie każdy krok oznacza zaparcie się siebie.” (OHC 172)

„Aby podążać ścieżką, która wiedzie do zguby, nie ma potrzeby poszukiwania tej drogi, gdyż brama jest obszerna a droga szeroka i stopy w sposób naturalny zwracają się ku ścieżce, której końcem jest śmierć.

Jednak droga ku życiu jest wąska a wejście ciasne. Jeżeli przyłgniesz do jakiegokolwiek osaczającego cię grzechu, stwierdzisz, że ta droga jest dla ciebie zbyt wąską, abyś mógł na nią wkroczyć. Twoje zajęcia, twoja wola, twoje złe nawyki i zwyczaje muszą być porzucone, jeśli masz zachować drogę Pańską.” (MB 138,139)

„**Odrodzenie jest jedyną ścieżką**, po której możemy wejść do miasta Bożego. Jest ona wąska, a brama przez którą wchodzimy – ciasna; jednak po niej mamy prowadzić mężczyzn, kobiety i dzieci, ucząc ich, że aby mogli być zbawieni, muszą mieć nowe serce i nowego ducha. Stare, odziedziczone cechy charakteru muszą zostać zwyciężone a wrodzone pragnienia duszy zmienione. Wszelkie oszukiwanie, kłamanie, nieprzyzwoita mowa muszą zostać porzucone. Mamy żyć nowym życiem, które czyni mężów i niewiasty podobnymi do Chrystusa.” (9T 23)

„**Wielu z tych, którzy twierdzą, że podążają za Jezusem, nie posiadają prawdziwej wiary.** W swym życiu nie objawiają owocu prawdziwego nawrócenia. Kierują nimi te same zwyczaje, ten sam duch krytyki i samolubstwa, który władał nimi zanim przyjęli Chrystusa. Powinniśmy wiedzieć, co musimy zrobić, aby być zbawionymi. Musimy odpowiedzieć na warunki, ustanowione w Słowie Bożym, albo umrzeć w naszych grzechach. Musimy poznać, jakie moralne zmiany są konieczne do wprowadzenia w naszym charakterze przez łaskę Chrystusa, abyśmy byli zdadni do zamieszkania w pałacach niebiańskich.” (5T 535)

„Niechaj nikt nie da się ogarnąć tak przyjemnej dla wrodzonego serca iluzji, że Bóg zaakceptuje szczerą, bez względu na jakość wiary, nie biorąc pod uwagę niedoskonałości życia. Bóg wymaga od Swego dziecka doskonałego posłuszeństwa.

Aby stawić czoła wymaganiom prawa, nasza wiara musi uchwycić się sprawiedliwości Chrystusa, przyjmując ją jako naszą własną. Przez związek z Chrystusem, dzięki przyjęciu przez wiarę Jego sprawiedliwo-

ści, możemy być uzdolnieni do czynienia dzieł Bożych, do bycia współpracownikami Chrystusa.” (ISM 37)

„W czasie sądu ludzie nie będą potępieni za to, że świadomie uwierzyli kłamstwu, lecz dlatego, że nie uwierzyli prawdzie, że zaniedbali możliwość dowiedzenia się, czym jest prawda.” (PP 55)

„Lud mój ginie, gdyż brak mu poznania...” (Oz. 4:6, BW)

„Bo muszę im wydać świadectwo, że pałają żarliwością ku Bogu, nie opartą jednak na pełnym zrozumieniu. Albowiem nie chcąc uznać, że usprawiedliwienie pochodzi od Boga, i uporczywie trzymając się własnej drogi usprawiedliwienia, nie poddali się usprawiedliwieniu pochodzącemu od Boga.” (Rzym. 10:2-3, BT)

„Ci, którzy mają możliwość słuchania prawdy, jednak nie zadają sobie żadnej fatygi, aby wysłuchać lub zrozumieć ją, myśląc, że skoro nie słuchają, nie poniosą odpowiedzialności, zostaną osądzeni przed Bogiem jako winni, zupełnie tak samo, jak gdyby słyszeli i odrzucili. Nie będzie wytłumaczenia dla tych, którzy dokonali wyboru pozostania w błędzie, podczas gdy mogli zrozumieć co jest prawdą. W Swoich cierpieniach i śmierci Jezus dokonał pojednania za wszystkie grzechy niewiedzy, lecz dla rozmyślnej ślepoty nie ma wsparcia.” (5BC 1145)

„Gdybym nie przyszedł i do nich nie mówił, nie mieliby grzechu; lecz teraz nie mają wymówki z powodu grzechu swego.” (Jer. 15:22, BW)

„Jezus stoi przed arką, dokonując Swego ostatecznego wstawiennictwa za tych wszystkich, dla których łaska nadal trwa i którzy **nieświadomie łamali zakon Boży**. To pojednanie jest czynione zarówno dla umarłych sprawiedliwych jak i dla sprawiedliwych żyjących. Obejmuje ono wszystkich, którzy umarli, wierząc w Chrystusa, jednak nie przyjmawszy światła odnośnie Bożych przykazań, grzeszyli nieświadomie, przestępując ich zasady.” (EW 254)

„Anioł powiedział: ‘jeśli przychodzi światło i to światło zostaje odłożone na bok i odrzucone, wówczas następuje potępienie i wyraz dezaprobaty Boga; jednak zanim światło przyszło, nie ma grzechu, ponieważ nie otrzymali światła, które mogliby odrzucić.’” (1T 116)

„Ludzie nie będą sądzeni z powodu światła, którego nigdy nie mieli. Jednak ci, którzy święcili niedzielę, a którym zwrócono uwagę na ten błąd, jednak nie otworzyli swych oczu, aby spostrzec cudowne sprawy zakonu, będą sądzeni zgodnie ze światłem, jakie do nich dotarło.” (5BC 1145)

„Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, ten grzeszy.” (Jak. 4:17, BT)

Wszyscy, a nie tylko 144 tysiące muszą zwyciężyć i osiąść moralną doskonałość

Gdybyśmy rozumowali, że doskonałość odnosi się wyłącznie do 144 tysięcy, to wielu zadeklarowanych chrześcijan mogłoby pozostać w stanie letniości, gdyż mogliby uznać, że to samo duchowe doświadczenie nie jest od nich wymagane. Na kolejnych stronach sprawdzimy, o jakie wymagania chodzi wobec każdego Chrześcijanina.

Bez świętości nikt nie ujrzy Boga

„Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana.” (Hebr. 12:14, BW)

[Zobacz też inne przekłady: „Follow peace with all men, and holiness, without which no man shall see the Lord.” (KJV) W tym najlepszym angielskim przekładzie, z którego korzystała Ellen White użyto słowa „holiness” (świętość) nie zaś „sanctification” (uświęcenie) – przyp. tłum.]

„Starajcie się też o zachowanie pokoju ze wszystkimi i **o świętość**, bez której nikt nie będzie mógł zobaczyć Pana. (Hebr. 12:14, BWP)

„Świętość jest zupełnym oddaniem Bogu, całkowitym poddaniem serca i życia, aby zamieszkały w nim zasady Nieba.” (DA 556)

„Oczekujemy błogosławionej nadziei i chwalebного objawienia się Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa. Możemy nie pozostawać przy życiu, kiedy Chrystus powróci w mocy i wielkiej chwale, gdyż każdy w swoim czasie poddany jest śmierci, **jednak jeśli jesteśmy sprawiedliwi, w zgodzie z Bożym prawem, odpowiemy na głos, który wywoła lud Boży z grobów i wyjdziemy aby przyjąć nieśmiertelność. Jedynie ten, kto jest błogosławiony i święty, ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu; gdyż kiedy Chrystus powróci, nie zmieni On charakteru ...Słowo Boże oświadcza, że musimy być znalezieni bez skazy i bez zmyślenia lub czegoś w tym rodzaju.**” (ST 09.02.1891)

„Chrystus przyszedł na tę ziemię i żył w doskonałym posłuszeństwie, aby mężczyźni i kobiety dzięki Jego łasce, mogli również żyć w doskonałym posłuszeństwie. Jest to niezbędne dla ich zbawienia. **Bez święto-**

ści nikt nie ujrzy Pana.” (RH 3.15.1906)

„Świętość, o której Słowo Boże stwierdza, że musi ją mieć każdy, zanim będzie mógł być zbawiony, jest efektem działania Bożej łaski, która nakłania go do poddania się dyscyplinie i poskramiającym wpływom Ducha prawdy.” (AA 531)

„Pan strofuje i karci lud, który wyznaje, że zachowuje Jego prawo. Wskazuje ich grzechy i ujawnia ich niegodziwość, ponieważ chce oddzielić od nich wszelki grzech i złość, aby posiadli doskonałą świętość w Jego bojaźni i byli gotowi umrzeć w Panu lub być zabranymi do nieba. Bóg napomina, strofuje i karci ich, aby mogli być oczyszczeni, uświęceni, wywyższeni i ostatecznie uniesieni do Jego tronu. (...) Bóg nie przyjmie niczego oprócz czystości i świętości; jedna skaza, jedna zmarszczka, jedna wada charakteru na zawsze pozbawi ich nieba wraz z wszystkimi jego wspaniałościami i skarbami.” (2T 453)

„Jeśli staliście się oziębli i zawiedliście jako chrześcijanie opierający się na Biblii, nawróćcie się, gdyż charakter jaki zachowacie w czasie łaski, będzie tym charakterem, który posiadać będziecie podczas przyjścia Chrystusa. Jeśli macie być świętymi w niebie, najpierw musicie być świętymi na ziemi. **Cechy charakteru, jakie pielęgnujecie w życiu, nie zostaną zmienione przez śmierć lub zmartwychwstanie.** Z grobu wyjdziecie z tym samym usposobieniem, jakie okazywaliście w swoim domu i w społeczeństwie. Jezus nie zmieni charakteru podczas Swojego przyjścia. Dzieło przemiany musi być wykonane teraz. Nasze codzienne życie decyduje o naszej przyszłości.” (AH 16)

„Wszyscy mają wystarczające światło, aby zobaczyć swoje grzechy i błędy, jeśli tego pragną i szczerze chcą je porzucić, doskonaląc świętość w bojaźni Pana.” (RH 5.5.1885)

„Czego Pan żąda od Swego krwią odkupionego dziedzictwa? Uświęcenia całej istoty – czystości na miarę czystości Chrystusa, doskonałej zgodności z wolą Boga. (...) Do miasta świętego ‘nic nieczystego ... nie wejdzie, ani ten, co popelnia ohydę i kłamstwo.’” (SD 348)

„Któż może wstąpić na górę Pana? I kto stanie na jego świętym miejscu? Kto ma czyste dłonie i niewinne serce, kto nie skłania duszy swej ku próżności i nie przysięga obłudnie, ten dostąpi błogosławieństwa od Pana i sprawiedliwości od Boga, zbawiciela swego.” (Ps. 24:3-5, BW)

„Nikt nie może być wszechmocny, lecz każdy może oczyścić się od

plugawości ciała i duszy, doskonaląc świętość w bojaźni Pana. Bóg wymaga od każdej duszy czystości i świętości. Odziedziczyliśmy skłonności do złego. Są one częścią nas samych, której nie musimy ze sobą nosić. Słabością człowieczeństwa jest rozpieszczanie własnego ja, gdyż stanowi to wrodzoną cechę charakteru. Jednak, dopóki wszelkie samolubstwo nie zostanie odrzucone, dopóki własne ja nie będzie ukrzyżowane, nigdy nie będziemy mogli być święci tak jak Bóg jest święty.” (FL 140)

„Jedynym charakterem, jaki ma wartość w oczach Boga jest taki charakter, który jest wolny od wszelkiej skazy samolubstwa.” (ST 9.24.1894)

„Waszą potrzebą jest codzienne umieranie, doświadczenie codziennego krzyżowania samych siebie.” (3T 324)

Codziennie możecie w pełni poddawać się Bogu i pozwalać Jego Duchowi mieć kontrolę nad waszym duchem.

„Istnieje potrzeba stanowczego, codziennego nawracania się do Boga.” (6BC 1115)

„Kiedy Chrystus powróci, nasze nędzne ciała zostaną przemienione i uczynione podobnymi do Jego chwalebego ciała, jednak niegodziwy charakter nie zostanie wtedy uczyniony świętym. Przemiana charakteru musi mieć miejsce przed Jego przyjściem. **Nasze usposobienie musi być czyste i święte. Musimy posiadać mentalność Chrystusa, aby mógł On z upodobaniem zobaczyć Swoje podobieństwo odzwierciedlone w naszej duszy.**” (RH 9.1.1885)

„Pracuj, póki jest dzień; nadchodzi noc, gdy nikt nie będzie mógł działać. Zostanie ogłoszone orzeczenie: ‘Kto święty, niech nadal się uświęca a kto brudny, niech nadal się brudzi’. Postanowione zostanie przeznaczenie każdego człowieka. Nieliczni, tak, tylko nieliczni z ogromnej liczby ludzi tej ziemi będą ocaleni do życia wiecznego, podczas gdy masy tych, którzy nie doskonalili swych dusz w posłuszeństwie prawdzie zostaną przeznaczone na drugą śmierć.” (2T 401)

„Gdy nadejdzie Chrystus, zabierze tych, którzy oczyścili swoje dusze przez posłuszeństwo prawdzie (...) Śmiertelnik przyoblecze się w nieśmiertelność a podległe zepsuciu, podatne na choroby ciała zostaną przemienione z śmiertelnych w nieśmiertelne. Wówczas zostaniemy obdarzeni wyższą naturą. Ciała tych wszystkich, którzy oczyszczają swoje dusze przez posłuszeństwo prawdzie zostaną uwielbione.” (3SM 427)

Wszyscy razem zostaną uwielbieni

Ta sama moc, która wzbudziła z martwych Chrystusa, wzbudzi Jego Kościół i uwielbi go wraz z Chrystusem jako Jego oblubienicę. (...) Zwycięstwo śpiących świętych okaże się chwalebny w poranek zmartwychwstania. (...) Dawca życia ukoronuje nieśmiertelnością wszystkich, którzy wyjdą z grobu.” (1SM 305)

„A ci wszyscy, choć ze względu na swą wiarę stali się godni pochwały, nie otrzymali przyrzeczonej obietnicy, **gdyż Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie chciał, aby oni osiągnęli doskonałość bez nas.**” (Hebr. 11:39-40, BT)

Wszyscy, którzy przez lata umierali w wierze, czekali w swoich grobach nie przyjąwszy obietnicy niebiańskiego domu i nieśmiertelności, ponieważ Bożym planem było to, aby wszyscy sprawiedliwi przyjęli tę obietnicę w tym samym czasie.

„A to wam mówimy na podstawie Słowa Pana, że **my, którzy pozostaniemy przy życiu aż do przyjścia Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy zasnęli**, gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy **najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie**, potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, **razem z nimi** porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem.” (1Tes. 4:15-17, BW)

„Żywi sprawiedliwi są przemienieni ‘w jednej chwili, w oka mgnieniu’. Na głos Boga zostali uwielbieni a teraz są uczynieni nieśmiertelnymi i wraz z powstałymi świętymi są porwani na spotkanie Pana w powietrzu.” (GC 645)

„Przeto, umiłowani, oczekując tego starajcie się, abyście znalezieni zostali przed nim bez skazy i bez nagany, w pokoju.” (2Piotra 3:14, BW)

Wszyscy zbawieni są Oblubienicą; mają na swoim czole wypisane imię Ojca i ubrani są w szatę weselną.

„Mężowie, miłujcie żony swoje, jak i Chrystus umiłował Kościół i wydał zań samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy go kąpielą wodną przez Słowo, aby sam sobie przysposobić Kościół pełen chwały, bez

zmazy lub skazy lub czegoś w tym rodzaju, ale żeby był święty i niepokalany.” (Efez. 5:25-27, BW)

„Kościół jest oblubienicą, małżonką Baranka. (...) Każdy prawdziwie wierzący jest częścią ciała Chrystusowego.” (7BC 985)

„Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu chwałę, gdyż nastąpiło wesole Baranka, i oblubienica jego przygotowała się; i dano jej przyoblec się w czysty, lśniący bisior, a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych.” (Obj. 19:7-8, BW)

„Sprawiedliwość Chrystusa, Jego nieskalany charakter jest udzielany przez wiarę wszystkim, którzy przyjęli Go jako osobistego Zbawiciela.” (COL 310)

„Jedyna nadzieja każdego człowieka spoczywa w Jezusie Chrystusie. On przyniósł szatę Swojej sprawiedliwości, aby ją założyć na grzesznika, jeśli odłoży on swoją zbrudzoną odzież. Bardzo wielu przyłgnęło do swojej zbrukanej odzieży, którą Chrystus jest gotowy oczyścić, wybierając raczej skazy i plamy grzechu, niż czystą szatę sprawiedliwości Chrystusa. Czyste i święte szaty nie są przygotowane do założenia dopiero po wejściu przez bramę do miasta [świętego]. Każdy wchodzący będzie miał ubraną szatę sprawiedliwości Chrystusa, a imię Boga widoczne będzie na ich czołach. To imię jest symbolem, jaki apostoł widział w widzeniu, oznaczającym poddanie umysłu świadomemu i lojalnemu posłuszeństwu wszystkim Bożym przykazaniom. Nie będzie przykrywania grzechów i defektów, aby ukryć deformację charakteru. Żadna szata nie będzie połowicznie oczyszczona, ale wszystkie będą czyste i bez skazy.” (YI 8.18.1886)

„**Bóg wymaga od Swych dzieci doskonałości.** Jego prawo jest kopią Jego charakteru i wzorcem dla każdego innego charakteru. Życie Chrystusa na ziemi było doskonałym wyrazem Bożego prawa, i jeśli ci, którzy twierdzą, że są dziećmi Boga, staną się podobni w charakterze do Chrystusa, wówczas będą posłuszni Bożym przykazaniom. Wtedy Pan będzie mógł im zaufać, aby znaleźli się w liczbie tych, którzy tworzą rodzinę niebiańską. Ubrani w chwalebny szatę Chrystusowej sprawiedliwości, mają miejsce na ucztach u Króla. Mają prawo przyłączyć się do rzeszy obmytych krwią.” (COL 315)

Wszyscy muszą być obmyci w Źródle

„W owym dniu dom Dawida i mieszkańcy Jeruzalemu będą mieli źródło otwarte dla oczyszczenia z grzechu i nieczystości.” (Zach. 13:1, BW)

Niektórzy twierdzą, że Źródło jest tylko dla ostatniego pokolenia, jednak to nie jest prawdą. Źródło było dostępne gdy tylko zaistniał grzech. Krew Jezusa musi oczyścić wszystkich grzeszników, którzy będą zbawieni.

„Dla grzesznika zostało przygotowane lekarstwo – Źródło otwarte dla obmycia wszelkiej nieczystości, (...) Jezus pociąga nas do Siebie przez pośrednictwo Swojego Świętego Ducha, a przez wiarę w Jego krew jesteśmy oczyszczeni od grzechu; ‘krew Jezusa Chrystusa, Syna jego, oczyszcza nas od wszelkiego grzechu’. ‘Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości.’” (RH 3.1.1892)

„Chrystus jest zdolny w najwyższym możliwym stopniu zbawić wszystkich, którzy do Niego przychodzą w wierze. On oczyści ich od wszelkiego skalania, jeśli Mu tylko na to pozwolą. Jeśli jednak przyłgną do swoich grzechów, najprawdopodobniej nie będą mogli być zbawieni, gdyż sprawiedliwość Chrystusa nie przykrywa grzechu bez pokuty.” (7BC 931)

„Szata twojego charakteru musi być tak długo czyszczona w Źródle otwartym dla wszelkiej nieczystości, aż będzie nieskazitelna. Twoja wartość moralna będzie ważona na wadze świątynnej, i jeśli będziesz znaleziony lekkim, znajdziesz się w wiecznej zgubie (...)

Jeśli nie porzuciliście swojej zawiści, zazdrości, nienawiści wobec siebie nawzajem, nie macie wstępu do Bożego Królestwa. Wnieślibyście tam jedynie to samo usposobienie; jednak w nadchodzącym świecie nie będzie niczego w tym rodzaju. Nie będzie tam niczego poza radością, miłością i harmonią.” (3SM 155)

Wszyscy muszą osiąść prawdziwe nawrócenie

„Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze.” (Dz. Ap. 3:19, BW)

„Prawdziwe nawrócenie doprowadzi człowieka do tego, aby wziął swoją winę na siebie i uznał ją, bez okłamywania się i hipokryzji.” (SC 40)

„Teraz jednak cieszę się, nie dlatego, że byliście zasmuceni, ale że byliście zasmuceni ku upamiętaniu; zasmuceni bowiem byliście po Bożemu tak, że w niczym nie ponieśliście szkody z naszej strony. Albowiem smutek, który jest według Boga, sprawia upamiętanie ku zbawieniu i nikt go nie żałuje; smutek zaś światowy sprawia śmierć.” (2Kor. 7:9-10, BW)

„Ci, którzy nie upokorzyli swej duszy przed Bogiem przez uznanie swojej winy, nie wypełnili jeszcze pierwszego warunku przyjęcia, Jeśli nie doświadczyliśmy takiej pokuty, która jest połączona z żalem, i jeśli z prawdziwym upokorzeniem duszy i rozpacą ducha nie wyznaliśmy swoich grzechów, odczuwając wstręt do naszej nieprawości, nigdy prawdziwie nie szukaliśmy odpuszczenia grzechu; a skoro nigdy go nie szukaliśmy, nigdy też nie odnaleźliśmy pokoju Bożego. Jedynym powodem, dla którego nie zostają nam odpuszczone wcześniej popełnione grzechy jest to, że nie jesteśmy gotowi upokorzyć naszych serc i zastosować się do warunków słowa prawdy.” (SC 37)

„Nie mogę za ciebie poczynić przygotowań. Nie mogę zamiast ciebie pokutować. To jest dzieło, które musi się dokonać pomiędzy Bogiem a twoją duszą. Jeśli twoje serce jest zanieczyszczone, musisz udać się do Tego, który może oczyścić cię z wszelkiej nieprawości. Musisz szukać Boga. Świątynia twojej duszy musi być oczyszczona, jeśli błogosławieństwo Ojca ma spocząć na tobie.” (ST 6.10.1889)

Wszyscy muszą otworzyć drzwi serca i być oczyszczonymi z wszelkiego grzechu

„Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną.” (Obj. 3:20, BW)

„Jezus nas zaprasza, abyśmy przyjęli Jego obecność. Mamy otworzyć drzwi serca i pozwolić Mu wejść. Jednak nie będzie On dzielił rozdwojonego serca. Jeśli zostało ono oddane na służbę mamony, jeśli samolubstwo i duma wypełniają jego zakątki, nie znajdzie się miejsce dla nie-

biańskiego Gościa. Nie będzie On współdzielił swojego miejsca pobytu z nami, dopóki świątynia duszy nie została opróżniona i oczyszczona. Jednak w życiu Chrześcijanina nie ma potrzeby popełniania błędów. Jezus czeka, aby wykonać dla nas wielkie dzieło i całe Niebo jest zainteresowane naszym zbawieniem.” (OHC 55)

„Widziałam, że wielu było bez skazy w swoim wyznaniu, podczas gdy wewnątrz byli zepsuci. Nie oszukujcie się, ...Bóg patrzy na serce.” (1T 159)

„Serce w swoim wrodzonym stanie jest siedliskiem nieuświęconych myśli i grzesznych namiętności. Jeśli ma być poddane Chrystusowi, musi być oczyszczone przez Ducha Świętego z wszelkiego skalania. Nie można tego dokonać bez osobistej zgody.” (OHC 161)

„Jeśli będziemy Go prosić, Pan da nam Ducha Świętego, aby oczyścić mieszkanie duszy, gdyż każde pomieszczenie świątyni Bożej musi być otwarte i czyste.” (RH 9.10.1895)

„Ani jeden zakamarek czy kącik duszy nie może być miejscem ukrytego samolubstwa.” (8T 139)

„Ukórzcie się przed Bogiem i czyńcie gorliwy wysiłek, aby opróżnić świątynię duszy z wszelkich nieczystości – wszelkiej zawiści, zazdrości, podejrzliwości i krytyki.” (5T 163)

„Poszcząć i modłać się gorliwie, z głębokim przeszukiwaniem serca, rygorystyczną samokontrolą, złóż swoją obnażoną duszę.” (2T 158)

„Wyznawcy religii nie są chętni poddawać się dokładnej kontroli, aby zobaczyć czy trwają w wierze, i jest to smutnym faktem, że wielu opiera się na fałszywej nadziei.” (1T 188)

„Nieuświęcone serce jest podstępne ‘bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż może je poznać?’ Pokazano mi, że niektórzy ludzą się nadzieją, że są dobrymi Chrześcijanami, choć nie mają ani jednego promienia światła od Jezusa. Nie mają dla siebie żywego doświadczenia w Boskim życiu.” (3T 253)

„Jeden promień chwały Bożej, jeden prześwietlający duszę odbłask czystości Chrystusa, czyni każdą skazę skalania boleśnie wyrazistą i obnaża szpetotę oraz błędy ludzkiego charakteru.” (SC 29)

„Boże oko nie zasypia. On zna każdy grzech, który jest ukryty przed oczyma śmiertelnika. Winni wiedzą, jakie grzechy mają wyznać, aby ich dusza stała się czysta przed Bogiem. Teraz Jezus daje im możliwość wyznania, pokuty w głębokiej pokorze i oczyszczenia życia przez po-

śluszeństwo i życie zgodne z prawdą. Teraz jest czas naprawiania zła i wyznawania grzechów, gdyż inaczej wyjdą na jaw przed grzesznikiem w dniu gniewu Bożego.” (1T 156)

„Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie miało być poznane i nie miało wyjść na jaw.” (Łuk. 8:17, BW)

„Wszelkie twoje działania, bez względu na to jak tajemne są w twoim mniemaniu, są jawne dla twego Ojca niebiańskiego. Nic nie jest ukryte i nic nie jest zakryte. Wszelkie twoje działania i motywy, które je pobudzają są jawne dla Jego wzroku.” (3T 82)

„Prawo przenika myśli i intencje serca. Wyszukuje grzeszne namiętności, którym pobraża serce: zazdrość, zawiść, złodziejstwo, zabójstwa, złośliwość, ambicje, i zło, które czai się ukryte przed oczyma ludzi. Jakże często ludzie wywyższają tych, w sercu których kryją się ciemne rzeczy, które z powodu braku możliwości aby mogły się ujawnić, pozostają w ukryciu. Jednak Boże prawo ewidencjonuje wszelkie ukryte zło.” (ST 11.3.1890)

„To, co szatan wszczepia w serce – zawiść, zazdrość, podejrzliwość, nieprzyzwoite słowa, niecierpliwość, uprzedzenia, samolubstwo, chciwość i próżność – musi zostać wykorzenione. Jeśli pozwoili się na to, aby te złe rzeczy pozostały w duszy, przyniosą one owoc, przez który wielu zostanie skalanych.” (ML 179)

„Kto ukrywa występki, nie ma powodzenia, lecz kto je wyznaje i porzuca, dostępuje miłosierdzia.” (Przyp. 28:13, BW)

„Jeśli ktoś jest **w pełni pozbawiony własnego ja**, kiedy każdy fałszywy bożek został wyrzucony z duszy, puste miejsce zostaje wypełnione przyływem Ducha Chrystusowego. Ktoś taki posiada wiarę oczyszczającą duszę ze skalania, jest upodobniony do Ducha i zajmuje się sprawami Ducha. Nie pokłada on ufności w sobie, lecz to Chrystus jest dla niego wszystkim, mającym zwierzchność nad wszystkim.” (GW 287)

„**Gdy dusza została oczyszczona, obowiązkiem chrześcijanina jest utrzymywanie jej w nieskalanym stanie.**” (OHC 161)

„... Myśmy bowiem świątynią Boga żywego, jak powiedział Bóg: zamieszkać w nich i będę się przechadzał pośród nich, i będę Bogiem ich, a oni będą ludem moim.” (2Kor. 6:16, BW)

„Mając tedy te obietnice, umiłowani, oczyśćmy się od wszelkiej zmazy ciała i ducha, dopełniając świątobliwości swojej w bojaźni Bożej.” (2Kor. 7:1, BW)

Wszyscy muszą stanąć przed Sędzią twarzą w twarz

„Dusza każdego człowieka będzie zbawiona bądź zgubiona. Każdy przypadek oczekuje na rozstrzygnięcie przed sądem Bożym. **Każdy musi stanąć przed wielkim Sędzią twarzą w twarz.** A zatem jakże istotne jest to, aby w umysłach często rozważana była uroczysta scena sądu zasiadającego nad otwartymi księgami.” (GC 488)

„Tajne grzechy będą wówczas odkryte przed wszystkimi. Motywy i intencje, które były ukryte w ciemnych zakamarkach serca, zostaną ujawnione.” (RH 1.1.1884)

„Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie miało być poznane i nie miało wyjść na jaw.” (Łuk. 8:17, BW)

„Obecnie możesz zamknąć księgę swojej pamiętki, aby wyznając swoje grzechy być ocalonym; jednak gdy zasiądzie sąd i księgi zostaną otwarte, nie będzie można ich zamknąć. Sprawozdający anioł dał świadectwo prawdzie. Wszystko, cokolwiek próbowałeś zataić i zapomnieć jest zarejestrowane i zostanie ci przeczytane wtedy, gdy będzie za późno na naprawienie zła.” (RH 12.16.1890)

„To, co uczynimy ze sobą w czasie próby, takimi będziemy musieli pozostać na całą wieczność. Śmierć przynosi rozkład ciała, **lecz nie czyni żadnej zmiany w charakterze.**” (5T 466)

„Oby Pan dopomógł nam umrzeć dla własnego ja i powtórnie narodzić się, aby mógł w nas żyć Chrystus jako żywa, działająca zasada, będąca mocą, która zachowa nas w świętości.” (9T 188)

Wszyscy muszą doświadczyć nowonarodzenia

„...Zaprawdę, zaprawdę mówię ci, kto nie narodzi się ponownie z wody i z Ducha, nie będzie mógł wejść do królestwa Bożego. To, co narodziło się z ciała, jest ciałem; to zaś, co narodziło się z Ducha, jest duchem. Niech cię nie dziwi, że powiedziałem: **Musicie się powtórnie narodzić.**” (Jan. 3:5-7, BWP)

„Bez odnowienia poprzez wiarę w Jego krew, nie ma odpuszczenia grzechów, nie ma żadnego skarbu dla ginącej duszy.” (COL 113)

„Wiecie też, że trzeba wam wyzbyć się waszego dawnego człowie-

ka, który niszczał wskutek ulegania złym pragnieniom. **Macie się stać całkowicie nowymi w waszym umyśle i sercu.** Macie się przyoblec w człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.” (Efez. 4:22-24, BWP)

„Ci, którzy przyjmują Zbawiciela stają się synami Boga. Są oni Jego duchowymi dziećmi, zrodzonymi na nowo, odnowionymi w sprawiedliwość i prawdziwą świętość. Ich umysły są odmienione.” (ST 12.17.1902)

„To, co budziło Boży sprzeciw w naszym charakterze jest oczyszczone w duszy poprzez miłość Jezusa. Cały egoizm jest wyrugowany, cała zawiść i złorzeczenie i radykalna przemiana jest dokonana na sercu.” (RH 7.22.1890)

„**Wielkim ciężarem każdego serca powinno być pytanie: czy moje serce jest odnowione? Czy moja dusza jest przekształcona? Czy moje grzechy są wybaczone poprzez wiarę w Jezusa? Czy narodziłem się na nowo?**” (2SM 117)

„Nowonarodzenie jest rzadkim doświadczeniem dzisiejszego wieku. Jest to powodem tak wielu nieporozumień w zborach. Wielu, **jakże wielu**, którzy wyznają imię Chrystusa jest nieuświęconych i nieświętych. Zostali oni ochrzczeni, ale są pogrzebani za życia. Ich ja nie umarło, i dlatego nie powstałi do nowego życia w Chrystusie.” (6BC 1075)

„Niechaj Pan pomoże nam, byśmy umarli dla swojego ja i narodzili się na nowo, tak, aby Chrystus mógł w nas żyć jako żywa, aktywna zasada, moc, która będzie nas utrzymywać w stanie świętości” (9T 188).

Wszyscy musimy osiąść Chrystusa, który stanie się w nas nadzieją chwały

„Tajemnicę, zakrytą od wieków i od pokoleń, a teraz objawioną świętym jego. Im to chciał Bóg dać poznać, jak wielkie jest między poganami bogactwo chwały tej tajemnicy, którą jest **Chrystus w was**, nadzieja chwały.” (Kol. 1:26,27, BW)

„Chrystus stał się z nami jednym ciałem, abyśmy mogli z Nim stać się jednym duchem. Właśnie dzięki tej jedności będziemy mogli wyjść z grobu; nie tylko jako objawienie mocy Chrystusa, lecz dlatego, że przez wiarę Jego życie stało się naszym. Ci, którzy widzą prawdziwy charak-

ter Chrystusa i przyjmują Go do serca, mają życie wieczne. Chrystus zamieszkuje w nas przez Ducha, a Duch Boży przyjęty do serca przez wiarę jest początkiem życia wiecznego.” (DA 388)

„Jeśli dziś jesteś prawy dla Boga, jesteś gotowy gdyby Chrystus przyszedł dzisiaj. Wszystko czego potrzebujemy to Chrystus ukształtowany w nas, nadzieja chwały. Czy każdego dnia przygotowujesz się osobiście, abyś mógł połączyć się z rodziną niebiańską? Czy jesteś kłótniwy? Czy wyszukujesz błędy u członków swojej rodziny? Jeśli tak, będziesz to samo czynił w niebie. Twój charakter jest poddawany próbie i doświadczany w tym życiu, aby sprawdzić, czy będziesz bezkonfliktowym poddanym Bożego królestwa w niebie.” (HP 227)

„Wszyscy muszą uzyskać dla siebie żywe doświadczenie; muszą posiadać w sercu Chrystusa jako najwyższą świętość i Jego Ducha mającego pod kontrolą uczucia. Jeśli tak się nie dzieje, ich wyznanie wiary jest bez wartości a ich stan będzie nawet gorszy niż gdyby nigdy nie usłyszeli prawdy.” (5T 619)

Wszyscy muszą mieć mentalność Chrystusa

„Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie, który ...był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej.” (Filip. 2:5-8, BW)

„Jezus stał się człowiekiem, aby mógł pośredniczyć pomiędzy człowiekiem a Bogiem... aby przywrócić człowiekowi pierwotny umysł, jaki ten utracił w Edenie. (...) Nieposłuszeństwo nie pozostaje w zgodzie z naturą, jaką Bóg dał człowiekowi w Edenie.” (7BC 926)

„Jakież zwycięstwo jest osiągnięte, gdy cielesne życie ustaje a rozpoczyna się duchowe.” (RH 12.2.1875)

„Zmysłowe serce, które ‘nie poddaje się bowiem zakonowi Bożemu, bo też nie może’, zostaje uczynione duchowym i wraz z Chrystusem wykrzykuje: ‘Pragnę czynić wolę twoją, Boże mój, a zakon twój jest we wnętrzu moim’. Wielu twierdzi, że wierzą w Chrystusa, ale czy rzeczywiście tak jest? Czy posiadają duchowy umysł, umysł Chrystusa, który rozkoszuje się prawem Bożym?” (ST 11.24.1887)

„Aby być Chrystianinem, nie wystarczy przyjąć imię Chrystusa, ale posiadać Jego umysł, aby we wszystkim podporządkować się woli Boga.” (MH 174)

Wszyscy muszą być zbawieni od grzechu a nie w grzechu

„A urodzi syna i nadasz mu imię Jezus; albowiem **On zbawi lud swój od grzechów jego.**” (Mat. 1:21, BW)

„Przez wszystkie wieki i w każdym narodzie ci, którzy wierzą, że Jezus może i wybawi ich osobiście od grzechu, są wybrańcami Bożymi, Jego szczególnym skarbem. Są posłuszni Jego wezwaniu - wychodzą ze świata i odłączają się od wszelkiej nieczystej myśli i nieuświęconego zwyczaju. (...) Jest to smutnym faktem, że duży procent ludu wyznającego wiarę w Boga nie posiada wiary w Chrystusa jako ich osobistego Zbawiciela.” (RH 8.1.1893)

„Jezus przyszedł **nie po to, aby zbawić ludzi w ich grzechach, ale od ich grzechów.** Grzech jest przestępstwem zakonu i jeśli zawodzimy w wypełnianiu prawa, tym samym nie przyjmujemy naszego Zbawiciela. Jedyna nadzieja na zbawienie jaką mamy jest w Chrystusie. **Gdy Jego Duch zamieszkuje w sercu, grzech nie może się tam zatrzymać.**” (RH 3.16.1886)

„A wiecie, że On się objawił, aby zgładzić grzechy, a grzechu w nim nie ma. Każdy, kto w nim mieszka, nie grzeszy; każdy, kto grzeszy, nie widział go ani go nie poznał. Dzieci, niech was nikt nie zwodzi; kto postępuje sprawiedliwie, sprawiedliwy jest, jak On jest sprawiedliwy. Kto popełnia grzech, z diabła jest, gdyż diabeł od początku grzeszy. A Syn Boży na to się objawił, aby zniweczyć dzieła diabelskie.” (1Jana 3:5-8, BW)

„**Chrystus zawsze oddziela skruszoną duszę od grzechu.** On przyszedł, aby zniweczyć dzieła diabelskie i postanowił, że Duch Święty zostanie udzielony każdej pokutującej duszy, aby ją zachować od grzeszenia. Działanie kusiciela nie może być uznane za wymówkę nawet dla jednego złego czynu. Szatan triumfuje, słysząc nominalnych naśladowców Chrystusa, usprawiedliwiających deformacje swojego charakteru. Takie właśnie wymówki prowadzą do grzechu. **Dla grzeszenia nie ma usprawiedliwienia.** Święte usposobienie, życie na wzór Chrystusa jest dostępne każdemu skruszonemu i wierzącemu dziecku Bożemu.” (DA 311)

„Lecz powiedział do mnie: Dostycie macz, gdy macz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości.” (2Kor. 12:9, BW)

„Zapewniono nam obfitą łaskę, aby wierząca dusza mogła być zachowana od grzechu, gdyż całe niebo wraz z jego nieograniczonymi środka-

mi zostało pozostawione do naszej dyspozycji.” (ISM 394)

„**Ten, kto nie ma wystarczającej wiary w Chrystusa, aby uwierzyć, że On może zachować go od grzeszenia, nie ma wiary, która da mu wejście do Królestwa Bożego.**” (RH 3.10.1904)

Wszyscy muszą posiadać moralną doskonałość

„Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest.” (Mat. 5:48, BW)

„**Moralna doskonałość jest wymagana od wszystkich.** Nigdy nie powinniśmy zaniżyć standardu sprawiedliwości po to, aby dostosować odziedziczone i kultywowane skłonności do czynienia zła. Musimy zrozumieć, że **niedoskonałość charakteru jest grzechem.** Wszystkie sprawiedliwe atrybuty mieszkają w Bogu jako doskonała, harmonijna całość i każdy, kto przyjmuje Chrystusa jako osobistego Zbawiciela ma przywilej osiągnąć te atrybuty.” (COL 330)

„To duchowy i moralny charakter ma wartość w Niebie. Przetrwaj on grób i uczyniony zostanie chwalebny w nieśmiertelności przez niekończoną wieczność.” (ISM 259)

„Bóg zamierza, aby każdy z nas był w Nim doskonały, abyśmy mogli prezentować światu doskonałość Jego charakteru. On chce, abyśmy byli wolni od grzechu, aby Niebiosa nie były z powodu nas zawiedzione, abyśmy nie zasmucili naszego Boskiego Odkupiciela. Nie jest Jego pragnieniem, abyśmy wyznając chrześcijaństwo, sami nie skorzystali z tej łaski, która jest zdolna uczynić nas doskonałymi, abyśmy mogli być znaleźni bez żadnego braku.” (ML 15)

„**Moralna i duchowa doskonałość dzięki łasce i mocy Chrystusa jest obiecana wszystkim.** Jezus jest źródłem mocy, fontanną życia. (...) Na każdym kroku dotykamy Jego żywej mocy.” (AA 478)

„Mając tedy te obietnice, umiłowani, oczyśćmy się od wszelkiej zmazy ciała i ducha, dopełniając świątobliwości swojej w bojaźni Bożej.” (2Kor. 7:1, BW)

„Nikt nie może być wszechmocny, lecz każdy może oczyścić się od plugawości ciała i duszy, doskonaląc świętość w bojaźni Pana. Bóg wymaga od każdej duszy czystości i świętości. Odziedzyczyliśmy skłonności do złego. Są one częścią nas samych, której nie musimy ze

sobą nosić. Słabością człowieczeństwa jest rozpieszczanie własnego ja, gdyż stanowi to wrodzoną cechę charakteru. Jednak, dopóki wszelkie samolubstwo nie zostanie odrzucone, dopóki własne ja nie będzie ukrzyżowane, nigdy nie będziemy mogli być święci, tak jak Bóg jest święty.” (FL 140)

„Bóg nie przyjmie niczego oprócz czystości i świętości; jedna skaza, jedna zmarszczka, jedna wada charakteru na zawsze pozbawi ich nieba wraz z jego wszystkimi wspaniałościami i skarbami.” (2T 453)

„Nawet myśli mają być przywiedzione do uległości wobec woli Bożej a uczucia pod kontrolę rozumu i religii. Nasza wyobraźnia nie została nam dana po to, aby pozwalano jej swawolić i aby bez żadnego wysiłku w panowaniu nad sobą i dyscypliny chodziła własnymi drogami. Jeśli myśli są złe, uczucia również będą złe; a myśli i uczucia połączone razem tworzą charakter moralny.” (HP 164)

„Pan w Swojej opatrności doprowadza ludzi tam, gdzie może sprawdzić ich siły moralne i objawić ich motywy działania, aby mogli udoskonalić to co jest w nich właściwe, oraz odrzucić to co jest złe.” (4T 85)

„Lecz Chrystus nie dał nam zapewnienia, że osiągnięcie doskonałości charakteru jest łatwą sprawą. Szlachetny, wszechstronny charakter nie jest dziedziczny. Nie przychodzi do nas przez przypadek. Szlachetny charakter zyskujemy dzięki indywidualnemu wysiłkowi przez zasługi i łaskę Chrystusa. Bóg daje talenty, siły umysłu; my kształtujemy charakter.” (COL 331)

„Siły psychiczne i duchowe, jakie dał nam Bóg, nie tworzą charakteru. Są one talentami, które mamy doskonalić a które, jeśli są właściwie rozwijane, ukształtują prawy charakter. (...) **Umysł jest ogrodem; charakter jest owocem.** Bóg dał nam nasze zdolności, aby je doskonalić i rozwijać. Nasz sposób postępowania określa nasz charakter. Ćwicząc te siły, aby harmonizowały i tworzyły wartościowy charakter, mamy pracę, której nikt za nas nie może wykonać.” (4T 606)

„Zdolność psychiczna i talent nie tworzą charakteru, gdyż często posiadają je ci, którzy są całkowitym przeciwieństwem dobrego charakteru. Dobre imię nie jest charakterem. Prawdziwy charakter jest walorem duszy i objawia się w zachowaniu.” (CG 161)

„W życiu tych, którzy są odkupieni przez krew Chrystusa samopowięcenie będzie się pojawiało nieustannie. Będą widoczne: dobroć

i sprawiedliwość. Skromne, wewnętrzne doświadczenie uczyni życie pełnym dobroci, wiary, łagodności i cierpliwości. **To ma być naszym codziennym doświadczeniem.** Mamy formować charaktery wolne od grzechu, charaktery uczynione sprawiedliwymi w łasce i przez łaskę Chrystusa.” (CH 633,634)

Codziennie, gdy pozwolimy miłości Bożej kontrolować nasze myśli i uczucia, nasze charaktery mogą być czyste i święte, a wówczas nasze działania będą właściwe.

„To... poprzez powtarzanie czynności ugruntowujemy sposób postępowania i utwierdzamy charakter.” (CG 199)

„Czego Pan żąda od Swego krwią odkupionego dziedzictwa? Uświęcenia całej istoty – czystości na miarę czystości Chrystusa, doskonałej zgodności z wolą Boga.” (SD 348)

„On mówi nam, abyśmy byli w taki sam sposób doskonali jak On. Mamy być ogniskami światła i błogosławieństwa w naszym małym kręgu, dokładnie tak, jak On jest nim we wszechświecie. Nie mamy niczego swojego, lecz światło Jego miłości świeci na nas, a my mamy odbijać jego blask. (...) możemy być w naszym zakresie tak samo doskonali, jak Bóg doskonały jest w swoim zakresie.” (MB 77)

„Czy Chrystus zwodziłby nas, żądając od nas rzeczy niemożliwych? Nigdy, przynigdy! Jakimż zaszczytem nas obdarza, nakłaniając nas do bycia tak samo świętymi w naszym zakresie, jak Bóg świętym jest w swoim zakresie! On może nas uzdolnić, abyśmy tego dokonali, gdyż powiedział: ‘Dana mi jest wszelka moc na niebie i na ziemi’. Naszym przywilejem jest domaganie się tej nieograniczonej mocy.” (KH 131)

Wszyscy muszą zwyciężyć ułomności swojego charakteru

„Zwycięzcy pozwolę zasiąść ze mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem wraz z Ojcem moim na jego tronie.” (Obj. 3:21, BW)

„Nikt oprócz tych, którzy zwyciężali przez krew Baranka i słowo swojego świadectwa, nie zostanie znaleziony w wierności i prawdzie, bez plamy czy skazy grzechu, bez zdrady w swoich ustach.” (2SM 380)

„Wielu zwodzi samych siebie, myśląc, że charakter zostanie przekształcony podczas przyjścia Chrystusa; jednak gdy On się pojawi, serca nie zostaną przemienione. **Defekty naszego charakteru muszą być**

tutaj odpokutowane i przez łaskę Chrystusa musimy je zwyciężyć, zanim czas łaski nie przeminie.” (GAG 243)

„Aby tego dzieła dokonać, musimy codziennie umierać dla własnego ja. Paweł powiedział: ‘Ja codziennie umieram.’” (4T 67)

„Niekórzy rzeczywiście są z natury bardziej porywczy od innych; jednak taki duch nigdy nie może współgrać z Duchem Bożym. Doczesny człowiek musi umrzeć, a nowy człowiek – Chrystus Jezus ma wziąć duszę w posiadanie, aby naśladowca Jezusa mógł powiedzieć zgodnie z prawdą: ‘Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus.’

Trudno jest zwyciężyć własne ja. Ludzka deprawacja we wszelkiej formie nie poddaje się łatwo Duchowi Chrystusa. Jednak **wszyscy powinni być pod wrażeniem faktu, że dopóki to zwycięstwo dzięki Chrystusowi nie zostanie osiągnięte, nie ma dla nich nadziei.** Zwycięstwo może być odniesione, gdyż z Bogiem nie ma niczego niemożliwego. Dzięki Jego wspierającej łasce, wszelkie złe usposobienie, wszelka ludzka deprawacja mogą być pokonane.” (4T 348,349)

„Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę.” (2Piotra 1:3, BW)

„Nikt z nas nie musi tłumaczyć naszego popędliwego usposobienia, zdeformowanego charakteru, samolubstwa, zawiści, zazdrości, albo jakiegokolwiek nieczystości duszy, ciała lub ducha. Bóg nas powołał do uczestnictwa w swojej chwale i mocy, a my mamy być posłuszni temu wezwaniu.” (RH 4.24.1900)

„Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądliwościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej, lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym.” (1Piotra 1:14,15, BW)

„Każda dusza dziedziczy pewne niepodobne do Chrystusa cechy charakteru. Trzymanie pod kontrolą tych skłonności do zła jest wielkim i wzniosłym dziełem życia. To właśnie małe rzeczy, które przecinają naszą drogę, są tym, co prawdopodobnie powoduje utratę przez nas siły samokontroli.” (HP 231)

„Każdego dnia musi on odnawiać swoje poświęcenie, każdego dnia staczać walkę ze złem. Stare przyzwyczajenia, odziedziczone skłonności do zła będą walczyć o władzę, lecz przeciwko nim ma on zawsze mieć

się na baczności, walcząc o zwycięstwo w mocy Chrystusa.” (AA 477)

„Dosyć masz, gdy masz łaskę moją, albowiem pełnia mej mocy okazuje się w słabości. Najchętniej więc chlubić się będę słabościami, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusowa.” (2Kor. 12:9, BW)

„W Chrystusie Bóg zapewnił środki, dzięki którym możemy poskromić każdą grzeszną cechę i powstrzymać każdą pokusę, jakkolwiek silną... Nie patrz na siebie, lecz na Chrystusa.” (DA 429)

„Chrystus jest naszą mocną wieżą i szatan nie może mieć mocy nad duszą, która w pokorze umysłu chodzi z Bogiem. (...) Niebezpieczeństwa otaczają każdą ścieżkę, lecz wszystkie istoty niebios stoją na straży, aby nikt nie był kuszony ponad to, co jest w stanie znieść. Niektórzy mają silne cechy charakteru, które będą wymagały nieustannego poskramiania. Trzymane pod kontrolą Ducha Świętego cechy te będą błogosławieństwem, lecz jeśli nie, okażą się przekleństwem.” (ML 316)

„Czy jesteś zwycięzcą czy jesteś pokonanym przez swoje własne pożałliwości, pragnienia i namiętności? (5T 511)

„Wielu odczuwa swój wielki niedostatek. Czytają, modlą się i podejmują postanowienia, a jednak nie czynią żadnego postępu. Wydają się bezsilni w powstrzymaniu pokusy. Powodem tego jest to, że nie sięgają wystarczająco głęboko. Nie poszukują prawdziwego nawrócenia duszy, aby wydobywające się z niej strumienie mogły być czyste, a postępowanie mogło świadczyć o tym, że Chrystus panuje w środku.

Wszystkie wady charakteru mają swój początek w sercu. Duma, próżność, złe usposobienie i chciwość wynikają z cielesnego serca, nieodnowionego łaską Chrystusa. Gdy serce jest oczyszczone, miękczone i uszlachetnione – słowa i czyny o tym zaświadczą. Jeśli dusza została w całości poddana Bogu, będzie miała mocne oparcie w Jego obietnicach, w gorliwej modlitwie i zdecydowanym wysiłku, aby kontrolować słowa i czyny.” (RH 9.1.1885)

„Starcie za starciem musi być prowadzone przeciwko odziedziczonym skłonnościom. Będziemy musieli poddawać siebie dokładnej krytyce i nie pozwolić, aby nawet jedna niekorzystna cecha pozostała nieskorygowana.

Niechaj nikt nie mówi: ‘nie potrafię naprawić moich wad charakteru’. Jeśli podjąłeś taką decyzję, z pewnością zawiedziesz w zdobyciu

życia wiecznego. Niemożliwość zależy od twojej woli. Jeśli nie chcesz - nie możesz zwyciężyć. Rzeczywista trudność wynika z zepsucia nie-
uświęconego serca i braku gotowości w poddaniu się kontroli Boga.”
(COL 331)

„Wszyscy, którzy ostatecznie posiadą miejsce wraz z Chrystusem na Jego tronie będą tymi, którzy zwyciężyli. Wszelkie samolubstwo musi być wykorzenione z serca. Apostoł mówi: ‘Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie’ (...)

Kto z nas naśladuje ten wzór? Czy przez łaskę Chrystusa pokonujemy dumę serca? Czy wykorzeniliśmy samolubstwo? Czy otworzyliśmy szeroko drzwi serca i pozwoliliśmy wejść drogocennej miłości Jezusa? A może pielęgnujemy grzechy, które w końcu nas zrujniają? Nie możemy spotkać w pokoju Chrystusa z jednym nieodżałowanym, niewyznanym i nieprzebaczonym grzechem. Jan pisze: ‘Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości’.

Albo zwyciężymy nasze złe cechy charakteru i staniemy się jak Chrystus, albo będziemy pielęgnować nasze wady i chybimy Boskiego standardu (...)

Nie pozwólmy znaleźć się na miejscu tych, za których Chrystus umarł na darmo. W Chrystusie jest wystarczająca łaska, aby zwyciężyć wszystkie nasze złe cechy charakteru i tylko w Nim jest moc.” (RH 3.17.1891)

„Jeden defekt, pielęgnowany zamiast być zwyciężonym, czyni człowieka niedoskonałym i zamyka przed nim bramę Świętego Miasta. Ten kto tam wchodzi musi posiadać charakter, który nie ma skazy, zmarszczki ani niczego w tym rodzaju. Nic, co deprawuje nigdy nie może tam wejść. W całym odkupionym tłumie nie będzie można zobaczyć żadnej wady.” (MYP 144)

Jakże mógłby Bóg pozwolić aby gorycz, obraza, nienawiść, zazdrość, duma, kłamliwość, samolubstwo, poządliwość i mściwość lub jakkolwiek inna niedoskonałość znalazły się w niebie?

„Obecnie ludzie mogą usprawiedliwiać defekty swoich charakterów, lecz w owym dniu nie będą mieli żadnej wymówki. (...) On dał całe niebo, z którego możemy czerpać siłę i skuteczność, abyśmy nie zostali odparci lub zwyciężeni przez naszego wielkiego przeciwnika. Jednak miłość Boża nie pozwala Mu usprawiedliwiać grzechu. Nie usprawiedliwił

go u szatana, nie usprawiedliwił go u Adama ani u Kaina. Nie usprawiedliwi go również u żadnego z dzieci ludzkich. On nie będzie tolerował naszych grzechów ani też nie przeoczy defektów naszego charakteru. On oczekuje od nas, że zwyciężymy w Jego imieniu.” (COL 315,316)

„Jedyną dla nas nadzieją, jeśli mamy zwyciężyć, jest połączenie naszej woli z wolą Bożą i współpraca z Nim godzina za godziną i dzień za dniem. Nie możemy zachować własnego ja a jednocześnie wkroczyć do Królestwa Bożego. Jeśli kiedykolwiek mamy uczestniczyć w świętości, stanie się to przez wyrzeczenie się własnego ja i przyjęcie mentalności Chrystusa.” (MB 143)

„Doskonałość Chrystiańskiego charakteru jest całkowicie uzależniona od łaski i mocy, jakie znaleźć możemy wyłącznie w Bogu. Bez mocy łaski w sercu towarzyszącej naszym wysiłkom i uświęcającej nasze czyny, doznamy niepowodzenia w zbawieniu naszej własnej duszy a także dusz innych ludzi.” (3T 188)

„Czy my jesteśmy Chrystianami – podobnymi do Chrystusa w duchu, w słowie, w usposobieniu, albo stale upadamy w obliczu kuszenia przez wroga, nie mając żadnej siły, aby uciec z jego pułapki?” (RH 2.24.1903)

„Niech nikt nie traci nadziei na osiągnięcie zwycięstwa. Zwycięstwo jest pewne, gdy własne ja jest poddane Bogu.” (1BC 1095)

Kiedykolwiek jesteś kuszony, poddaj swojego wewnętrznego człowieka Bogu i pozwól Jego Świętemu Duchowi mieć nad tobą kontrolę.

„Bez względu na to jak bardzo dręczący jest grzech, jak zawzięte i złowrogie namiętności walczą o panowanie nad człowiekiem, może on zwyciężyć, jeśli będzie czuwał i walczył przeciwko nim w imieniu i mocy Pomocnika Izraela.” (GAG 242)

Jeśli będziesz zawsze w chwili pokusy natychmiast poddawał się Bogu, otrzymasz potrzebną moc.

„...i póki będą trwać dni twoje, słynąć będzie moc twoja”. (5Mojż. 33:25, BG)

„Mamy żyć tylko jeden dzień. Nie musimy wykonać dzieła całego życia w ciągu kilku godzin. Nie musimy patrzeć z obawą w przyszłość, gdyż Bóg każdego dnia umożliwi nam bycie zwycięzcami.” (FL 249)

„Bez względu na charakter twoich wad, Duch Pana umożliwi ich rozpoznanie, a dana ci łaska pozwoli je pokonać. Dzięki zasługom krwi Chrystusa możesz być zwycięzcą, a nawet więcej niż zwycięzcą.” (SD 349)

Wszyscy mogą być więcej niż zwycięzcami.

„Ale w tym wszystkim zwyciężamy przez tego, który nas umiłował.”
(Rzym. 8:37, BW)

„Rodzina ludzka ma zapewnioną wszelką pomoc, jaką miał Chrystus w Jego zmaganiach z szatanem. Nie muszą być pokonani. Mogą być **więcej niż zwycięzcami** dzięki Temu, który ich umiłował i dał za nich Swoje życie. ‘Drogoście bowiem kupieni’. I to jak drogo! Syn Boży w Swym człowieczeństwie zmagał się dokładnie z tymi samymi, zawziętymi, pozornie przygniatającymi pokusami, jakie atakują ludzi – pokusą pobłażania apetytowi, zarozumiałego i ryzykownego podążania tam, gdzie ich Bóg nie posyłał i czczenia boga tego świata, aby poświęcić wieczną błogość w zamian za fascynację przyjemnościami tego życia. Każdy będzie kuszony, lecz Słowo oświadcza, że nie będziemy kuszeni ponad to, co możemy znieść. **Możemy oprzeć się i pokonać podstępного wroga.**” (ISM 95)

„Ci, którzy zawodzą w uświadomieniu sobie swojej stałej zależności od Boga, będą zwyciężeni przez pokusę. Teraz możemy przypuszczać, że nasze nogi stoją bezpiecznie i że nigdy nie zostaniemy poruszeni. Możemy powiedzieć z przekonaniem: ‘wiem, komu zawierzyłem’; nie może zachwiać mojej wiary w Boga i Jego Słowo. Jednak szatan zamierza wykorzystać nasze odziedziczone i pielęgnowane cechy charakteru i zaślepić nasze oczy na nasze niedostatki i wady. **Tylko przez uświadomienie sobie naszej słabości i niezachwiane wpatrywanie się w Jezusa, możemy chodzić bezpiecznie.**” (DA 382)

„Wszyscy naśladowcy Chrystusa muszą napotkać tego samego złośliwego wroga, który zaatakował ich Mistrza. Ze zdumiewającą zręcznością dostosowuje on swoje pokusy do ich warunków, temperamentu, mentalnego i moralnego nastawienia, ich silnych namiętności... Musimy patrzeć na Chrystusa. Musimy przeciwstawić się tak jak On się przeciwstawiał. Musimy modlić się tak, jak On się modlił. Musimy czynić rozpaczliwe wysiłki, tak jak On to czynił - jeśli mamy zwyciężyć tak jak On zwyciężył.” (ST 9.7.1882)

„Złe zwyciężaje, gdy im się przeciwstawić, zaoferują najbardziej gwałtowny opór, lecz jeśli walka przebiega z siłą i wytrwałością, mogą być pokonane.” (4T 655)

„Aby być zbawionym, człowiek musi zyskać zwycięstwo nad samym sobą, swoim usposobieniem, skłonnościami. Jego woła musi być doprowadzona do zgodności z wolą Boga. Chwała nieba jest tylko dla tych, którzy na tej ziemi uzyskali sprawiedliwość Chrystusa. (...) Szukajcie zrozumienia waszej osobistej odpowiedzialności. Podążajcie niezmiennie do przodu, a Pan uczyni was więcej niż zwycięzcami.” (4MR 172)

Wszyscy muszą być zbawieni na zawsze

„Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby się wstawiać za nimi.” Hebr. 7:25. Wiele głosów popiera błąd; niech twój głos popiera prawdę. (...) Przedstawiaj prawdę jaka jest w Chrystusie, czyniąc jasnymi wymagania prawa i ewangelii. Przedstawiaj Chrystusa - drogę, prawdę i życie, i opowiadaj o jego mocy, aby uratować wszystkich, którzy do Niego przyjdą. Przywódca naszego zbawienia oręduje za Swoim ludem, nie jako petent, aby skłonić Ojca do współczucia, lecz jako pogromca, który dzierży palmę Swojego zwycięstwa. On może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga. Uczyn ten fakt bardzo jasnym.” (Ev 189)

„Jeden promień nadziei zabłysnął Jezusowi konającemu na krzyżu. Była to modlitwa skruszonego złodzieja. (...) Człowiek ten nie był zatwardziałym kryminalistą. (...) On widział i słyszał Jezusa i przekonywały go Jego nauki, jednak kapłani i przywódcy odwrócili jego uwagę od Niego. Chcąc stłumić świadomość, pogrążał się coraz bardziej w grzechu, aż w końcu został aresztowany, osądzony jako winny i skazany na śmierć krzyżową. W Sali sądowej i w drodze na Kalwarię przebywał w towarzystwie Jezusa. (...) Zauważył Jego Boską postawę, pełne współczucia przebaczenie dla jego katów. Wówczas przekonał się, że to jest Chrystus.

Duch Święty oświeca jego umysł i stopniowo łańcuch dowodów zostaje złaczony. W Jezusie, posiniaczonym, wykpionym, wiszącym na krzyżu, widzi on Baranka Bożego, który gładzi grzech świata. Nadzieja połączona jest z udręką w jego głosie, gdy bezsilna i umierająca dusza oddaje się konającemu Zbawicielowi; ‘Panie! pomnij na mnie’ woła, ‘gdy przyjdiesz do królestwa Twego’.

Szybko nadeszła odpowiedź. Były to czule i melodyjne w brzmieniu,

pełne miłości, współczucia i mocy słowa: ‘Zaprawdę, powiadam ci dziś, będziesz ze mną w raju.’ (...)

Gdy On wypowiedział te słowa obietnicy, ciemny obłok, który zdawał się owijać krzyż niczym całunem, został przebity świetlanym promieniem życia. Doskonały pokój Bożej akceptacji zstąpił na pokutującego złodzieja. (...) Ręka Pana nie jest tak krótka, aby nie mogła pomóc, a jego ucho nie jest tak przytępione, aby nie słyszeć. Jego królewskim prawem jest zbawić na zawsze tych, którzy przez Niego przystępują do Boga.” (DA 749-751)

Jezus może zbawić na zawsze tych, którzy przychodzą do Niego w wierze

„On oczyści ich z wszelkiego skalania, jeśli Mu tylko na to pozwolą. Jednak jeśli przylgną do swoich grzechów, prawdopodobnie nie będą mogli być zbawieni, gdyż sprawiedliwość Chrystusa nie przykrywa grzechu bez pokuty. Bóg oświadczył, że ci, którzy przyjmują Chrystusa jako swojego Odkupiciela, akceptując Go jako Tego, który gładzi wszelki grzech, przyjmą przebaczenie za swoje wykroczenia. Takie są warunki, na jakich zostaliśmy wybrani. Zbawienie człowieka zależy od tego, czy przyjął on Chrystusa wiarą. Ci, którzy Go nie przyjmą, utracą życie wieczne, gdyż odmówili skorzystania z jedynej możliwości, jaką Ojciec i Syn zapewnili dla ratowania ginącego świata.” (7BC 931)

Wszyscy odkupieni zaśpiewają Pieśń Wybawienia

„Kiedy walka na ziemi dobiegnie końca i święci zostaną zabrani do domu, naszym pierwszym motywem będzie pieśń Mojżesza, sługi Bożego. Drugim motywem będzie pieśń Baranka - pieśń łaski i odkupienia. Ta pieśń śpiewana będzie głośnym, podniosłym i majestatycznym głosem, odbijając się echem od dziedzińców nieba. Pieśń Bożej opatrności łączy w sobie różne przejawy Bożego zrzędzenia, które teraz są widoczne dla wszystkich bez zasłony oddzielającej prawo, proroctwo i ewangelię. Historia kościoła na ziemi i kościoła odkupionych w niebie koncentruje się wokół krzyża Kalwarii. To jest motywem, to jest pieśnią – Chrystus będący wszystkim i we wszystkim – w hymnach uwielbienia

rozbrzmiewających w niebie z ust tysięcy i dziesiątków tysięcy i nieprzebranej liczby odkupionych. Wszyscy zjednoczą się w śpiewaniu tej pieśni Mojżesza i Baranka. To jest nowa pieśń, gdyż nigdy przedtem nie była śpiewana w niebie.” (TM 432,433)

Poselstwo z roku 1888 było odrodzeniem prawdziwej sprawiedliwości

„Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (Jan. 1:29, BW)

„Pan w Swojej wielkiej łasce posłał swojemu ludowi najcenniejsze poselstwo. (...) To poselstwo miało jeszcze bardziej wyróżnić przed światem wywyższonego Zbawiciela, jako ofiarę za grzechy całego świata. Przedstawiało usprawiedliwienie przez wiarę w Poręczyciela; zapraszało ludzi do przyjęcia sprawiedliwości Chrystusa, **która manifestuje się w posłuszeństwie wszystkim przykazaniom Boga**. Wielu utraciło Jezusa z zasięgu wzroku. Potrzebowali skierować oczy na Jego Boską osobę, na Jego zasługi i niezmienną miłość do ludzkiej rodziny. W Jego ręce dana jest wszelka moc, aby mógł rozdzielić ludziom bogate dary, udzielając bezradnej istocie ludzkiej bezcennego daru Jego własnej sprawiedliwości. To jest poselstwo, które Bóg nakazał dać światu - poselstwo trzeciego anioła, które ma być ogłoszone potężnym głosem i ma mieć udział w wylaniu Jego Ducha w wielkiej obfitości.” (TM 91,92)

„Boża resztką ma napęlić ziemię wołaniem trzeciego anioła. ‘Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa.’” (RH 7.16.1901)

„To było niezbędne, aby wywyższyć wielki standard sprawiedliwości, jednak czyniąc to, wielu zaniedbało głoszenia wiary Jezusa. Jeśli mamy posiadać ducha i moc poselstwa trzeciego anioła, musimy przedstawiać jednocześnie i prawo i ewangelię, gdyż idą one ręką w rękę.” (RH 9.3.1889)

„Ewangelia nie ma być przedstawiana jako niezyciowa teoria, ale jako żywotna siła mogąca zmienić życie. Bóg pragnie, aby odbiorcy Jego łaski byli świadkami jej mocy.” (DA 826)

„Albowiem nie wstydę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy. (...) A sprawiedliwy z wiary żyć będzie.” (Rzym. 1:16,17, BW)

„Musimy być oświeceni odnośnie planu zbawienia. Nawet jeden człowiek na stu nie pojmuje biblijnej prawdy dotyczącej tego tematu, który przecież jest tak istotny zarówno dla naszej obecnej, jak i wiecznej pomyślności. Wróg człowieka i Boga nie chce, aby ta prawda była zrozumiale przedstawiana, gdyż wie on, że jeśli ludzie przyjmą ją w pełni, jego moc zostanie rozbita. (...) Lud Boży musi posiadać tę wiarę, która sięga po Boską moc, ‘albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar.’” (RH 9.3.1889)

„Niektórzy nie uczynią właściwego użytku z nauki o usprawiedliwieniu przez wiarę. Będą ją przedstawiali jednostronnie, twierdząc, że wszystko należy czynić przez wiarę, umniejszając znaczenie uczynków. Inni uchwycą się szczegółów, które skłaniają do błędu, całkowicie ignorując znaczenie uczynków. Jednak **prawdziwa wiara zawsze działa poprzez miłość**. Ona dostarcza siły napędowej.” (RH 1.24.1893)

„Jeśli lud Boży nie ma udziału w doświadczeniach dzięki Boskiej mocy, fałszywe teorie i błędne idee zniewolą umysły, Chrystus i Jego sprawiedliwość odpadną z doświadczenia wielu, a ich wiara pozbawiona będzie mocy i życia.” (RH 9.3.1889)

„Wiara konieczna do zbawienia nie jest zwykłą, powszechnie spotykaną wiarą, lecz zasadą zamieszkującą w sercu, czerpiącą życiodajną moc od Chrystusa. Ona poprowadzi duszę w odczuwaniu miłości Chrystusa w takim stopniu, aby charakter mógł zostać oczyszczony i uszlachetniony. Taka wiara w Chrystusa nie jest tylko impulsem, lecz mocą, która działa przez miłość i oczyszcza duszę. Dokonuje tego, poddając duszę dyscyplinie, podnosząc ją ze skalania i prowadząc do łączności z Chrystusem do momentu, aż przywłaszczy sobie Jego czystość zgodnie z jej potrzebą. **Taka jest zbawcza wiara**. (RH 8.18.1891)

„Weźcie to poselstwo we wszystkich jego aspektach i ogłoście je ludziom, gdziekolwiek Opatrzność otwiera drogę. Usprawiedliwienie przez wiarę i sprawiedliwość Chrystusa są tematami, które mają być przedstawiane ginącemu światu.” (7BC 964)

„Spotkacie takich, którzy powiedzą: ‘jesteś zbyt podekscytowany tym tematem. Jesteś zbyt przejęty. Nie powinieneś sięgać po sprawiedliwość Chrystusa i czynić tak wiele w tej kwestii. Powinieneś mówić na temat zakonu.’ Jako lud tak długo głosiliśmy zakon, aż staliśmy się wyschnięci jak wzgórze Gilboa, którym brak rosy i deszczu. Musimy głosić Chry-

stusa w zakonie a wówczas takie kazanie będzie obfitować w napój i pokarm.” (RH 3.10.1890)

„Prawo Boże ma być wywyższone; jego wymagania muszą być przedstawiane w prawdziwym, uświęconym charakterze, aby ludzie mogli być prowadzeni ku decyzji za lub przeciwko prawdzie. (...) Poselstwo o Chrystusowej sprawiedliwości ma brzmieć od jednego krańca ziemi po drugi kraniec, aby przygotować drogę Pańską. Dzieło trzeciego anioła zakończy się objawieniem chwały Bożej.” (6T 19)

Trzeci anioł ostrzega przed przyjęciem znamienia

„A trzeci anioł szedł za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, to i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha jego gniewu i będzie męczony w ogniu i w siarce wobec świętych aniołów i wobec Baranka. A dym ich męki unosi się w górę na wieki wieków i nie mają wytchnienia we dnie i w nocy ci, którzy oddają pokłon zwierzęciu i jego posągowi, ani nikt, kto przyjmuje znamię jego imienia. Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa.” (Obj. 14:9-12, BW).

W kwestii spornej całe chrześcijaństwo będzie podzielone na dwie wielkie grupy – tych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa, oraz tych, którzy czczą bestię i jej obraz i przyjmują jej znamię.” (GC 450)

„Pan jasno przedstawił mi, że piętno bestii będzie utworzone zanim zakończy się czas łaski, gdyż ma to być wielkim testem dla ludu Bożego, który określi ich wieczne przeznaczenie.” (7BC 976)

„Kiedy przodujące kościoły w USA, zjednoczone w tych punktach doktryny, które wspólnie utrzymują, wpłyną na ciało ustawodawcze, aby wymusić na nim dekrety i uznać słuszność ich instytucji, wówczas protestancka Ameryka ustanowi obraz Rzymskiej hierarchii, a w wyniku tego nieuchronnie zostanie wymierzona cywilna kara dla innowierców.” (GC 445)

„A wykonuje ono wszelką władzę pierwszego zwierzęcia na jego oczach. Ono to sprawia, że ziemia i jej mieszkańcy oddają pokłon pierwszemu zwierzęciu, którego śmiertelna rana była wygojona. I czyni wiel-

kie cuda, tak że i ogień z nieba spuszcza na ziemię na oczach ludzi. I zwoździ mieszkańców ziemi przez cuda, jakie dano mu czynić na oczach zwierzęcia, namawiając mieszkańców ziemi, by postawili posąg zwierzęciu, które ma ranę od miecza, a jednak zostało przy życiu. I dano mu tchnąć ducha w posąg zwierzęcia, aby posąg zwierzęcia przemówił i sprawił, że wszyscy, którzy nie oddali pokłonu posągowi zwierzęcia, zostaną zabici. On też sprawia, że wszyscy, mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy otrzymują znamię na swojej prawej ręce albo na swoim czole, i że nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeżeli nie ma znamienia, to jest imienia zwierzęcia lub liczby jego imienia.” (Obj. 13:12-17, BW)

„Kiedy Ameryka, kraj wolności religijnej, zjednoczy się z papieżem w gwałceniu sumienia i zmuszaniu ludzi do czczenia fałszywego Sabatu, ludzie z wszystkich krajów świata zostaną poprowadzeni, aby naśladować jej przykład.” (6T 18)

„Każdy człowiek będzie poddany próbie. Posłuszeństwo lub nieposłuszeństwo będzie kwestią, o której będzie musiał zdecydować cały świat. Wszyscy zostaną wezwani, aby wybrać pomiędzy prawem Bożym a prawami ludzkimi. Tutaj zostanie nakreślona linia podziału. Będą tylko dwie grupy. Każdy charakter w pełni się rozwinie i wszyscy zobaczą, czy wybrali stronę lojalności czy stronę buntu.” (DA 763)

„**Sabat będzie wielkim testem lojalności, gdyż jest on szczególnie kwestionowanym punktem prawdy.** Kiedy ostatni test zostanie zastosowany w stosunku do ludzi, wtedy będzie nakreślona linia podziału pomiędzy tymi, którzy służą Bogu a tymi, którzy mu nie służą. (...) Podczas gdy jedna grupa akceptując znak poddania się ziemskim mocom przyjmie znamię bestii, inni wybierając znak wierności Boskiemu autorytetowi, przyjmą pieczęć Boga.” (GC 605)

Bóg zapieczętuje swój lud

„Widziałem też innego anioła wstępującego od wschodu słońca, który miał pieczęć Boga żywego i który zawołał głosem donośnym na czterech aniołów, którym zezwolono wyrządzić szkodę ziemi i morzu, mówiąc: Nie wyrządźcie szkody ani ziemi, ani morzu, ani drzewom, dopóki nie opatrzymy pieczęcią sług Boga naszego na czołach ich.” (Obj. 7:2,3, BW)

„Żyjący sprawiedliwi otrzymają pieczęć Boga przed zakończeniem czasu łaski.” (1SM 66)

„Teraz mamy czas przygotowań. Pieczęć Boga nigdy nie zostanie położona na czole nieczystego mężczyzny czy kobiety. Nigdy nie będzie umieszczona na czole ambijonalnego, miłującego świat męża czy niewiasty. Nigdy też nie będzie położona na czołach mężów czy niewiast mających zwodniczy język lub kłamliwe serce. **Wszyscy, którzy przyjmują pieczęć muszą być przed Bogiem bez skazy.**” (5T 216)

„Czyste i święte szaty nie są przygotowane do włożenia przez kogoś dopiero po przekroczeniu bramy miasta. Wszyscy, którzy będą tam wchodzić, będą mieli na sobie szatę sprawiedliwości Chrystusa, a imię Boga będzie widoczne na ich czołach. To imię jest symbolem, który apostoł widział w widzeniu i oznacza poddanie umysłu w świadomym i lojalnym posłuszeństwie wszystkim Bożym przykazaniom.” (SD 370)

„Pan pokazał mi niebezpieczeństwo ulegania wpływom światowych myśli i trosk... gdyż jeśli umysł wypełniony jest innymi rzeczami, obecna prawda jest zasłonięta i brak jest miejsca na naszych czołach na pieczęć żywego Boga. (...) Czas pieczętowania jest bardzo bliski i wkrótce się zakończy. Teraz jest czas trzymania czterech wiatrów przez czterech aniołów, aby nasze powołanie i wybranie uczynić pewnym.” (EW 58)

„Wielu jest powołanych, lecz niewielu wybranych. Wielu słyszących zaproszenie łaski jest próbowanych i doświadczanych; lecz nieliczni są pieczętowani pieczęcią żywego Boga. Niewielu upokorzy się jak małe dziecko, aby mogli wejść do niebiańskiego królestwa.” (5T 50)

„Pieczęć żywego Boga zostanie umieszczona jedynie na tych, którzy noszą podobieństwo charakteru Chrystusa.” (7BC 970)

„Tak jak wosk przyjmuje odbicie pieczęci, tak też dusza ma przyjąć odbicie Ducha Bożego i zachować podobieństwo Chrystusa.” (7BC 970)

„Wielka rzesza uznających się za Chrześcijan spotka się w Bożym dniu z gorzkim rozczarowaniem. Nie mają oni na swoich czołach pieczęci żywego Boga.” (7BC 970)

„Gdy tylko lud Boży zostanie zapieczętowany na swoich czołach – nie będzie to żadna pieczęć czy znak, który mógłby być widoczny, lecz jest to zarówno intelektualne jak i duchowe oparcie się na prawdzie, aby nie mogli być poruszeni. Gdy tylko lud Boży zostanie zapieczętowany i przygotowany na potrząsanie – ono nadejdzie. W rzeczywistości już

się rozpoczęło; sądy Boże są nad światem, aby nas ostrzec przed tym co nadchodzi.” (4BC 1161)

On oddzieli pszenicę od plewy

„Wtedy zobaczyłam trzeciego anioła. Towarzyszący mi anioł powiedział: ‘Przerażające jest jego dzieło. Straszna jest jego misja. On jest tym aniołem, który ma oddzielić pszenicę od plewy, zapieczętować czy też związać pszenicę do niebiańskiego spichlerza.’ Te sprawy powinny pochłonąć cały nasz umysł i uwagę.” (EW 118)

„Niedaleki jest czas, gdy na każdą duszę przyjdzie próba. Znamię bestii będzie na nas wywierało nacisk. Dla tych, którzy stopniowo poddawali się światowym żądaniom i dostosowywali się do światowych zwyczajów, nie będzie trudną sprawą, aby poddać się tym mocom, niż raczej narazić się na kpiny, obelgi, zagrożenie uwięzieniem lub śmierć. Spór będzie się rozgrywał pomiędzy przykazaniami Bożymi a przykazaniami ludzkimi. W tym czasie złoto będzie oddzielane od szlaku w kościele. Prawdziwa pobożność będzie się wyraźnie odróżniać od jej pozoru i powierzchowności. Wiele gwiazd, które podziwialiśmy z powodu ich blasku wówczas przeminie w ciemności. Plewy jak chmura odpłyną z wiatrem nawet z tych miejsc, gdzie widzimy jedynie urodzajną pszenicę.” (5T 81)

„W miarę przybliżania się sądu, wszyscy objawią swój prawdziwy charakter i stanie się jasne, do kogo należą.” (1T 100)

„Bóg będzie miał czysty i oddany lud. W czasie wielkiego przesiewu, który wkrótce będzie miał miejsce, będziemy potrafili lepiej ocenić siłę Izraela.” (5T 80)

„Kościół może się wydawać bliski upadku, lecz nie upadnie. On pozostanie, podczas gdy grzesznicy na Syjonie zostaną odsiani – plewy zostaną oddzielone od cennej pszenicy. Jest to straszna próba, niemiej jednak musi mieć miejsce. Tylko ci, którzy zwyciężali przez krew Baranka i słowo ich świadectwa, będą znalezieni w wierności i prawdzie, bez plamy lub skazy grzechu, bez zdrady na ich ustach.” (2SM 380)

„W czasie gdy nawałnica nadchodzi, duża grupa tych, którzy wyznawali swoją wiarę w poselstwo trzeciego anioła, lecz nie zostali uświęceni przez posłuszeństwo prawdzie, opuszczą swoje stanowisko i wstąpią w szeregi opozycji. Łącząc się ze światem i uczestnicząc w jego duchu, za-

częli widzieć sprawy w podobnym świetle, a kiedy nadchodzi próba, są gotowi, aby stanąć po łatwej, popularnej stronie. Utalentowani, o miłym obejściu mężczyźni, którzy niegdyś cieszyli się z prawdy, angażują swe siły w zwodzenie i wprowadzanie dusz w błąd. Stają się oni najbardziej zaciekłymi wrogami ich wcześniejszych braci.” (GC 608)

„Wtedy wydawać was będą na udrukę i zabijać was będą, i wszystkie narody pałac będą nienawiścią do was dla imienia mego. I wówczas wielu się zgorszy i nawzajem wydawać się będą, i nawzajem nienawidzić. I powstanie wielu fałszywych proroków, i zwiodą wielu. A ponieważ bezprawie się rozmnoży, przeto miłość wielu oziębnie. A kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony. I będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, i wtedy nadejdzie koniec.” (Mat. 24:9-14, BW)

Przygotuj się na Późny Deszcz

„Siejcie w sprawiedliwości, żnijcie w miłości, uprawcie nowy ugór, bo już czas szukać Pana, aby przyszedł i nauczył was sprawiedliwości.” (Oz. 10:12, BW)

„Zanim dzieło zostanie zamknięte a pieczętowanie dokończzone, otrzymamy wylanie Ducha Bożego.” (ISM 111)

„Widziałam, że nikt nie może brać udziału w ożywieniu, jeśli nie uzyskał zwycięstwa nad każdą pokusą; nad dumą, samolubstwem, umiłowaniem świata i nad każdym złym słowem i czynem.” (EW 71)

„Nikt z nas nigdy nie otrzyma pieczęci Bożej, jeśli nasze charaktery będą posiadały na sobie choć jedną plamę czy skazę. Nam pozostawiono naprawienie niedoskonałości w naszych charakterach, aby oczyścić świątynię duszy z wszelkiego skalania. Wówczas spadnie na nas późny deszcz.” (5T 214)

„Teraz mamy zaproszenie łaski, abyśmy się stali naczyniami przeznaczonymi do oddawania czci, a wówczas nie musimy się troszczyć o późny deszcz; wszystko co musimy zrobić, to utrzymywać naczynie w czystości i gotowości, skierowane właściwą stroną ku górze na przyjęcie niebiańskiego deszczu.” (Ms 35, 1891)

„Dzisiaj masz się oddać Bogu, abyś był uwolniony od własnego ja, zazdrości, zawiści, złych podejrzeń, sporu i wszystkiego, co mogłoby

znieważać Boga. Dzisiaj twoje naczynie musi być oczyszczone, aby mogło być gotowe na niebiańską rosę, na ulewę późnego deszczu, gdyż późny deszcz przyjdzie i błogosławieństwo Boże napełni każdą duszę, która jest oczyszczona z wszelkiego skalania. To nasze dzieło na dzisiaj, aby poddać swe dusze Chrystusowi, abyśmy mogli być gotowi na czas ochłody od oblicza Pana – gotowi na przyjęcie chrztu Ducha Świętego.” (ISM 191)

„I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało i prorokować będą synowie wasi i córki wasze, i młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy wasi śnić będą sny; nawet i na sługi moje i służebnice moje wyleję w owych dniach Ducha mego i prorokować będą.” (Dz. Ap. 2:17-18, BW)

„Nie dzięki mocy ani dzięki sile, lecz dzięki mojemu Duchowi to się stanie [Duch mój dokończy dzieła, BT] - mówi Pan Zastępów.” (Zach. 4:6, BW)

Wydaj z siebie Głośny Zew

„Powstań, zajaśnij, gdyż zjawiała się twoja światłość, a chwała Pańska rozbłysła nad tobą. Bo oto ciemność okrywa ziemię i mrok narody, lecz nad tobą zabłyśnie Pan, a jego chwała ukaże się nad tobą. I pójdą narody do twojej światłości, a królowie do blasku, który jaśnieje nad tobą.” (Izaj. 60:1-3, BW)

„Poselstwo o sprawiedliwości Chrystusa ma brzmieć od krańca ziemi po kraniec, aby przygotować drogę Pańską. To jest chwała Boża, która kończy dzieło trzeciego anioła.” (6T 19)

„Gdy lud Boga przybliżać się będzie do końcowego kryzysu, będzie musiał ze zwiększoną mocą rozgłaszać poselstwo, które od Niego otrzymał. Kościoły muszą być ostrzeżone. Boże wymagania muszą być przedstawione tym, którzy przestępują Jego prawo. Musi się to stać zrozumiałe, że jest to kwestią życia i śmierci. Boża resztką ma wypełnić ziemię wołaniem trzeciego anioła: ‘Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa.’” (RH 7.16.1901)

„Ci, którzy oczekują przyjścia Oblubieńca, mają mówić ludziom: ‘Oto wasz Bóg’. Ostatnie promienie zbawczego światła, ostatnie poselstwo łaski, jakie dane jest światu, jest objawieniem Jego pełnego miłości cha-

rakteru. Dzieci Boże mają uzewnętrznić Jego chwałę. W swym własnym życiu i charakterze mają ukazywać, czego dokonała dla nich łaska Boża.” (COL 415)

„**W ludzkości ma być odtworzony prawdziwy obraz Boga.** Cześć dla Boga, cześć dla Chrystusa realizują się w doskonałości charakteru Jego ludu.” (DA 671)

„Wszczepiając w ich serca zasady Swego Słowa, Duch Święty rozwija w ludziach atrybuty Boga. Światło Jego chwały – Jego charakter - ma rozblysnąć w Jego naśladowcach. W ten sposób mają uwielbić Boga, oświetlając drogę wiodącą do domu Oblubieńca, do miasta Bożego, na ucztę weselną Baranka.” (COL 414)

„Studzy Boga z rozjaśnionymi twarzami, lśnącymi świętym poświęceniem będą podążali z miejsca na miejsce, aby obwieszczać niebiańskie poselstwo. W tysiącach głosów na całej ziemi dane będzie ostrzeżenie. Będą się działy cuda, chorzy będą uzdrawiani, znaki i cuda będą towarzyszyły wierzącym. Również i szatan działa poprzez fałszywe cuda, sprowadzając nawet ogień z nieba na oczach ludzi. W obliczu tych wydarzeń każdy mieszkaniec ziemi stanie twarzą w twarz wobec dokonania ostatecznego wyboru, dla której ze stron odda swoje serce, Bogu czy szatanowi.” (GC 612)

Czwarty anioł wzywa do opuszczenia Babilonu

„Potem widziałem innego anioła zstępującego z nieba, który miał wielkie pełnomocnictwo, i rozjaśniła się ziemia od jego blasku. I zawołał donośnym głosem: Upadł, upadł Wielki Babilon i stał się siedliskiem demonów i schronieniem wszelkiego ducha nieczystego i schronieniem wszelkiego pactwa nieczystego i wstrętnego. Gdyż wszystkie narody piły wino szaleńczej rozpusty jego i królowie ziemi uprawiali z nim wszeteczeństwo, a kupcy ziemi wzbogacili się na wielkim jego przepychu. I usłyszałem inny głos z nieba mówiący: Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające, gdyż aż do nieba dosięgły grzechy jego i wspominał Bóg na jego nieprawości.” (Obj. 18:1-5, BW)

„Ona przebrała miarę swej winy i jej zagłada jest blisko. Lecz Bóg ciągle ma lud w Babilonie, i zanim Jego sądy nadejdą, ci wierni muszą

być wywołani, aby nie mieli udziału w jej grzechach i aby ich nie dotknęły plagi na niego spadające. (...) Te obwieszczenia w połączeniu z poselstwem trzeciego anioła stanowią ostateczne ostrzeżenie, jakie ma być dane mieszkańcom ziemi.” (GC 604)

„Dzielo tego anioła nadchodzi we właściwym czasie, aby przyłączyć się do ostatniego wielkiego dzieła poselstwa trzeciego anioła, rozrastając się do głośnego zewu. Lud Boży jest w ten sposób przygotowany, aby wytrwać w godzinie kuszenia, jaka wkrótce ma na nich nadejść. Widziałam wspaniałe światło, jakie na nich spoczywało, i ich razem nieustraszenie głoszących poselstwo trzeciego anioła.” (EW 277)

„W wielkim końcowym dziele napotkamy na dylematy, z którymi nie będziemy wiedzieli jak postąpić, lecz nie zapominajmy, że trzy wielkie moce niebios działają, że Boska ręka jest za sterem, i że Bóg dokona swoich obietnic. On zbierze ze świata ludzi, którzy będą mu służyli w sprawiedliwości.” (8T 254)

„Albowiem sprawę skończy i skróci w sprawiedliwości; sprawę zaiste skróconą uczyni Pan na ziemi.” (Rzym. 9:28, BG)

„W ten sposób będzie głoszone poselstwo trzeciego anioła. Kiedy przyjdzie czas na to, aby było przekazane z największą mocą, Pan będzie działał przez pokorne narzędzia, prowadząc umysły tych, którzy poświęcili się w służbie dla Niego. Pracownicy przysposobieni będą raczej przez namaszczenie Ducha Świętego, niż przez szkolenia instytucji. Mężowie wiary i modlitwy będą odczuwali przymus, aby iść ze świętą gorliwością, przedstawiając słowa, które otrzymali od Boga. Grzechy Babilonu będą ujawnione. Straszne efekty przymuszania przez władzę świecką do udziału w obrzędach kościoła, inwazja spirytyzmu, skryty lecz szybki rozwój mocy papieżstwa – wszystko to zostanie zdemaskowane. Dzięki tym uroczystym ostrzeżeniom ludzie będą poruszeni. Tysiące za tysiącami będą słuchać słów jakich nigdy wcześniej nie słyszeli.” (GC 606)

„Czas Bożych niszczycielskich sądów jest czasem łaski dla tych, którzy nie mieli możliwości poznania co jest prawdą. Pan spojrzy na nich z czułością. Jego łaskawe serce jest wzruszone; Jego ręka jest ciągle wyciągnięta aby ratować, podczas gdy drzwi są zamknięte dla tych, którzy nie wchodzi. Wielka liczba tych, którzy usłyszeli prawdę po raz pierwszy w tych ostatnich dniach będzie przyjęta.” (7BC 979)

„Mam i inne owce, które nie są z tej owczarni; również i te muszą przyprowadzić, i głosu mojego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia i jeden pasterz.” (Jan. 10:16, BW)

„Widziałam, że Bóg ma dzieci, które nie dostrzegają ani nie święcą Sabatu. One nie odrzuciły światła związanego z tą kwestią. Na początku czasu trwogi [widziałam, że] byliśmy napełnieni Duchem Świętym wychodząc i głosząc więcej o Sabacie. To rozwścieczyło kościoły i nominalnych Adwentystów, gdy nie mogli obalić prawdy o Sabacie. W tym czasie wszyscy wybrani przez Boga jasno zobaczyli, że prawda jest po naszej stronie; wyszli i znosili prześladowania razem z nami.” (EW 33)

„Te nawrócenia ku prawdzie będą następowały błyskawicznie, co zadowoli kościół i jedynie imię Boga będzie uwielbiane” (2SM 16)

„Gdy potężny anioł zstąpi z nieba i połączy się z trzecim aniołem w zakończeniu dzieła dla świata – moim poselstwem jest, że naszym jedynym bezpieczeństwem jest bycie gotowymi na niebiańskie pokrzepienie z uporządkowanymi i zapalonymi lampami, gdyż nie mam wiedzy na temat tego szczególnego czasu, aby powiedzieć kiedy nastąpi wylanie Ducha Świętego.” (ISM 192)

Szatan wytoczy wojnę przeciwko ludowi Bożemu

„I zawrzał smok gniewem na niewiastę, i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie.” (Obj. 12:17, BW)

„Dlatego weselcie się, niebioso, i wy, którzy w nich mieszkacie. Lecz biada ziemi i morzu, gdyż zstąpił do was diabeł pałający wielkim gniewem, bo wie, iż czasu ma niewiele.” (Obj. 12:12, BW)

„Straszne są sceny, które wywołają ten okrzyk z nieba. Gniew szatana nasila się w miarę skracania się jego czasu, a jego dzieło zwodzenia i niszczenia osiągnie swoją kulminację w czasie trwogi.” (GC 623)

„Jako wieńczący akt wielkiego dramatu zwodzenia, szatan osobiście zagra rolę Chrystusa. Kościół długo nauczał, aby wyglądać przyjscia Zbawiciela jako spełnienia ich nadziei. Teraz za sprawą wielkiego zwodziciela wydawać się będzie, że Chrystus powrócił. W różnych częściach ziemi, szatan ukaze się wśród ludzi jako majestatyczna postać o olśniewającej jasności, przypominająca opis Syna Bożego dany przez

Jana w Obj. 1:13-15. Otaczająca go chwała jest niedościgniona przez cokolwiek, co dotąd śmiertelne oczy oglądały. Okrzyk triumfu rozlega się w powietrzu: 'Chrystus przyszedł! Chrystus przyszedł!'. Ludzie będą leżeli przed nim twarzą ku ziemi aby go uwielbić, gdy on podniesie swoje ręce, wypowiadając nad nimi słowa błogosławieństwa, tak jak Chrystus błogosławił swoich uczniów będąc na ziemi. Jego głos jest czuły i stonowany, ale melodyjny. W łagodnych, współczujących tonach przedstawi on niektóre z tych samych łaskawych, niebiańskich prawd, jakie wypowiadał Zbawiciel. On uleczy choroby ludzi, a wtedy przybierając charakter Chrystusa, stwierdzi, że zmienił Sabat na niedzielę i nakazuje wszystkim święcić ten dzień, który on pobłogosławił. Oświadczy on, że ci, którzy upierają się przy zachowywaniu siódmego dnia tygodnia jako święty, bluźnią jego imieniu, odmawiając słuchania jego aniołów, których on posłał do nich ze światłem i prawdą. To jest silna, prawie przytłaczająca iluzja." (GC 624)

„Będzie nam przykazane, abyśmy czcili tę istotę, którą świat uwielbiać będzie jako Chrystusa." (6BC 1105)

„Gdyby wam wtedy kto powiedział: Oto tu jest Chrystus albo tam, nie wiercie. Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, o ile można, zwieść i wybranych. Oto przepowiedziałem wam. Gdyby więc wam powiedzieli: oto jest na pustyni - nie wychodźcie; oto jest w kryjówce - nie wiercie. Gdyż jak błyskawica pojawia się od wschodu i jaśnieje aż na zachód, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego." (Mat. 24:23-27, BW)

„Jedynie ci, którzy byli pilnymi studentami Pisma Świętego i którzy przyjęli miłość prawdy, będą ochronieni przed potężnym oszustwem, jakie uczyni świat zniewolonym. Dzięki świadectwu Biblii dostrzegą oni oszusta w jego kamuflażu. Próba przyjdzie na każdego. Prawdziwy chrześcijanin zostanie ujawniony przez przesiew jaki uczynią pokusy. Czy lud Boży jest teraz na tyle mocno ugruntowany w Jego słowie, aby nie poddać się świadectwu ich zmysłów?" (GC 625)

„A Duch wyraźnie mówi, że w późniejszych czasach odstąpią niektórzy od wiary i przystaną do duchów zwodniczych i będą słuchać nauk szatańskich." (1Tym. 4:1, BW)

„Te kłamliwe duchy, które odgrywają postacie Apostołów, zaprzeczają temu, co spisali oni pod dyktando Ducha Świętego. Wypierają się one

Boskiego pochodzenia Biblii i w ten sposób wrywają fundament nadziei chrześcijańskiej oraz gaszą światło, które objawia drogę do nieba.” (GC 557)

„Wszyscy, którzy nie posiadają ducha prawdy, zjednoczą się pod przewodnictwem przedstawicieli szatana.” (7BC 967)

„Jesteśmy ostrzegani, że w dniach ostatecznych będzie on działał wśród znaków i rzekomych cudów. Będzie on czynił te cuda aż do końca czasu łaski, aby im w ten sposób udowodnić, że jest aniołem światłości a nie ciemności.” (2SM 51)

„Będzie on wypowiadał piękne słowa i dokonywał dobrych uczynków. Chrystus zostanie ucieleśniony, lecz w jednej sprawie będzie zauważalna różnica. Szatan odwróci ludzi od prawa Bożego. Pomimo to, tak dobrze będzie on udawał sprawiedliwość, że gdyby było to możliwe, zwiódłby nawet wybranych. Koronowane głowy, prezydenci, panujący na wysokich stanowiskach pokłonią się jego fałszywym teoriom.” (FE 471,472)

„Ci są jednej myśli, i oddadzą moc i władzę swoją zwierzęciu. Będą oni walczyć z Barankiem, lecz Baranek zwycięży ich, bo jest Panem panów i Królem królów, a z nim ci, którzy są powołani i wybrani, oraz wierni.” (Obj. 17:13,14, BW)

„Moce zła nie poddadzą się bez walki. Jednak Opatrzność ma swoją rolę do odegrania w Bitwie Armageddon. Gdy ziemia jest rozświetlona chwałą anioła z osiemnastego rozdziału księgi Objawienia, czynniki religijne, zarówno dobre jak i złe, obudzą się ze snu i wojska żywego Boga zwyciężą.” (7BC 983)

„Wkrótce Boży lud będzie testowany przez ogniste próby i wielką część tych, którzy teraz wydają się być szczerymi i prawdziwymi, okaże się nieszlachetnym metalem. Zamiast być wzmocnionymi i utwierdzonymi przez prześladowanie, pogróżki i zniewagi, tchórzliwie przejdą na stronę opozycji.” (5T 136)

„Jednak, z drugiej strony, kiedy burza prześladowań rzeczywiście spadnie na nas, prawdziwa owieczka będzie słuchać głosu prawdziwego Pasterza. Będą podejmowane wysiłki samozaparcia, aby ratować zgubionych, a wielu z tych, którzy odbiegli od stada, powróci aby naśladować wielkiego Pasterza. Lud Boży zjednoczy się i zaprezentuje wrogowi wspólny front.” (6T 401)

„Czuwajcie, trwajcie w wierze, bądźcie mężni, bądźcie mocni. Wszystko niech się dzieje u was w miłości.” (1Kor. 16:13, BW)

Czas łaski się skończy

„I wy bądźcie gotowi, gdyż Syn Człowieczy przyjdzie o takiej godzinie, której się nie spodziewacie.” (Łuk. 12:40, BW)

„Kiedy dzieło sądu śledczego kończy się, przeznaczenie wszystkich zostało zdecydowane dla życia bądź śmierci. Czas łaski jest zakończony na krótko przed pojawieniem się Pana na obłokach nieba.” (GC 490)

„Widziałam aniołów w niebie śpieszących z miejsca na miejsce. Anioł mający przy sobie pisarski kałamarz powrócił z ziemi i sprawozdał Jezusowi, że jego praca została wykonana, a święci zostali policzeni i zapieczętowani. Wtedy zobaczyłam jak Jezus, który usługiwał przed Arką zawierającą Dziesięć Przykazań, zrzucił kadzielnicę. Wzniósł Swoje ręce i głośno powiedział: ‘Wykonało się’

Każdy przypadek został zdecydowany dla życia bądź śmierci. Gdy Jezus usługiwał w świątyni, odbywał się sąd badający przypadki sprawiedliwych umarłych, następnie odbywa się sąd nad sprawiedliwymi żyjącymi. Chrystus otrzymał Swoje królestwo, dokonawszy pojednania za Swoją lud i wymazawszy ich grzechy. Poddani królestwa zostali przygotowani. Małżeństwo Baranka zostało sfinalizowane.” (EW 279,280)

„Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu chwałę, gdyż nastąpiło wesole Baranka, i oblubienica jego przygotowała się; I dano jej przyoblec się w czysty, lśniący bisior, a bisior oznacza sprawiedliwe uczynki świętych. I rzecze do mnie: Napisz: Błogosławieni, którzy są zaproszeni na weselną ucztę Baranka. I rzecze do mnie: To są prawdziwe Słowa Boże.” (Obj. 19:7-9, BW)

„Kiedy czas łaski zbliżać się będzie do końca, stanie się to nagle, niespodziewanie – w czasie, gdy najmniej byśmy się tego spodziewali. Jednak także dzisiaj możemy mieć czysty zapis w niebie, wiedząc, że Bóg nas akceptuje; i w końcu, jeśli dochowamy wierności, będziemy zabrani do królestwa niebios.” (7BC 989)

„Oto przychodzę jak złodziej; błogosławiony ten, który czuwa i pilnuje szat swoich, aby nie chodzić nago i aby nie widziano sromoty jego.” (Obj. 16:15, BW)

„Jeśli staliście się oziębli i zawiedliście jako chrześcijanie opierający się na Biblii, nawróćcie się, gdyż charakter jaki zachowacie w czasie łaski, będzie tym charakterem, który posiadać będziecie podczas przyj-

ścia Chrystusa. Jeśli macie być świętymi w niebie, najpierw musicie być świętymi na ziemi. **Cechy charakteru, jakie pielęgnujecie w życiu, nie zostaną zmienione przez śmierć lub zmartwychwstanie.** Z grobu wyjdziecie z tym samym usposobieniem, jakie okazywaliście w swoim domu i w społeczeństwie. Jezus nie zmieni charakteru podczas Swojego przyjścia. Dzieło przemiany musi być wykonane teraz. Nasze codzienne życie decyduje o naszej przyszłości.” (AH 16)

„Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, chociaż niektórzy uważają, że zwleka, lecz okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania. A dzień Pański nadejdzie jak złodziej; wtedy niebiosa z trzaskiem przemienią, a żywioły rozpalone stopnieją, ziemia i dzieła ludzkie na niej spłoną. Skoro to wszystko ma ulec zagładzie, jakimiż powinniście być wy w świętym postępowaniu i w pobożności.” (2Piotra 3:9-11, BW)

„Dlatego okiełzajcie umysły wasze i trzeźwymi będąc, połóżcie całkowicie nadzieję waszą w łasce, która wam jest dana w objawieniu się Jezusa Chrystusa. Jako dzieci posłuszne nie kierujcie się pożądliwościami, jakie poprzednio wami władały w czasie nieświadomości waszej, Lecz za przykładem świętego, który was powołał, sami też bądźcie świętymi we wszelkim postępowaniu waszym.” (1Piotra 1:13-15, BW)

„Ci, którzy otrzymują pieczęć żywego Boga i są pod ochroną w czasie trwogi muszą w pełni odzwierciedlać podobieństwo do Jezusa. Widziałam, że wielu zaniedbywało tak koniecznego przygotowania i wypatrywało czasu „ochłody” i późnego deszczu, aby ich uczynił gotowymi w dniu Pańskim i aby mogli żyć w zasięgu Jego wzroku. Och, jakże wielu widziałam w czasie trwogi bez ochrony.” (EW 71)

„Wielu zwodzi samych siebie myśląc, że charakter będzie przemieniony przy przyjściu Chrystusa, jednak nie będzie żadnej przemiany serca gdy On się pojawi. Wady naszego charakteru muszą być tutaj odpokutowane, a przez łaskę Chrystusa musimy je zwyciężyć zanim czas łaski nie przeminie. To tutaj jest miejsce dopasowania się do rodziny niebiańskiej.” (AH 319)

„On powróci nie po to, aby oczyścić nas z naszych grzechów, usunąć wady w naszych charakterach, lub leczyć nas ze słabości naszego usposobienia i skłonności. (...) Gdy Pan przyjdzie, ci, którzy są święci, pozostaną nadal świętymi. Ci, którzy zachowali swoje ciała i ducha

w świętości, w uświęceniu i czci, otrzymają wtedy ostateczny dotyk nieśmiertelności. Jednak ci, którzy nie są sprawiedliwi, są nieuświęceni i plugawi, pozostaną takimi na zawsze. W tym czasie nie zostanie dla nich wykonana żadna praca, aby usunąć ich wady i dać im święty charakter. Rafinator nie usiadzie wówczas, aby kontynuować proces oczyszczania i usuwać ich grzechy i ich zepsucie. To wszystko miało być wykonane w godzinach łaski. Właśnie **teraz to dzieło ma być dla nas dokonane.**” (2T 355)

„To, co uczynimy ze sobą w czasie próby, takimi będziemy musieli pozostać na całą wieczność. Śmierć przynosi rozkład ciała, **lecz nie czyni żadnej zmiany w charakterze.** Przyjście Chrystusa nie zmieni naszych charakterów; ono jedynie utwierdzi je na zawsze bez możliwości jakiegokolwiek zmiany.” (5T 466)

„Kto czyni nieprawość, niech nadal czyni nieprawość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, lecz kto sprawiedliwy, niech nadal czyni sprawiedliwość, a kto święty, niech nadal się uświęca.” (Obj. 22:11, BW)

„**Kiedy** głos Boga zbudzi umarłego, wyjdzie on z grobu z tymi samymi upodobaniami i skłonnościami, z tym samym zamiłowaniem i tą samą odrazą, jakie pielęgnował w czasie życia. Bóg nie uczyni żadnego cudu, aby stworzyć na nowo człowieka, który nie został stworzony na nowo w czasie, gdy darowano mu wszelkie możliwości i wyposażono we wszelkie środki. W czasie swojego życia nie odczuwał żadnej rozkoszy w obcowaniu z Bogiem, ani nie znajdował przyjemności ze służby dla Niego. Jego charakter nie jest w zgodzie z Bożym charakterem, a on nie mógłby być szczęśliwy w rodzinie niebiańskiej.” (COL 270)

„Smutny będzie przegląd przeszłości w dniu, kiedy ludzie staną twarzą w twarz z wiecznością. Chwile całego życia będą przedstawione w taki sposób, jak gdyby właśnie miały miejsce. Rozkosze świata, bogactwa i zaszczyty wówczas nie będą wydawały się tak ważne. Wtedy ludzie zobaczą, że jedynie sprawiedliwość, którą pogardzili posiada wartość. (...) Nie będzie kolejnego czasu łaski, aby przygotować się do wieczności. To w tym życiu mamy włożyć na siebie szatę Chrystusowej sprawiedliwości. Jest to nasza jedyna możliwość, aby ukształtować charaktery dla domu, jaki Chrystus przygotował dla tych, którzy zachowują Jego przykazania. Dni naszej łaski szybko przemijają. Koniec jest bliski.” (COL 318,319)

„Bacząc na siebie, aby serca wasze nie były ociążałe wskutek obżarstwa i opilstwa oraz troski o byt i aby ów dzień was nie zaskoczył niby sidło; przyjdzie bowiem znienacka na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Czuwajcie więc, modląc się cały czas, abyście mogli ująć przed tym wszystkim, co nastanie, i stanąć przed Synem Człowieczym.” (Łuk. 21:34-36, BW)

Nastanie czas trwogi Jakubowej

„W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu, a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu. W owym czasie wybawiony będzie twój lud, każdy, kto jest wpisany do księgi żywota.” (Dan. 12:1, BW)

„Widziałam, że czterej aniołowie trzymali cztery wiatry, dopóki dzieło Jezusa było wykonywane w świątyni, a potem nadejdzie siedem ostatnich plag. Te plagi doprowadzą do wściekłości złych przeciwko sprawiedliwym. Oni myśleli, że to my sprowadziliśmy na nich sądy Boże i że jeśli uwolniliby od nas ziemię, wówczas plagi ustałyby. Został wydany dekret, aby uśmiercić świętych, co spowodowało, że wołali oni dzień i noc o wybawienie. To był czas trwogi Jakubowej.” (EW 36,37)

„A gdyby nie były skrócone owe dni, nie ocalałaby żadna istota, lecz ze względu na wybranych będą skrócone owe dni.” (Mat. 24:22, BW)

„Dlatego w jednym dniu przyjdą jego plagi, śmierć i boleść, i głód, i spłonienie w ogniu; bo mocny jest Pan, Bóg, który go osądził.” (Obj. 18:8, BW)

„Te plagi nie dotyczą wszystkich, gdyż inaczej mieszkańcy świata zostaliby całkowicie wytępieni. Jednak będą to najstraszniejsze plagi jakie kiedykolwiek zostały poznane przez śmiertelników. Wszystkie sądy, jakie dotyczą ludzi przed końcem czasu łaski, są połączone z łaską. Prześlągalna krew Chrystusa ochrania grzesznika przed otrzymaniem pełnej miary jego winy; jednak w sądzie ostatecznym gniew będzie wylany bez domieszki łaski.” (GC 628,629)

„Lud Boży nie będzie wolny od cierpienia; jednak choć będą prześladowani i udręczeni, choć będą znosili niedostatki i cierpieli z powodu braku pożywienia, nie zostaną pozostawieni na utratę życia. Ten

Bóg, który troszczył się o Eliasza, nie pominie nawet jednego z Jego poświęconych dzieci. Ten, który policzył włosy na ich głowach, zadba o nich, i w czasie głodu będą nasyceni. Podczas, gdy żli będą ginąć z powodu głodu i zarazy, aniołowie będą ochraniać sprawiedliwych i zaspokajać ich potrzeby. Temu, który chodzi w sprawiedliwości, dana jest obietnica: ‘ten ma pod dostatkiem chleba i nie wysychają jego wody.’ (GC 629)

„Wejź więc, mój ludu, do swoich pokojów i zamknij swoje drzwi za sobą, skryj się na chwilę, aż przeminie gniew! Bo oto Pan wyjdzie ze swojego miejsca, aby ukarać mieszkańców ziemi za ich winę; wtedy ziemia odsłoni krew na niej przelaną i już nie będzie ukrywała swoich zabitych.” (Izaj. 26:20,21, BW)

„Cóż to za pokoje, w których mieliby się skryć? Oni mają ochronę Chrystusa i świętych aniołów. Lud Boży w tym czasie nie znajduje się w jednym miejscu. Znajdują się w różnych grupach we wszystkich częściach ziemi, lecz będą doświadczani osobiście, a nie w grupie. Każdy za siebie musi wytrwać w próbie.” (HP 264)

„Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i Ja zachowam cię w godzinie próby, jaka przyjdzie na cały świat, by doświadczyć mieszkańców ziemi. Przyjdę szybko; trzymaj, co masz, aby nikt nie wziął korony twojej. Zwycięzcę uczynię filarem w świątyni Boga mojego i już z niej nie wyjdzie, i wypiszę na nim imię Boga mojego, i nazwę miasta Boga mojego, nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od Boga mojego, i moje nowe imię.” (Obj. 3:10-12, BW)

Bóg wyswobodzi Swój lud

W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który jest orędownikiem synów twojego ludu, a nastanie czas takiego ucisku, jakiego nigdy nie było, odkąd istnieją narody, aż do owego czasu. W owym to czasie wybawiony będzie twój lud, każdy, kto jest wpisany do księgi żywota.” (Dan. 12:1, BW)

„Kiedy przybliży się czas wskazany w dekreście, ludzie sprzysięgną się, aby wytępić znenawidzoną sektę. Zostanie postanowione, aby jednej nocy zadać decydujący cios, który całkowicie uciszy głos niezgody i nagany.

Lud Boży - niektórzy w celach więziennych, inni ukryci w ustronnych kryjówkach, w lasach i górach – nieustannie błagają o Boską ochronę, podczas gdy z każdej strony grupy uzbrojonych mężczyzn ponaganych przez zastępy złych aniołów, przygotowują się do dzieła śmierci. (...) O północy Bóg okaże swą moc, aby oswobodzić Swój lud. Pojawia się słońce, świecące w pełni swego blasku. Szybko następują po sobie znaki i cuda. Niegodziwi z przerażeniem i zdziwieniem patrzą na tę scenę, podczas gdy sprawiedliwi z uroczystą radością dostrzegają dowody swojego wyzwolenia. Wszystko w przyrodzie wydaje się być wytracone ze swojego biegu. Rzeki przestają płynąć. Ciemne, ciężkie chmury wyłaniają się i zderzają ze sobą. Pośrodku rozgniewanego nieba znajduje się jedno wolne miejsce nieopisanej chwały, skąd jak gdyby szum wielu wód dochodzi głos Boga, mówiący: ‘wykonało się’ Obj. 16:17. **Ten głos wstrząsa niebem i ziemią. Następuje potężne trzęsienie** ziemi ‘jakiego nie było, odkąd człowiek istnieje na ziemi.’ (...) Mury więzienne rozpadają się na kawałki i lud Boży, który był uwięziony z powodu ich wiary, zostaje uwolniony. Groby się otwierają ‘a wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie.’ Wszyscy, którzy umarli zachowując wiarę w poselstwo trzeciego anioła, wychodzą z grobu w chwale, aby usłyszeć Boże przymierze pokoju zawarte z tymi, którzy przestrzegają Jego przykazań. ‘A także ci, którzy go przebili’, którzy wyśmiewali się i szydzili ze śmiertelnej męki Chrystusa, a także najbardziej zaciekli przeciwnicy Jego prawdy i Jego ludu zostają wzbudzeni, aby oglądać Go w Jego chwale i aby zobaczyć jaką cześć zostali obdarzeni ci, którzy byli lojalni i posłuszni.” (GC 635-637)

„Oto przychodzi wśród obłoków, i ujrzy go wszelkie oko, a także ci, którzy go przebili, i będą biadać nad nim wszystkie plemiona ziemi.” (Obj. 1:7, BW)

„I otworzyła się świątynia Boża, która jest w niebie, i ukazała się Skrzynia Przymierza jego w świątyni jego; i zaczęło się błyskać i głośno grzmieć, i przyszło trzęsienie ziemi, i spadł wielki grad.” (Obj. 11:19, BW)

„Kiedy świątynia Boża w niebie otworzy się, jakże triumfalny czas nastąpi dla tych, którzy byli wierni i oddani! W świątyni widoczna będzie arka świadectwa, w której umieszczono dwie kamienne tablice, na których jest spisane Boże prawo. Te kamienne tablice zostaną wyjęte z

ukrycia i będzie na nich widoczne dziesięć Bożych przykazań, wrytych palcem Boga. Te kamienne tablice, obecnie leżące w arce świadectwa, będą przekonującym dowodem prawdy i obowiązujących żądań prawa Bożego.” (7BC 972)

„Nie porzucajcie więc ufności waszej, która ma wielką zapłatę. Albowiem wytrwałości wam potrzeba, abyście, gdy wypełnicie wolę Bożą, dostąpili tego, co obiecał.” (Hebr. 10:35,36, BW)

„Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archaniola i trąby Bożej zstąpi z nieba; wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie, potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana; i tak zawsze będziemy z Panem.” (1Tes. 4:16,17, BW)

„Pośród wstrząsów ziemi, rozbłysku błyskawic i łoskotu grzmotów, głos Syna Bożego wywoła śpiących świętych. Popatrzy On na groby sprawiedliwych a potem wznosząc Swoje ręce ku niebu, zawoła: ‘obudźcie się, obudźcie się, obudźcie się, którzy śpicie w prochu i powstańcie!’ Jak ziemia długa i szeroka, umarli usłyszą ten głos, a ci, którzy usłyszą – ożyją. A cała ziemia zabrzmie dźwiękiem kroków przewyższającym odgłos wielkiej armii, z każdego narodu, rodzaju, języka i ludu. Wyjdą z więzienia śmierci, ubrani w szatę nieśmiertelnej chwały, wołając: ‘Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?’ Żyjący sprawiedliwi wraz ze wzbudzonymi świętymi połączą swoje głosy w długim, radosnym okrzyku zwycięstwa.” (GC 644)

„I będą mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” (Izaj. 25:9, BW)

„Żywi sprawiedliwi są przemienieni ‘w jednej chwili, w oka mgnieniu’. Na głos Boga zostali uwielbieni a teraz są uczynieni nieśmiertelnymi i wraz z powstałymi świętymi są porwani na spotkanie Pana w powietrzu. Aniołowie zbierają razem wybranych z czterech stron świata, z jednego krańca nieba po drugi. Małe dzieci są zanoszone przez świętych aniołów w ręce ich matek. Przyjaciele, na długo rozdzieleni przez śmierć, są teraz połączeni, aby już nigdy więcej się nie rozstać i wśród radosnych pieśni wstępują razem do Miasta Bożego.” (GC 645)

„Potem widziałem, a oto tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć, z każdego narodu i ze wszystkich plemion, i ludów, i języków, którzy stali

przed tronem i przed Barankiem, odzianych w szaty białe, z palmami w swych rękach. I wołali głosem donośnym, mówiąc: Zbawienie jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka. A wszyscy aniołowie stali wokoło tronu i starców, i czterech postaci, i upadli przed tronem na twarze swoje, i oddali pokłon Bogu, mówiąc: Amen! Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła Bogu naszemu na wieki wieków. Amen. I odezwał się jeden ze starców, i rzekł do mnie: Któż to są ci przyodziani w szaty białe i skąd przyszli? I rzekłem mu: Panie mój, ty wiesz. A on rzekł do mnie: To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka.” (Obj. 7:9-14, BW)

On nas nagrodzi

Oto przyjdę wkrótce, a zapłata moja jest ze mną, by oddać każdemu według jego uczynku.” (Obj. 22:12, BW)

„Jesteśmy przyjęci wyłącznie przez zasługi Chrystusa, a dzieła łaski, uczynki miłosierdzia, jakich dokonujemy są owocami wiary; stają się one dla nas błogosławieństwem, gdyż ludzie mają być nagrodzeni stosownie do swoich czynów. To woń zasług Chrystusa czyni nasze dobre uczynki godnymi przyjęcia przez Boga, a łaska uzdalnia nas do wykonywania czynów, za które On nas nagradza.” (5BC 1122)

„Cokolwiek jest uczynione z miłości, jakkolwiek małym może się wydawać w ocenie ludzi, jest przyjmowane i nagradzane przez Boga.” (GC 487)

„Wierność i uczciwość w małych rzeczach, spełnianie małych obowiązków i drobnych uczynków życzliwości, osłodzi i uszczęśliwi drogę życia. A gdy zakończy się nasze dzieło na ziemi, każdy z drobnych obowiązków dokonanych w wierności będzie doceniony jak drogocenny klejnot przed Bogiem.” (4T 591)

„Żaden akt niesamolubnej służby, choćby mały i prosty, nie zginie na wieki. Przez zasługi przypisanej sprawiedliwości Chrystusa, woń takich słów i czynów zachowana jest na wieki.” (SD 270)

„Nagroda, chwała niebios, darowana zwycięzcom, będzie proporcjonalna do stopnia w jakim przedstawiali oni światu charakter Chrystusa. (...) Korona życia będzie błyszcząca lub przyćmiona, będzie połykiwać

wieloma gwiazdami lub będzie rozświetlona nielicznymi klejnotami, stosownie do naszego kierunku działania.

Dzień po dniu możemy kłaść dobry fundament w stosunku do czasu, który ma przyjść. Przez samozaparcie, przez służbę ducha misyjnego, przez skupianie się na wszelkich dobrych dziełach, jakie tylko możliwe są do spełnienia w naszym życiu, przez szukanie możliwości reprezentowania Chrystusa w podobieństwie charakteru, aby pozyskać wiele dusz dla prawdy, będziemy mieli wzgląd na nagrodę.” (6BC 1104,1105)

„Lecz roztropni jaśnieć będą jak jasność na sklepieniu niebieskim, a ci, którzy wielu wiodą do sprawiedliwości, jak gwiazdy na wieki wieczne.” (Dan. 12:3, BW)

„Każdy, kogo mieli możliwość uratować, dodaje gwiazd do ich korony chwały i powiększa ich wieczną nagrodę.” (1T 198)

„Dusza uratowana w twojej własnej rodzinie lub w twoim sąsiedztwie przez twoją wytrwałą, pilną pracę, przyniesie tak wiele czci imieniu Chrystusa i będzie błyszczeć tak jasno w twojej koronie, jak gdybyś znalazł tę duszę w Chinach lub Indiach.” (SD 252)

„Z niedającą się opisać radością rodzice widzą koronę, szatę, harfę, dane ich dzieciom. Dni nadziei i trwogi dobiegły końca. (...) Ich dzieci zostały odkupione.” (ML 352)

„Tak mówi Pan: Powstrzymuj swój głos od płaczu, a swoje oczy od łez, gdyż jeszcze będziesz miała nagrodę za swój trud - mówi Pan - wrócą z ziemi wroga. Jest jeszcze nadzieja dla twojego potomstwa - mówi Pan - i wrócą synowie do swoich siedzib.” (Jer. 31:16, BW)

„Nie jesteśmy rozdzieleni na zawsze, lecz spotkamy umiłowanych, którzy śpią w Jezusie. Oni powrócą z ziemi wroga. Dawca życia powraca. Miliardy świętych aniołów towarzyszą Mu w Jego drodze. Zrywa On sznury śmierci, łamie okowy grobu. Drogocenni więźniowie wychodzą w zdrowiu i wiecznym pięknie.

Gdy małe niemowlęta wychodzą jako nieśmiertelne ze swoich posłań z prochu, natychmiast lecą na skrzydłach w ramiona ich matek. Spotykają się ponownie, aby nigdy więcej się nie rozstać. Jednak wiele z tych maleństw nie ma tam swojej matki. Aniołowie przyjmą te pozbawione matek niemowlęta i zaprowadzą je do drzewa życia.

Jezus umieści złoty pierścień światłości, koronę na ich małych główkach. Spraw Boże, aby jak najwięcej matek mogło się tam znaleźć, po to

by drobne skrzydełka ich maleństw mogły być złożone na ich radosnych łonach.” (2SM 260)

„Zobaczymy znowu nasze małe dzieci. Spotkamy je i rozpoznamy na niebiańskich dziedzińcach. Złóż swoją nadzieję w Panu i nie martw się.” (2SM 259)

„Pieczęć lub znak wierzących rodziców osłoni ich dzieci, jeśli sami są wyćwiczeni w wychowaniu i napominaniu przez Pana.” (RH 3.28.1893)

„Niektórzy rodzice pozwalają szatanowi kontrolować swoje dzieci, toteż nie znają one ograniczeń i pozwala im się na trwanie w niecnym usposobieniu, porywczosci, samolubstwie i nieposłuszeństwie. Gdyby te dzieci umarły w takim stanie nie byłyby zabrane do nieba, (...) gdyż to samo złe usposobienie objawiałyby w niebie.” (3SM 314)

„Gdy Pan kompletuje Swoje klejnoty, z rozkoszą przypatruje się człowiekowi oddanemu, szczeremu i uczciwemu. Aniołowie są zatrudnieni, aby dla takich właśnie sporządzać korony. Na tych okrytych klejnotami niczym gwiazdami koronach odbijać się będzie (...) światło, które promieniuje z tronu Bożego.” (5T 96)

„Niektórzy będą mieli jaśniejsze korony od innych, jednak wśród odkupionych nie będzie zazdrosnych myśli w niczyim sercu. Każdy będzie doskonale usatysfakcjonowany, gdyż wszyscy będą nagrodzeni stosownie do ich pracy.” (3SM 155)

„W królestwie Bożym pozycja nie jest zdobywana przez protekcję. Nie jest zdobywana przez zasługi ani nie otrzymuje się jej przez arbitralne nadanie. Jest ona rezultatem posiadanego charakteru. Korona i tron są znakiem osiągniętego stanu, znakiem zwyczajstwa nad samym sobą przez łaskę naszego Pana Jezus Chrystusa.” (AA 543)

„Każde osiągnięte zwyczajstwo jest klejnotem w koronie żywota.” (6BC 1088)

„Błogosławiony mąż, który wytrwa w próbie, bo gdy wytrzyma próbę, weźmie wieniec żywota, obiecany przez Boga tym, którzy go miłują.” (Jak. 1:12, BW)

„To Chrystus ukształtowany wewnątrz czyni człowieka godnym otrzymania korony życia, która nie przeminie.” (Ma. 98)

„Charakter ukształtowany według Boskiego podobieństwa jest jedynym skarbem, jaki wolno nam będzie wziąć z tego świata do tego drugiego. Ci, którzy w tym świecie stosują się do wskazówek Chrystusa,

wszelkie uzyskane z pomocą Boga osiągnięcia zabiorą ze sobą na dwór niebiański, a w niebie będziemy je nieustannie udoskonalać. Jakże więc ważny jest rozwój charakteru w tym życiu.” (COL 332)

„To duchowy i moralny charakter ma wartość w niebie. Przetrwaj na grób i uczyniony zostanie chwalebnym w nieśmiertelności przez nieskończoną wieczność.” (1SM 259)

Chrystus zakończy dzieło na tej ziemi

„A gdy się dopełni tysiąc lat, wypuszczony zostanie szatan z więzienia swego. I wyjdzie, by zwieść narody, które są na czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do boju; a liczba ich jak piasek morski. I ruszyli na ziemię jak długa i szeroka, i otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. I spadł z nieba ogień, i pochłonął ich.” (Obj. 20:7-9, BW)

„Przy końcu okresu tysiąca lat, Chrystus powraca ponownie na ziemię. (...) Kiedy zstępuje w przerażającym majestacie, wzywa umarłych niegodziwych, aby się obudzili i otrzymali swój wyrok.” (GC 662)

„Pan bowiem powstanie jak na górze Perazym, jak w dolinie Gibeon się uniesie, aby dokonać swojego dzieła - niesamowite to jego dzieło, aby wykonać swoją pracę - dziwna ta jego praca!” (Izaj. 28:21, BW)

„To nie jest ze strony Boga samowolnym aktem siły, lecz ci, którzy odrzucili Jego łaskę, zbierają to co zasiali. Bóg jest źródłem życia i jeśli ktoś wybiera służbę grzechowi, oddziela się od Boga i w ten sposób sam pozbawia się życia; jest ‘daleki od życia Bożego’ Efez. 4:18. Chrystus mówi: ‘wszyscy, co mnie nienawidzą, śmierć kochają’ Przyp. 8:36. Bóg daje im na pewien czas życie, aby mogli rozwinąć swój charakter i okazać swoje zasady. Dokonawszy tego, przyjmują skutki swego własnego wyboru. Przez życie w buncie, szatan i wszyscy, którzy się z nim jednoczą, wyznaczają sobie miejsce tak dalekie od zgodności z Bogiem, że Jego rzeczywista obecność jest dla nich ogniem pożerającym. Chwała Tego, który jest miłością zniszczy ich.” (DA 764)

„Dla grzechu, gdziekolwiek on jest, ‘Bóg nasz jest ogniem trawiącym.’ Hebr. 12:29. We wszystkich, którzy poddają się Jego mocy, Duch Boży trawi grzech; lecz jeśli ludzie przyłgną do grzechu, zostaną z nim utożsamieni. Wówczas chwała Boga, która niszczy grzech, musi także ich zniszczyć.” (DA 107)

„Bo oto, przychodzi dzień pałający jako piec, w który wszyscy pyszni, i wszyscy czyniący niezbożność będą jako ciernisko, a popali je ten dzień przyszły, mówi Pan zastępów, tak, że im nie zostawi ani korzenia ani gałązki.” (Mal. 4:1, BG)

„I widziałem nowe niebo i nową ziemię; albowiem pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły, i morza już nie ma. I widziałem miasto święte, nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak przyozdobiona oblubienica dla męża swego. I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi. I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły.” (Obj. 21:1-4, BW)

On wkrótce przyjdzie – bądź gotowy

„Skoro to wszystko ma ulec zagładzie, jakimiż powinniście być wy w świętym postępowaniu i w pobożności, Jeżeli oczekujecie i pragniecie gorąco nastania dnia Bożego, z powodu którego niebiosa w ogniu stopnieją i rozpalone żywioły rozplną się? Ale my oczekujemy, według obietnicy nowych niebios i nowej ziemi, w których mieszka sprawiedliwość. Przeto, umiłowani, oczekując tego starajcie się, abyście znaleźieni zostali przed nim bez skazy i bez nagany, w pokoju.” (2Piotra 3:11-14, BW)

„Oto przychodzę jak złodziej; błogosławiony ten, który czuwa i pilnuje szat swoich, aby nie chodzić nago i aby nie widziano sromoty jego.” (Obj. 16:15, BW)

„Nikt z nas nie powinien ośmielić się choć na moment pozostawać bez ochrony, gdyż ‘Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie.’” (5T 12)

„Zachowajcie siebie samych w miłości Bożej, oczekując miłosierdzia Pana naszego Jezusa Chrystusa, ku życiu wiecznemu.” (Judy 21, BW)

„Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo wierny jest Ten, który dał obietnicę; i baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków, nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliży. Bo jeśli otrzymawszy poznanie prawdy, rozmyślnie grzeszymy, nie ma

już dla nas ofiary za grzechy, lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia, który strawi przeciwników.” (Hebr. 10:23-27, BW)

Wiele osób ma problem ze zrozumieniem tego tekstu, myśląc, że nie mogą powrócić do Boga po tym, jak świadomie zgrzeszyli. Tutaj nie chodzi o to, że Bóg nie przebaczyłby im, lecz o to, że oni nadal chcą świadomie popełniać ten grzech.

„Gniew Boga nie jest ogłoszony przeciwko niepokutującym grzesznikom tylko z powodu faktu popełnienia grzechu, lecz dlatego, że gdy zostali zawezwani do pokuty, wybrali trwanie w uporze, powtarzając grzechy przeszłości, nie bacząc na dane im światło. Gdyby przywódcy żydowscy poddali się przekonywującej mocy Ducha Świętego, byłoby im przebaczone; lecz oni byli zdecydowani nie ustąpić. W taki sam sposób grzesznik, trwając w uporze, staje w miejscu, gdzie Duch Święty nie może na niego wpływać.” (AA 62)

„Gdy Saul odwrócił się od nagany posłanej przez Bożego Ducha Świętego i trwał w swoim zaciętym samousprawiedliwianiu się, odrzucił jedyny sposób, przez który Bóg mógł działać dla ratunku przed jego własnym ego. On świadomie odseparował się od Boga. Nie mógł otrzymać Boskiej pomocy lub prowadzenia zanim nie powrócił do Boga przez wyznanie swojego grzechu.” (PP 633)

„Dlatego musimy tym baczniejszą zwracać uwagę na to, co słyszeliśmy, abyśmy czasem nie zboczyli z drogi. Bo jeśli słowo wypowiedziane przez aniołów było nienaruszalne, a wszelkie przestępstwo i nieposłuszeństwo spotkało się ze słuszną odpłatą, to jakże my ujdziemy cało, jeżeli zlekceważymy tak wielkie zbawienie?” (Hebr. 2:1-3, BW)

„Zlekceważcie to wielkie zbawienie, zachowane dla was przez lata, pogardźcie tą chwalebną propozycją usprawiedliwienia przez krew Chrystusa i uświęcenia przez oczyszczającą moc Ducha Świętego, a wtedy nie będzie już dla was ofiary za grzechy, lecz tylko straszliwe oczekiwanie sądu i żar ognia. Błagam was teraz, abyście upokorzyli się i zaprzestali swojego zaciętego sprzeciwiania się światłu i świadectwu. Powiedzcie Panu: ‘Moje niegodziwości odłączyły mnie od mojego Boga. O Boże, przebac moje występki. Wymaż moje grzechy z Twojej księgi pamiętki.’ Uwielbijcie Jego święte imię, w Nim jest przebaczenie. Możecie być nawróceni i przemienieni.” (TM 97)

KONIEC

Jeśli zainteresowała cię treść książki i chciałbyś pogłębić swoją znajomość tematyki usprawiedliwienia przez wiarę – proponujemy wykłady Margaret Davis dostępne na stronie: www.filadelfiamedia.com

Klucz do skrótów przekładów Biblijnych, które zostały użyte w książce:

BB – Biblia Brzeska (NT)
BG – Biblia Gdańska
KJV - King James Version
BP – Biblia Poznańska (NT)
RSV – Revised Standard Version
BT – Biblia Tysiąclecia
BW – Biblia Warszawska
BWP – Biblia Warszawsko-Praska

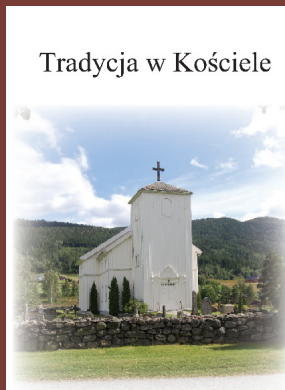
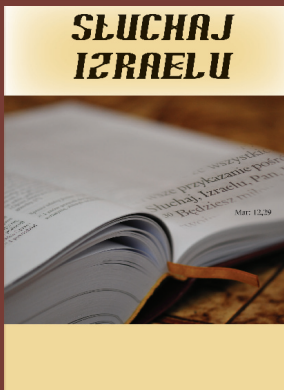
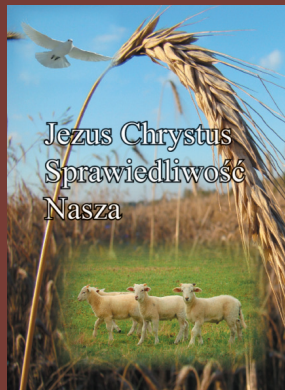
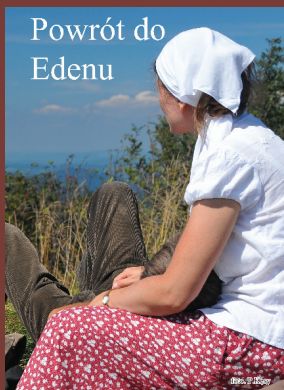
Klucz do skrótów tytułów książek Ellen White:

AA - The Acts of the Apostles
AH - The Adventist Home
BC - The SDA Bible Commentary
CG - Child Guidance
COL - Christ's Object Lessons
CT - Counsels to Teachers
DA - The Desire of Ages
Ed - Education
Ev - Evangelism
EW- Early Writings
FE - Fundamentals of Christian Education
FL - The Faith I Live By
FW - Faith and Works
GAG - God's Amazing Grace
GC - The Great Controversy
GW - Gospel Workers
HP - In Heavenly Places
KH - That I May Know Him
Ma - Maranatha

MB - Mount of Blessing
MH - Ministry of Healing
ML - My Life Today
MYP - Messages to Young People
OHC - Our High Calling
PK - Prophets and Kings
PP - Patriarchs and Prophets
RH - Review and Herald
SC - Steps to Christ
SD - Sons and Daughters of God
SL - The Sanctified Life
SM - Selected Messages
SP - Spirit of Prophecy
ST- Signs of the Times
T - Testimonies for the Church
TD - This Day With God
TM - Testimonies to Ministers
UL - The Upward Look

NOTATKI

Wydawnictwo Filadelfia poleca następujące publikacje:

FILADELFIA
Chrystus w was, nadająca chwały, Kol. 1:27

Nr 1

Chrzest Duchem Świętym

str. 16

... Pokutujecie i stajecie się o wewnętrzna przemiana. Bóg nie każe w was w imieniu Jezusa Chrystusa na odgiętych kolanach, a w imieniu dar Duchu Świętego! (Dz. Ap. 2)

Czy spełniamy wszystkie warunki? str. 3	Ważne porządki str. 7	Przygotujcie się! str. 13	Ważne dane dotyczące chrztu str. 27
---	-----------------------	---------------------------	-------------------------------------

FILADELFIA
Chrystus w was, nadająca chwały, Kol. 1:27

Nr 2

Nie będzie deszczu...

str. 5

„Na życie Jafwe, Boga Izraela, Lico-mu szary. W szary miłkliwości, nie ma bełtan ani rosy, ani deszczu, dopóki nie osunie nasze!” (Dz. 171, BWT).

Ważne - Adnan str. 2	Dobry Pastor str. 19	Przekazanie w Jezusa i nie tylko str. 31	Przebieg i powołanie str. 41
----------------------	----------------------	--	------------------------------

FILADELFIA
Chrystus w was, nadająca chwały, Kol. 1:27

Nr 3

Oblubienica Baranka

str. 8

„A Ducha i oblubienica (prawa) Jezusa, 777 miłk! Połk, a który szuka, niech szuka. Chwała, który pragnie, niech pragnie, a kto chce, niech bierze wodę żywą darmo!” (Jm. 22:17, BWT).

Pięcizna Błk str. 2	Wieloletni Adnan str. 2	Szary str. 31	Mielna szary str. 32
Łudziński str. 20	Czy nie będzie już więcej proroctw? str. 40	Przekazanie w Jezusa i nie tylko str. 42	Wspieranie w grzechu str. 42

FILADELFIA
Chrystus w was, nadająca chwały, Kol. 1:27

Nr 4

Prawda o doskonałości

str. 17

„A Bóg, Ducha polski, niech nie na was, pełnie świętości. Tak aby, ciele wasze przyniesie z duchem, ducha i ciałem było bez zarzutu (bez nagromadzonej skazy, BWT), gdy przyjdzie Pan nasz Jezus Chrystus. Tak, który wasi proroctwa do świętości, wamni jest; doprowadzi wasz wasz do końca (1m. 3:25-26, BWT).”

Ważne porządki str. 9	Ważne dane dotyczące chrztu str. 27	Ważne dane dotyczące chrztu str. 27	Ważne dane dotyczące chrztu str. 27
-----------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------